

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_202114

UNIVERSAL
LIBRARY

॥ ೞೀ ॥

ಶ್ರೀಮನ್ನಾಥಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಾಲಯ,

ಉಡುಪಿ .

—•—•—•—

ದಾಸರವದಗಳು .

ಪುರಂದರದಾಸರಕೀರ್ತನೆ

ಭಾಗ ೨.

—•—•—•—

✠ ಅರನೆಯ ಛಾಪಾ ✠

ಉಡುಪಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

1928.

ಬೆಲೆ: ೧೦ ಆಣೆ.

(All Rights Reserved.)

Printed & Published by

P. Guru Rao,

at the

Srikrishna Press, Udupi.

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.

ಪದಸಂಖ್ಯೆ.

ಅ.

ಅಂತಕನ ದೂತರಿಗೆ	೬೩
ಅಂದೆ ನಿರ್ಣಯವಾದುದಕ್ಕೆ	೮
ಅಪಮಾನವಾದರೆ ಓಳ್ವತು	೧೪೧
ಅಪರಾಧಿ ನಾನಲ್ಲ ಅಪರಾಧ	೧೦೦
ಅಮ್ಮ ಎನ್ನ ಕೂಡ್ಯಾದುವ	೧೪೭
ಅರಿಯದೆ ಬಂದೆವು	೫೯
ಅರಿಯರು ಮನುಜರರಿಯರು	೨೩

ಆ.

ಆಡಹೋಗಲು ಬೇಡವೊ	೨೦೩
ಆಡಹೋದಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳು	೨೦
ಆಡಿದನು ರಂಗ ಅದ್ಭುತ	೧೦೫
ಆತನ ಪಾಡುವೆ ಅನವರತಾ	೧೦೭
ಆರು ಸರಿ ನಿನಗೆ	೬೭
ಆರೇನು ಮಾಡುವರು	೬೨
ಆರೋಗಣೆಯ ಮಾಡೇ	೧೭೪
ಆವ ಕುಲವು ತಿಳಿಯಲಾಗದು	೧೫೭

ಇ.

ಇಂದೂ ನಾನೇನು ಸುಕೃತ	೧೯೩
ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರ	೫೮
ಇಲ್ಲಿರಲಾರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ	೧೨೮

ಈ.

ಈಪರಿಯ ಸೊಬಗು	೧೬೮
-------------	-----

ಉ.

ಉದರವೈರಾಗ್ಯವಿದು	೨೬
ಉಬ್ಬದಿರು ಉಬ್ಬದಿರು	೧೬೧

ಊ.

ಊರಿಗೆ ಬಂದರೆ ದಾಸಯ್ಯ	೮೯
--------------------	----

ಪದಸಂಖ್ಯೆ.

ಎ.

ಎಂಥಾ ಪಾಪಿ ದೃಷ್ಟಿ	೧೬೩
ಎಂಥವನೆಂಥವನೆ	೩೦
ಎಂದಪ್ಪಿಕೊಂಬೆ	೬೮
ಎಂದೆಂದು ನಿನ್ನ ಪಾದವೆ	೩೮
ಎನಗೂ ಆಣೆ ಕೃಷ್ಣ ನಿನಗೂ	೧೪೪
ಎನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ನೀನಗಲ್ಲದೆ	೨೦೭
ಎರವಿನ ಸಿರಿಗೆ ಬಿಮ್ಮನೆ	೯೩
ಎಲ್ಲಿರುವನೋ ರಂಗ	೧೨೪

ಏ.

ಏನ ಹೇಳಲಿ ನಾನು	೧೮೪
ಏನು ಬಂದ್ಯೋ ಜೀವನೆ	೩೧
ಏನು ಮಾಡಿದರೇನು	೧೮
ಏನು ಮರುಳಾದೆಮ್ಮ	೧೧
ಏನು ಮ್ಯಾ ರಾವಣ	೨೦೫

ಒ.

ಒಂದೇ ಕೂಗಳತೆ	೧೨೬
ಒಲ್ಲನೊ ಪ್ರೀತರಿ	೮೧
ಒಲ್ಲಿನೆ ವೈದಿಕ ಗಂಡನ	೧೯೭

ಕ.

ಕಂಡೆ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ	೯೪
ಕಂದನ್ಯಾಕೆ ಮಲಗನೆ	೫೬
ಕಟ್ಟಬೇಕು ಕಾಟದೆಮ್ಮೆ	೫೭
ಕಡು ಕೃಪೆಯಿಂದಲಿ	೧೭
ಕದನ ಮುಚ್ಚಿದಳದಕೊ	೯೮
ಕರುಣಾಕರ ನೀನೆಂಬುವ	೭೩
ಕಲ್ಯಾಣಂ ತುಲಸಿ ಕಲ್ಯಾಣಂ	೧೬೬

ಪದಸಂಖ್ಯೆ.

ಕಾಯಬೇಕೆನ್ನ
ಕಾಯಲಾಸನು ಕೃಷ್ಣ
ಕಾನದೇವ ನೀನಲ್ಲದೆ
ಕೂಸು ಕಂಡೆನಮ್ಮ
ಕೇಶವ ಮಾಧವ ಗೋವಿಂದ
ಕೇಳಿ ಗೋಪಿ ಎನ್ನ ಕೂಡೆ
ಕೈವಿಾರಿ ಹೋದ ಮಾತಿಗೆ
ಕೊಡುವದೆಂದು ಎನ್ನ
ಕೊಡೊ ಕೊಡೊ ಕೊಡೊ
ಕೊಳ್ಳಿಗಾರ ನಿನ್ನ ಕಂದ
ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿ ಕನ್ನಿಕೆ

ಗ.

ಗಂಗಾದಿ ಸಕಲ ತೀರ್ಥ
ಗರುವನ್ಯಾತಕೊ
ಗುಣವಾಯಿತೆನ್ನ
ಗದ್ದೆಯೊ ಹನುಮಂತ
ಗೋಕುಲದೊಳಗಿರಲಾರೆ
ಗೋಪಿಯ ಭಾಗ್ಯವಿದು

ಘ.

ಘಾಳಿ ಬಂದ ಕೈಯಲ್ಲಿ

ಚ.

ಚಿಂತೆಯಾತಕೊ ಯೆನಗೆ

ಜ.

ಜಯಮಂಗಳಂ ನಿತ್ಯ
ಜಯಮಂಗಳಂ ನಿತ್ಯ ಶುಭ
ಜೋಜೋ ಜೋಜೋ

ಡ.

ಡೊಂಕುಬಾಲದ ನಾಯಕರೆ

ತ.

ತಂಗಿ ನೋಡೆ ನಮ್ಮ
ತನಗಿಲ್ಲದಾ ನಮ್ಮ

೧೮೧

೧೬೭

೧೩೩

೩೪

೩೮

೨೦೨

೬೦

೧೭೨

೧೫೪

೧೪೯

೧೭೮

ಪದಸಂಖ್ಯೆ.

ತರಳಿ ರನ್ನೆ ಕಪ್ಪು

೭೫

ತಾರಮ್ಮಯ್ಯ ರಘುಕುಲ

೧೦೪

ತೂಗಿರೆ ರಂಗನ

೧೩೮

ತೇಲಿಸೊ ರಂಗ ಇಲ್ಲ

೧೯೬

ದ.

ದಾರಮಗನಮ್ಮ

೧೫೬

ದಾರಮಗನೆ ಯಾಲಿ

೧೮೦

ದಾರಿ ಯಾವುದಯ್ಯ

೧೩೯

ದೀನರಕ್ಷಕನೆ

೧೭೫

ದೃಷ್ಟಿ ತಾಗಿತೆ ನಮ್ಮ

೧೭೯

ದೇವಕಿ ನಂದನ ಮುಕುಂದ

೧೫೧

ಧ.

ಧಣೆಯ ನೋಡಿದೆ

೧೨೯

ಧರ್ಮ ದೊರಕೊಂಬುವದೆ

೧೯೦

ಧರ್ಮವೆಂಬ ಸಂಬಳನ

೫೧

ಧರ್ಮವೇ ಜಯವೆಂಬ

೭೭

ಧರ್ಮಶ್ರವಣವಿದೇತಕೆ

೧೮೭

ಧರಣಿಗೆ ಧೂರೆಯೆಂದು

೧೨೭

ನ.

ನಂಬಬ್ಯಾದಿ ನಾರಿಯರನು

೧೬

ನಂಬಿ ಕೆಟ್ಟವರಿಲ್ಲನೊ

೧೬೦

ನಂಬಿದೆ ನಿನ್ನ ಪಾದವಾ

೧೧೭

ನಗುವರಳ್ಳೋ ರಂಗಯ್ಯ

೧೩೬

ನಡುಮನೆಯೊಳಗೊಂದು

೨೦೬

ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯ ದೊಡ್ಡದೊ

೩೩

ನರಸಿಂಹನ ಪಾದ

೨೯

ನಾಚಿಕೆಕೊಳಬೇಡ

೭೯

ನಾನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನದೊಳಿರಲು

೧೨೧

ನಾ ಮುಂದೆ ರಂಗಾ

೧೫೮

ನಾರಾಯಣ ಎನ್ನರೊ

೧೩೦

ನಾರಾಯಣ ಗೋವಿಂದ

೧೩೬

ಪದಸಂಖ್ಯೆ

ನಾರಾಯಣ ನಿನ್ನ	೧೫೦
ನಿತ್ಯವಲ್ಲ ನಿತ್ಯವಲ್ಲ	೯೬
ನಿನ್ನ ನಂಬಿದೆ ನೀರಜ	೧೧೧
ನಿನ್ನ ನಾಮವೆ ಎನಗೆ	೧೦೧
ನಿನ್ನ ಮಗನು ಮುದ್ದು	೮೫
ನಿನ್ನ ಮಗ ಬೆನ್ನ ಬಿಡ	೧೩
ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು	೧೭೭
ನೀನೇಕೆ ಕಡೆಗಣ್ಣೊಳೆನ್ನ	೧೯೮
ನೀನಿರುಳೆಲ್ಲಿದ್ದಿ	೪೩
ನೀನೆ ಅನಾಥ ಬಂಧು	೧೧೮
ನೀನೆ ದಯಾಸಂಪನ್ನನೊ	೧೨೦
ನೀರೆ ನೀ ಕರತಾರೆ	೧೪೮
ನೆಚ್ಚದಿರೀ ಭಾಗ್ಯ	೪೭
ನೆಚ್ಚನಯ್ಯ ಹರಿ	೬೬
ನೆನೆಯಿರೊ ಭಕ್ತ	೧೧೩
ನೋಡಬನ್ನಿರೊ ಜನರು	೪೪
ನೋಡುವದೆ ಕಣ್ಣು	೧೧೫
ಪ.	
ಪಗಡಿಹಾಕೆ ಪೋರಿ	೨೦೧
ಪತಿಭಕ್ತು ಇಲ್ಲದಿಹ	೧೪೬
ಪಥಸಡೆಯವಯ್ಯ	೧೨೨
ಪಾಪಿಗಳೊಳಗೆಲ್ಲ	೩೨
ಬ.	
ಬಂದದ್ದೆಲ್ಲ ಬರಲಿ	೭೬
ಬಂದನೇನೆ ರಂಗ	೭೪
ಬಂದಾನು ಯಮನು	೧೮೩
ಬಂದು ನಿಂದಿಹ ನೋಡಿ	೧೪೦
ಬಣ್ಣಿಸಿ ಗೋಪಿ ತಾ	೮೭
ಬದುಕಿದೆನು ಬದುಕಿದೆನು	೩೫
ಬರಿದೆ ಹೋಯಿತು ಹೊತ್ತು	೧೨೩
ಬಲವು ಬಲವೆ ನಿನ್ನ	೭

ಪದಸಂಖ್ಯೆ.

ಬಾರಯ್ಯ ರಂಗ	೧೧೪
ಬಾರೆ ಗೋಪ್ಯಮ್ಮ	೧೮೯
ಬಿನ್ನಹಕೆ ಬಾಯಿಲ್ಲ	೧೫೩
ಭ.	
ಭಾರಿಗೆ ನಿನ್ನ ಬಾಳ್ವೆ	೫೫
ಮ.	
ಮಂದಗಮನೆ	೭೨
ಮಣ್ಣಿಂದಾ ಕಾಯ	೮೨
ಮತದೊಳಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಮತ	೧೦೯
ಮತ್ತಾರು ಬರುವರು	೧೯೯
ಮದ್ದು ಮಾಡಲರಿಯ	೨೦೦
ಮಧುಕರವೃತ್ತಿ	೪
ಮಧ್ಯಮುನಿಯೆ	೧೧೦
ಮನವೆನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳದು	೯೦
ಮನೆಯೊಳಗಾಡೊ	೧೫೨
ಮನ್ನಥ ಜನಕನ	೧೮೨
ಮುರಿಯದಿರಲೆ ಮನವಿಲ್ಲಿ	೪೧
ಮುರಿಯದಲೆ ಮನದಲ್ಲಿ	೨೮
ಮರೆಯಬೇಡ ಮನವೆ	೧೮೮
ಮಾಧವ ಮಧುಸೂದನ	೧೦೨
ಮಾನಹೀನನಿಗಭಿಮಾನ	೬೪
ಮಾಯವಾದಿ ಗಂಡನೊಳ್ಳೆನೆ	೪೦
ಮುದ್ದು ತಾರೋ ರಂಗಯ್ಯ	೨೦೬
ಮೂಢ ಬಲ್ಲನೆ ಜ್ಞಾನ	೯೬
ಯ.	
ಯಮ ತನ್ನ ಪುರದಿ	೧೨೫
ಯಶೋದಯಮ್ಮ ಯೆನ್ನನು	೨೦೮
ಯಾಕೆ ಈ ದೇಹ	೫೩
ಯಾಕೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದಿ	೪೯
ಯಾತರ ಕಟಿಪಟಿ	೫೪
ಯಾತರ ಚೆಲುವ ರಂಗಯ್ಯ	೪೮

ಪದಸಂಖ್ಯೆ.

ಯಾರಿಗೆ ದೂರುವೆನೂ	೧೯೨
ಯಾರಿದ್ದ ರೇನಯ್ಯ	೬೧
ಯಾರು ಬಿಟ್ಟರು ಕೈಯ್ಯ	೧೧೯
ಯಾರೆ ರಂಗನ	೧೩೬
ಯಾವಾಗಲೂ ಹೇಳ	೧೬೨
ರ.	
ರಕ್ಷಿಸು ಲೋಕನಾಯಕನೆ	೫೨
ರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಮನೆಗೆ	೮೪
ರಾಮನಾನು ಪಾಯಸಕ್ಕೆ	೯೯
ರಾಮಮಂತ್ರವ ಜಪಿಸೊ	೨
ರಾಮ ರಾಮ ರಾಮ ರಾಮ	೧೮೬
ರಾಮ ರಾಮನ್ನಿರೊ	೧೦
ರೊಕ್ಕವೆರಡಕ್ಕು ದುಃಖ	೫೦
ಲ.	
ಲೊಟಪಾಟ ಸಂಸಾರ	೧೨
ವ.	
ವಂದಿಸುವದಾದಿಯಲಿ	೧
ವನಧಿಯನು ದಾಟ	೧೭೬
ವಾಸುದೇವನ ನಾಮಾನಳಿಯ	೨೦೯
ವಿಧಾತ್ಮ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲ	೨೫
ವಿಷಯದ ವಿಚಾರ	೫
ವೆಂಕಟರಮಣ ಬೇಡಿಕೊಂಬೆ	೨೪
ವೈಂದಾನನ ದೇವಿ	೧೬೫
ವೈಂದಾನನದೊಳಾಡುವ	೧೩೫
ವ್ಯಾಪಾರ ನಮಗಾಯಿತು	೧೫
ಶ.	
ಶಕ್ತನಾದರೆ ನೆಂಟರೆಲ್ಲ	೩೬
ಶಿರಗ ಬಿಡೊ ರಂಗ	೪೨
ಷ.	
ಸಂದಿತಯ್ಯ ಪ್ರಾಯವು	೧೭೧
ಸಕಲ ಗ್ರಹಬಲ ನೀನೆ	೨೭

ಪದಸಂಖ್ಯೆ.

ಸಕಲ ದುರಿತಗಳ	೭೦
ಸರ್ವಾಪರಾಧ ಕ್ರಮಿಸಯ್ಯ	೯
ಸಾಕು ಸಂಸಾರ ಸಜ್ಜಾಗಿಲ್ಲ	೪೫
ಸಿಕ್ಕಿದನೆಲೆ ಜಾಣೆ	೯೧
ಸುಣ್ಣವಿಲ್ಲ ಭಾಗವತರೆ	೮೬
ಸುಮ್ಮನೆ ಕಾಲವು ಕಳೆವರೆ	೮೩
ಸುಮ್ಮನೆ ದೊರಕುವದೆ	೧೪೩
ಸುಜ್ಞೆಯಿಂದಾಳಬೇಕಣ್ಣ	೧೬
ಸೈಲಾರನೆ ಗೋಟ	೯೫
ಸ್ವಾಮಿ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣ	೧೧೬
ಹ.	
ಹಣ್ಣು ಕೊಂಬರು	೮೮
ಹಣ್ಣು ಬಂದಿದೆ ಕೊಳ್ಳಿರೊ	೧೪೫
ಹತ್ತಿ ಗಿಡದ ಕೊನೆ	೩೯
ಹರಿದಾಸರ ಸಂಗ ✓	೭೧
ಹರಿನಾಮ ಕೀರ್ತನೆ	೧೦೮
ಹರಿನಾಮಾವೃತ್ತ	೧೭೦
ಹರಿಯಧಿಕ ಹರನಧಿಕ	೬೫
ಹರಿಯ ಸರ್ವೋತ್ತಮ	೩
ಹರಿಹರರು ಹ್ಯಾಗೆ	೮
ಹರಿ ಹರಿ ಹರಿ ಹರಿ	೮೦
ಹಲ್ಲಿ ನುಂಗಿತು	೧೯೪
ಹಿಡಕೊ ಬಿಡಬೇಡ	೭೮
ಹುಟ್ಟಿದವೆರಡೇ ಜೀವನ	೧೯
ಹೆಂಡಿರನಾಳುವಳಿಕೆನ್ನಿಕೆ	೧೬೯
ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕೊ	೧೩೨
ಹೊದಿ ನಗಾರಿ ಮೇಲೆ ಕಯ್ಯ	೧೦೬
ಹೊಯ್ಯೊ ಡಂಗುರವ	೨೧
ಹೋಗದಿರಲೊ ರಂಗ	೧೧೨
ಹೋಗಬೇಡ ನಿಗಮಾನುತ	೧೩೦
ಹ್ಯಾಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಸಲಿ	೬೯

॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಾಯ ನಮಃ ॥

ಪುರಂದರದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆಗಳು.
ಎರಡನೆಯ ಭಾಗವು.

೧. ರಾಗ ನಾಟ, ಝಂಪತಾಳ.

ವಂದಿಸುವದಾದಿಯಲಿ ಗಣನಾಥನಾ । ಸಂದೇಹಸಲ್ಲ ಶ್ರೀಹರಿಯಾಜ್ಞೆ
ಯಿದಕುಂಟು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಹಿಂದೆ ರಾವಣ ತಾನು ವಂದಿಸದೆ ಗಜಮು
ಖನ । ನಿಂದು ತಪವನೆ ಗೈದು ವರಸಡೆಯಲು ॥ ಒಂದು ನಿಮಿಷದಿ
ಬಂದು ವಿಘ್ನವನು ಆಚರಿಸಿ । ತಂದು ವರಗಳನೆಲ್ಲ ಧರೆಗೆ ಇಳಿಸಿದನು ॥
॥ ೧ ॥ ಅಂದಿನಾ ಬಗೆಯರಿತು ಬಂದು ಹರಿ ಧರ್ಮಜಗೆ । ಮುಂದೆ ಗಣ
ಪನ ಪೂಜಿಸೆಂದು ಪೇಳೇ ॥ ಒಂದೆ ಮನದಲಿ ಬಂದು ಪೂಜಿಸಲು ಗಣ
ನಾಥ । ಹೊಂದಿಸಿದ ನಿರ್ವಿಘ್ನದಿಂದ ರಾಜ್ಯವನೂ ॥ ೨ ॥ ಇಂದು ಜನ
ರೆಲ್ಲ ಉಮೆನಂದನನ ಪೂಜಿಸಲು । ಚಂದದಿಂದಲಿ ಸಕಲಸಿದ್ಧಿಗಳನಿತ್ತು ॥
ತಂದೆ ಶ್ರೀಪುರಂದರಾವಿಠಲನ ಸೇವೆಯೊಳು । ಬಂದ ವಿಘ್ನವ ಕಳೆದಾ
ನಂದವನು ಕೊಡುವಾ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೨. ರಾಗ ಧನಾಸ್ವಿ, ಆದಿತಾಳ.

ರಾಮಮಂತ್ರವ ಜಪಿಸೋ । ಹೇ ಮನುಜಾ । ರಾಮಮಂತ್ರವ ಜಪಿ
ಸೋ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಆ ಮಂತ್ರ ಈ ಮಂತ್ರ ನೆಚ್ಚಿ ನೀ ಕೆಡಬೇಡ । ಸೋಮ
ಶೇಖರ ತನ್ನ ಭಾಮಿನಿಗೊರೆದಿಹಾ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಕುಲಹೀನನಾದದು

ಕೂಗಿ ಜಪಿಸುವ ಮಂತ್ರ । ಸಲೆ ಬೀದಿಯೊಳು ಉಚ್ಚರಿಸ ಮಂತ್ರ ।
 ಹಲವು ಪಾಪಂಗಳೆ ಹತಗಡಿಸುವ ಮಂತ್ರ । ಸುಲಭದಿಂದಲಿ ಸ್ವರ್ಗ
 ಸೂರೆಗೊಂಬುವ ಮಂತ್ರ ॥ ೧ ॥ ಸ್ನಾನ ಮೌನಂಗಳಿಗೆ ಸಾಧನದ
 ಮಂತ್ರ । ಮಾನವರು ಮನದಿ ಧ್ಯಾನಿಸ ಮಂತ್ರ ॥ ಹೀನ ಗುಣಂಗಳ
 ಹಿಂಗಿಸುತಿಕ ಮಂತ್ರ । ಏನೆಂಬೆ ವಿಭೀಷಣಗೆ ಪಟ್ಟಿಗಟ್ಟಿದ ಮಂತ್ರ ॥
 ॥ ೨ ॥ ಸಕಲ ವೇದಗಳಿಗೆ ಸಾರವೆನಿಸ ಮಂತ್ರ ಮುಕುತಿಮಾರ್ಗಕೆ
 ಇದೇ ಮೂಲಮಂತ್ರ ॥ ಭಕುತಿರಸಕೆ ಒಮ್ಮೆ ಬಟ್ಟಿ ದೋರುವ ಮಂತ್ರ ।
 ಸುಖನಿಧಿ ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಮಹಾಮಂತ್ರ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೩. ರಾಗ ಸಾವೇರಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಹರಿಯೆ ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಹರಿಯೆ ಪರದೈವತ । ಹರಿಯೆ ಸರ್ವಂ ವಿಷ್ಣು
 ಮಯಂ ಜಗತ್ತು ॥ ಹರಿಯಲ್ಲದನ್ಯತ್ರ ದೈವಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು । ಉರಗನ
 ಮಂಡೆಯ ಪಿಡಿದು ಪೇಳುವೆನಯ್ಯ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಜಗಂಗಳ ಪುಟ್ಟಿಸುವ
 ಜೊಮ್ಮನಿನ್ನ ಮಗ । ಜಗವ ಸಂಹಾರಕ ನಿನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗ ॥ ಜಗದ
 ಪಾವನೆ ಭಾಗೀರಥಿ ನಿನ್ನ ಮಗಳಯ್ಯ । ಜಗದ ಜೀವರ ಮಾತೆ ನಿನ್ನರ
 ಸಿಯೋ ದೇವಾ ॥ ೧ ॥ ವಿಶ್ವತೋಮುಖ ನೀನೆ ವಿಶ್ವತಶ್ಚಕ್ಷು ನೀನೇ ।
 ವಿಶ್ವತೋಬಾಹು ವಿಶ್ವ ಉದರ ನೀನೇ ॥ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕ ವಿಶ್ವಸೂತ್ರ
 ಧಾರಕ ನೀನೇ । ವಿಶ್ವನಾಟಕ ವಿಶ್ವ ವಿಷ್ಣುವೇ ನಮೋ ಯೆಂಬೇ ॥
 ॥ ೨ ॥ ಆಗಮ ನಿಗಮ ಪುರಾಣಗಳೆಲ್ಲವು । ಯೋಗಿಜನಗಳೆಲ್ಲ ಪೊಗಳು
 ತ್ತಿರೇ ॥ ನಾಗಶಯನ ಭೋಗಿಭೂಷಣವಂದಿತ । ಭಾಗವತರ ಪ್ರಿಯ
 ಪುರಂದರವಿಠಲನೇ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೪. ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಮೃದುಕರ ವೃತ್ತಿ ಎನ್ನದು । ಅದು ಬಲು ಜೆನ್ನದು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಪದು
 ಮನಾಭನ ಪಾದ । ಪದುಮ ಮಧುಪನೆಂಬ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಕಾಲಿಗೆ
 ಗೆಜ್ಜೆ ಕಟ್ಟಿ । ನೀಲವರ್ಣನ ಗುಣ ॥ ಅಲಾಪಿಸುತ್ತ ಬಲು । ಮೋಲಗ

ಮಾಡುವಂಥ || ೧ || ರಂಗನಾಥನ ಗುಣ | ಹಿಂಗದೊ ವೈಗಳುತ್ತ ||
ಶೃಂಗಾರ ನೋಡುತ್ತ | ಕಂಗಳಾನಂದವೆಂಬ || ೨ || ಇಂದಿರಾಪತಿ
ಪು | ರಂದರವಿಠಲನಲ್ಲಿ || ಚಂದದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾ | ನಂದವ ಪಡು
ವಂಥ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೫. ರಾಗ ಮೋಹನ, ಅಟಿತಾಳ.

ವಿಷಯದ ವಿಚಾರ ಬಿಡು | ವಿಹಿತ ಕರ್ಮವ ಮಾಡು | ವೈರಾಗ್ಯ
ಭಾಗ್ಯ ಬೇಡೂ || ಪಲ್ಲ || ವಿಷವೆಂದು ಕಾಮಕ್ರೋಧಗಳೆಲ್ಲ ನೀಡ್ಯಾಡು |
ಮಸಣ ಮನವೇ ಮಾಧವನ್ನ ಕೊಂಡಾಡೂ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಅನುದಿನವು
ಹರಿಕಥೆಯ ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಪಡು | ವಿನಯದಿ ಸಜ್ಜನರ ಕೂಡೂ ||
ಮನಮುಟ್ಟಿ ದುರಾಚಾರ ಮಾಳ್ವರನು ನೀ ಕಾಡು | ಹಣ ಹೊನ್ನು
ಪರಹೆಣ್ಣು ಹಂಚೆಂದು ನೋಡೂ || ೧ || ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥ ತತ್ವದ
ವಿಚಾರವ ಮಾಡು | ಮಾಧವನಭಕ್ತಿ ಬೇಡೂ || ಪಾದದಿಂದಲಿ
ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗಳ ನೀ ಮಾಡು | ಖೇದಬಡದನುದಿನದಿ ಸಂತೋಷ
ಕೊಡೂ || ೨ || ನಂಬದಿರು ಈ ದೇಹ ಅಂಬುಗುಳ್ಳೆಯಂತೆ | ನಂಬಿ
ನೀ ಕೆಡಲು ಬೇಡಾ || ಕೊಂಬುವರು ಬಂದರೆ ಕೊಡರೊಂದು ಕಾಸನು |
ಅಂಬುಜಾಕ್ಷ ಪುರಂದರವಿಠಲನ್ನ ನೆನೆ ಮನವೇ || ೩ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೬. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಬಿಲವು ಬಲವೇ ನಿನ್ನ ಬಲವಲ್ಲದೆ | ಮಿಕ್ಕ | ಬಲಗಳುಂಟೆ ಬಣಗು
ಗ್ರಹಗಳಿಂದಾ || ಪಲ್ಲ || ಹರಿ ನಿನ್ನ ಕೃಪೆ ಯೆನಗೆ ಚಂದ್ರತಾರಾಬಲವು |
ಹರಿ ನಿನ್ನ ಕರುಣವೇ ರವಿಯ ಬಲವೂ || ಹರಿ ನಿನ್ನ ಮೋಹವೇ ಎನಗೆ
ಗುರುಭೃಗು ಬಲವು | ಹರಿ ನಿನ್ನ ಒಲುಮೆಯೇ ಶನಿಯ ಬಲವೂ || ೧ ||
ಮಂಗಳಮಹಿಮೆ ನಿನ್ನ ಅಂಗ ದರುಶನ ಸುಖದ | ಮಂಗಳನ ಬಲವು
ಎನ್ನಂಗೆ ಸದಾ || ರಂಗ ನಿನ್ನಯ ಚರಣ ಕಂಗಳಲಿ ನೋಡುವದು |

ಹಿಂಗದೆ ಸುಖವನೀವ ಸೌಮ್ಯ ಬಲವಯ್ಯಾ || ೨ || ಆದಿಮೂರುತಿ
ನಿನ್ನ ಅರಿವುದೆ ರಾಹುಬಲ | ಆದಿಮೂಲನೇ ನಿನ್ನ ಗುಣಕಥನವ || ಆದ
ರಸಿ ಕೊಂಡಾಡುತಿಹುದೆನಗೆ ಕೇತುಬಲ | ಆದಿಮಹಿಮನೆ ಮಹಾ
ಪುರಂದರವಿಠಲಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೭. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಆದಿತಾಳ.

ಛಿಂದೆ ನಿರ್ಣಯವಾದುದಕೆ | ಸಿರಿ | ಇಂದಿರಾಪತಿ ಪರದೇವತೆ
ಎಂದೂ || ಪಲ್ಲ || ಅಂದು ಸ್ವಯಂವರದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರಾದಿ | ಇಂದ್ರಾದಿ
ಗಳೆಲ್ಲರಾ ಜರೆದು | ಇಂದಿರೆ ನಿತ್ಯಾನಂದ ನಿರ್ದೋಷ ಗುಣಪೂರ್ಣ |
ನೆಂದು ಮಾಲೆಯ ತಾ ಹಾಕಿದಳೂ || ೧ || ಸರಸಿಜೋದ್ಭವ ಹರಿಪಾ
ದವ ತೊಳೆಯಲು | ಹರ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಹರಿಪಾದ ತೀರ್ಥವ || ಹರುಷದಿ
ಸುರಮುನಿಗಳೆಲ್ಲರ ಮುಂದೆ | ಧರಿಸಿದನಂದು ಶಿರಸಿನಲ್ಲಿ || ೨ || ವೃಕ
ನೆಂಬಾಸುರಗೆ ಹರ ವರವನೆ ಕೊಟ್ಟು | ಚಕಿತನಾಗಿ ಓಡಿ ಬಳಲುತಿರೆ ||
ರುಕುಮಿಣಿಪತಿ ವೃಕಾಸುರನ ಭಸ್ಮವ ಮಾಡಿ | ಭಕತ ರುದ್ರನೆಂದು
ಪಾಲಿಸಿದಾ || ೩ || ಕರಿಯಾದಿಮೂಲಗೆ ಮೊರೆಯಿಡಲದ ಕೇಳಿ |
ಸುರರು ತಾವಲ್ಲಿವೆಂದು ಸುಮ್ಮನಿರಲು || ಗರುಡನ ಪೆಗಲೇರಿ ಹರಿ
ಬೇಗದಿ ಬಂದು | ಕರೀರಾಜನಂದು ತಾ ರಕ್ಷಿಸಿದಾ || ೪ || ಹರಿಹರ
ವಿರಿಂಚರ ಲೋಕಗಳಿಗೆ ಪೋಗಿ | ಹರಿಹರವಿರಿಂಚರ ಪರಿಗಳನು || ಹರು
ಷದಿ ಭೃಗುಮುನಿ ತಿಳಿದು ಬೇಗದಿ ಬಂದು | ಸರಸ್ವತಿ ತೀರದ ಋಷಿ
ಗಳಿಗೊರೆದಾ || ೫ || ನಾಮತ್ರಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಲಿ ಬೇಗ | ಸೋಮ
ಧರನು ವಿಷವನೆ ಧರಿಸಿ || ರಾಮನಾಮನೆಂಬ ಅಮೃತಪಾನದಿಂ |
ಕಾಮಾರಿ ತಾ ವೃತ್ಯಾಂಜಯನಾದಾ || ೬ || ಸಂದೇಹಾತ್ಮಾ ವಿನಶ್ಯತಿ
ಎಂಬ ಶ್ರುತಿ | ವೃಂದಗಳೆಲ್ಲವು ಸಾರುತಿರೆ ಪು || ರಂದರವಿಠಲ ಸರ್ವೋ
ತ್ತಮನೆಂಬಲ್ಲಿ | ಸಂದೇಹವ ಬಿಟ್ಟು ಸುಖಿಸೆಲೋ ಜೀವಾ || ೭ ||

೮. ರಾಗ ಪಂತ್ರುವರಾಳಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಹರಿಹರರು ಹ್ಯಾಗೆ ಸಮರು । ಹರಿಹರ ಭಕ್ತರೆ ಇದಕೆ ಸಾಕ್ಷೀ ॥
 ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಹರಿಯ ಮಂದಿರ ವೈಕುಂಠಸ್ಥಾನಾ । ಹರನ ಮಂದಿರ
 ಸ್ಮಶಾನಾ ॥ ಹರಿಯ ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿ ಸಿರಿದೇವಿ ಎಂಬರು । ಹರನ ಪಟ್ಟದ
 ರಾಣಿ ಗಿರಿಜೆ ಎಂಬರೂ ॥ ೧ ॥ ಹರಿಯು ಉಡುವೋದು ಸೀತಾಂಬರ ।
 ಹರನುಡುವೋದು ಗಜಚರ್ಮಾಂಬರಾ ॥ ಹರಿಯು ಪೂಸುವದು ಶ್ರೀ
 ಗಂಧ ಕಸ್ತೂರಿ । ಹರನು ಪೂಸುವದು ಸ್ಮಶಾನದ ಬೂದಿ ॥ ೨ ॥
 ಹರಿಯ ಕೊರಳೊಳು ಕಾಸ್ತುಭರನ್ನ । ಹರನ ಕೊರಳೊಳು ಗರಳದ
 ಚಿಹ್ನಾ ॥ ಹರಿಯ ಆಯುಧವು ವರಶಂಖಚಕ್ರ । ಹರನ ಆಯುಧವು
 ತ್ರಿಶೂಲ ಡಮರೂ ॥ ೩ ॥ ಹರಿಯ ಪರಿವಾರ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಸುರರು ।
 ಹರನ ಪರಿವಾರ ಹೆಣನ ತಿಂಬುವರೂ ॥ ಹರಿಹರಿ ಎಂಬೊರು ಸಿರಿವಂತ
 ರಾಗೋರು । ಹರಹರ ಎಂಬೊರು ಹತರಾಗುವರೂ ॥ ೪ ॥ ಹರಿಗೆ ವಾಹ
 ನನಾದ ಬಗರಾಜನು । ಹರಿಗೆ ವಾಹನ ಗೋರಾಜನೂ ॥ ಪುರಂದರ
 ವಿಠಲಗೆ ಸರಸಿಜಾಸನ ಪುತ್ರ । ಹರ ಆಗಮೋಕ್ತ ಆದನು ನೌತ್ತಾ ॥ ೫ ॥

೯. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ.

ಸರ್ವಾಪರಾಧವ ಕ್ಷಮಿಸಯ್ಯ ಎನ್ನ । ಗರ್ವಾಂಧಕಾರವ ಬಿಡಿಸಿ
 ರಕ್ಷಿಸು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಎಂದೆಂದು ಹಿರಿಯರ ನಿಂದಿಸಿದೆನೊ ಜೆಲ್ವ । ಚಂದನ
 ಗಂಧಿಯರೊಳ್ ಸರಸವಾಡಿದೆನು ॥ ಬಂಧು ಬಂದರೆ ಎನ್ನ ಬಿಗುವ
 ಬಿಂಕವ ತೋರೆ । ಬಂದೊಡ್ವರೈ ಯೆನ್ನ ಬೇಕೆಂದು ಕೋರದೆ ॥ ಕುಂದ
 ಕುಡ್ತಲದಂತ ಚಂದರದನ ಗೋ । ವಿಂದನ ಪಾದಾರವಿಂದವ ಸ್ಮರಿಸೆನು ॥
 ಒಂದು ದಿನವು ನಾನು ಮಿಂದು ಮಡಿಯನುಟ್ಟು । ಗಂಧಪುಷ್ಪಾರ್ಚನೆ
 ಗಳು ಮಾಡೆನು ಎನ್ನ ॥ ೧ ॥ ಅನ್ನದಾನವ ಮಾಡಲರಿಯೆನು ನಾ
 ಮುನ್ನ । ಸ್ವರ್ಣದಾನದ ಮಾತು ಸೊಗಸದು ಕಿವಿಗೆ ॥ ಕನ್ಯಾದಾನದ
 ಮಾತು ಕನಸಿನಲಿ ನಾ ಕೇಳೆ । ಮುನ್ನವರಿಯದ ಮಹಮುಗ್ಧ ಕಾಣ
 ಯ್ಯ ॥ ಉನ್ನತ ಗೋದಾನ ಭೂದಾನ ನೊದಲಾಡ್ದು । ಸನ್ಮತಿಯಲಿ

ಕೊಟ್ಟು ಸುಖಿಸುವದರೆಯೆನು | ಅನ್ಯಾಯವ ಮಾಡಿ ಹರಿ ನಿನ್ನ ಮರೆ
ಹೊಕ್ಕೆ | ಬೆಣ್ಣೆ ಕಳ್ಳನೆ ಮುದ್ದು ಚೆನ್ನ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ || ೨ || ಪಾಪಿಯರೊಳು
ಅತಿಪಾಪಿ ಎಂತೆಂಬರು | ಕೋಪಿಯರೊಳು ಉಗ್ರಕೋಪಿ ನಾನೆ ||
ಕೋಪತಾಪದ ವ್ಯಾಧಿಯನೆಲ್ಲ ಗುಣ ಮಾಡಿ | ಶ್ರೀಪತಿಯೆ ನೀ ಸಲ
ಹೋ ಕರುಣದೀ || ಈ ಪರಿಯಲಿ ಮೇಲುಕೋಟಿ ಇಂದಿರೆವರ | ಆಪ
ದ್ಭಂಧುವೆ ಭಕ್ತರಘರನೆ || ತಾಪತ್ರಯಗಳ ಬಿಡಿಸಿ ಜೆಲ್ವ ರಾಯ |
ಗೋಪಾಲಮೂರುತಿ ಪುರಂದರವಿಠಲ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೦. ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ಅಟತಾಳ.

ಠಮರಾಮನ್ನಿರೋ ಇಂಥಾ | ಸ್ವಾಮಿಯ ನಾಮವ ಮರಿಯ
ದಿರೋ || ಪಲ್ಲ || ತುಂಬಿದ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೊಂಭತ್ತು ಬಾಗಿಲು | ಸಂಭ್ರಮ
ದರಸುಗಳೈದು ಮಂದಿ || ಡಂಭಕತನದಿಂದ ಕಾಯುವ ಜೀವನ |
ನಂಬನೆಚ್ಚಿ ನೀವು ಕೆಡಬೇಡಿರೋ || ೧ || ನೆಲೆ ಇಲ್ಲದ ಕಾಯ ಎಲು
ವಿನ ಹಂದರ | ಬಲಿದು ಸುತ್ತಿದ ಚರ್ಮದ ಹೊದಿಕೆ || ಮಲಮೂತ್ರಂ
ಗಳು ಕೀವು ಕ್ರಿಮಿಗಳುಳ್ಳ | ಹೊಲಸು ತೊಗಲ ಮೆಚ್ಚಿ ಕೆಡಬೇಡಿರೋ ||
|| ೨ || ಹರಬ್ರಹ್ಮ ಸುರರಿಗೆ ವಂದ್ಯನು ಆಗಿಪ್ಪ | ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮ
ನೆಂದೆನ್ನಿರೋ || ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಚರಣನ ಭಜಿಸಿರೋ | ದುರಿತ
ಭಯಗಳಿಂದ ದೂರಾಗಿರೋ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇತಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೧. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ನನು ಮರುಳಾದೆಮ್ಮ ಎಲೆ ರುಗ್ಗಿಣಿ | ಮಾನ ಹೀನ ಕುಲಗೊಲ್ಲ
ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಗೇ || ಪಲ್ಲ || ಹಾಸಿಕೆಲ್ಲದೆ ಹಾವಿನಾ ಮೇಲೆ ಪವಡಿ
ಸಿದ | ಹೇಸಿಕೆಲ್ಲದೆ ಕರಡಿಯಾ ಕೂಡಿದಾ || ಗ್ರಾಸಕೆಲ್ಲದೆ ತೊತ್ತಿನಾ
ಮಗನ ಮನೆಯಲುಂಡ | ದೋಷಕಂಜದೆ ಮಾತುಳನ ಸಿರವನಳದಿಗೆ ||
|| ೧ || ಮಂಡೆ ಬೋಳಾದವರ ಮನದೈವ ಇವನಂತೆ | ಕುಂಡ ಗೋಳ

ಕರ ಮನೆ ಕುಲದೈವವಂತೆ || ಹಿಂಡು ಗೋವಳರೊಳಗೆ ಹಿರಿಯ ಗೋವ
ಳನೆನಿಸಿ | ಭಂಡ ಪರಸತಿಯರಾ ಜಾರಜೋರನಿಗೆ || ೨ || ಒಬ್ಬರಲಿ
ಹುಟ್ಟಿದನು ಒಬ್ಬರಲಿ ಬೆಳದವನು | ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಮಗನಲ್ಲ ಭುವನದೆಲ್ಲಾ ||
ಅಬ್ಬರದೇವ ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿಠಲನ್ನು | ಉಬ್ಬುಬ್ಬಿ ಮದಿವ್ಯಾದಿ ಉತ್ಸಾ
ಹದಿಂದಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೨. ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳಿ, ಅಟತಾಳ.

ಲೋಟಪಾಟ ಸಂಸಾರ ಏನಣ್ಣ | ಲೋಟಪಾಟ ಸಂಸಾರದೊಳಗೆ
ಸಿಲುಕಿ ನಾ | ವಿಠಲ ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನವ ಮರತೆನಯ್ಯಾ || ಪಲ್ಲ || ಹುಟ್ಟಿದ್ದ
ಮುಂಚೆ ಹಸಿವೆಯನರಿಯೆ | ಕೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಎಂಟು ಆನೆಯ ಕಂಡೆ ||
ಮನೆಯ ಒಳಗೆ ಏಳು ಕುದುರೆಯ ಕಂಡೆ | ಕಿಲ್ಲೆಯೊಳಗೆ ಏಳು ಚರ
ಣವ ಕಂಡೆ || ೧ || ಯಾತದ ಮೇಲೆ ಹೋತ ಮೇವುದು ಕಂಡೆ |
ಮಾತನಾಡುವ ಗುಬ್ಬಿಯ ಕಂಡೆ || ರಾಜ್ಯವನಾಳುವ ಚಿಣ್ಣಾನೆ ಕಂಡೆ |
ರೆಕ್ಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹಾರ್ವ ಪಕ್ಷಿಯ ಕಂಡೆ || ೨ || ಕೀಳುಕೋಟಿಯೊಳೊಬ್ಬ
ಅಗಸಾಲ ಸತ್ತರೆ | ಮೇಲುಕೋಟಿಯೊಳೊಬ್ಬ ಅಗಸತಿ ಅಳುವಳು ||
ಅವನಿಗೂ ಅವಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧವೇನೆಂದು | ಅದು ನೋಡಿ ನಗುತ್ತಿದ್ದ
ಪುರಂದರವಿಠಲ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೩. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಛಾಪುತಾಳ.

ನಿನ್ನ ಮಗ ಬೆನ್ನ ಬಿಡಲೊಲ್ಲ ಕಾಣೆ ನಿನ್ನಾಣೆ ಜಾಣೆ || ಪಲ್ಲ || ಅಲ್ಲಿ
ನೋಡಲು ತಾನೆ ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ತಾನೆ | ಫುಲ್ಲಲೋಚನೆ ಸುಪ್ರ
ವೀಣೆ || ೧ || ಹಿಂದೆ ನೋಡಲು ತಾನೆ ಮುಂದೆ ನೋಡಲು ತಾನೆ |
ಮಂದಿರದೊಳಹೊರಗಿಹನೆ || ೨ || ಮುದ್ದು ಪುರಂದರವಿಠಲರಾಯನು |
ಎದ್ದು ಬಂದಪ್ಪಿಕೊಂಡನೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೪. ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳಿ, ಅಟತಾಳ.

ಸುಜ್ಞೆಯಿಂದಾಳಬೇಕಣ್ಣ | ಗಂಡ | ನಾಜ್ಞೆಯ ಮಿಾರಿ ನಡವ ಲಂಡ
ಹೆಣ್ಣ || ಪಲ್ಲ || ಅತ್ತೆಮಾವಗೆ ಅಂಜದವಳ | ತನ್ನ | ಉತ್ತಮ ಪುರು

ಷನ ಜರಿದು ನುಡಿವಳ || ಭಕ್ತರ ಕಂಡು ಬಂಧಿಸಳ | ನಡು | ನೆತ್ತಿಯ
ಚರ್ಮವ ಕೆತ್ತಬೇಕವಳ || ೧ || ಕೂಳು ಕೊಬ್ಬಿಲಿ ಉರಿವವಳ | ಗಂಡ |
ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಕೇಳದೆ ಮಾರುವವಳ || ಸೂಳೆಯಂದದಿ ನಡಿವವಳ |
ತಲೆ | ಬೋಳಿಸಿ ಕಸಹೆಡಿಗೆ ಹೊರಿಸಬೇಕವಳ || ೨ || ಹಟ್ಟಿ ಹಟ್ಟಿ
ತಿರುಗುವಳ | ತನ್ನ | ಘಟ್ಟಿತನದಲಿ ಮಾರುಮಲತವಳ || ಬಟ್ಟೆಕುಚವ
ತೋರಿಸುವಳ | ಹುಟ್ಟು | ಹುಟ್ಟಿಲಿ ಬಾಯೊಳು ಹೆಟ್ಟಬೇಕವಳ || ೩ ||
ನಲ್ಲರ ಕಂಡು ನಗುವಳ | ತನ್ನ | ಬಲ್ಲಿದ ಗಂಡನ ಬೈದು ಕರೆವಳ ||
ಮಲ್ಲರಂದದಿ ಹೋರುವವಳ | ಅವಳ | ಹಲ್ಲು ಮುರಿದು ಜಿಹ್ವೆ ಸೀಳ
ಬೇಕವಳ || ೪ || ಎಂದೂ ಈ ಪಯಲ್ಲಿರುವಳ | ಅವಳ | ಅಂದಮಾ
ಡುವದ್ಯಾಕೆ ಬಿಡಬೇಕಿನ್ನವಳ || ಒಂದಿಷ್ಟು ಗ.ಣ ಇಲ್ಲದವಳ | ಶ್ರೀಪು |
ರಂದರವಿಠಲರಾಯಗಲ್ಲದವಳ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೫. ರಾಗ ಪಂತುಮರಾಳಿ, ಅಟತಾಳ.

ವ್ಯಾಪಾರ ನಮಗಾಯಿತು | ಶ್ರೀಪತಿಸಾದಾರವಿಂದಸೇನೆಯೆಂಬೊ ||
|| ಪಲ್ಲ || ಹರಿಕರುಣವೆ ಅಂಗಿ ಗುರುಕರುಣ ಮುಂಡಾಸು | ಹರಿದಾಸರ
ದಯವೆಂಬೊ ವಲ್ಲಿ || ಪರಮಪಾಪಿ ಕಲಿ ಎಂಬೊ ಪಾಪಾಸು ಮೆಟ್ಟಿ |
ದುರಾತ್ಮರಾದವರ ಎದೆಮೇಲೆ ನಡೆವಂಥ || ೧ || ಬಿಳಿಯ ಕಾಗದ
ಹೃದಯ ಬಾಯಿ ಕಲನುದಾಸಿ | ನಾಲಿಗೆ ಎಂಬೊದು ಲೇಖಣಿಕೆಯು ||
ಶ್ರೀಲೋಲನ ಕಥೆ ದಿವ್ಯ ನಾಮಂಗಳ | ಶೀಲಮನದಿ ಬರೆದು ಹರಿಗೆ
ಒಪ್ಪಿಸುವಂಥ || ೨ || ಮುಂದಣ ಆಗಮ ಸಂಸಾರದ ಬಾಧೆ | ಎಂದೆಂ
ದಿಗು ಅದರ ಭಯ ಬಿಟ್ಟಿತು || ಹಿಂದಣ ಸಂಚಿತ ಸಾಲ ಭಾರಕ್ಕೆಲ್ಲ |
ಸಂದಾಯವನು ಮಾಡಿ ಕತಬಿ ಹರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿ || ೩ || ನುಡಿನುಡಿಗಾನಂದ
ಬಾಪ್ಪರೋಮಾಂಚನೆ | ಮುಡುಪಿಯೊಳಗೆ ಇಟ್ಟು ಕೈಜಿತವು || ಕಡೆಯ
ಸಂಬಳಕ್ಕೆಲ್ಲ ಮುಕುತಿ ಸಾಧನವನ್ನು | ಕೊಡುವಂತೆ ತಿರುಗದ ಚೀಟಿ
ಬರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿ || ೪ || ಕಂಡಕಂಡವರಿಗೆ ಕಾರ್ಪಣ್ಯವ ಬಿಟ್ಟು | ಮಂಡೆ

ಅಡ್ಡಾಗಿ ನಾ ಬಳಲಿಲ್ಲ || ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನು |
ದಂಡಿಸಿ ವೀಳ್ಯವ ಕೊಟ್ಟು ಸೇವೆಯೊಳಿಟ್ಟು || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೬. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ರೂಪಕತಾಳ.

ನಂಬಬ್ಯಾಡಿ ನಾರಿಯರನು | ಹಂಬಲಿಸಿ ಹಿಗ್ಗಿ || ಅಂಬುಜಾಕ್ಷಿಯ
ರೊಲುವೆ ಬಯಲ | ಡಂಬಕವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರೋ || ಪಲ್ಲ || ಆಟ
ವೆಲ್ಲ ಪುಸಿಯು ಸತಿಯ | ರಾಟವೆಲ್ಲ ಸಂಚಸನ್ನೆ | ನೋಟವೆಲ್ಲ ಕಾತ
ಘಾತ | ಕೂಟವೆಲ್ಲ ವಂಚನೆ || ಪಾಟುಗೆಟ್ಟು ಹೆಂಗಳರೊಡನೆ | ಕೋಟ
ಲೆಗೊಳಗಾಗಬ್ಯಾಡಿ | ನೀಟುಗಾರತಿಯರ ಸಂಗ | ಬೂಟಕವೆಂದು ತಿಳಿ
ಯಿರೋ || ೧ || ಸೋತೆನೆಂದು ವಿಟಗೆ ಬೈನ್ಯ | ಮಾತನಾಡಿ ಮನ
ಪುಟ್ಟಿಸಿ | ಕಾತರವ ಗೊಳಿಸಿ ಅವನ | ಮಾತಾಪಿತರನ್ನೆ ತೊರಿಸಿ | ಪ್ರೀತಿ
ಬಡಿಸಿ ಹಣವ ಸೆಳೆದು | ರೀತಿಗೆಡಿಸಿ ಕಡೆಯಲವನ | ಕೋತಿಯಂತೆ
ಮಾಡುತಿಪ್ಪರು | ನೀತಿಗೆಟ್ಟು ಸುದತಿಯರು || ೨ || ಧರಣಿಯ ಜನರೆಲ್ಲ
ಕೇಳಿ | ಕರುಣವಿಲ್ಲ ನಾರಿಯರಿಗೆ | ಎರಳೆ ಕಂಗಳ ನಾರಿಯರೊಲುವೆ |
ನೀರವೇಲಿನ ಬರಹವೂ || ಮರುಳುಗೊಂಡು ಮೋಸಗೊಳದೆ | ಬರಿದೆ
ನೀವು ಕೆಡಲು ಬ್ಯಾಡಿ | ಗುರುಪುರಂದರವಿಠಲನ್ನ | ಚರಣವನ್ನ ಭಜಿ
ಸಿರೋ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೭. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಆದಿತಾಳ.

ಕೊಡುಕೃಪೆಯಿಂದಲಿ ಹರಿ ಒಲಿದವನಿಗೆ | ನಡೆನುಡಿ ಸತ್ಯವೆ ಸಾಕ್ಷಿ ||
ದೃಢಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಉಣಲಿಕ್ಕಿದವರಿಗೆ | ಷಡುರಸಾನ್ನವೇ ಸಾಕ್ಷಿ ||
|| ೧ || ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಡವೆಯನೀಯದಗೆ | ಕಡುದಾರಿದ್ರ್ಯವೆ
ಸಾಕ್ಷಿ || ಪಡದೊಡವೆಯ ಧರ್ಮಕೆ ಈಯದವ ಬಾಯಿ | ಬಿಡುವದೆ
ಪರರಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ || ೨ || ಅನ್ನದಾನವ ಮಾಡಿದ ಮನುಜ ದಿ | ವ್ಯಾನ್ನ
ಉಂಬುವದೆ ಸಾಕ್ಷಿ || ಅನ್ನದಾನವ ಮಾಡದವನು ಕಡು | ದೈನ್ಯಬಡು
ವದೆ ಸಾಕ್ಷಿ || ೩ || ಕನ್ಯಾದಾನವ ಮಾಡಿದವಗೆ ದಿವ್ಯ | ಹೆಣ್ಣಿನ

ಭೋಗವೆ ಸಾಕ್ಷಿ || ಕನ್ಯಾದಾನವ ಮಾಡದವನು ಹೆಣ್ಣು | ಹೆಣ್ಣೆಂದು
ವರಲುವದೆ ಸಾಕ್ಷಿ || ೪ || ವಸ್ತ್ರದಾನವ ಮಾಡಿದವಗೆ ದಿವ್ಯ | ವಸ್ತ್ರವ
ಹೊದಿವದೆ ಸಾಕ್ಷಿ || ವಸ್ತ್ರದಾನವ ಮಾಡದವಗೆ ನಿರ | ವಸ್ತ್ರವಾಗಿಹುದೆ
ಸಾಕ್ಷಿ || ೫ || ಕಂಡ ಪುರುಷನಿಗೆ ಕಣ್ಣನಿಡುವಳಿಗೆ | ಗಂಡನ ಕಳೆವದೆ
ಸಾಕ್ಷಿ || ಪುಂಡುತನದಿ ಪರಸ್ತ್ರೀಯರಳುಪಿದವ | ಹೆಂಡರ ಕಳೆವದೆ
ಸಾಕ್ಷಿ || ೬ || ಪರರಿಗೆ ಒಂದು ತಾನೊಂದುಂಬುವಗೆ | ಜ್ವರಗುಲ್ಮರೋ
ಗವೆ ಸಾಕ್ಷಿ || ಪರಿಸರಿಯಲಿ ಹಿರಿಯರ ದೂಷಿಸುವವ | ತಿರುದುಂಬು
ವದೆ ಸಾಕ್ಷಿ || ೭ || ಕ್ಷೇತ್ರದಾನವ ಮಾಡಿದ ಮನುಜಗೆ ಏಕ | ಭತ್ತಾ
ಧಿಪತ್ಯವೆ ಸಾಕ್ಷಿ || ಪಾತ್ರಾಪಾತ್ರವರಿತು ದಾನವ ಮಾಡಿದಗೆ ಸು |
ಪುತ್ರರ ಪಡೆವುದೆ ಸಾಕ್ಷಿ || ೮ || ಭಕ್ತಿಯನರಿಯದ ಅಧಮನಿಗೊಂದು |
ಕತ್ತಲೆಮನೆಯೆ ಸಾಕ್ಷಿ || ಮುಕ್ತಿಯ ಪಡೆವರು ಪುರಂದರವಿಠಲನ |
ಭಕ್ತರಾಗಿರುವದೆ ಸಾಕ್ಷಿ || ೯ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೮. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಏನು ಮಾಡಿದರೇನು ಭವ ಹಿಂಗದು || ದಾನವಾಂತಕ ನಿನ್ನ ದಯ
ವಾಗದನಕಾ || ಪಲ್ಲ || ಅರುಣೋದಯದಲಿದ್ದು ಅತಿ ಸ್ನಾನಗಳ
ಮಾಡಿ | ಬೆರಳೆಣಿಸಿದೆ ಅದರ ನಿಜವರಿಯದೆ || ಚರಣ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವನು
ಮಾಡಿ ನಾ ದಣಿದೆನೊ | ಹರಿ ನಿನ್ನ ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷವಾಗದನಕಾ ||
|| ೧ || ಶ್ರುತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಪುರಾಣಗಳನೋದಿ ಬೆಂಡಾದೆ | ಅತಿ ಶೀಲಗಳನೆಲ್ಲ
ಮಾಡಿ ದಣಿದೆ || ಗತಿಯ ಪಡೆವೆನೆಂದು ಕಾಯ ದಂಡಿಸಿದೆನೊ | ರತಿ
ಪತಿಪಿತ ನಿನ್ನ ದಯವಾಗದನಕಾ || ೨ || ಧ್ಯಾನವನು ಮಾಡಿದೆನು
ಮೌನವನು ತಾಳಿದೆ ಮು | ಹಾನುಪುರುಷಾರ್ಥಕೆ ಮನವನಿಕ್ಕಿ || ಅನಾ
ಥಬಂಧು ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನಾ | ಧ್ಯಾನಿಸುವರೊಡಗೂಡಿ ನೆಲೆಗಾಣ
ದನಕಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೯. ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ, ಅಟತಾಳ.

ಹುಟ್ಟಿದವೆರಡೇ ಜೀವನ | ಬಟ್ಟೆ ಬಯಲೊಳು ಬೇಲಿ ಅಡವಿಯ
ಹಾರಿತು || ಪಲ್ಲ || ಆಕಸ್ಮಿತದ ಕಪಿ ದೇಶವ ನುಂಗಿತು | ಆಕಾಶವ

ನುಂಗಿತು ಅಳಿಲು || ದೇಶದೊಳಿದ್ದಂಥ ಕೆರೆ ಭಾವಿ ಉದಕವಾ | ಪೋಶನ
ಮಾಡಿತೊಂದೆ ಇರುವು || ೧ || ಹಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕಾದ ಕಲ್ಲನು ನುಂಗಿತು |
ಇಲಿ ಹೋಗಿರೇಳು ಲೋಕವ ನುಂಗಿತು || ಅಲದ ಮರನ ಹಸು
ಕೂಸು ನುಂಗಿತು | ಬಲ್ಲವರು ಹೇಳಿ ಈ ಸಂಸ್ಕೃತವಾ || ೨ || ಕಾಷ್ಠ
ವೆಂಬೊದು ಹೋಗಿ ಪರ್ವತ ನುಂಗಿತು | ಕೃಷ್ಣನ್ನ ನುಂಗಿತು ಕಡಲೆ
ಕಾಯಿ || ದಿಟ್ಟಪುರಂದರವಿಠಲರೇಯನೊಬ್ಬ | ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾಗಿ ಇಷ್ಟು
ತಾ ಬಲ್ಲನು || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೨೦. ರಾಗ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನಿದೇಶಿ, ಅಟತಾಳ.

ಠಿಡಹೋದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು | ಆಡಿಕೊಂಬುವರು ನೋಡಮ್ಮ || ನೋಡಿ
ನೋಡಿ ಎನ್ನ ಮುಖವ | ನೋಡಿ ಕಣ್ಣು ಮಿಟುವರಮ್ಮ || ಪಲ್ಲ ||
ದೇವಕಿ ಹೆತ್ತಳಂತೆ ವಸು | ದೇವನೆಂಬವ ಪಿತನಂತೆ || ಕಾವಲಲ್ಲಿ
ಹುಟ್ಟಿದಿನಂತೆ | ಮಾವಗಂಜಿಲ್ಲಿ ತಂದರಂತೆ || ೧ || ವಿಷವು ತುಂಬಿದ
ಮೊಲೆಯನುಂಡು | ಅಸುರಿಯ ನಾ ಕೊಂದಿನಂತೆ || ನಿಶಿಚರ ಶಕಟಾ
ಸುರನ | ಶಿಶುಗಾಲಿಲೊರಸಿದಿನಂತೆ || ೨ || ನೀನೆನ್ನ ಹಡದಿಲ್ಲವಂತೆ |
ನಾ ನಿನ್ನ ಮಗನಲ್ಲವಂತೆ || ಭೇನು ಕಾಯುವರಿಲ್ಲವೆಂದು | ಸಾನುರಾ
ಗದಿ ಸಲಹಿದಿಯಂತೆ || ೩ || ಕಿಚ್ಚ ನಾ ಗಡ ನುಂಗಿದಿನಂತೆ || ವತ್ಸಾ
ಸುರನ ಕೆಡಹಿದಿನಂತೆ || ಕಚ್ಚಬಂದ ಕಾಳಿಂಗನ | ಕೊಚ್ಚಲು ಮಡುವ
ಧುಮುಕಿದಿನಂತೆ || ೪ || ಹದ್ದು ಯೆನ್ನ ವಾಹನವಂತೆ | ಹಾವು ಯೆನ್ನ
ಹಾಸಿಗೆಯಂತೆ || ಕದ್ದು ಬೆಣ್ಣೆಯ ನಾ ತಿಂದಿನಂತೆ | ಮುದ್ದು ಪುರಂದರ
ವಿಠಲನಂತೆ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಸುಧೇಶ್ವರಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೧. ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳಿ, ಅಟತಾಳ.

ಠೊಯ್ಯೊ ಡಂಗುರವ | ಜಗ | ದಯ್ಯನಯ್ಯ ಶ್ರೀಹರಿಯಲ್ಲದಿಲ್ಲ
ವೆಂದು || ಪಲ್ಲ-|| ಅಷ್ಟ ಐಶ್ವರ್ಯದ ಲಕುಮಿ ಅರಸನು | ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿ

ಲಯ ಕರ್ತನೆಂದು || ಘಟ್ಯಾಗಿ ತಿಳಿದು ಶ್ರೀಹರಿ ಎನ್ನದವೆಲ್ಲ | ಭ್ರಷ್ಟ
ರಾದರು ಇಹಪರಕೆ ಬಾಹ್ಯಾರಿಂದು || ೧ || ಹರನೆನ್ನದೆ ಹರಿಹರಿಯಿಂದ
ಬಾಲನ | ಕರುಣವಿಲ್ಲದೆ ಪಿತ ಬಾಧಿಸಲು || ತರಳನ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ನರ
ಮೃಗರೂಪದಿ | ಹರಿನಿಂದಕನ ಸಂಹರಿಸಿದ ಮಹಿಮೆಯ || ೨ || ಕರಿಯು
ಆದಿಮೂಲಗೆ ಕಾಯೆಂದು ಮೊರೆಯಿಡೆ | ಸುರನಿಕರವು ತೊಲಗದೆ
ಇರಲು || ಗರುಡನೇರಿ ಬಂದು ಮಕರಿಯ ಶೀಳಿ ಆ | ಕರಿರಾಜನ ಕಾಯ್ದ
ಪರದೈವ ಹರಿಯೆಂದು || ೩ || ಸುರಪಗೊಲಿದು ಬಲಿ ಶಿರವ ತುಳಿಯ
ಲಾಗ | ಸುರನದಿ ಸೃಜಿಸಲು ಹರಿಪಾದವ || ಸರಸೇಷ್ಠಿ ಸವಿತ್ರೋದಕ
ದಿಂದ ತೊಳೆಯಲು | ಹರ ತನ್ನ ಶಿರದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಮಹಿಮೆಯ || ೪ ||
ಗರಳಜ್ವಾಲೆಗೆ ರಾಮ ಶ್ರೀರಾಮ ರಾಮೆಂದು | ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಲು ಉಮೆ
ಯರಸನಿಗೆ || ಕೊರಳು ಶೀತಳವಾಗಿ ಶಿಶಿಕಂಠ ಗಿರಿಜೆಗೆ | ವರರಾಮ
ಮಂತ್ರವನಿತ್ತು ಮಹಿಮೆಯ || ೫ || ಮಾನಸಲಿಂಗಪೂಜೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ
ಶಿವನು ತಾ | ಬಾಣನ ಬಾಗಿಲ ಕಾಯ್ದಿರಲು || ದಾನವಾಂತಕ ಸಾವಿರ
ತೋಳ ಕಡಿವಾಗ | ಮೌನದಿಂದೊಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟನು ಶಿವನಂದು || ೬ ||
ಭಕ್ತಿಗೊಲಿದು ಶಿವ ಭಸ್ತುಗೆ ವರವಿತ್ತು | ಭಕ್ತನ ಬಾಧೆಯಿಂದೋಡುತೀರಿ ||
ಯುಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಅಸುರನ ಸಂಹರಿಸಿದ | ಶಕ್ತನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯಲ್ಲ
ದಿಲ್ಲನೆಂದು || ೭ || ಹರಬೊಮ್ಮಮೊದಲಾದ ಸುರರಿಗೆ ದಶಶಿರ | ಸೆರೆಯ
ಪಿಡಿದು ಸೇವೆಗೊಳುತೀರಲು || ಶರಧಿಯ ದಾಟಿ ರಾವಣನ ಸಂಹರಿಸುತ |
ಸುರರ ಲಜ್ಜೆಯ ಕಾಯ್ದ ಪರದೈವ ಹರಿಯೆಂದು || ೮ || ಜಗಕಾಧಾರನು
ಜಗವ ಪೊರೆವನೀತ | ಜಗವೆಲ್ಲ ಪ್ರಳಯದಿ ಮುಳುಗಿರಲು || ಮಗು
ವಾಗಿ ಆಲದೆಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದರ್ | ಜಗಜನಕನು ಪುರಂದರವಿಠ
ಲನೆಂದು || ೯ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೨೨. ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಘೌಳಿಬಂದಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ತೂರಿಕೊಳ್ಳಿರೋ | ಬಾಯ ಮುಚ್ಚಬೃಹದಿ
ನಾರಾಯಣನ ನೆನೆಯಿರೋ || ಪಲ್ಲ || ನಿತ್ಯವಿಲ್ಲ ನೇಮವಿಲ್ಲ | ಮತ್ತೆ

ದಾನಧರ್ಮವಿಲ್ಲ || ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕೆಡದೆ ಪುರು | ಷೋತ್ತಮನ್ನು ನೆನೆ
ಯಿರೋ || ೧ || ಕದ್ದು ಪುಸಿಯನಾಡಿ ಅಪರ | ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಕೆಡಲು
ಬ್ಯಾಡಿ || ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿ ಅನಿ | ರುದ್ಧನ್ನು ನೆನೆಯಿರೋ || ೨ || ಭಕ್ತಿ
ಕೊಡುವ ಮುಕ್ತಿ ಕೊಡುವ | ಮತ್ತೆ ಸಾಯುಜ್ಯವ ಕೊಡುವ || ಕರ್ತು
ನಮ್ಮ ಪುರಂದರ | ಎಲಲನ್ನು ನೆನೆಯಿರೋ || ೩ || ಶ್ರೀ ||

೨೩. ರಾಗ ಪಂತುನರಾಳಿ, ಅಟತಾಳ.

ಪ್ರಿಯರು ಮನುಜರಿಯರು || ಪಲ್ಲ || ಸಿರಿವರ ಹರಿ ಸರ್ವ | ಸುರ
ರೊಳುತ್ತಮನೆಂದು || ಅನುಪಲ್ಲ || ನಾರದಮುನಿ ಬಲ್ಲ ವಾರಿಜೋಧ್ಯವ
ಬಲ್ಲ | ಪರಾಶರನು ಬಲ್ಲ ಮನು ಬಲ್ಲನೂ || ವೀರ ಭೀಷ್ಮನು ಬಲ್ಲ
ಪಾರ್ವತಿ ಬಲ್ಲಳು | ಕಾರುಣಿಕ ಶ್ರೀಹರಿಯಲ್ಲದಿಲ್ಲವೆಂದು || ೧ || ಶಿವ
ಬಲ್ಲ ಧ್ರುವ ಬಲ್ಲ ದ್ರೌಪದಿ ಬಲ್ಲಳು | ಅನಿಪಾಲಕ ಜನಕನೃಪ ಬಲ್ಲ
ನೂ || ಯುವತಿಗೆ ಶಾಸವಿತ್ತ ಗೌತಮನು ಬಲ್ಲ | ಭವರೋಗವೈದ್ಯನು
ಹರಿಯಲ್ಲದಿಲ್ಲವೆಂದೂ || ೨ || ದಿಟ್ಟ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಬಲ್ಲ ಕೆಟ್ಟ ಅಜಾಮಿ
ಬಲ್ಲ | ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ಕಂಡ ಭೃಗು ಬಲ್ಲನೂ || ಕೊಟ್ಟ ಬಲಿಯು
ಬಲ್ಲ ಸೃಷ್ಟೀಶ ಪುರಂದರ | ವಿಟ್ಟಲನೇ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ ದೈವವೆಂದೂ || ೩ ||

೨೪. ರಾಗ ಜುಂಜೋಟಿ, ರೂಪಕತಾಳ.

ವೆಂಕಟರಮಣ ಬೇಡಿಕೊಂಬೆ ಕೃಪೆಯ ಪಾಲಿಸೋ | ಕಿಂಕರ ಬ್ರಹ್ಮಾ
ದಿವಂದ್ಯ ಮುಕ್ತಿ ತೋರಿಸೋ || ಪಲ್ಲ || ಸೃಷ್ಟೀಶ ನೀನುಂಡು ಮಿಕ್ಕಿದು
ಎನಗೆ ಉಣಿಸೋ | ಪೊಂ | ಬಟ್ಟಲೊಳಗಿನ ಪಾಲು ಉಚ್ಚಿಷ್ಟ ಹಾಕಿ
ಸೋ || ಘಟ್ಯಾದ ರೊಟ್ಟಿ ತುಪ್ಪ ಸಕ್ಕರೆ ತಿನಿಸೋ | ಈ | ಹುಟ್ಟಿ ಬಾಹೋ
ಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಎನ್ನ ಬಿಡಿಸೋ || ೧ || ಇಷ್ಟಭಕ್ತರೊಳಗೆ ನೀ ಯೆನ್ನ
ಕೂಡಿಸೋ | ಕಷ್ಟವ ಪರಿಹರಿಸಿ ಕೃಪೆಯ ಪಾಲಿಸೋ || ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿ
ಘೇಳುಷ್ಯಮದ ಬಿಡಿಸೋ | ಈ | ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೆನ್ನ ನಿನ್ನ ದಾಸನೆನಿಸೋ ||
|| ೨ || ಕಿಟ್ಟಗಟ್ಟಿದ ಕಬ್ಬಿಣ ಪುಟಕೆ ಇಡಿಸೋ | ಚೊ | ಕೃಟ್ಟಭಂಗಾರ

ಮೊಳಗೆ ಎನ್ನ ಕೂಡಿಸೋ || ಬೊಟ್ಟಿಗೆ ಉಂಗುರವ ಮಾಡಿ ಎನ್ನ ಸೇಂ
ಸೋ || ಪುರಂದರ || ಎಟ್ಟಲ ನೀ ಎನ್ನ ಬಿಡವೆ ದಯದಿ ರಕ್ಷಿಸೋ || ೩ ||

೨೫. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ವಿಧಾತ್ಯ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹಿಂದೆ || ಇದಕೆ ನಾ ಫಣೆ ಫಣ
ಕೈಯ್ಯಾಗೆ ಪಿಡಿನೆ || ಪಲ್ಲ || ಸಕಲ ತೀರ್ಥಗಳೆಲ್ಲ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮದ
ಹಿಂದೆ || ಸಕಲ ವೃಕ್ಷಗಳೆಲ್ಲ ಶ್ರೀತುಲಸಿ ಹಿಂದೆ || ಪ್ರಕಟ ಗ್ರಂಥಗಳು
ಭಾಗವತಧಿಂದೆ || ಲೋಕದೊಳಿಹ ಜಲನೆಲ್ಲ ಭಾಗೀರಥಿಯ ಹಿಂದೆ ||
|| ೧ || ವ ತಗಳೆಲ್ಲವು ಮಧ್ವಮತಸುಸಾರದ ಹಿಂದೆ || ಇತರ ವರ್ಣಗ
ಳೆಲ್ಲ ವಿಪ್ರರಾ ಹಿಂದೆ || ವ್ರತಗಳೆಲ್ಲವು ಏಕಾದಶಿಯ ವ್ರತದ ಹಿಂದೆ ||
ಅತಿಶಯದ ದಾನಗಳು ಅನ್ನದಾನಧಿಂದೆ || ೨ || ಉತ್ತಮ ಗುಣಗಳೆಲ್ಲ
ಪಿದಾರ್ಯ ಗುಣಧಿಂದೆ || ಮತ್ತೆ ಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲ ಮಜ್ಜನದ ಹಿಂದೆ ||
ಇತ್ತ ದ್ರವ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾದ್ರವ್ಯದ ಹಿಂದೆ || ಚಿತ್ತಜನಯ್ಯ ಶ್ರೀಪುರಂದರಾ
ವತಲಾ || ೩ ||

ಶ್ರೀ ||

|| ಶ್ರೀನುಭೇರಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೬. ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ, ಮಟ್ಟಿತಾಳ.

ಉದರವೈರಾಗ್ಯವಿದು ನಮ್ಮ || ಪದುಮನಾಭನಲ್ಲಿ ಲೇಶ ಭಕುತಿ
ಇಲ್ಲ || ಪಲ್ಲ || ಉದಯಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದು ಗಡಗಡ ನಡುಗುತ್ತ || ನದಿಯೊಳು
ಮಿಂದೆನೆಂಥೇಳುತಲಿ || ಮದಮತ್ಸರ ಕ್ರೋಧ ಒಳಗೆ ತುಂಬಿಟ್ಟು
ಕೊಂಡು || ಬದಿಯಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗಾಶ್ಚರ್ಯ ತೋರುವಂತೆ || ೧ || ಕಂಚು
ಗಾರರ ಬಿಡಾರದಂದದಲಿ || ಕಂಚು ಹಿತ್ತಾಳೆ ಪ್ರತಿನೆ ನೆರಹಿ || ಮಿಂಚಿ
ಲಿನುತ ಬಹು ಜ್ಯೋತಿಗಳನೆ ಹಚ್ಚಿ || ವಂಚನೆಯಲಿ ಘನಪೂಜೆ ಮಾಡು
ವದು || ೨ || ಕರದಲ್ಲಿ ಜಪಮಣಿ ಬಾಯಲಿ ಮಂತ್ರವು || ಅರಿವೆಯ
ಮುಸುಕು ಮೋರೆಗೆ ಹಾಕಿ || ಪರಸತಿಯಳ ಗುಣ ಸ್ಮರಿಸುತ ಅನುದಿನ ||
ಪರಮ ವೈರಾಗ್ಯಶಾಲಿ ಎಂದೆನಿಸುವಂಥಾ || ೩ || ಬೂಟಕತನದಲ್ಲಿ
ಬಹಳ ಭಕುತಿನಾಡಿ || ದಿಟನೀತ ಸರಿಯಾರಿಲ್ಲಿನಿಸಿ || ನಾಟಕಪ್ರೀ

ಯಂತೆ ಬಯಲ ಡಂಬವ ತೋರಿ । ಊಟದ ಮಾರ್ಗದ ಜ್ಞಾನವಿರ-
ಲ್ಲದೆ ॥ ೪ ॥ ನಾನು ಎಂಬದು ಬಿಟ್ಟು ಜ್ಞಾನಿಗಳೊಳಗೂಡಿ । ಎನಾದಕೂ
ಹರಿಪ್ರೇರಣೆಯೆಂದು ॥ ಭೇನಿಸಿ ಮೌನದಿ ಪುರಂದರವಿಠಲನ । ಕಾಣದೆ
ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ॥ ೫ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೨೭. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಸುಕಲ ಗ್ರಹಬಲ ನೀನೆ ಸರಸಿಜಾಕ್ಷು । ನಿಖಿಳವ್ಯಾಪಕ ನೀನೆ ವಿಶ್ವ-
ರಕ್ಷ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ರವಿ ಚಂದ್ರ ಬುಧ ನೀನೆ ರಾಹು ಕೇತೂ ನೀನೆ । ಕವಿ
ಗುರು ಶನಿಯು ಮಂಗಳನು ನೀನೆ । ದಿವಾರಾತ್ರಿಯು ನೀನೆ ನವವಿಧಾ-
ನನು ನೀನೆ । ಭವರೋಗಹರ ನೀನೆ ಭೇಷಜನು ನೀನೆ ॥ ೧ ॥ ಪಕ್ಷ-
ಮಾಸವು ನೀನೆ ಪರ್ವಕಾಲವು ನೀನೆ । ನಕ್ಷತ್ರ ಯೋಗ ಕರಣಗಳು
ನೀನೆ ॥ ಅಕ್ಷಯದಿ ದ್ರೌಪದಿಯ ಮಾನವನು ಕಾಯ್ದೆ ನೀ । ಪಕ್ಷಿವಾಹನ
ಲೋಕರಕ್ಷಿಸನು ನೀನೆ ॥ ೨ ॥ ಋತುಕಾಲವು ನೀನೆ ಪ್ರತಿದಿನಗಳು
ನೀನೆ । ಕ್ರತುವು ಸಂಧ್ಯಾನ ಸದ್ಗತಿಯು ನೀನೆ ॥ ಜಿತವಾಗಿ ಎನ್ನೊಡೆಯ
ಪುರಂದರವಿಠಲ । ಸ್ತುತಿಗೆ ಸಿಲುಕದ ಮಹಾಮಹಿಮ ನೀನೆ ॥ ೩ ॥

೨೮. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಮುರಿಯದಲೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಸಿರಿವರನ ಚರಣವನು । ಸ್ಮರಿಸುವಂಥವ-
ರಿಗೆ ನರರೆನ್ನ ಬಹುದೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಮುರಹರಗೆ ಎರಗುವಾ ಶಿರವು ದ್ವಾರಕ
ಪುರವು । ಹರಿಕಥೆಯ ಕೇಳುವ ಕರ್ಣ ಗೋಕರ್ಣ ॥ ಬಿಂದು ಮೌಗ-
ಳುವ ಜಿಹ್ವೆ ಸುರರ ಕ್ಷೀರಾರ್ಣವು । ಸಿರಿವರನ ಪೂಜಿಸ ಕರವು ರಾಮೇ-
ಶ್ವರವು ॥ ೧ ॥ ಸೃಷ್ಟೀಶ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯ ಘ್ರಾಣಿಸ ನಾಸಿಕ ಕಾಶಿ । ವಿಷ್ಣುವಿನ
ನೋಡುವ ದೃಷ್ಟಿ ಶ್ರೀಮುಷ್ಠ ॥ ಅಷ್ಟಮದ ಜರಿದ ಕಾಯಯೋಧ್ಯಾ
ಮಧುರಾಪುರಾ ಶ್ರೀ । ಕೃಷ್ಣನ ಪಾಡುವ ಕಂಠವೇ ಶ್ರೀವೈಕುಂಠ ॥ ೨ ॥
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲರೇಯನ । ಸರಮ ಭಾಗವತರ ಉದರ
ಬದರಿ ॥ ಸರಕೆ ನಡಿಸುವ ಜಂಘೆ ಹರಿವ ಗಂಗೋತ್ಪಂಗೆ । ಸರಿಯು
ಲೊಪ್ಪುವ ಅಂಗ ಮೇಲು ಶ್ರೀರಂಗ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೨೯. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಟಿತಾಳ.

ನರಸಿಂಹನ ಪಾದ ಭಜನೆಯ ಮಾಡೊ || ಪಲ್ಲ || ನರಸಿಂಹನ ಪಾದ
ಭಜನೆಯ ಮಾಡಲು | ದುರಿತ ಪರ್ವತವ ಖಂಡಿಸುವ ಕುಲಶದಂತೆ ||
|| ಅನುಪಲ್ಲ || ತರಳನ ಮೊರೆ ಕೇಳಿ ತವಕದಿಂದಲಿ ಬಂದು || ದುರುಳನ
ಕರುಳ ತನ್ನ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ || ೧ || ಸುರರೆಲ್ಲ ನಡುಗಲು ಸಿರಿದೇವಿ
ಮೊರೆಯಿಡೆ || ವರ ಕಂಭದಿಂದ ಬಂದ ಮೈಕುಂಠಪತಿ ನಮ್ಮ || ೨ ||
ಹರಿವಿಂಚಾದಿಗಳು ಕರವೆತ್ತಿ ಮುಗಿಯಲು || ಪರಮ ಶಾಂತನಾದ
ಪುರಂದರವಿಠಲ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೩೦. ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಎಂಥವನೆಂಥವನೆ | ರಂಗಯ್ಯ | ಎಂಥವನೆಂಥವನೆ || ಪಲ್ಲ || ಆಗಮ
ವನು ತಂದಿತ್ತವನೆ | ಬಹು | ಬೇಗದಿ ಗಿರಿಯನ್ನು ಪೊತ್ತಿಹನೆ ||
ಮೂಗಿನಿಂದ ಭೂಮಿಯನೆತ್ತಿದ | ಶಿಶು | ಕೂಗಲು ಕಂಭದಿಂದೊದಗಿ
ದನೆ ಹರಿ || ೧ || ಧರಣಿಯ ಈರಡಿ ಮಾಡಿದನೆ | ಭೂ | ಸುರನಾಗಿ
ಪರಶು ಧರಿಸಿದನೆ || ಭರದಿ ಕೋಡಗ ಹಿಂಡ ಕೂಡಿದನೆ | ಫಣಿ | ಶಿರ
ದಲ್ಲಿ ಕುಣಿಕುಣಿದಾಡಿದನೆ ರಂಗ || ೨ || ಉಟ್ಟಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆ ಬಿಸುಟಿಹನೆ |
ಬಹು | ದಿಟ್ಟ ತೇಜಿಯನೇರಿ ಮೆರದವನೆ || ದುಷ್ಟರನೆಲ್ಲ ಸಂಹರಿಸಿದನೆ |
ನಮ್ಮ | ದಿಟ್ಟ ಪುರಂದರವಿಠಲನೇ ಕೃಷ್ಣ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ತ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೩೧. ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ, ಅಟಿತಾಳ.

ಎನು ಬಂದ್ಯೋ ಜೀವನೇ ವೃಥಾವಾಗಿ | ಜ್ಞಾನದಿಂದಲಿ ತಿಳಿದು
ಪರಗತಿಯನು ಕೂಡು || ಪಲ್ಲ || ದಾನವ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಧರ್ಮವ ಮಾಡ
ಲಿಲ್ಲ | ದೀನನುಡಿಗಳಿಲ್ಲ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಿಲ್ಲ || ಜ್ಞಾನಿ ದಾಸಜನರಾ ಸಂಗ
ದೊಳಿರಲಿಲ್ಲ | ಮನ ನಿರ್ಮಲದಿ ಕ್ಷಣವು ಇರಲಿಲ್ಲ || ೧ || ಸತಿಪುರುಷ
ರಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರಲಿಲ್ಲ | ಯತಿಯಾಗಿ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯ ಮಾಡ

ಲಿಲ್ಲ || ಶ್ರುತಿಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ | ಮೃತಿಕಾಲ ಬಂದು ದಿನ ವ್ಯರ್ಥ ಹೋಯ್ತು || ೨ || ಉಂಡುಟ್ಟು ಸುಖವಿಲ್ಲ ಕಾಯ ಪರಿಣಾಮವಿಲ್ಲ | ಕೊಂಡು ಕೊಟ್ಟು ಪರಸೇವೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ || ದಂದುಗ ಸಂಸಾರ ಮಾಯಪಾಶಕೊಳಗಾದಿ | ತಂದೆ ಪುರಂದರವಿಠಲನ ನೆನೆ ಕಂಡ್ಯಾ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೩೨. ರಾಗ ಆರಭಿ, ಅಟತಾಳ.

ನಾಪಿಗಳೊಳಗೆಲ್ಲ ನಾನು ನೆಗ್ಗಳನೆಂದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ | ದಯಾ | ರೂಪ ಕೃಪಾಂಬುಧಿ ನೀನಲ್ಲದಿಲ್ಲನೆಂದು ಅರಿಯಲಿಲ್ಲ || ಪಲ್ಲ || ಕಾಲ್ಗಳಿಂದಲಿ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯ ನಾನಂತೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ | ಹರಿ | ಪಾಲ್ಗಡಲ ಶಾಯಿ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ || ಕೂಳ್ಳಳಾಶೆಯಿಂದ ನಿನ್ನ ನೈವೇದ್ಯವನುಣ್ಣಲಿಲ್ಲ | ಇಂಥ | ಪಾಲ್ಗಳ ಪಾಪದಿಂದ ಯೆನ್ನ ಪಾಲಿಸ ಸ್ವಾಮಿ ನೀನೆಯಲ್ಲ || ೧ || ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನಿನ್ನಯ ದಿವ್ಯ ಮೂರ್ತಿಯ ನೋಡಲಿಲ್ಲ | ಶ್ರುತಿ | ಸನ್ನುತ ಮಹಿಮೆಯ ಅನುದಿನ ನಾನು ಕೊಂಡಾಡಲಿಲ್ಲ || ಹೆಣ್ಣು ಹೊನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ನಿನ್ನ ದಾಸರದಾಸ್ಯ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ | ಮುನಿ | ಸನ್ನುತ ವರಪಾದಪದ್ಮಯುಗಂಗಳ ಸ್ಮರಿಸಲಿಲ್ಲ || ೨ || ಕರದಿಂದ ನಿನ್ನ ಸುಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ | ಇಹ | ಪರ ಎರಡನು ಬಿಟ್ಟು ವಿಷಯದೊಳನುದಿನ ಬಾಳ್ವೆನಲ್ಲಾ || ಗುರುಹಿರಿಯರ ಮಾತು ಕೇಳದೆ ನಾ ಬಲು ಕೆಟ್ಟೆನಲ್ಲಾ | ಹರಿ | ಪರಮಪುರುಷ ನೀನಲ್ಲದೆ ಜಗದೊಳು ಕಾವರಿಲ್ಲ || ೩ || ಹೊಟ್ಟೆಯಾಶೆಗಾಗಿ ದುಷ್ಟರ ಸೇವೆಗೆ ನಿಂತೆನಲ್ಲ | ಯಮ | ಕುಟ್ಟಿ ಕೊಲ್ಲಧಾಂಗೆ ನೀನೆ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು ಸಿರಿಯ ನಲ್ಲ || ಅಷ್ಟಾ ತತ್ವೇಶರ ಸ್ವಾಮಿ ನೀನಲ್ಲದೆ ಬ್ಯಾರೆ ಇಲ್ಲ | ಇನ್ನು | ದುಷ್ಟಕೃತ್ಯಕೆ ಮನವೆರಗದಂದದಿ ಮಾಡು ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಾ || ೪ || ಜಗದೊಳಗೆನ್ನಂಥಾ ಪಾಪಿಗಳನ್ನಾರು ಇಲ್ಲವಲ್ಲ | ಹರಿ | ಸುಗುಣ ಪೂರ್ಣ ನಿನ್ನಂಥ ಕೃಪಾಂಬುಧಿ ಜಗದೊಳಿಲ್ಲ || ನಿಗಮಗೋಚರ ನಿನ್ನ ಮಹಾಮಹಿಮೆಯ ನಾನು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ | ಜಗದ್ಗುರುವಿನ ಗುರುವೆ ಪುರಂದರವಿಠಲ ನೀನಲ್ಲದಿನ್ನಿಲ್ಲ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೩೩. ರಾಗ ಧನಾಸಿ, ಆದಿತಾಳ.

ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯ ದೊಡ್ಡದೋ ನಿಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯ ದೊಡ್ಡದೋ । ಸಮ್ಮತಿ
ಯಿಂದ ನಾವು ಸಾಟಿಮಾಡಿ ನೋಡುವ ಬನ್ನಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಹೇಮ ಹೊನ್ನು
ಹಣವು ಹೋದೀತೆಂದೊ ಭಯಗಳುಂಟು ನಿಮಗೆ ॥ ರಾಮನಾಮ
ನಾಣ್ಯಕಿನ್ನು ಯಾರ ಅಂಜಿಕೆಲ್ಲವಯ್ಯ ॥ ೧ ॥ ಸರಕು ಧಾನ್ಯ ಬೆಲ್ಲ
ತುಪ್ಪ ಸವದೀತೆಂಬೊ ಭಯಗಳುಂಟು ॥ ಹರಿನಾಮದ ವೃತ್ತಿಗಿನ್ನು
ಯಾರ ಅಂಜಿಕೆಲ್ಲವಯ್ಯ ॥ ೨ ॥ ವ್ಯಾಪಾರ ಉದ್ಯೋಗಕಿನ್ನು ವ್ಯಾಕುಲ
ದಿಂದಿರಲುಂಟು ॥ ಗೋಸಾಳದ ವೃತ್ತಿಗಿನ್ನು ಯಾರ ಅಂಜಿಕೆಲ್ಲವಯ್ಯ ॥
॥ ೩ ॥ ಕಡಗ ಕಂಠ ಮಾಲೆಗಿನ್ನು ಕಳ್ಳರ ಅಂಜಿಕೆಯುಂಟು ॥ ಅಡವಿ
ತುಲಸಿಮಾಲೆಗಿನ್ನು ಯಾರ ಅಂಜಿಕೆಲ್ಲವಯ್ಯ ॥ ೪ ॥ ನಿಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯ
ಲಕ್ಷ್ಮಿಮಿಯು ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯ ನಾರಾಯಣನಾಜ್ಞಳು ॥ ನನ್ನೊಡೆಯ
ಪುರಂದರವಿಠಲ ಯೆಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಸಂರಕ್ಷೆಪನು ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೩೪. ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಕೌಸು ಕಂಡೆವಮ್ಮ, ಅಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ, ಕೂಸು ಕಂಡೆವಮ್ಮ ॥ ಪಲ್ಲ ॥
ಕಾಸಿಗೆ ವೀಸವ ಬಡ್ಡಿ ಘಳಿಸಿಕೊಂಡು ॥ ಶೇಷಗಿರಿಯ ಮೇಲೆ ವಾಸ
ವಾಗಿದ್ದನೆ ॥ ೧ ॥ ವಂಚಿಸಿ ಬಲೆಯೊಳ್ ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲ ಶೆಳದು ॥ ಕಂಚಿ
ಪಟ್ಟಣದಿ ಬಲ್ ಮಿಂಚಾಗಿದ್ದನೆ ॥ ೨ ॥ ಗುಡ್ಡ ಬೆರಳೊಳೆತ್ತಿ ದೊಡ್ಡಿ
ಗೋವ್ವಳ ಕಾಯ್ದು ॥ ಒಡ್ಡಿ ಜಗನ್ನಾಥ ಗಿಡ್ಡಾಗಿದ್ದನೆ ॥ ೩ ॥ ದುಡುಕು
ಮಾಡಿ ಹಾಲುಮಡಿಕೆಗಳ ಒಡೆದು ॥ ಹಡಗನೇರಿ ಬಂದು ಉಡುಪಿಲಿ
ಇದ್ದನೆ ॥ ೪ ॥ ಮಂಗಳ ರೇಖೆ ಪಾದಂಗಳುಳ್ಳ ನಿಮ್ಮ ॥ ರಂಗ ಪುರಂದರ
ವಿಠಲ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೆ ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೩೫. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಬಿದುಕಿದೆನು ಬಿದುಕಿದೆನು ಭವ ಹಿಂಗಿತು । ಫದುಮನಾಭನ
ಪಾದದೊಲುಮೆ ಎನಗಾಯಿತು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಮುಕ್ತರಾದರು ಎನ್ನ

ನೂರೊಂದು ಕುಲದವರು । ಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ ನಾನಾದೆನು ॥
ಮುಕ್ತಿದಾಯಕನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮನವು ನೆಲೆಸಿತು । ವ್ಯಕ್ತವಾಯಿತು ನಾಲಿಗೆ
ಯೊಳು ಹರಿನಾಮಾ ॥ ೧ ॥ ಹರಿಯ ತೀರ್ಥ ಪ್ರಸಾದವಿಂದೆನಗೆ ದೊರ
ಕಿತು । ಹರಿಕಥಾವ್ಯತವೆನ್ನ ಕಿವಿಯೊಳಾಯ್ತು ॥ ಹರಿದಾಸರು ಎನ್ನ
ಬಂಧುಬಳಗಾಯಿತು । ಹರಿಮುದ್ರೆ ಎನಗಾಭರಣವಾಯಿತೂ ॥ ೨ ॥
ಹಿಂದೆನ್ನ ಸಂತತಿಗೆ ಸಕಲ ಸಾಧನವಾಯ್ತು । ಮುಂದೆನ್ನ ಜನ್ಮವು
ಸಫಲವಾಯ್ತು ॥ ತಂದೆ ಪುರಂದರವಿಠಲನೆಂದೆಂಬ ಪರದೈವ । ಬಂದು
ಹೃದಯದಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಂತಾ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೩೬. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದರೆ ನೆಂಟರೆಲ್ಲ ಹಿತರು । ಅ । ಶಕ್ತನಾದರೆ ಅಪ್ಪ ಜನರೆ
ವೈರಿಗಳು ॥ ಸಲ್ಲ ॥ ಕಮಲಾರ್ಕರಿಗೆ ನಿರತ ಕಡುನೆಂಟತನವೆಂದು ।
ಕಮಲ ಜಲದೊಳಗೆ ತಾನಾಡುತಿರಲೂ ॥ ಕ್ರಮಗೆಟ್ಟು ನೀರಿಂದ ತಡೆಗೆ
ಬೀಳಲು ರವಿಯ । ಅಮಿತ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಕಂದಿಹೋಗುವದೂ ॥ ೧ ॥
ವನವ ಸುಡುವಾಗ ಅಗ್ನಿಗೆ ವಾಯು ತಾ ಸೋಂಕೆ । ಘನ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸು
ತಿಹುದು ಗಗನಕಡರೇ ॥ ಮನೆಯೊಳಹ ದೀಪಕೆ ಮಾರುತನು ಸೋಂ
ಕಲು । ಘನಶಕ್ತಿ ಕ್ಷಯಗೊಂಡು ಕುಂದಿಹೋಗುವದೂ ॥ ೨ ॥ ಭುಜಗ
ವರಶಾಯಿ ಪುರಂದರವಿಠಲ ಒಲಿದಿರಲು । ಭಜಿಸಿಗೆ ಸರ್ವಜನರೆಲ್ಲ
ಹಿತರೂ ॥ ಗಜವ ಕಾಯ್ದು ಹರಿಯ ಕರುಣ ತಪ್ಪಿದ ಮೇಲೆ । ಮೂಜ
ಗದಿ ಮೊರೆಯಿಡಲು ಕಾಯ್ವರ್ಯಾರೂ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೩೭. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ತ್ರಿಪುಟತಾಳ.

ಎಂದೆಂದು ನಿನ್ನ ಪಾದವೆ ಗತಿ ಎನಗೆ ಗೋ । ವಿಂದ ಬಾರಯ್ಯ
ಎನ್ನ ಹೃದಯ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ॥ ಸಲ್ಲ ॥ ಮೊದಲಿಂದ ಬರಬಾರದೆ ನಾ
ಬಂದೆ । ಇದರಿಂದ ಗೆದ್ದು ಮೋಗುವದು ಕಾಣೆ ಮುಂದೆ ॥ ತುದಿ ಮೊದ

ಲಿಲ್ಲದೆ ಪರರಿಂದ ನೊಂದೆ । ಪದುಮನಾಭನೆ ತಪ್ಪು ಕ್ಷಮೆಮಾಡೊ
ತಂದೆ ॥ ೧ ॥ ಹೆಣ್ಣು ಹೊನ್ನು ಮಣ್ಣಿನಾಶೆಗೆ ಬಿದ್ದು । ಪುಣ್ಯಪಾಪವನು
ನಾ ತಿಳಿಯದೆ ಇದ್ದು ॥ ಅನ್ಯಾಯವಾಯಿತು ಇದಕೇನು ಮದ್ದು ॥ ನಿನ್ನ
ಧ್ಯಾನ ಎನ್ನ ಹೃದಯದೊಳಿದ್ದು ॥ ೨ ॥ ಹಿಂದೆ ನಾ ಮಾಡಿದ ಪಾಪವ
ಕಳೆಯೆ । ಮುಂದೆನ್ನ ಜನ್ಮ ಸಫಲಮಾಡಿ ಪೊರೆಯೆ ॥ ತಂದೆ ಶ್ರೀಪುರಂ
ದರವಿಠಲೆನ್ನ ನೆರೆಯೆ । ಎಂದೆಂದಿಗಾನಂದ ಸುಖವನ್ನೆ ಗರೆಯೆ ॥ ೩ ॥

೩೮. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಟತಾಳ.

ಕೇಶವ ಮಾಧವ ಗೋವಿಂದ ವಿಠಲೆಂಬ । ದಾಸಯ್ಯ ಬಂದ ಕಾಣೆ ॥
ನೇಷಡಂಬಕದಿಂದ ಎಲ್ಲರೊಳ್ ನರನಾದ । ದಾಸಯ್ಯ ಬಂದ ಕಾಣೆ ॥
॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಖಳನು ವೇದವನೊಯ್ಯೆ ಪೊಳವ ಕಾಯನಾದ । ದಾಸಯ್ಯ
ಬಂದ ಕಾಣೆ । ನಳಿನನಾಭ ತಾನೆ ಗಿರಿಯನ್ನು ಪೊತ್ತಿದ್ದ । ದಾಸಯ್ಯ
ಬಂದ ಕಾಣೆ ॥ ಧರೆಯ ಕದ್ಲಸುರನ ಕೋರಿದಾಡೆಲಿ ಕೊಂದ । ದಾಸಯ್ಯ
ಬಂದ ಕಾಣೆ । ಭರದಿ ಕಂಭದಿ ಬಂದು ಅಸುರನ್ನು ತೀಳಿದ । ದಾಸಯ್ಯ
ಬಂದ ಕಾಣೆ ॥ ೧ ॥ ಬಲಿಯ ದಾನವ ಬೇಡಿ ನೆಲನ ಅಳೆದು ಬಂದ ।
ದಾಸಯ್ಯ ಬಂದ ಕಾಣೆ । ಛಲದಿಂದ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಕುಲವ ಸಂಹರಿಸಿದ ।
ದಾಸಯ್ಯ ಬಂದ ಕಾಣೆ ॥ ಲಲನೆಯನೊಯ್ಯೆ ತಾ ತಲೆಹತ್ತನ ತರಿದ ।
ದಾಸಯ್ಯ ಬಂದ ಕಾಣೆ । ಬಲದಿಂದ ಕಂಸನ ಬಲವ ಸಂಹರಿಸಿದ ।
ದಾಸಯ್ಯ ಬಂದ ಕಾಣೆ ॥ ೨ ॥ ಪುಂಡತನದಿ ಪೋಗಿ ಪುರವನುರುಪಿ
ಬಂದ । ದಾಸಯ್ಯ ಬಂದ ಕಾಣೆ । ಲಂಡರ ಎದುರಿಲಿ ತುರಗವನೇರಿದ ।
ದಾಸಯ್ಯ ಬಂದ ಕಾಣೆ ॥ ಹಿಂಡು ವೇದಗಳೊಳು ಅರಸಿ ಕಾಣಲು
ಸಿಕ್ಕು । ದಾಸಯ್ಯ ಬಂದ ಕಾಣೆ । ಪಾಂಡುರಂಗ ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿಠಲ ।
ದಾಸಯ್ಯ ಬಂದ ಕಾಣೆ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೩೯. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಟತಾಳ.

ಹತ್ತಿಗಡದ ಕೊನೆ ಹಗೆಯಾಗಿ ಬಿಡದ ಮೇ । ಲಿನ್ನೇನಿನ್ನೇನು ।
ಸ ॥ ಮಸ್ತರು ಹಗೆಯಾಗ ಸಾಧಿಸಿದ ಮೇ । ಲಿನ್ನೇನಿನ್ನೇನೂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಗಂಡುಮಕ್ಕಳೆಂಬೋರು ಪುಂಡರಾದ ಮೇ । ಲಿನ್ನೇನಿನ್ನೇನು ॥ ಬಂಡು
ಸಂಸಾರವು ಬಯಲಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಮೇ । ಲಿನ್ನೇನಿನ್ನೇನೂ ॥ ೧ ॥ ನಗುವರ
ಮುಂದಿಷ್ಟು ತಗಲಿ ಬಿದ್ದ ಮೇ । ಲಿನ್ನೇನಿನ್ನೇನು ॥ ನಗುವಂಗೆ ನಾಲು
ನಾಲಿಗೆಯಾದ ಮೇ । ಲಿನ್ನೇನಿನ್ನೇನೂ ॥ ೨ ॥ ಮಾಡಿದ ಗಣಪತಿ
ಮಂಗನಾದ ಮೇ । ಲಿನ್ನೇನಿನ್ನೇನು ॥ ಉಡಿದ ಮಕ್ಕಳು ಬಿಡದೆ
ಕಚ್ಚಿದ ಮೇ । ಲಿನ್ನೇನಿನ್ನೇನೂ ॥ ೩ ॥ ಭಾವಿ ತೋಡಿದರೆ ಬೇತಾಳ
ಹೊರಟ ಮೇ । ಲಿನ್ನೇನಿನ್ನೇನು ॥ ಕಾವ ಬೇಲಿ ಎದ್ದು ಹೊಲವ
ಮೇದ ಮೇ । ಲಿನ್ನೇನಿನ್ನೇನೂ ॥ ೪ ॥ ಹಾರೈಸಿದೆಲ್ಲವು ಹಳವಂಡವಾದ
ಮೇ । ಲಿನ್ನೇನಿನ್ನೇನು ॥ ಆಲೈಸಿ ಕೇಳಯ್ಯ ಪುರಂದರವಿಠಲ । ಇನ್ನೇ
ನಿನ್ನೇನೂ ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೪೦. ರಾಗ ಪಂತುಮರಾಳಿ, ಅಟತಾಳ.

ಮಾಯವಾದಿ ಗಂಡನೊಲ್ಲನೇ । ಅವನ । ಮಾಯರಾಣಿ ಪೂಜೆ
ಮಾಡಲಾರೆನಕ್ಕು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಹೆಗಲ ಹಶಿಬಿಯೊಳಗಿಟ್ಟು ಮಡಿಯನುಟ್ಟು ।
ಗಗನದಿಂದಿಳಿದ ಗಂಗೆಯ ತೀರದಿ ॥ ಅಗಿದು ಮೃತ್ತಿಕೆಯ ಸರ್ವಾಂಗಕ್ಕೆ
ಲೇಪಿಸೈ । ನಗೆ ಮೈಯ ತೊಳೆಯಲೀಸನೆ ಭ್ರಷ್ಟ ಖೋಡಿ ॥ ೧ ॥ ನಿಷ್ಠೆ
ಯಿಂದಲಿ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ಶಿಲೆಯ ಸಂ । ಪುಷ್ಪದೊಳಿರಿಸಿ ಪೂಜಿಸು
ಎಂದರೆ ॥ ಭ್ರಷ್ಟರು ಕೊಂಬುವ ಮದ್ಯಪಾನವ ಮಾಡಿ । ಜೆಟ್ಟಿದೇವಿಯ
ಪೂಜೆ ಮಾಡೆಂಬೊನಕ್ಕು ॥ ೨ ॥ ಎಳೆ ತುಳಸಿ ಗಂಗೆ ಆಗ್ರೋದಕದಿ ನಿ ।
ಮೂಲವಾಗಿ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡೆಂದರೆ ॥ ಬಿಳಿ ನೀರ ಕುಡಿದು ಬತ್ತಲೆ
ಬೇವು ಉಟ್ಟು । ಹುಳಿ ಮೂಲಂಗೀರುಳ್ಳಿ ತಿಂಬುವನೆ ಖೋಡಿ ॥ ೩ ॥
ಹರಿದಿನದುಸವಾಸ ಇರುಳಲಿ ಜಾಗರ । ವರಭಕುತಿಯಲಿ ಆಚರಿಸೆಂದರೆ ॥
ಹುರುಳಿಗುಗ್ಗುರಿ ಮುಕ್ಕಿ ಮೇಲೆ ಮಜ್ಜೆಗೆ ಕುಡಿದು । ಹಿರಿಯ ಹೆಬ್ಬುಲಿ
ಯಂತೆ ನಿದ್ರಿಸ ಖೋಡಿ ॥ ೪ ॥ ಸೃಷ್ಟಿಗಧಿಕನಾದ ವರದ ಶ್ರೀಪುರಂದರ ।
ವಿಟ್ಟಲನ ಭಜನೆ ಮಾಡೆಂದರೆ ॥ ಮುಷ್ಟಿಭಂಗಿಯ ತಿಂದು ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ
ಮಾಡಿ । ಇಷ್ಟ ಸಲ್ಲಿಸುತೇನೆಂದೆಳೆಯುವ ಖೋಡಿ ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ತ್ರೀಮಧ್ಯೇವಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೪೧. ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಮುಂಯದಿರೆಲೆ ಮನವಿಲ್ಲಿ. ಯಮ | ಪುರಿಗೆ ಒಯ್ದು ಬಾಧಿಸುತ್ತಿಹ
ರಲ್ಲಿ || ಪಲ್ಲ || ಪರನಾರಿಯರ ಸಂಗವಿಲ್ಲಿ. ಉಕ್ಕು | ಯರದ ಸತಿಯರ
ತಕ್ಕೈಸುವರಲ್ಲಿ || ಗುರುಹಿಯರ ನಿಂದ್ಯವಿಲ್ಲಿ | ಬಾಯೊ | ಕೆರದು
ಸೀಪವ ಕಾಸಿ ಹೊಯಿಸುವರಲ್ಲಿ || ೧ || ಉಂಡ ಮನೆಯಕೊಂಬದಿಲ್ಲಿ |
ಎದೆ | ಗುಂಡಿಗೆಯನು ಶೀಳಿ ಕೊಲುತಿಹರಲ್ಲಿ || ಗಂಡನ ದಣಿಸುವದಿಲ್ಲಿ |
ಯಮ | ಕುಂಡದೊಳಗೆ ಹಾಕಿ ಕುದಿಸುವರಲ್ಲಿ || ೨ || ಚಾಡಿಗಳ್ಳೇಳು
ವದಿಲ್ಲಿ | ನುಡಿ | ದಾಡುವ ನಾಲಿಗೆ ಕೇಳುವರಲ್ಲಿ || ಬೇಡಿದರಿಗೆ ಧರ್ಮ
ಕ್ಕಿಲ್ಲಿ | ಇದ್ದು | ನೀಡದಿರಲು ನರಕಕೆ ನೂಕ್ಕರಲ್ಲಿ || ೩ || ಪುಸಿ ತಕ್ಕು
ತವಳಿಗಳಲ್ಲಿ | ಕಟ್ಟಿ | ಎಸೆದು ಕೊಲ್ಲುವರೊ ನಿನ್ನವರು ಕೇಳಲ್ಲಿ || ಅಶನ
ಪ್ರಭೇದಗಳಲ್ಲಿ | ಮಾಡೆ | ಬಿಸಿಯ ಕೆಂಡವ ತಂದು ತಿನ್ನಿಸುವರಲ್ಲಿ ||
|| ೪ || ಸಿರಿಮದದೊಳಗಿಹುದಿಲ್ಲಿ | ಸೊಕ್ಕು | ಮುರಿದು ನಿನ್ನ ಹಲ್ಲ ಕಳ
ಚುವರಲ್ಲಿ || ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಇಲ್ಲಿ | ಬೆರೆಯೆ | ಸ್ಥಿರವಾದ ಮುಕ್ತಿ
ಪಡಕೊಂಬುವರಲ್ಲಿ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೪೨. ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ, ಅಟಿತಾಳ.

ಶಿರಗ ಬಿಡೊ ರಂಗ ಶಿರಗ ಬಿಡೊ | ಕರವ ಮುಗಿವೆನೊಮ್ಮೆ
ಶಿರಗ ಬಿಡೊ || ಪಲ್ಲ || ಅತ್ತಿ ಕಂಡರೆ ಎನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಶೇರಳು ಹರಿಯೆ ||
ಚಿತ್ತದೊಲ್ಲಭ ಯೆನ್ನ ಶಿರಗ ಬಿಡೊ || ೧ || ಮಾವ ಕಂಡರೆ ಎನ್ನ ಜೀವ
ಬಿಡನು ಹರಿಯೆ || ಜೀವದೊಲ್ಲಭ ಎನ್ನ ಶಿರಗ ಬಿಡೊ || ೨ || ಗಂಡ
ಕಂಡರೆ ಎನ್ನ ಗುಂಡಿಗಿಕ್ಕುವ ಹರಿ || ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷ ಪುರಂದರವಿಠಲ
ಬಿಡೋ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೪೩. ಶ್ರೀರಾಗ, ಅಟಿತಾಳ.

ನಿರನಿರುಳಿಲ್ಲದಿ ಹೇಳಯ್ಯ | ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಮೂರುತಿ ಗೋವಳ
ರಾಯ || ಪಲ್ಲ || ಪಾಲಸಾಗರದಿ ಹಾವಿನ ಮ್ಯಾಲೆ | ತಳ | ರಾಲದಲೆಯ
ಮ್ಯಾಲೆಶೋದೆಯ || ತೋಳಿನ ಮ್ಯಾಲೆ ಗೋಪಿಯರಲಿ ಕ್ರತು || ಶಾಲೆ

ಯೋಳರಸಿ ನೋಡಿದರಲ್ಲ || ೧ || ಕಡವಲ್ಲಿ ತರುವಿಂಡುಗಳಲ್ಲಿ | ಸತ್ಯ |
ನುಡಿವಲ್ಲಿ ಎಡೆಗಾಣೆಸದಲ್ಲಿ || ಮಡದಿ ರುಗ್ಮಿಣಿ ಜಾಂಬವತೀರಲ್ಲಿ | ನಿ |
ನ್ನಡಿಗರಸಿ ನೋಡಿದರಲ್ಲ || ೨ || ಏಕಾದಶಿಯ ಜಾಗರದಲ್ಲಿ | ಪುಣ್ಯ |
ಲೋಕಪಾವನ ಭಾಗವತರಲ್ಲಿ || ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ತೆಗೆದು ನೋಡಿದರಲ್ಲ |
ಜಗ | ದೇಕಪುರಂದರವಿಠಲಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೪೪. ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ, ಅಟತಾಳ.

ನೋಡ ಬನ್ನಿರೋ ಜನರು | ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ | ಜೋಡು ದಿವಿಟಿಗೆ ಸೇವೆ ||
|| ಪಲ್ಲ || ನೋಡಿಯೆ ನಮ್ಮಯ ಮನದ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವ | ಬೇಡಿ ಶರಣು
ಪೋಗುವ ಪದಯುಗವ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಅಂಜಿಕೆ ಪರಿಹರ ಅಸುರ ಭಂಜ
ನನಾದ | ಕಂಜಾಕ್ಷ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿದಿರೊಳು || ನಿಂದು ಸಂಜೆಯ ವೇಳ್ಯದಿ
ರಾಜಿಪ ರಜತದ | ಪಂಜಿಸೇವೆಯ ಕರಾಂಜಲಿಯನೆ ಮುಗಿದು || ೧ ||
ನೆರದ ಜನರ ಮುಂದೆ ಗುರುರಾಯ ತಾ ಬಂದು | ಕರವ ಮುಗಿದು
ನಿಂದಿರುತಿಪ್ಪ ಸಮಯದಿ || ಪರಿಪರಿ ವಿನಿಯೋಗದವರೆಲ್ಲ ತಾವ್ತಮ್ಮ |
ಸರತಿ ತಪ್ಪದೆ ಬಂದು ಇರುತಿಪ್ಪ ಸೊಬಗನು || ೨ || ಪಂಚಮುಖದ
ಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಗಲು ಎಡಬಲ | ಸಂಚರಿಸುವ ಪೊಮ್ಮರಿ ಮೃಗಚ್ಛ
ರಿಯ || ಕಾಂಚನಮಯದ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕೋಲ ಹಸುರಿನ | ಲಾಂಛನ
ವಾದಗೆ ಹಾಕುವ ಪರಿಯ || ೩ || ಬಟ್ಟಲವೀಳ್ಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ಲಾಜಾ
ಕ್ಷತೆ | ಪುಟ್ಟ ಕದಳಿ ಬಿಲ್ಲ ಕತ್ತರಿಗಳಿಂದ || ಕೃಷ್ಣರಾಯನ ಮುಂದಿಟ್ಟ
ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಹೊ | ತಿಟ್ಟ ಆರತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರೆತ್ತುವದನ್ನು || ೪ || ದೇವ
ದೇವೋತ್ತಮ ದೇವೇಶನೆನುತಲಿ | ಭಾವಶುದ್ಧದಿ ಭಕ್ತರು ಸ್ತುತಿ
ಗೈಯುತ್ತ || ಗೋವಳರಾಯನೆ ಜಯಶೀಲನಾಗೆಂದು | ಗೋವಿಂದ
ಎನುತಲೆ ಘೋಷ ಮಾಳ್ಪುದನು || ೫ || ಭಯನಿವಾರಣ ಭಕ್ತದುರಿತ
ನಿವಾರಣ | ಹರಿ ಕೃಷ್ಣ ಪರದೈವ ಪರಪುರುಷನೆಂದು || ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದಲಿ
ಮನವೆರಸಿ ವಂದಿಸಿ ತ | ಚ್ಚರಣವ ನೋಡಿಯೆ ಕರುಣ ಪಡೆವರೆ || ೬ ||
ಮಧ್ವರಾಯರ ಮತಕದ್ವೈತನಾಗಿಯೆ | ಸಿದ್ಧವಾಗಿಹ ಫಲವೆದ್ದು ತೋ

ರಿದ ತೆರ || ಉದ್ಧರಿಸುವೆನೆಂಬ ಪುರಂದರವಿಠಲ | ಮುದ್ದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ
ಮೂರುತಿ ಮಹಿಮೆಯ || ೭ || ಶ್ರೀಃ ||

೪೫. ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ನೌಕು ಸಂಸಾರ ಸಜ್ಜಾಗಿಲ್ಲ ಒಲ್ಲೆ ಒಗತನವ || ಪಲ್ಲ || ಆರು
ಮಂದಿಯು ಗಂಡರಾಳುವರು ಎನ್ನ ಆರು ಮಂದಿಗೆ ಮೂರು ಸುತರೆ
ನಗೆ || ಆರುಮೂರೇಳ್ವರು ಭಾವಮೈದುನರೆಲ್ಲ | ಆರೇನಂದರೆಬಿಡರು
ಯಾರಿಗುಸುರಲಮ್ಮ || ೧ || ಹತ್ತು ಮಂದಿ ಬೆನ್ನ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡಿಹರೆ |
ಮತ್ತೆ ಬಿಟ್ಟೇನಂದರೆ ಬಿಡಗೊಡರು || ಅತ್ತಿಗೆನಗೆ ಹೆಣ್ಣೆ ಹೊತ್ತು
ಹೊತ್ತಿನೊಳೆನ್ನ | ನೆತ್ತಿಯೊಳ್ಳಸ್ತವಿಟ್ಟೆನ್ನ ಸೆಣಿಸುವರಮ್ಮ || ೨ || ಪಂಚ್ಚಿ
ವರು ಎನ್ನ ತ್ವಂಚಾಹಂಚ ಎಂದು | ಸಂಚಿತ ಕರ್ಮವನುಣಿಸುವರು ||
ನಂಚನೆಯಳಿದ ಪ್ರಪಂಚವನು ಕಳದಿಹ | ಮಿಂಚಿನ ಪರಿಲಿ ವಿರಿಂಚಿ
ಬರದಿಹನಮ್ಮ || ೩ || ಜ್ಯೇಷ್ಠನಾಗಿಹ ಪುತ್ರ ಧರ್ಮನ ಅಗಲಿಸಿ | ಭ್ರಷ್ಟ
ಆತ್ತೆಯು ವೃತ್ತ್ಯವಾಗಿಹಳು || ಮೆಟ್ಟಿನ ಹೊರಗೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಸಾಧುಗ
ಳನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಲರಕ್ಷಣ ಬಿಡರಮ್ಮ || ೪ || ಒಂಭತ್ತು ಬಾಗಿಲ
ಊಳೆಗವನು ಮಾಳ್ವ | ಕುಂಭಕದ ನರಕ ಕಾವರಧಾಳಿ || ಡಂಭಕ
ವನು ಬಿಟ್ಟುಂಬಿಕನೊಳಗೆ ಇಟ್ಟು | ವಿ | ಶ್ವಂಭರ ಪುರಂದರವಿಠಲ ಧಾಃ
ನದ ಗುಟ್ಟು || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ತ್ರೀಸುಧ್ವೀತಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೪೬. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ರೂಪತಾಳ.

ಮೂಢ ಬಲ್ಲನೆ ಜ್ಞಾನದೃಢಭಕ್ತಿಯಾ | ಕಾಡ ಕಪಿ ಬಲ್ಲದೆ
ಮಾಣಕದ ಬೆಲೆಯ || ಪಲ್ಲ || ಕೋಣ ಬಲ್ಲದೆ ವೀಣೆ ನುಡಿಯುವ
ಸುನಾದವನು | ಗೋಣ ಬಲ್ಲದೆ ಎತ್ತಿನಾ ದುಃಖವಾ || ಪ್ರಾಣ ತೊಲ
ಗಿದ ದೇಹ ಕಿಚ್ಚೆಂದು ಬಲ್ಲದೆ | ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳು ಕುರುಡ ಬಲ್ಲನೆ ಹಗಲು
ಇರುಳಾ || ೧ || ಬಧಿರ ಬಲ್ಲನೆ ಸುಸಂಗೀತ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನು | ಚದುರನು

ದಿಯಾಡಬಲ್ಲನೆ ಮೂಕನು || ಕ್ಷುಧೆ ಇಲ್ಲದ ಮನುಜ ಅಮೃತಾನ್ನ
ಸವಿದಪನೆ | ಮಧುರವಚನವ ಬಲ್ಲನೇ ದುಷ್ಟ ಮನುಜಾ || ೨ || ಅಜ
ಬರದ ಬರಹವನು ತೋಳಿಯ ಬಲ್ಲನೆ ಜಾಣ | ನಿಜಭಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಸುಖ
ವನ್ನು ಕೊಡುವಾ || ಭುಜಗೇಂದ್ರಶಯನ ಸಿರಿಪುರಂದರಾವಿಠಲನ | ಭಜ
ಸಲರಿಯದವ ಬಲ್ಲನೆ ಮುಕ್ತಿಸುಖವಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೪೭. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಟತಾಳ.

ನೆಚ್ಚದಿರೀಭಾಗ್ಯ ಯಾರಿಗೂ ಸ್ಥಿರವಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಯವೆಚ್ಚರಿಕೆ | ಹೆಚ್ಚದೆ
ಹಿಗ್ಗದೆ ಇದ್ದರೆ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚು ಕೇಳೆಚ್ಚರಿಕೆ || ಪಲ್ಲ || ದೊರೆಗ
ಕೊಲುವೆ ಉಂಟೆಂದೆಲ್ಲರೊಳು ಹಗೆ ಥರವಲ್ಲ ಎಚ್ಚರಿಕೆ | ಉರಗನ
ಕಟ್ಟಿರುವೆಯು ಮುತ್ತಿ ತೋರದ ತೇರನವ್ವದೆಚ್ಚರಿಕೆ || ಕರವ ಮುಗಿದು
ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ತಿರಬಾಗಿ ಚರಿಸುತಿರೆಚ್ಚರಿಕೆ | ಸಿರಿಯೆಂಬ ಮಾನ್ಯದ ಸೊಡ
ರಿಗೆ ಅವಮಾನ ಬಿರುಗಾಳಿ ಯೆಚ್ಚರಿಕೆ || ೧ || ಪೊಡವಿಸುಕೊಲುವೆ
ಸುಸ್ಥಿರವೆಂದು ಗರ್ವದಿ ನಡೆಯದಿರೆಚ್ಚರಿಕೆ | ಕೊಡವನಂಧಕ ಪೊತ್ತು
ನಡೆದಂತೆ ಅಧಿಕಾರ ಕಡೆಹೊಲ್ಲದೆಚ್ಚರಿಕೆ || ಬಡವರ ನುಡಿಗಳ ಕೇಳದೆ
ಮುಂದೆಜ್ಜೆಯಿಡಬೇಡೆಚ್ಚರಿಕೆ | ಕಡು ಚಸಲನು ನಾನೆನುತ ಪರರ
ಅವಘಡಿಸಬೇಡೆಚ್ಚರಿಕೆ || ೨ || ಲೋಕಾಪವಾದಕೆ ಅಂಜಿ ನಡೆವುದು
ವಿವೇಕ ಕೇಳೆಚ್ಚರಿಕೆ | ನಾಕೇಶಗಾದರು ಬಿಡದಪರ್ಕೀ ಪರಾಕು ಕೇಳೆ
ಚ್ಚರಿಕೆ || ಕಾಕು ಮನುಜರ ಚಾಡಿಯ ಕೇಳಿ ಕೋಪೋದ್ರೇಕ ಬೇಡೆ
ಚ್ಚರಿಕೆ | ಭೂಕಾಂತೆ ನಡನಡುಗುವಳು ನಿಷ್ಕುರನಾದ ವಾಕು ಬೇಡೆ
ಚ್ಚರಿಕೆ || ೩ || ನಳಮಾಂಧಾತರೇನಾದರೆಂಬದು ನೀ ತಿಳಿದು ನೋಡೆ
ಚ್ಚರಿಕೆ | ಅಳಿವುದು ಕಾಯವು ಉಳಿವುದೊಂದೆ ಕೀರ್ತಿ ಇಳೆಯೊಳು
ಎಚ್ಚರಿಕೆ || ಅಳಲಿಸಿ ಪರರನ್ನು ಘಳಿಸಿದಂಥಾ ಹೊನ್ನು ಉಳಿಯದು
ಎಚ್ಚರಿಕೆ | ಉಳಿದಲ್ಪಕಾಲಕೆ ಬಡವರಾದವರನ್ನು ಸಳಿಯದಿರೆಚ್ಚರಿಕೆ ||
|| ೪ || ಪರಧನ ಪರಸತಿಗಳುಪಲು ಸಿರಿ ಮೊಗ ತಿರುಹುವಳೆಚ್ಚರಿಕೆ |
ಬರುವ ಹಾನಿ ವೃದ್ಧಿ ತನ್ನ ಕಾಲ ವೀರಲರಿಯದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ || ನೆರೆ

ಭಿದ್ರಕುಂಭದುದಕದಂತಾಯುಷ್ಯ ಸರಿವದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ । ವರದ ಶ್ರೀ
ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಚರಣವ ನೆರೆನಂಬಿಚ್ಚರಿಕೆ ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೪೮. ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ, ಅಟತಾಳ.

ಯಾತರ ಜಿಲುವ । ರಂಗಯ್ಯ ಇ । ನ್ಯಾತರ ಜಿಲುವ । ಹರಿ
ಯೆಂಬ । ಮಾತಿಗೆ ಬರಿದೆ ಮರುಳಾದೆವಲ್ಲದೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ದೇಶಕೋಶ
ವುಂಟಾದರೆ ಮನೆಯ ವಾ । ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಕಟ್ಟುವನೆ ॥ ಹಾಸು
ಮಂಚವಿದ್ದರೆ ಕಿವಿಯಿಲ್ಲದ । ಶೇಷನ ಮೇಲೊರಗುವನೆ ರಂಗಯ್ಯ ॥ ೧ ॥
ಪಡದ ತಾಯಿ ತನಗುಳ್ಳಡೆ ಗೋಪನ । ಮಡದಿಯ ಮೊಲೆಯನು
ಉಣ್ಣುವನೆ ॥ ಮಡದಿಯು ಉಳ್ಳಡೆ ಅಡವಿಯ ಗೊಲ್ಲರ । ಹುಡುಗಿಯರ
ಸಂಗ ಮಾಡ್ತನೆ ರಂಗ ॥ ೨ ॥ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುವ ಪಿತನುಳ್ಳಡೆ ತಾ ಬೆಣ್ಣೆ ,
ಕದ್ದು ತಿಂದು ಜೋರನೆನಿಸುವನೆ ॥ ಬದ್ಧವಾಹನ ತನಗಿದ್ದರೆ ಹಾರುವ ॥
ಹದ್ದಿನ ಮೇಲೇರಿ ತಿರುಗುವನೆ ರಂಗ ॥ ೩ ॥ ಸಿರಿಯುಳ್ಳಡೆ ಪೋಗಿ
ಬಲಿಯ ಬಾಗಿಲ ಕಾಯ್ದು । ಧರೆಯ ದಾನಕೆ ಕೈ ಒಡ್ಡುವನೆ ॥
ಫೊರೆಯು ತಾನಾದರೆ ಪಾಂಡುಕುಮಾರನ । ತುರಗಭಂಡಿಯ ಬೋವ
ನಾಗುವನೆ ರಂಗ ॥ ೪ ॥ ಮದನಜನಕ ತಾನು ಸೊಬಗುಳ್ಳನಾದರೆ ।
ಮುದುಕಿ ಕುಬುಜೆಯನ್ನು ಕೂಡುವನೆ । ಮುದದಿಂದ ತಾ ಪರದೈವ
ವೆನಿಸಿಕೊಂಡ । ಚದುರ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲ ಅಮ್ಮಮ್ಮ ॥ ೫ ॥

೪೯. ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ, ಅದಿತಾಳ.

ಯಾಕೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದಿ ಕೋತಿ ಮನವೆ ನೀ' । ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನ
ಸ್ತುತಿಸಲೊಲ್ಲದೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಹುಟ್ಟುವಗುತ್ಪತ್ತಿಗಾರು ಚಿಂತಿಸಿದರು ।
ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದಾಚಿಗೆ ಯಾರು ತಂದರು ॥ ನಟ್ಟನಡುವಿನ ಬದುಕಿಗ್ಯಾಕೆ
ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿ । ಕಟ್ಟಕಡೆಯಲಿ ಮೂರು ಬಟ್ಟೆ ತಾನಲ್ಲದೆ ॥ ೧ ॥ ನವಿಲಿಗೆ
ಚಿತ್ರಪತ್ರಗಳ್ಯಾರು ಬರೆದರು । ಹವಳದ ಸಲ್ಲತೆಗೆ ಕೆಂಪಾರಿತ್ತರು ॥ ಸವಿ
ಮಾತಿನ ಗಿಳಿಗೆ ಹಸುರ್ಯಾರು ಬರೆದರು । ಇವು ಮಾಡಿದ ಕೃಷ್ಣನು

ನಿನ್ನ ಮರತಿಹನೆ || ೨ || ಬಸುರೋಳಗಿಪ್ಪಾಗ ಶಿಶುವಾರು ಪ್ರೇರಿದರು .
ವಸುಧೆಯ ಬಸುರೋಳು ಯಾರ್ಪೆತ್ತರು || ವಸುದೇವಸುತ ನಮ್ಮ
ಪುರಂದರವಿಠಲನ . ಪೆಸರು ಬಸುರೋಳಿಟ್ಟು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿರ, ಮನವೆ || ೩ ||

೫೦. ರಾಗ ಪಂತುನರಾಳಿ. ಮಟ್ಟಿತಾಳ.

ರೋಕ್ಕನೆರಡಕ್ಕು ದುಃಖ ಕಾಣಕ್ಕು . ರೋಕ್ಕನೆರಡಕ್ಕು ದುಃಖ || ಪಲ್ಲ ||
ಮಕ್ಕಳ ಮರಿಗಳ ಮರಿಸೋದು ರೋಕ್ಕ . ಸಕ್ಕರೆ ತುಪ್ಪವ ಸವಿಸೋದು
ರೋಕ್ಕ || ಕಕ್ಕಲತೆಯ ಬಹು ಬಡಿಸೋದು ರೋಕ್ಕ . ಘಕ್ಕನೆ ಹೋದರೆ
ಘಾತ ಕಾಣಕ್ಕು || ೧ || ನೆಂಟರ ಇಷ್ಟರ ಇರಿಸೋದು ರೋಕ್ಕ . ಕಂಟಕ
ಗಳ ಪರಿಹರಿಸೋದು ರೋಕ್ಕ || ಗಂಟ ಕಟ್ಟಲಿಕೆ ಕಲಿಸೋದು ರೋಕ್ಕ .
ತುಂಟತನಗಳನು ಬಲಿಸೋದು ರೋಕ್ಕ || ೨ || ಇಲ್ಲದ ಗುಣಗಳ ಬರ
ಸೋದು ರೋಕ್ಕ . ಬಲ್ಲದನಿವನೆನಿಸೋದು ರೋಕ್ಕ || ಸಲ್ಲದ ಮಾತನು
ನುಡಿಸೋದು ರೋಕ್ಕ . ಇಲ್ಲದಿರಲು ಬಹು ದುಃಖ ಕಾಣಕ್ಕು || ೩ ||
ಉಂಟಾದ ಗುಣಗಳ ಮೆರಿಸೋದು ರೋಕ್ಕ . ಬಂಟರನೆಲ್ಲರ ಕರಿಸೋದು
ರೋಕ್ಕ || ಒಂಟಿ ಕುದುರೆ ಆನೆ ತರಿಸೋದು ರೋಕ್ಕ . ಸೊಂಟಕಟ್ಟ
ಮುಂದೆ ನಿಲಿಸೋದು ರೋಕ್ಕ || ೪ || ವಿದ್ಯದ ಮನುಜರ ತರಿಸೋದು
ರೋಕ್ಕ . ಪ್ರೊದ್ದಿದ ಜನರನು ಬಡಿಸೋದು ರೋಕ್ಕ || ಮುದ್ದು ಪುರಂದರ
ವಿಠಲನ ಮರೆಸುವ . ಬಿದ್ದೋಗೋ ರೋಕ್ಕವ ಸುಡು ನೀನಕ್ಕು || ೫ ||

|| ಶ್ರೀಸುಧೇಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ||

೫೧. ರಾಗ ಪಂತುನರಾಳಿ. ಆದಿತಾಳ.

ಧರ್ಮವೆಂಬ ಸಂಬಳವ ಘಟಿಸಿಕೊಳ್ಳರೊ . ಪರ್ವೆಯಿಂ ದೇಹವ
ನಂಬಬೇಡಿ ಕಾಣರೋ || ಪಲ್ಲ || ಅಟ್ಟ ಅಡುಗೆ ಉಣಲು ಬಿಡನು .
ಕೊಟ್ಟ ಸಾಲ ಕೇಳಬಿಡನು || ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಿದ್ದ ಚಿನ್ನವ . ತೊಟ್ಟೇನೆಂದರೆ
ಯಮನು ಬಿಡನು || ೧ || ಅಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕರೆಯಲ್ಲಿ . ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಡೆಯ
ಲ್ಲಿ || ದುಃಖಗೊಂಡು ಕಣ್ಣೀರನು . ಉಕ್ಕಿಸಿದರೆ ಬಿಡನು ಯಮನು || ೨ ||

ಪೇಳ್ವೆ ನೆಂಟರಿಂಗಿ ಕರೆದು । ಬೇಳೆ ಬೆಲ್ಲವನ್ನು ತಂದು ॥ ನಾಳೆ
ಮಗನ ಮದುವೆ ಎಂದು । ತಾಳು ಎಂದರೆ ಯಮನು ಬಿಡನು ॥ ೩ ॥
ಮಾಳಿಗೆ ಮನೆಯು ಇರಲಿ । ಜಾಳಿಗೆ ತುಂಬಿ ಹೊನ್ನಿರಲಿ ॥ ಅಳು
ಮಂದಿ ಶಾನೆಯಿರಲಿ । ಕಾಲನು ತಾ ಬೆನ್ನ ಬಿಡನು ಇದಕೊ ॥ ೪ ॥
ಅರ್ತಿಯಿಂದ ಸಂಸಾರವ । ವೃಥವಾಗಿ ನೆಚ್ಚಬ್ಯಾಡಿ ॥ ಕರ್ತು ಪುರಂದ
ರವಿಠಲನು । ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೆ ಭಜಿಸಿರೊ ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೫೨. ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ, ಅಟತಾಳ.

ರಕ್ಷಿಸು ಲೋಕನಾಯಕನೆ ನೀ ಎನ್ನನು । ರಕ್ಷಿಸು ಲೋಕನಾಯಕನೆ ॥
॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಜನ್ಮವ ಕಳೆದೆನೊ ಇ । ನೆಷ್ಟೆಷ್ಟು ಜನ್ಮವ ಪಡೆ
ವೆನೋ ॥ ಕಷ್ಟವ ಪಡಲಾರೆ ಕೃಷ್ಣ ಕೃಪೆಯನಿಟ್ಟು । ಇಷ್ಟವ ಪಾಲಿಸೊ
ಇಭರಾಜವರದನೆ ॥ ೧ ॥ ಬಾಲತನದಿ ಬಹು ಬೆಂದೆನ್ನೆ ನಾ । ಲೀಲೆ
ಯಿಂದಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆದೆನೊ ॥ ಲೋಲಲೋಚನ ನನ್ನ ಮೊರೆ ಕೇಳುತ
ಬೇಗ । ಜಾಲವ ಮಾಡದೆ ಪಾಲಿಸೈ ನರಹರಿ ॥ ೨ ॥ ಮುದುಕನಾಗಿ
ಚಿಂತೆ ಪಡುವೆನು ನಾ । ಕದಡು ದುಃಖವ ಪಡಲಾರೆನು ॥ ಸದರವಲ್ಲವು
ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲ । ಮುದದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸು ಖಗರಾಜಗಮನಾ ॥ ೩ ॥

೫೩. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಯಾಕೆ ಈ ದೇಹ ದಂಡಿಸುವೆ ವೃಥ ಬಿಡ । ದೇಹ ಚಿತ್ತದಿ
ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯೆನ್ನದೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಸ್ನಾನವನು ಮಾಡಿ ನೀ ಧ್ಯಾನಿಸುವೆ
ನೆಂದೆನುತ । ಮೌನದಲಿ ಕುಳಿತು ಬಕಪಕ್ಷಿಯಂತೆ ॥ ಹೀನಬುದ್ಧಿಗಳ
ಯೋಚಿಸಿ ಕುಳಿತು ಫಲವೇನು । ದಾನವಾಂತಕನ ಧ್ಯಾನಕೆ ಮೌನ
ವುಂಟೆ ॥ ೧ ॥ ಜಪವ ಮಾಡುವೆನೆನುತ ಕಪಟಬುದ್ಧಿಯ ಗುಣಿಸಿ ।
ಗುಹಿತದಿಂದಲಿ ಕುಳಿತು ಫಲವು ಯೇನೋ ॥ ಅಪರಿಮಿತ ಮಹಿಮ
ನಾರಾಯಣ ಎಂದೆನಲು । ಸಫಲವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಜಪವು ತಾನುಂಟೆ ॥
॥ ೨ ॥ ಹಿಂದಜಾಮಿಳಿಗೆ ನಾಮಾವೃತದಿ ಮುಕುತಿಯನು । ಚಂದದಿಂ

ಕರುಣಿಸಿದುದಿಲ್ಲವೇನೋ || ಸಂದೇಹವನು ಬಿಟ್ಟು ನೀನೊಂದು ಕ್ಷಣ
ಬಿಡದೆ | ತಂದೆ ಪುರಂದರವಿಠಲನೆನು ಕಂಡ್ಯ ಮನವೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

✓ ೫೪. ರಾಗ ಕಾಪಿ, ಅದಿತಾಳ.

ಯಾತರ ಕಟಪಟ ಒಂದಿನ | ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಿ ಲಟಪಟ || ಪಲ್ಲ ||
ಬರೋವಾಗ್ಯ ಯೇನು ತಂದಿ | ಬರುತಲೇ ಎಲ್ಲಾನು ನನ್ನದೆಂದಿ ||
ದಾಡ್ತು ಕೂಡಿಟ್ಟು ಬಳದು ಹೋಗುವಾಗ | ಬಳಲಿ ಬಳಲಿ ಅಳಮಾರಿಗೆ
ಬಂದಿ || ೧ || ದೊಡ್ಡ ಮನೆಯ ಕಟ್ಟಿ | ಅದರೊಳು ಮಡದಿಯ
ಒಯ್ದಿಟ್ಟು || ಮಡದಿಗೆ ನೋಹದ ಮಗು ಒಂದು ಹುಟ್ಟಿ | ಅದರ
ಮ್ಯಾಲೆ ನೀ ಮನಸಿಟ್ಟು || ೨ || ಸಂಸಾರ ಬಲು ಪೊಟ್ಟಿ | ಅದರೊಳು
ಬಿದ್ದಿದ್ದಿ ಕಾಲ್ಕಟ್ಟು || ತಂದೆ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲರಾಯನ | ಧ್ಯಾನವನ್ನೇ
ಮರೆತುಬಿಟ್ಟು || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೫೫. ರಾಗ ಮಂతుವರಾಳಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಭೌಂಗೆ ನಿನ್ನ ಬಾಳ್ವೆ ದಾಂಗೆ || ಪಲ್ಲ || ಬರುತೇನು ತಂದಿ ಬರಿಗೈಲಿ
ಬಂದಿ | ಪರನಿಂದೆಗಳ ಕಟ್ಟಿ ಹರಕೊಂಡೇನಂದಿ || ೧ || ಇರು ಯೆಲೊ
ಶಾಂತಿ ಈಡ್ಯಾಡೊ ಭ್ರಾಂತಿ | ಮೂರು ದಿನದ ಶಾಂತಿ ನಿನಗ್ಯಾಕೊ
ಚಿಂತಿ || ೨ || ಅನುಗಾಲ ಕೆಚ್ಚು ಭವದೊಳಘಚ್ಚು | ಅನುಭವದಚ್ಚು
ಸವಿನೋಡೋ ಹುಚ್ಚು || ೩ || ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಧ್ಯಾನ ಮರಿಯದಿರಲಿ ಶ್ವಾನ |
ಪರಪರಿ ದಿನದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯೊ ನೀ ಜ್ಞಾನ || ೪ || ಸಿರಿವರ ಕೃಷ್ಣ ಭವಭಯ
ಭಂಗ | ಪುರಂದರವಿಠಲನನು ಒಲಿಸಿಕೊ ಮಂಗ || ಮುದಿಮಂಗ || ೫ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇತಾಪಣಮಸ್ತು ||

೫೬. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಟಿತಾಳ.

ರೆಂದನ್ನಾಕೆ ಮಲಗನೆ || ಕೇಳಲೆ ಸಖಿ || ಪಲ್ಲ || ಕಾಯಜಜನಕೇ
ನಾಯಿತು ಇವಗೆ ಯಾವಳ ದೃಷ್ಟಿ ತಾಗಿತೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಕಂದನ್ನಾಕೆ

ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚನೆ । ಇಂದು ನೀರದಡದಲ್ಲಿರುವನೆ । ೪ ॥ ನೆಂದರು ಮುಖ
ವೆತ್ತಿ ನೋಡನೆ । ಗೋ । ವಿಂದ ಬಾ ಯೆಂದರೆ ಬಾಯ ತೆರವನೆ ॥
॥ ೧ ॥ ತನಯನಾಗಿ ಧರೆ ಅಳಿದನೆ । ತನ್ನ । ಜನನಿಯ ಕಂಡರೆ ಸೇರನೆ ॥
ಮುನಿಗಳಂತೆ ಮೌನ ಪಿಡಿದನೆ । ಘನಗೋವು ಕಾಯ್ದಾಗ ಘಾಳಿ
ಸೋಕಿತೇನೆ ॥ ೨ ॥ ಸುಮ್ಮನಾತಕೆ ವ್ರತ ಕೆಡಿಸಿದನೆ । ಹಮ್ಮಿನಿಂದಲಿ
ಖಡ್ಗ ಪಿಡಿದನೆ ॥ ಜನ್ಮಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಡದಲಿರುವ ನೀ ಬಾರೊ । ಬೊಮ್ಮ
ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೫೭. ರಾಗ ಆಹೇರಿ, ಅಟತಾಳ.

ರೊಟ್ಟಿಬೇಕು ಕಾಟದೆಮ್ಮೆ ಅದರ ಹಯನ । ಎಷ್ಟಾದರು ಉಣಬೇಕು ॥
॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಹಮ್ಮು ಎಂಬೊದೆ ಎಮ್ಮೆ ಗಮ್ಮು ಎಂಬೊದೆ ಹಗ್ಗ । ಹೆಮ್ಮು
ಎಂಬೊದೆ ಅದಕೆ ಧಮ್ಮ ಗುದ್ದಿ ॥ ಸುಮ್ಮನ ಮನದಿಂದ ಹಾಲ್ಕರದು
ಪರ । ಬೊಮ್ಮನಿಗರ್ಪಿಸಬೇಕು ನಿತ್ಯದೀ ॥ ೧ ॥ ಚಂಡಿತನವೆಂಬ
ಹಿಂಡಿ ಇಡಬೇಕು । ದಿಂಡತನಯೆಂಬ ಪೆಂಡೆಮೇವೂ ॥ ಪುಂಡತನ
ಯೆಂಬೊ ಹಿಂಡಿರುಬ್ಬಿಡಬೇಕು । ಪಾಂಡುರಂಗ ಗುಂಡಿ ಒಳಗೆ ಹಿಂಡಿ
ಕೊ ಬೇಕು ॥ ೨ ॥ ಅಂತರಂಗದ ಒಳಗೆ ಭ್ರಾಂತಿ ಬಿಡಿಸುವ ಎಮ್ಮೆ ।
ಅಂತು ದಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಿಂಥ ಎಮ್ಮೆ ॥ ಕಂತು ಜನಕ ಸ್ವಾಮಿ ಪುರಂ
ದರವಿಠಲನ । ಸಂತರ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಇಂಥೆಮ್ಮೆ ಇರಬೇಕು ॥ ೩ ॥

೫೮. ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ, ಅಟತಾಳ.

ದಿಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಾರುವದಿಲ್ಲ । ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೆ ದಾರು ಕೇಳುವರಿಲ್ಲ ॥
॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಎಡಿ ಕಡಗವಿಟ್ಟು ಫಲವೇನಿಲ್ಲ । ಬೇಡ ತಾ ಮುತ್ತಿನ ಬೆಲೆ
ಯೇನು ಬಲ್ಲ ॥ ಕಾಡಳ್ಳಿ ಗೌಡ ತಾ ಅರಸಾಗಲಿಲ್ಲ । ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಕೆ ಮೂಢ
ತಲೆತೂಗಲಿಲ್ಲ ॥ ೧ ॥ ಮೂಕ ತಾ ಮಾತಿನ ಸವಿಯೇನು ಬಲ್ಲ । ಲೌಕಿಕ
ಬೇನೆ ಸಸ್ಯಾಸ್ಯೇನು ಬಲ್ಲ ॥ ಕಾಕುಮಾನವ ಪುಣ್ಯಪಾಪೇನು ಬಲ್ಲ । ಶ್ರೀ
ಕೃಷ್ಣನ ನೆನೆಯದವ ಮಾನವನಲ್ಲ ॥ ೨ ॥ ಕತ್ತಿಗೆ ಹೂರಣದ ರುಚಿ

ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ತೊತ್ತಿಗೆ ಪತಿವ್ರತ ಗುಣ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಮುತ್ತಿನ ಹಾರ ಕಪಿಗೆ ಹಾಕ ಸಲ್ಲ. ಕುತ್ತಿಗೆ ಕೊಯ್ವಿಗೆ ಕರುಣವೇ ಇಲ್ಲ. ೩. ಅಚ್ಚ ಹೆಣ್ಣಿನ ಸಂಗ ಪಂಡೇನು ಬಲ್ಲ. ಮುಚ್ಚಿ ಮಾಘೇಳದರೆ ನ್ಯಾಯೇನು ಇಲ್ಲ. ಸ್ವಚ್ಛ ದೀಪದ ಬೆಳಕು ಕುರುಡೇನು ಬಲ್ಲ. ಮೊಚ್ಚಿಗಾರ ಸಕಲಾತೇನು ಬಲ್ಲ. ೪. ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಜಾರತ್ನಗುಣ ಧರವಲ್ಲ. ತಣ್ಣೀರು ಬ್ಯಾಸಿಗೆ ಗುಣ ತೋರಿತಲ್ಲ. ಘನ್ನ ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಭಕ್ತರೇ. ಅನ್ಯಾಯವರಿಯದೇ ಭವನೀಗ್ವರಲಲ್ಲ. ೫. ಶ್ರೀಃ

೫೯. ರಾಗ ಸಾರಂಗ, ತ್ರಿಪುಟತಾಳ.

ಪ್ರಿಯದೆ ಬಂದೆವು ಕಿವ್ವನ್. ಪರಿಹರಿಸಯ್ಯ ಭವ್ವನ್. ಪಲ್ಲ. ಪರಿಪರಿಯಿಂದಲೆ ಹರಿಹರಿಯೆಂದರೆ. ದುರಿತದ ಭಯ ಒಂದಿಲ್ಲಲ್ಲ. ಅನು ಪಲ್ಲ. ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರಗೆ ಕಿವ್ವನ್. ಕೂರ್ಮವತಾರಗೆ ಭವ್ವನ್. ಸ್ವಚ್ಛಾನಂತನ ಸ್ಮರಣೆಯ ಮಾಡಿದರೆ. ಮೋಕ್ಷಪದವ್ಯಾಕಲ್ಲ. ೧. ಸೂಕರನ ಕೊಂದವಗೆ ಕಿವ್ವನ್. ಪ್ರಹ್ಲಾದಗೆ ಒಲಿದಗೆ ಭವ್ವನ್. ನಾರಾಯಣ ನಿಮ್ಮ ನಾಮವ ನೆನದರೆ. ನರಕದ ಭಯ ಒಂದಿಲ್ಲಲ್ಲ. ೨. ಧರೆಯನಳದಗೆ ಕಿವ್ವನ್. ಕೊಡಲಿಯ ಪಿಡಿದಗೆ ಭವ್ವನ್. ಪರಿಪರಿಯಿಂದಲೆ ಹರಿಹರಿಯೆಂದರೆ. ದುರಿತದ ಭಯ ಒಂದಿಲ್ಲಲ್ಲ. ೩. ರಾವಣನಳದಗೆ ಕಿವ್ವನ್. ಗೋವಳ ಕೃಷ್ಣಗೆ ಭವ್ವನ್. ಭಾವೆ ದ್ರೌಪದಿ ಸಭೆಯಲ್ಯಾಗಭಿ. ಮಾನವ ಕಾಯ್ದನಲ್ಲ. ೪. ಬತ್ತಲೆ ನಿಂತಗೆ ಕಿವ್ವನ್. ಮತ್ತತ್ತವನೇರ್ದಗೆ ಭವ್ವನ್. ಸತ್ಯದಿ ಪುರಂದರ ವಿಠಲನ ನೆನದರೆ. ಸತ್ಯಲೋಕವಾಯ್ತಲ್ಲ. ೫.

೬೦. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಟತಾಳ.

ರೈವಾರಿ ಹೋದ ಮಾತಿಗೆ ಹುಡುಕಾಡಬಾರದು. ಪಲ್ಲ. ಮಾತು ಕೇಳದ ಮಕ್ಕಳ ಹೆಸರು ತೆಗೆಯಬಾರದು. ತನ್ನ. ಪ್ರೀತಿ ಇಲ್ಲದ ಪತಿಯ ಕಂಡು ಹಿಗ್ಗಬಾರದು. ೧. ಜಾರತ್ನಮಾಡೊ

ಪತ್ತಿಯ ಕೂಡಿ ಅಳಬಾರದು || ನೈರತ್ಯಮಾಳ್ವವರ ಸೊಲ್ಲು ಕೇಳ
ಬಾರದು || ೨ || ದುಷ್ಟೈ ಕರ್ಕಶಿ ಸ್ತ್ರೀಯಳ ಹೆಸರು ತೆಗೆಯಬಾರದು ||
ಹತ್ತು ಮಂದಿಗಂಜದವನ ಸ್ನೇಹಿಸಬಾರದು || ೩ || ಪಂಕ್ತಾಗೆ ಪರ
ಸಂಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು || ಮಂಕುಜೀವನಾಗಿ ಮುಕ್ತಿ ಬೇಡ
ಬಾರದು || ೪ || ಆಚಾರಹೀನ ಮನೆಯೊಳೂಟಮಾಡಬಾರದು || ವಿಚಾರ
ಇಲ್ಲದ ಸಭೆಯೊಳು ಕೂಡಬಾರದು || ೫ || ಪರ ಪುರುಷರಿದ್ದೆಯೊಳೊ
ಬ್ಬಳಿರಲು ಬಾರದು || ಸ್ವಾಮಿ || ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಧ್ಯಾನ ಮರೆಯ
ಬಾರದು || ೬ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ತ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೬೧. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಯಾರಿಷ್ಟರೇನಯ್ಯ ನೀನಲ್ಲದೆನಗಿಲ್ಲ | ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ಹರಿಯೆ ಕಯ್ಯ
ಬಿಡಬೇಡ || ಪಲ್ಲ || ದುರುಳ ಕೌರವನಂದು ದ್ರುಪದಜೆಯ ಸೀರೆ
ಯನು | ಕರದಿಂದ ಸೆಳೆಯುತ್ತಿರೆ ಪತಿಗಳೆಲ್ಲ || ಗರಹೊಯ್ದೊಂದಿ
ರಲ್ಲದೆ ನರಹರಿಯೆ | ಕರುಣದಿಂದ ನೀನಲ್ಲದಿನ್ಯಾರು ಕಾಯ್ದವರು || ೧ ||
ಅಂದು ನೆಗಳಿನ ಬಾಧೆಯಿಂದ ಗಜರಾಜನನು | ತಂದೆ ನೀ ವೈಕುಂಠ
ದಿಂದ ಬಂದು || ಇಂದಿರೇಶನೆ ಚಕ್ರದಿಂದ ನೆಗಳಿನ ಬಾಯ | ಸಂಧಿ
ಯನು ಶೀಲ ಪೊರೆದೆಯಲ್ಲೊ ಹರಿಯೆ || ೨ || ಅಜಮಿಳನು ಕುಲಗೆಟ್ಟು
ಕಾಲದೂತರು ಬರಲು | ನಿಜಸುತನ ಕರಿಯೆ ನೀನತಿ ವೇಗದಿ || ತ್ರಿಜಗ
ದೊಡೆಯನೆ ಪುರಂದರವಿಠಲ ಕರುಣದಲಿ | ನಿಜದೂತರ ಕಳುಹಿ
ಕಾಯ್ದೆಗಡ ಹರಿಯೆ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

✓ ೬೨. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಪ್ರೀರೇನು ಮಾಡುವರು ಅರಿಂದಲೇನಹುದು | ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಕರ್ಮ
ವಿಧಿ ಬಿನ್ನ ಬಿಡದು || ಪಲ್ಲ || ಐದು ವರ್ಷದ ಹಸುಳ ವನವೆತ್ತ
ತಪವೆತ್ತ | ಬೈದು ಮಲತಾಯಿಯಡವಿಗೆ ನೂಕಲು || ಸುಯ್ದು

ಕೋಪಾಗ್ನಿಯಲಿ ಪುರ ಹೊರಟು ಪೋಸಾಗ । ಐದೆ ಪಿತರುಗಳಿದ್ದು
ಯೇನು ಮಾಡಿದರು ॥ ೧ ॥ ಸಾಪಿ ದುಶ್ಯಾಸ ದ್ರೌಪದಿಯ ಶೀರೆಯ
ಶೆಳದು । ಕೋಪದಿಂ ಮಾನಭಂಗವ ಮಾಡಲು ॥ ಶ್ರೀಪತಿಯೆ ಕಾಯೆಂದು
ಮೊರೆಯಿಡುವ ಸಮಯದಲಿ । ಭೂಸರೈವರು ಇದ್ದು ಯೇನು ಮಾಡಿ
ದರು ॥ ೨ ॥ ರಣದೊಳಗೆ ಅಭಿಮನ್ಯು ಚಕ್ರವ್ಯೂಹವ ಪೊಕ್ಕು । ಸೆಣಸಿ
ಷಡುರಥವೊಡನೆ ಹೊಯ್ದಾಡಲು ॥ ಅಳಕವಿಲ್ಲದೆ ಕಾಡುತಸುವಳದು
ಪೋಸಾಗ । ತ್ರಿನಯನಸಖ ಪಾರ್ಥಂದ್ರೇನು ಮಾಡಿದರು ॥ ೩ ॥ ನೃಪ
ರೊಳಗೆ ಅತಿಶ್ರೇಷ್ಠ ಬಲವಂತ ಸಿರಿರಾಮ । ಅಸರಿಮಿತ ಶೌರಿ ಲಕ್ಷ್ಮಮ
ಣದೇವರು ॥ ಚಪಲಾಕ್ಷಿ ಸೀತೆಯನು ಖಳನು ಕಡ್ಡಿಯಾಗ್ಗ । ನಿಪುಣ
ರಿವಂದ್ದು ಇನ್ನೇನು ಮಾಡಿದರು ॥ ೪ ॥ ಬ್ರಹ್ಮಶಿರ ಶಿವನ ಕರವನು ಕಚ್ಚಿ
ಕಾಡುತೀರಿ । ಸುಮ್ಮನೆ ಜಗನೆಲ್ಲ ತಿರುಗುತೀರು ॥ ಬೊಮ್ಮಮೂರುತಿ
ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿಠಲನೆ । ನಿಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆಯ ವಿಾರಿ ಬದುಕಿ ಬಾಳು
ವರೆ ॥ ೫ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೬೩. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಪ್ರಿಂತಕನ ದೂತರಿಗೆ ಕಿಂಚಿತ್ತು ದಯವಿಲ್ಲ । ಚಿಂತೆಯನು ಬಿಟ್ಟು ಸಿರಿ
ಹರಿಯ ನೆನೆ ಮನವೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ದಿವ ರಾತ್ರಿಯೆನ್ನದೆ ವಿಷಯಲಂಪಟ
ನಾಗಿ । ಸವಿಯೂಟಗಳನುಂಡು ಭ್ರಮಿಸ ಬೇಡಾ ॥ ಅವನ ಕೊಂದಿವನ
ಕೊಂದರ್ಥವನು ಘಳಿಸುವಡೆ । ಜವನ ದೂತರು ಬರುವ ಹೊತ್ತ ನೀನ
ರಿಯೇ ॥ ೧ ॥ ಮೊನ್ನೆ ಮದಿವ್ಯಾದೆನ್ನೈ ಕರೆವದೊಂದೆರಡೆಮ್ಮೆ । ನಿನ್ನೆ
ಕೊಂಡೆನು ಕ್ಷೇತ್ರ ಫಲವು ಬಹುದೂ ॥ ಹೊನ್ನು ಹಣವುಂಟಿನಗೆ ಸಾಯ
ಲಾರೆನು ಎನಲು । ಬೆನ್ನ ಬಿಡುವಳೆ ಮೃತ್ಯು ಮೃರ್ಘ ಜೀವಾತ್ಮಾ ॥ ೨ ॥
ಹೊಸಮನೆಯ ಕಟ್ಟಿದೆನು ಗೃಹಶಾಂತಿ ಮನೆಯೊಳಗೆ । ಬಸುರು ಹೆಂಡತಿ
ಮಗನ ಮದುವೆ ನಾಳೇ ॥ ಹಸನಾಗಿ ಇದೆ ಬದುಕು ಸಾಯಲಾರೆನು
ಎನಲು । ಕುಸುರಿದರಿಯದೆ ಬಿಡರು ಯಮನವರು ಆಗಾ ॥ ೩ ॥ ಪುತ್ರ
ಹುಟ್ಟಿದ ದಿವಸ ಹಾಲಿನೂಟದ ಹಬ್ಬ । ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮಗನ ಉಪನ
ಯನ ನಾಳೇ ॥ ಅರ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಬದುಕು ಸಾಯಲಾರೆನು ಎನಲು ।

ವೃತ್ಯು ಹೆಡತಲೆಯಲ್ಲಿ ನಗುತಿಪ್ಪಳಯ್ಯಾ || ೪ || ಅಟ್ಟಿಡಿಗೆಯುಣಲಿಲ್ಲ
ಇಷ್ಟದರುಶನವಿಲ್ಲ | ಕೊಟ್ಟ ಸಾಲವ ಕೇಳ್ವ ಹೊತ್ತನರಿಯೇ || ಕಟ್ಟಿ
ತುಂಬಿದ ಮೇಲೆ ಸ್ಥೂಮಾತ್ಮ ಇರಲಿಲ್ಲ | ಅಷ್ಟರೊಳು ಪುರಂದರವಿಠ
ಲೆನ್ನು ಮನವೇ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೬೪. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಮಾನಹೀನನಿಗಭಿಮಾನವೇಕೆ | ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದವಗೆ ಗುರುಬೋಧೆ
ಯೇಕೆ || ಪಲ್ಲ || ಅಂಬಲಿಯುಂಬವಗೆ ಅವೃತಾನ್ನ ಕೊಡಲೇಕೆ | ಕಂಬ
ಳಯ ಹೊದಿವವಗೆ ಶಾಲದೇಕೆ || ಡಂಭಕನೆನಿಸುವಗೆ ಗಂಭೀರತನ
ವೇಕೆ | ಹಂಬಲಿಸುವವಗೆ ವೈರಾಗ್ಯವೇಕೆ || ೧ || ಭೂಸುರರ ಕೊಲ್ಲು
ವಗೆ ದಾನಧರ್ಮಗಳೇಕೆ | ಭಾಷೆಗೆಡುಕನಿಗೆ ನಂಬಿಗೆ ಯೇತಕೆ || ಕ್ಲೇಶ
ಒಡಲೊಳಗಿರಲು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗಳೇಕೆ | ಅಶೆ ಬಿಡದಿರ್ಪಗೆ ಸನ್ಯಾಸ
ವೇಕೆ || ೨ || ಕಾಡಿನಲಿ ತಿರುಗುವಗೆ ಕನಕಭೂಷಣವೇಕೆ | ಓಡಿನಲಿ
ಉಂಬವಗೆ ಹರಿವಾಣವೇಕೆ || ಬೇಡಿದರೆ ಕೊಡದ ಲೋಭಿಗೆ ಬಿಂಕತನ
ವೇಕೆ | ಪಾಡದ ಸರಸನಿಗೆ ಜಾಣತನವೇಕೆ || ೩ || ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ಸತಿ
ಯರಾಳದವಗೆ ಸುತರೇಕೆ || ಸತಿಗಳುಕುವಗೆ ಮೋಡಿತಾನೇತಕೆ || ಮಿತ
ವರಿತು ನಡೆವವಗೆ ಮಂತ್ರತಂತ್ರಗಳೇಕೆ | ಸುತರಿಲ್ಲದವಗೆ ಪೂಜ್ಯತ್ವ
ವೇಕೆ || ೪ || ಅಳು ಇಲ್ಲದವನಿಗೆ ಅರಸುತನ ತಾನೇಕೆ | ಕಾಲು ಇಲ್ಲದ
ವರಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಯೇತಕೆ || ತೋಳು ಇಲ್ಲದವನಿಗೆ ಭುಜಕೀರ್ತಿ ತಾನೇಕೆ |
ಲೋಲಪುರಂದರವಿಠಲನೆನ್ನದವನೇಕೆ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೬೫. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಹರಿಯಧಿಕ ಹರನಧಿಕನೆಂದು ಬಡದಾಡದಿರಿ | ಹರಿಹರರ ಭಕತರಿ
ಇದಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ || ಪಲ್ಲ || ಹರಿಯು ಬಾಗಿಲಕಾಯ್ದು ಬಲಿಯು ಭಾಗ್ಯ
ವಂತನಾದ | ಹರನು ಬಾಗಿಲ ಕಾಯ್ದು ಪಾಣನಳಿದಾ || ಹರಿ ಒಲಿದು
ಭೀಮಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ವರವಿತ್ತ | ಹರನೊಲಿದು ಜರಾಸಂಧ ಹತನಾದು
ದರಿಯಾ || ೧ || ಹರಿಯ ನೆನೆದು ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಬಂದ ದುರಿತವ ಗಿದ್ದ |

ಹರನ ನೆನೆದವನು ಹಿತ ಹತನಾದಾ || ಹರಿಯ ನೆನೆದು ವಿಭೀಷಣ
ಪೂರ್ಣ ವರ ಪಡೆದ | ಹರನ ವರ ಪಡೆದ ರಾವಣ ಹತನಾದನರಿಯಾ ||
|| ೨ || ಹರನ ವರ ಪಡೆದ ಭಸ್ಮಾಸುರ ಗರ್ವದಲಿ | ಹರ ಶಿರದಲಿ ಕರ
ವಿಡಲು ಬರಲು || ಹರಿ ನೀನೆ ಗತಿಯೆಂದು ಶ್ರಿಪುರಾರಿ ಮೊರೆಯಿಡಲು |
ವರದ ಪುರಂದರವಿಠಲ ಕಾಯ್ದನರಿಯಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಸುಧೈಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೬೬. ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ, ಆದಿತಾಳ.

ನೆಚ್ಚನಯ್ಯ ಹರಿ ಮೆಚ್ಚನಯ್ಯ || ಪಲ್ಲ || ಉತ್ತಮನೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡು
ಅರುಣೋದಯದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ || ನಿತ್ಯ ಕಾಗೆಯ ಹಾಗೆ ನೀರೊಳಗೆ
ಮುಳುಗುವವಗೆ || ೧ || ತೊಗಲಿನ ದೇಹಕ್ಕೆ ಗೋಪಿಗಂಧ ತೇದು
ಕೊಂಡು || ರೋಗಬಂದೆಮ್ಮೆಯ ಹಾಗೆ ಬರೆದುಕೊಂಬ ಮನುಜನಿಗೆ ||
|| ೨ || ಮರುಳುತನವು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ವಿಷದ ಘಟಿಕೆ ||
ಮರದ ಮೇಲಣ ಓತಿಯಂತೆ ನಮಿಸುವಂಥ ದುರಳನಿಗೆ || ೩ || ಹಣ
ವಿಗೆ ಹಾರೈಸಿಕೊಂಡು ತಿರುಪತ್ತಿಗ್ಗೊಹರ ಕಂಡು || ಹಣಕಾಸು ಕೊಂಡು
ಬಂದು ಸ್ವಾಮಿಯ ನೋಡುವವಗೆ || ೪ || ಬಾಯ ಬೀಗದಲ್ಲಿ ಹೊಯ್ದು
ಹಾಲುತುಪ್ಪಗಳನು ಸವಿದು || ಮೈಯು ಹುಳತ ನಾಯಿಯಂತೆ ಬೀದಿ
ಬೀದಿ ತಿರುಗುವವಗೆ || ೫ || ತಾನು ತನ್ನ ಮನೆಯ ಒಳಗೆ ದಾನಧರ್ಮ
ಗಳನು ಕೊಡದೆ || ನೀನು ದಾನಮಾಡು ಎಂದು ಅನ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳುವವಗೆ
|| ೬ || ಏಕೋಭಾವ ಏಕೋಭಕ್ತಿ ಏಕೋಯುಕ್ತಿ ಏಕೋಮುಕ್ತಿ ||
ಬೇಕಾದ ಪುರಂದರವಿಠಲನನ್ನ ಭಜಿಸದೆ || ೭ || ಶ್ರೀಃ ||

೬೭. ರಾಗ ಸಾವೇರಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಓರು ಸಂ ನಿನಗೆ ಬೊಮ್ಮಾಂಡದೊಳಗೆ | ವೀರ ರಾಮನ ಬಂಟಿ ಧೀರ
ಹನುಮಂತ || ಪಲ್ಲ || ತೆಂಕಜಲಧಿಯ ಲಘುವಿಂದ ದಾಟಿ ಆಕ |
ಳಂಕ ರಾಮನ ಬೆರಳ ಮುದ್ರಿಕೆಯನು || ಲಂಕಾವಿದೆಂದು ಕೊಟ್ಟವನಿ
ಜೆಯ ಸಂತ್ಯೆಸಿ | ಲಂಕೆಯನುರುಪಿದೆ ನಿಶ್ಯಂಕ ಹನುಮಂತ || ೧ || ಅಂಡ

ಲೆದು ದಶವದನನಸುರಪಡೆಗಳ ಕಡಿದು । ಖಂಡ ತುಂಡನೆ ಮಾಡಿ
ಕಲಿರಾಮರ ॥ ದಂಡಿಲೊಬ್ಬರ ನೋಯದಂತೆ ಕಾದಿಸಿ ಖಳರ । ಹಿಂಡು
ಗಳ ಗೂಡ ಉದ್ದಂಡ ಹನುಮಂತ ॥ ೨ ॥ ಅಸುರ ಬಲ ವಾನರರ ಕುಸು
ರಿದರಿಯಲು ಭರ । ವಸದಿಂದ ಸಂಜೀವನೀಯ ತಂದು ॥ ಅಸುಬಿ ವಾನ
ರರಿಗೋಸುಗ ಗಿರಿಯನೆತ್ತಿ ಚಿ । ಮ್ಮಿಸಿ ನೆಲಕೆ ನಿಲಿಸಿದ ನೀ ಅಸಮ
ಹನುಮಂತಾ ॥ ೩ ॥ ಪರರಿಗಸದಳವೆನಿಸ ನಿಜಬಲರೊಡೆಯ ಪಂಥ ।
ಸಿರಿಯುರಕ್ಕರಗಿ ಎಸೆದಾಗ ಬೀಳೆ ॥ ಅರಸು ರಾಮರ ಪಂಥಗಡ್ಡೆ ಲಾದೆನು
ಎಂದು । ಮರುಗಿದ ಮಹಾತ್ಮನುದ್ಧರುಟು ಹನುಮಂತ ॥ ೪ ॥ ಭೂಮಿ
ಜಾತೆಯ ಮುಖಾಂಬುಜಮಿತ್ರನಾದ ಸಿರಿ । ರಾಮ ಗುರು ಪುರಂದರವಿಠ
ಲನು ॥ ತಾ ಮನದಿ ನಿಶ್ಚಿಸಿ ಬೇಡೆನಲು ತವ ಪಾದ । ದಾ ಮಹಾಸೇನೆ
ಸಾಕೆಂದ ಹನುಮಂತ ॥ ೫ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೬೮. ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಎಂದಸ್ತಿ ಕೊಂಬೆ । ರಂಗಯ್ಯನ । ಎಂದಸ್ತಿ ಕೊಂಬೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಎಂದಸ್ತಿ
ಕೊಂಬೆ ನಾ ಎಂದು ಮುದ್ದಾಡುವೆ । ಎಂದಿಗೆ ಸವಿವಾತು ಕೇಳಿ ನಾ
ದಣವೆ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಅಂದುಗೆ ಪೊಂಗೆಜ್ಜೆ ಪಾಯ್ವಟೆ ಘಲು ಘಲು ॥
ಅಂದದಿ ಕುಣವ ಗೋವಿಂದನ ಚರಣವ ॥ ೧ ॥ ಹೊನ್ನ ಉಡುದಾರ
ರನ್ನ ಕಾಂಚೀದಾಮ ॥ ಸಣ್ಣ ನಡುವಿಗಿಟ್ಟ ಜಾಹ್ನವೀಜನಕನ ॥ ೨ ॥
ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಭಾಗವತನ ವೇಷವ ತಾಳಿ ॥ ತುಪ್ಪದ ಬಿಂದಿಗೆ ತಂದ ಸರ್ಪ
ಶಯನನ ॥ ೩ ॥ ಅರಳೆಲೆ ಮಾಗಾಯಿ ಕೊರಳ ಕೌಸ್ತುಭ ಹಾರ ॥ ತರ
ಳರ ಒಡಗೂಡಿ ಬೆಣ್ಣೆಯ ಮೆಲುವನ ॥ ೪ ॥ ಧರೆಯೊಳು ಸುಜನರ
ಮರೆಯದೆ ಸಲಹುವ ॥ ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಸಿರಿಪಾದ ಪದುಮಗಳ ॥ ೫ ॥

೬೯. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ.

ಯ್ಯಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿಸಲಿ ಅರ್ಚಿಸಲಿ ನಿನ್ನ । ನಾಗಶಯನನೆ ನಾರದ
ವಂದ್ಯನೆ ದೇವಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಮಂಗಳಾಭಿಷೇಕಕೆ ಉದಕ ತರುವೆನೆನೆ ।
ಗಂಗೆಯಂಗುಷ್ಠದಿ ಪಡೆದಿರುವೆ ॥ ಸಂಗೀತ ಕೀರ್ತನೆ ಪಾಡುವೆನೆಂದರೆ ।

ತುಂಬುರು ನಾರದರು ಪಾಡುತಿಹರೋ ದೇವಾ || ೧ || ಪುಷ್ಪವ ತಂದು
ನಿನಗರ್ಪಿಸುವೆನೆಂದರೆ | ಪುಷ್ಪ ಪಲ್ಲವಿಸಿದೆ ಹೊಕ್ಕಳಲಿ || ಇಪ್ಪ ತೆತ್ತಿ
ಕೋಟಿ ದೇವರ್ಕಳದ | ಸೂಕ್ಷ್ಮ ನೈವೇದ್ಯನೀಡಲು ತೃಪ್ತನಾಗುವಿ ||
|| ೨ || ಕೋಟಿಸೂರ್ಯರ ಪ್ರಭೆ ಮಿಗಿಲಾದಾತನಿಗೊಂದು | ದೀಪವನು
ಹಚ್ಚಿದರೆ ಬೆಳಕಹುದೇ || ಸಾಟಿಗಾಣದೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಉರಸ್ಥಳವಾಗಿರೆ |
ಲೋಷ್ಠ ಕಾಸು ಎಂತು ಕಾಣಿಕೆ ನೀಡಲೋ || ೩ || ಹಾಸಿಗೆಯನು
ತಂದು ಹಾಸುವೆನೆಂದರೆ | ಶೇಷನ ಮ್ಯಾಲೆ ನೀ ಪವಡಿಸಿರ್ಪೆ || ಬೀಸ
ಣಿಗೆಯ ತಂದು ಬೀಸುವೆನೆಂದರೆ | ಬೀಸುತಿಹನು ಖಗ ತನ್ನ ಪಕ್ಕ
ದಲಿ || ೪ || ನಿತ್ಯ ಗುಣಾರ್ಣವ ನಿಜಗುಣ ಪರಿಪೂರ್ಣ | ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ
ಸನಕಾದಿವಂದ್ಯ || ಮುಕ್ತಿದಾಯಕ ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿಠಲ | ಭಕ್ತಿದಾ
ಯಕನೆಂದು ಸ್ತುತಿಸಿ ಕೊಂಡಾಡುವೆನೋ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೭೦. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಟತಾಳ.

ಸಕಲ ದುರಿತಗಳ ಪರಿಹರ ಮಾಡಿದ್ಯೋ | ವೆಂಕಟೇಶ || ಭಕುತಿಗೊ
ಲಿದು ಬಂದು ಸಲಹಿ ಕಾಯಿದಿಯೋ | ವೆಂಕಟೇಶ || ಪಲ್ಲ || ಮತಸ್ತ
ವತಾರದಿ ನಾಲ್ಕು ವೇದವ ತಂದ್ಯೋ | ವೆಂಕಟೇಶ || ಸೃಷ್ಟಿಧರನ
ಬೆನ್ನೊಳ್ಳಿತ್ತು ನೀ ನಿಂತಿದ್ಯೋ | ವೆಂಕಟೇಶ || ೧ || ಧರೆಯನೊ
ಯ್ನನ್ನ ಕೋರೆ ದಾಡೆಲಿ ಕೊಂದ್ಯೋ | ವೆಂಕಟೇಶ || ತರಳಗೊಲಿದು ನೀ
ಕಂಬದಿಂದಲಿ ಬಂದ್ಯೋ | ವೆಂಕಟೇಶ || ೨ || ಭೂಮಿ ದಾನವ ನೀಡಿ
ದವನ ಬಾಗಿಲ ಕ್ಯಾದ್ಯೋ | ವೆಂಕಟೇಶ || ಭೂಮಿಪಾಲರಳಿದು ಧಾರ್ಗ
ವನೆನಿಸಿದ್ಯೋ | ವೆಂಕಟೇಶ || ೩ || ದಶಶಿರನನು ಕುಟ್ಟಿ ಶಶಿಮುಖಿಯಳ
ತಂದ್ಯೋ | ವೆಂಕಟೇಶ || ಅಸುರೆಯ ಸಂಹರಿಸಿ ಕಂಸನ ಮಡುಹಿದ್ಯೋ |
ವೆಂಕಟೇಶ || ೪ || ಅಧಮ ಜನರಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿ ಬತ್ತಲೆ ನಿಂತ್ಯೋ |
ವೆಂಕಟೇಶ || ಕುದುರೆಯನೇರಿ ಕಲ್ಪಿರೂಪ ತಾಳಿದ್ಯೋ | ವೆಂಕಟೇಶ ||
|| ೫ || ಹರಿದಾಸರ ಮೇಲೆ ಹರಿದು ಬೇಗದಿ ಬಂದ್ಯೋ | ವೆಂಕಟೇಶ ||
ವರದಪುರಂದರವಿಠಲ ಬಾ ನೀನೇ | ವೆಂಕಟೇಶ || ೬ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೭೧. ರಾಗ ಆರಭಿ, ಅಟತಾಳ.

ಹಿಂದಾಸರ ಸಂಗ ದೊರಕಿತು ಎನಗೀಗ | ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನೂ || ವರ
ಗುರು ಉಪದೇಶ ನೆರವಾಯ್ತು ಎನಗೆ | ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನೂ || ಪಲ್ಲ ||
ಮಾಯದ ಸಂಸಾರ ಮಮಕಾರ ತಗ್ಗಿತು | ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನೂ || ತೋಯ
ಜಾಕ್ಷನ ನಾಮ ಜಹ್ವೆಯೊಳ್ಳೆಲಸಿತು | ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನೂ || ೧ || ಹಲವು
ದೈವಗಳೆಂಬ ಹಂಬಲು ಬಿಟ್ಟಿತು | ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನೂ || ಜಲಜನಾಭನ
ಧ್ಯಾನ ಹೃದಯದೊಳ್ಳೊರಕಿತು | ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನೂ || ೨ || ತಂದೆ ತಾಯಿ
ಮುಚುಕುಂದವರದನಾದ | ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನೂ || ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ ಮುಕುಂದ
ದಯಮಾಡ್ತೆ | ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನೂ || ೩ || ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ಆನಂದ
ಸಂಭ್ರಮ | ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನೂ || ಆ ನಂದಗೋಪನ ಕಂದನ ಮಹಿ
ಮೆಯ | ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನೂ || ೪ || ಎನ್ನ ವಂಶಗಳೆಲ್ಲ ಪಾವನವಾದವು |
ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನೂ || ಚಿನ್ಮಯ ಪುರಂದರವಿಠಲಯ್ಯ ದೊರಕಿದ | ಇನ್ನೇ
ನಿನ್ನೇನೂ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೭೨. ರಾಗ ಮೋಹನ, ಅಟತಾಳ.

ಮುಂದಗಮನೆ ಇವನ್ಯಾರೆ ಪೇಳಮ್ಮ | ಮಂದರಧರ ಗೋವಿಂದ
ಕಾಣಮ್ಮ || ಪಲ್ಲ || ಕೆಂದಳಿರುನಖ ಶಶಿಬಿಂಬ ಪದಪದ್ಮ | ಅಂದುಗೆ
ಇಟ್ಟವನ್ಯಾರೆ ಪೇಳಮ್ಮ || ಅಂದು ಕಾಳಿಂಗನ ಪಡೆಯ ತುಳಿದ ದಿಟ್ಟ |
ನಂದನ ಕಂದ ಮುಕುಂದ ಕಾಣಮ್ಮ || ೧ || ಉಡುಗೆ ಹೀತಾಂಬರ
ನಡುಗೆ ಹೊನ್ನುಡುದಾರ | ಕಡಗ ಕಂಕಣವಿಟ್ಟವನ್ಯಾರಮ್ಮ || ಮಡದಿ
ಕೇಳಾ ಸಕಲ ಲೋಕಗಳ ಕುಕ್ಷಿಯೊ | ಕೊಡನೆ ತೋರಿದ ಜಗದೊ
ಡೆಯ ಕಾಣಮ್ಮ || ೨ || ನೀರದ ನೀಲದಂತೆಸವ ವಕ್ಷದಿ ಕೇ | ಯೂರ
ಹಾರವನಿಟ್ಟವನ್ಯಾರಮ್ಮ || ನೀರೆ ಕೇಳು ನಿರ್ಜರರಾದವಂಗೆ | ಪ್ರೇರಿಸಿ
ಫಲವಿತ್ತುದಾರ ಕಾಣಮ್ಮ || ೩ || ಶಂಖಚಕ್ರವು ಗದೆ ಪದ್ಮ ಕಯ್ಯೊಳ
ಗಿಟ್ಟ | ಲಂಕಾರಸುವನೀತನ್ಯಾರಮ್ಮ || ಪಂಕಜಮುಖಿ ಶ್ರೀಭೂದೇವಿಯ
ರರಸನು | ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಗೋಪಿತನಯ ಕಾಣಮ್ಮ || ೪ || ಕಂಬು

ಕಂಧರ ಕರ್ಣಾಲಂಬಿತಕುಂಡಲ | ಅಂಬುಜ ಮುಖದವನ್ಯಾರೆ ಹೇಳ
ವ್ಮು || ರಂಭೆ ಕೇಳೇತ ಪುರಂದರವಿಠಲ | ನಂಬಿದ ಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬಿ
ಕಾಣವ್ಮು || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೭೩. ರಾಗ ಧನಾಸಿ, ಅದಿತಾಳ.

ಕರುಣಾಕರ ನೀನೆಂಬುವದೇತಕೋ | ಭರವಸವಿಲ್ಲನೆಗೆ || ಪಲ್ಲ || ಪಂ
ಪಯಲಿ ಈ ನರಜನ್ಮವನಿತ್ತು | ತಿರುತಿರುಗಿಸಿ ಮನ ಕರಗಿಸುವುದಕೆ ||
|| ಅನುಪಲ್ಲ || ಕರಿ ಧ್ರುವ ಬಲಿ ಪಾಂಚಾಲಿ ಅಹಲ್ಯೆಯ | ಪ್ರೇರಿದವ ಭವದಲಿ
ನೀನಂತೆ || ಅರಿತು ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡಲದೆಲ್ಲವು | ಮೆರೆವುದೀಗ ಕಂತೆಗ
ಳಂತೆ || ೧ || ಕರುಣಾಕರ ನೀನಾದರೆ ಈಗಲೆ | ಕರಪಿಡಿದೆನ್ನನು ನೀ
ಕಾಯೋ || ಸರಸಿಜಾಕ್ಷನೆ ಅರಸು ನೀನಾದರೆ | ದುರಿತಗಳೆನ್ನನು ಪೀಡಿ
ಪುದುಂಬೆ || ೨ || ಮರಣಕಾಲದಲಿ ಅಜವಿಳಗೊಲಿದಿ ನೀ | ಗರುಡಧ್ವ
ಜನೆಂಬಾ ಬಿರುದಿನಿಂದಾ || ವರ ಬಿರುದುಗಳ್ಳನಗಿರಬೇಕಾದರೆ | ತ್ವರಿತದಿ
ಸಲಹೋ ಪುರಂದರವಿಠಲ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೭೪. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣ, ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ.

ಬ್ರಂದನೇನೆ ರಂಗ ಬಂದನೇನೆ ಎನ್ನ | ತಂದೆ ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ನವನೀತ
ಜೋರಾ || ಪಲ್ಲ || ಗಲಿ ಗಲಿ ಗಲಿಯೆಂಬೊ ಹೊನ್ನ ಕಡಗ ಗೆಜ್ಜೆ |
ಹೊಳ ಹೊಳ ಹೊಳವ ಪಾದವನೂರುತಾ || ನಲಿ ನಲಿದಾಡುತ ಉಂಗು
ರದರಳಲೆ | ಥಳ ಥಳ ಥಳ ಥಳಾ ಥಳನೆ ಹೊಳೆವುತಾ || ೧ || ಕಿಣಿ ಕಿಣಿ
ಕಿಣಿಯೆಂಬೊ ಕರದಿ ಕಂಕಣಬಳೆ | ಝಣ ಝಣ ಝಣನೆಂಬೊ
ನಡುವಿನ ಘಂಟೆ || ಧಣಿ ಧಣಿ ಧಣಿರೆಂಬೊ ಪಾದವ ನಡಿಸುತಾ | ಮಣಿ
ಮಣಿ ಮಣಿ ಎಂದಾಡುತ ಕೃಷ್ಣ || ೨ || ಹಿಡಿ ಹಿಡಿ ಹಿಡಿಯೆಂದು ಪುರಂದ
ರವಿಠಲನ | ದುಡು ದುಡು ದುಡು ದುಡುಕಿ ಓಡುತ || ನಡಿ ನಡಿ ನಡಿ
ಯೆಂದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಸಿಡಿಯಲು | ಬಿಡಿ ಬಿಡಿ ಬಿಡಿ ಬಿಡಿ ದಮ್ಯಯ್ಯ
ಎನುತಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೭೫. ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ, ಅಟತಾಳ.

ತರಳಿ ರನ್ನೆ ಕಪ್ಪು ಮಯ್ಯವ ಯಾತರ ಜೆಲುವನೆ | ಕರಿಯ ಜಡೆಯ
ಜೋಗಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮನೇನೇ || ಪಲ್ಲ || ಜಲಧಿಯೊಳು ವಾಸವೇನು
ಮನೆಗಳೆಲ್ಲವೆ || ಲಲನೆ ಕೇಳು ಕಾಡಿಗಿಂತ ಲೇಸು ಅಲ್ಲವೇ || ೧ || ಮಂದ
ರಗಿರಿಯ ಪೊತ್ತುದು ಏನು ಚಂದವೆ || ಕಂದನೊಯ್ದು ಅಡವಿಯೊಳಡು
ವುದಾವ ನ್ಯಾಯವೇ || ೨ || ಮಣ್ಣಿನಗೆದು ಬೇರ ಮೆಲುವದೇನು
ಸ್ವಾದುವೆ || ತನ್ನ ಕರದಿ ಕಪಾಲ ಪಿಡಿವುದಾವ ನ್ಯಾಯವೇ || ೩ ||
ಮುತ್ತಿನ ಹಾರ ಇರಲು ಕರುಳ ಮಾಲೆ ಚಂದವೆ || ನಿತ್ಯ ರುಂಡಮಾಲೆ
ಧರಿಸೋದದು ನ್ಯಾಯವೇ || ೪ || ಗಿಡ್ಡನಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಅಳೆವುದೇನು
ನ್ಯಾಯವೆ || ಗುಡ್ಡದ ಮಗಳ ತಂದೆಗೆ ಮುನಿವೋದು ನ್ಯಾಯವೇ || ೫ ||
ಪಿತನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಮಾತೆಯ ಶಿರವನಳಿವರೆ || ಶಿಶಿಕಂಠನಾಗಿ ಇರು
ವದದಾವ ನ್ಯಾಯವೇ || ೬ || ಕೋಡಗ ಕರಡಿ ಕಪಿಗಳ ಹಿಂಡು ಬಂಧು
ಬಳಗವೆ || ಕೂಡಿ ಬಂದ ಭೂತಬಳಗ ಜ್ಞಾತಿ ಸಂಬಂಧವೇ || ೭ ||
ಹಾವಿನ ಹೆಡೆಯ ತುಳಿವರೇನೆ ಅಂಜಿಕೆಲ್ಲವೆ || ಹಾವು ಮೈಗೆ ಮುತ್ತಿ
ರಲು ಹ್ಯಾಗೆ ಜೀವಿಸನೇ || ೮ || ಬತ್ತಲಿರುವರೇನು ಅವಗೆ ನಾಚಿಕೆಲ್ಲವೆ ||
ಸತ್ತ ಗಜದ ಚರ್ಮ ಹೊದಿಯಲು ಹೇಸಿಕೆಲ್ಲವೇ || ೯ || ಉತ್ತಮ ತೇಜಿ
ಯಿರಲು ಧರೆಯೊಳು ಹದ್ದನೇರ್ವರೆ || ಎತ್ತಿನ ಬೆನ್ನನೇರಿದವರು ಬುದ್ಧಿ
ವಂತರೇ || ೧೦ || ಹರಿಹರರಿಗೆ ಸಾಮ್ಯವೇನೆ ಪೇಳಿ ರುಗ್ಗಿಣಿ || ಪುರಂದರ
ವಿಠಲ ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಕೇಳೆ ಭವಾನೀ || ೧೧ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೭೬. ರಾಗ ಸಾರಂಗ, ಆದಿತಾಳ.

ಒಂದದ್ದೆಲ್ಲ ಬರಲಿ | ಗೋ | ವಿಂದನ ದಯ ನಮಗಿರಲಿ || ಪಲ್ಲ || ಮಂದ
ರಧರ ಗೋವಿಂದ ಮುಕುಂದನ | ಸಂದರುಶನ ಒಂದಿದ್ದರೆ ಸಾಲದೇ || ಅನು
ಪಲ್ಲ || ಆರು ಅರಿಯದಿರಲೆನ್ನಾ | ಮು | ರಾರಿಯು ಒಳಗೆ ಪ್ರಸನ್ನಾ |
ಘೋರ ದುರಿತದ ಬನ್ನಾ | ಭಯ | ಹಾರಿ ಗುಣಾಂಬುಧಿ ಘನ್ನಾ || ಶ್ರೀರ

ಮಣನ ಶ್ರೀಚರಣ ಸೇವಕರಿಗೆ. ಕ್ರೂರ ಯಮನು ಶರಣಾಗತನಲ್ಲದೆ || ೧ ||
ಅರಗಿನ ಮನೆಯೊಳಗಂದೂ. ಪಾಂಡ. ವರನು ಕೊಲಲುಬೇಕೆಂದೂ.
ದುರುಳ ಕೌರವ ಕಪಟದಿಂದಾ. ಇರಲು ಆ ಕ್ಷಣದಿಂದಾ || ಹರಿ ಕೃಪೆ
ಅವರಲ್ಲಿವ್ವ ಕಾರಣ ಬಂದ. ದುರಿತ ಭಯವು ಬಯಲಾಯಿತಲ್ಲವೆ || ೨ ||
ಸಿಂಗನ ಹೆಗಲೇರಿ ಸಾಗೆ. ಕರಿ. ಭಂಗವೇಕೆ ಮತ್ತವಗೆ. ರಂಗನ ದಯ
ವುಳ್ಳವಗೆ. ಭವ. ಭಂಗದ ಬಯಕೆಯ ಹಂಗೆ || ಮಂಗಳಮಹಿಮ
ಪುರಂದರವಿಠಲ. ರಂಗನ ದಯವೊಂದಿದ್ದರೆ ಸಾಲದೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೭೭. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಧರ್ಮವೇ ಜಯವೆಂಬ ದಿವ್ಯ ಮಂತ್ರ. ಮರ್ಮವನು ತಿಳಿದು ಆಚರಿಸುವದು ಕೇಳಿ || ಪಲ್ಲ || ವಿಷವನುಣಸಿದಗೆ ಷಡ್ರಸವನುಣಿಸಲು ಬೇಕು. ಅಸೂಯ ಪಡುವನ ಪೋಷಿಸಲು ಬೇಕು || ಹುಸಿದು ಮನೆ ಕೊಂಬುವನ ಹಾಡಿ ಹರಸಲು ಬೇಕು. ಅಸಿಯಲಿರದವನ ಮಗನ್ನೆಸರಡಲು ಬೇಕು || ೧ || ಎಂದಿಗೂ ಸೇರದವನ ಹಾಡಿ ಹರಸಲು ಬೇಕು. ಕೊಂದವನ ಗೆಳೆತನವ ಮಾಡಬೇಕು || ಹಿಂದೆ ನಿಂದಿಸುವವನ ವಂದಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಬಂಧನದೊಳಿಟ್ಟವನ ಬಿಡಿಸಬೇಕು || ೨ || ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಕೊಲಿಸುವರ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ಕಂಡರಾಗದವನ ಹೊಗಳಬೇಕು || ಕಂಡು ಭಜಿಸಿರೋ ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿಠಲನು ಅ. ಖಂಡ ಮಹಿಮೆಯ ನರಿತು ಅರಿಯದಿರಬೇಕು || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೭೮. ರಾಗ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನ ದೇಶಿ, ಅಟತಾಳ.

ಹಿಡಕೊ ಬಿಡಬೇಡ. ರಂಗನ ಪಾದ. ಹಿಡಕೊ ಬಿಡಬೇಡ || ಪಲ್ಲ || ಹಿಡಕೊ ಬಿಡಬೇಡ ಕೆಡುಕ ಕಾಳಿಂಗನ. ಮಡುವ ಧುಮುಕಿ ಪಾವ. ಪಡೆಯ ತುಳಿದ ಪಾದ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಮಕ್ಕಳೊಳಗೆ ಪುಂಡ ಮನೆ ಮನೆಗಳ ಪೊಕ್ಕು. ಸಕ್ಕರೆ ನೊರೆಹಾಲು ಸವಿದವನಾ || ಬೆಕ್ಕಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಬೆಣ್ಣೆಯ ತಾ ಮೆದ್ದು. ಸಿಕ್ಕದೆ ಚಿಗಿದು ಓಡುವ ಕೃಷ್ಣನ ಪಾದ || ೧ || ಕಾಳರಕ್ತಸರೊಳು ಕದನ ಬೇಡೆಂದರೆ. ಹೇಳಿದ ಮಾತನು ಕೇಳದನಾ ||

ಖೂಳ ರಕ್ತಸನ್ನ ಹಾರಿ ಹೋಗಿ ಬೇಗ | ಘಾಳಿಲಿ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಗಯ್ಯಾಳಿ
 ಕೃಷ್ಣಯ್ಯನ || ೨ || ಅಗಸನ ವಡುಹಿದ ಅನೆಯ ಕೆಡಹಿದ | ಸತ್ರಾಜಿತ
 ನಿಗೆ ವರವಿತ್ತನಾ || ಅತ್ತಿಮುನೀಶಗೆ ಅರ್ತಿಯ ಸಲಹಿದ | ಸತ್ಯಭಾಮೆಯ
 ಕಾಂತ ನಿತ್ಯ ವಿನೋದನ || ೩ || ಜೀರಿಗೆ ಬಿಲ್ಲವು ಹಿಡಿದು ಅಂಬಿಕೆ
 ಯೊಳು | ಸಾರಿ ಬರುವ ರುಗ್ಮಿಣಿಯ ಕಂಡು || ಹಾರಿ ಹೋಗಿ ಬೇಗ
 ರುಗ್ಮನ ಹಿಡಕಯ್ಯ | ತೇರಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಜಾರನ ಜೋರನ || ೪ || ನರಗುರಿ
 ದೇಹವು ಸ್ಥಿರವೆಂದು ನೆಚ್ಚಿದೆ | ಮರತಿಯಾ ಹೆಡತಲೆ ಮೃತ್ಯುವಿನಾ ||
 ವರ ಧ್ರುವ ಪ್ರಹಲ್ಲಾದ ಪಾಂಚಾಲಿ ಸಲಹಿದ | ವರದ ಪುರಂದರವಿಠಲ
 ರಾಯನ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೭೯. ರಾಗ ಸುರುಟಿ, ಆದಿತಾಳ.

ನಾಚಿಕೆಕೊಳಬೇಡ | ವ.ನದಲಿ | ಯೋಚಿಸಿ ಕೆಡಬೇಡ || ನೀಚ
 ವೇನೋ ಶ್ರೀಅಚ್ಯುತನೋಲಗ | ಮೆಚ್ಚಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ನಿನಘೆಚ್ಚಿನ ಪದ
 ವಿಯ || ಪಲ್ಲ || ಹರಿಹರಿ ಎಂದೊದರೋ | ಹತ್ತಿದ | ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಬೆದ
 ರೋ || ನೀರಜಾಕ್ಷ ನಿರ್ಜರಪತಿ ಕೃಷ್ಣನ | ಭಾರಿ ಭಾರಿ ಭೋರಿಡುತಲಿ
 ಕುಣಿಯೋ || ೧ || ಯಾರ ಗೊಡವೆ ಯೇನೋ | ನರಕದ | ಬಾಧೆ ತಪ್ಪು
 ವದೇನೋ || ಸಾರಿ ಸಾರಿ ಸರ್ವೇಶನ ನಾಮವ | ಸೇರಿ ಸೇರಿ ಕೈಮುಗಿದು
 ಕೊಂಡಾಡೋ || ೨ || ಭಕ್ತಜನರ ನೋಡೋ | ಭವ ಭಯ | ಭಂಗಗ
 ಳೆಡ್ಯಾಡೋ || ಮುಕ್ತಿದಾಯಕ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನ | ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ
 ಪಾಡುತೆ ಕುಣಿಯೋ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೮೦. ರಾಗ ಧನಾಸಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಹರಿ ಹರಿ ಹರಿ ಎಂಬೋ ನರಗಿನ್ನೇತರ ಭಯವಿಲ್ಲಲ್ಲ || ಪಲ್ಲ ||
 ಧ್ರುವಗೊಲಿದವ ಶ್ರೀಶಾ ಹುಸ್ಸೆನ್ | ಧ್ರುವಪದವಿತ್ತನೆ ಬಾ ಹುಸ್ಸೆನ್ ||
 ಭಾವಶುದ್ಧಿ ಯಿರುವಲ್ಯಲ್ಲಿ | ಭವಭಯವೆಂಬೊದಿಲ್ಲ || ೧ || ಕರಿಮೊರೆ
 ಕೇಳಿದ ಶ್ರೀಶ ಹುಸ್ಸೆನ್ || ಹಣಿಯ ಭಕ್ತಿಗಳಿಂದಲಿ | ದುರಿತ ಭಯ

ನಮಗಿಲ್ಲಲ್ಲ || ೨ || ಕರುಣಾಕರ ಶ್ರೀಶಾ ಹುಸ್ಸೆನ್ | ಗರುಡ ವಾಹನ
ನೆಂಬ ಹುಸ್ಸೆನ್ || ಅರಿತು ಬಂದೆನಲ್ಲಲ್ಲಿ | ಪುರಂದರವಿಠಲನಲ್ಲದಿ
ಲ್ಲಲ್ಲ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೮೧. ರಾಗ ಪೂರ್ವಿಕಲ್ಯಾಣಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಹಿಲ್ಲನೋ | ಶ್ರೀಹರಿ | ಕೊಳ್ಳನು | ಎಲ್ಲ ಸಾಧನವಿದ್ದು ತುಲಸಿ ಇಲ್ಲದ
ಪೂಜೆ || ಪಲ್ಲ || ಸಿಂಧು ಶತಕೋಟಿ ಗಂಗೋದಕವಿದ್ದು | ಗಂಧ ಸುಪರಿ
ಮಳವಸ್ತುವಿದ್ದು || ಚಂದುಳ್ಳಾಭರಣಗಳು ದೀಪಗಳಿದ್ದು | ವೃಂದಾವ
ನದ ಶ್ರೀತುಲಸಿಯಿಲ್ಲದ ಪೂಜೆ || ೧ || ದಧಿ ಕ್ಷೀರ ಮೊದಲಾದ ಅಭಿಷೇ
ಕಗಳಿದ್ದು | ಮಧುಪರ್ಕ ಪಂಚೋಪಚಾರವಿದ್ದು || ಮುದದಿಂದ ಶ್ರೀಮು
ದ್ದಾಕೃಷ್ಣನ ಪೂಜೆಗೆ | ಸದಮಲಳಾದ ಶ್ರೀತುಲಸಿಯಿಲ್ಲದ ಪೂಜೆ || ೨ ||
ಮಂತ್ರ ಮಹಮಂತ್ರ ಪುರುಷಸೂಕ್ತಗಳಿದ್ದು | ತಂತು ತಪ್ಪದೆ ತಂತ್ರ
ಸಾರವಿದ್ದು || ಸಂತತ ಸುಖಸಂಪೂರ್ಣನ ಪೂಜೆಗೆ | ಕಾಂತೆಯಾದ ಶ್ರೀ
ತುಲಸಿಯಿಲ್ಲದ ಪೂಜೆ || ೩ || ಕಮಲ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಜಾಜಿ ಸಂಪಿಗೆ ಕ್ಯಾದಿಗೆ |
ವಿಮಲ ಘಂಟೆ ಪಂಚ ವಾದ್ಯವಿದ್ದು || ಅಮಲ ಪಂಚಾವೃತ ದಿವ್ಯಾನ್ನ
ಗಳಿದ್ದು | ಕಮಲನಾಭನು ಶ್ರೀತುಲಸಿಯಿಲ್ಲದ ಪೂಜೆ || ೪ || ಪೂಜೆಯ
ಮಾಡಿರೋ ತುಲಸಿಮಂಜರಿಯಿಂದ | ಮಂಜುಗದೋಡೆಯ ಮುರಾರಿ
ಯನ್ನಾ || ರಾಜಾಧಿರಾಜೆಂಬೊ ಮಂತ್ರ ಪುಷ್ಪದಿಂದ | ಪೂಜೆಯ
ಗೊಂಬ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನು || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೮೨. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಟಿತಾಳ.

ಮುಣ್ಣಿಂದಾ ಕಾಯಾ ಮುಣ್ಣಿಂದಾ || ಪಲ್ಲ || ಮುಣ್ಣಿಂದ ಸಕಲ ದರು
ಶನಗಳೆಲ್ಲ | ಮುಣ್ಣಿಂದ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ || ಮುಣ್ಣಿ ಬಿಟ್ಟವರಿಗೆ ಆಧಾರ
ವಿಲ್ಲ | ಅಣ್ಣಗಳೆಲ್ಲರು ಕ್ಷೇಳರಯ್ಯ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಅನ್ನ ಉದಕ ಉಟ
ವೀಯೋದು ಮುಣ್ಣು | ಬಣ್ಣ ಭಂಗಾರ ಬೊಕ್ಕಸವೆಲ್ಲ ಮುಣ್ಣು || ಉನ್ನಂತ

ವಾದ ಪರ್ವತವೆಲ್ಲ ಮಣ್ಣು । ಕಣ್ಣು ಮೂರುಳ್ಳನ ಕೈಲಾಸ ಮಣ್ಣು ॥
 ॥ ೧ ॥ ದೇವರ ಗುಡಿ ಮಠ ಮನೆಯೆಲ್ಲ ಮಣ್ಣು । ಅವಾಗ ಆಡುವ ಮಡಿ
 ಕೆಯು ತಾ ಮಣ್ಣು ॥ ಕೋವಿದರಸರ ಕೋಟಿಗಳೆಲ್ಲ ಮಣ್ಣು । ಪಾವನ
 ಗಂಗೆಯ ತಡಿಯೆಲ್ಲ ಮಣ್ಣು ॥ ೨ ॥ ಭತ್ತ ಭರಣ ಧಾನ್ಯ ಬೆಳೆವುದೆ
 ಮಣ್ಣು । ಸತ್ತವರನು ಹೂಳಿ ಸುಡುವುದೆ ಮಣ್ಣು ॥ ಉತ್ತಮವಾದ
 ವೈಕುಂಠನೆ ಮಣ್ಣು । ಪುರಂದರವಿಠಲನ್ನು ಪುರವೆಲ್ಲ ಮಣ್ಣು ॥ ೩ ॥

೮೩. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಟಿತಾಳ.

ಸುಮ್ಮನೆ ಕಾಲವ ಕಳೆವರೆ । ಯಮ । ಧರ್ಮರಾಯನ ದೂತರೆಳೆ
 ಯರೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಬಾಲನಾಗಿದ್ದಾಗ ಬಹುಲೀಲೆ । ಮತ್ತೆ । ಲೋಲನಾಗಿ
 ಬಾಳಿದ ಮೇಲೆ ॥ ಮೂಳ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ । ಇನ್ನು । ಬಾಳು
 ವದೆಲ್ಲ ಆ ಮೇಲೆ ॥ ೧ ॥ ಇಂದಿನ ಹಮ್ಮುನಾಳಿಗೆ ಇಲ್ಲ । ಭವ ।
 ಬಂಧನದೊಳು ಸಿಕ್ಕಿದೆಯಲ್ಲ ॥ ಮುಂದನರಿತು ನಡೆವುದಕ್ಕಿಲ್ಲ । ಮೃತ್ಯು ।
 ಬಂದಾಗ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರಿಲ್ಲ ॥ ೨ ॥ ಮನೆ ಮನೆ ವಾರ್ತೆಯು ಘನ
 ವಲ್ಲ । ಈ । ಮನುಜರ ವಾರ್ತೆನು ಸ್ಥಿರವಲ್ಲ ॥ ವನಜಸಂಭವಗೆ ನಿಶ್ಚ
 ಯವಿಲ್ಲ । ಮುಂದೆ । ಹನುಮಂತ ಪಟ್ಟಿಕೆ ಬಾಹೊನಲ್ಲ ॥ ೩ ॥ ಮಡದಿ
 ಮಕ್ಕಳ ಕೂಡಿದ ಬಾಳು । ತನ್ನ । ಒಡಲಿಗಾತರದ ಬಂಕುಗಳು ॥
 ಬಿಡದೆ ಸಂಕೀರ್ತನೆ ಮಾಡೇಳು । ಮುಂದೆ । ನುಡಿ ಬಾರದೇ ಜನುಮ
 ಬೀಳು ॥ ೪ ॥ ನರಿ ನಾಯಿ ಜನ್ಮವು ಬಾರದೆ । ಮುಂದೆ । ನರಜನ್ಮದಲ್ಲಿ
 ಬಂದು ಸೇರದೆ ॥ ಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾರದೆ । ಸುಮ್ಮ । ನಿರಲು
 ಪಾಪದ ವಿಷವೇರದೆ ॥ ೫ ॥ ಪರಮ ನೀಚ ಅಜಾಮಿಳ । ತನ್ನ । ನಾರಗ
 ನೆಂದು ಮಗನಾ ಕರಿಯೆ ॥ ಕರುಣದಿ ವೈಕುಂಠಪದವಿತ್ತಾ । ನಮ್ಮ ।
 ಪುರಂದರವಿಠಲನ್ನು ನೆನೆ ಬೇಗ ॥ ೬ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೮೪. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ರೂಪಕತಾಳ.

ರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಮನೆಗೆ ಬಂದರು ಬಾಗಿಲ ತೆರೆಯಿರೋ ॥ ಕಾಮಧೇನು
 ಬಂದಂತಾಯ್ತು ಸುಖವ ಪಡೆಯಿರೋ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಜೆಂಡು ಬೊಗರಿ ಚಿಣ್ಣಿ

ಕೋಲು ಗಜುಗನಾಡುತಾ । ದುಂಡು ಮಲ್ಲಿಗೆ ತುರುಬಿ ಕೊಳಲನೂದಿ
ನಾಡುತಾ ॥ ದಿಂಡೆವೆಂಗಳ ಮುದ್ದು ಮೊಗದ ಸೊಗಸು ನೋಡುತಾ ।
ಬಂಡುಮಾಡಿ ಭಾಮೆಯರೊಡನೆ ಸರಸವಾಡುತಾ ॥ ೧ ॥ ಮಕರ
ಕುಂಡಲ ನೀಲ ಮುತ್ತಿನ ಚೌಕವಿಡುತಲಿ । ಕಂಕಣ ಕಡಗ ತೋಳ
ಬಂಧಿ ತೊಡಿಗೆ ತೊಡುತಲಿ ॥ ಮುಖದ ಕಮಲ ಮುಗುಳು ನಗೆಯ
ಸುಖವ ಕೊಡುತಲಿ । ಸುಕುಮಾರ ಸುಂದರ ವದನ ಸೊಗಸು ತೋರು
ತಲಿ ॥ ೨ ॥ ಹೊಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಅಜನ ಪಡೆದ ದೇವದೇವನು । ಚಿಕ್ಕ ಅಂಗು
ವೃದ್ಧಿ ಗಂಗೆಯ ಪಡದಾತನು ॥ ಮಕ್ಕಳ ಮಾಣಿಕ್ಯ ಗುರು ಪುರಂದರ
ವಿಠಲರಾಯನು । ಅಕ್ಕರದಿಂದ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿದಾತನು ॥ ೩ ॥

೮೫. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಟತಾಳ.

ನಿನ್ನ ಮಗನು ಮುದ್ದು ನಿನಗಾದರೆ ಗೋಪಿ ಯಾರಿಗೇನೆ । ಅಮ್ಮ ।
ಎನ್ನ ಕೂಡೆ ತಾ ಸರಸವಾಡುತಾನೆ ಸಾರು ನೀನೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಹೆಚ್ಚಿನ
ಸತಿಯರ ಕಚ್ಚೆಯ ಬಿಚ್ಚುವ ಹುಚ್ಚನೇನೆ । ಅಮ್ಮ । ಇಚ್ಛೆಯಿರುತು
ನಮ್ಮ ಗಲ್ಲವ ಕಚ್ಚುವ ನಲ್ಲನೇನೆ ॥ ೧ ॥ ಜಿಂಡೆಂದು ಹೆಂಗಳ ಕುಚಗಳ
ಪಿಡಿನರೆ ಗಂಡನೇನೆ । ಅಮ್ಮ । ಕಂಡಲ್ಲಿ ಉದ್ವಂಧತನವ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ
ಪುಂಡನೇನೆ ॥ ೨ ॥ ಹೊಸ ಕೂಟವರಿತು ಹಾಸಿಕೆಯನು ಹಾಕುವ
ಶಿಶುವು ಯೇನೆ । ಅಮ್ಮ । ಅಸಹಾಯಶೂರ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲರಾಯ
ಕಾಣೆ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಮಧ್ವೀಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು

೮೬. ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ, ಅಟತಾಳ.

ನುಣ್ಣುವಿಲ್ಲ ಭಾಗವತರೆ । ನುಣ್ಣನೆ ಗೋಡೆಯ ನಿನ್ನಿ ತೊಡೆದು
ಬಿಟ್ಟಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ನೀಳ ಹಾಕುವನಲ್ಲ । ವ್ಯಾಧಿಸ್ಥ ಗಂಡನು । ಬಾಳು ಸಟೆ
ಎನ್ನ ಬಾಯಿ ನೋಡೀ ॥ ಹಾಳು ಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕು ಒಡಲು ಉರಿಯು
ತಿದೆ । ಹೇಳಿ ಈ ಬದುಕನ್ನು ಪ್ರಯೋಜನವೇನು ॥ ೧ ॥ ಮದ್ದು ತಿಂದು

ತಂದು ಮನೆಯೆಲ್ಲ ಬರಿದಾಗಿ । ಹೊದ್ದಿತು ಮೂದೇವಿ ಮೈದುನಗೆ ॥
ಮದ್ದಿಕೊಳ್ಳ ಸಂಚಿಯ ಭಂಗಿ ಮುಕ್ಕೆ ಭಾವ । ಬಿದ್ದುಕೊಳ್ಳತಾನೆ ಒಳಗೆ
ಕದವ ಮುಚ್ಚಿ ॥ ೨ ॥ ತೊನ್ನ ಬಡುಕ ಮಾವ ಅನ್ಯಕಾರಿ ಅತ್ತೆ । ಗನ್ನ
ಘಾತಕಿ ರಂಡೆ ಅತ್ತಿಗೆಯು ॥ ಎನ್ನಗೋಳು ತಾನೆ ನಾಶವೆಂದಿಗಹುದೊ ।
ಪನ್ನಂಗಶಯನ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೮೭. ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಬಿಣ್ಣೆಸಿ ಗೋಪಿ ತಾ ಹರಸಿದಳು । ಎಣ್ಣೆಯನೊತ್ತುತ ಯದುಕುಲ
ತಿಲಕನ । ಪಲ್ಲ ॥ ಆಯುಷ್ಯವಂತನಾಗು ಅತಿ ಬಲ್ಲಿದನಾಗು । ಮಾಯದ
ಖಳಮದನನಾಗು ॥ ರಾಯರ ಪಾಲಿಸೊ ರಕ್ಕಸರ ಸೋಲಿಸೊ ।
ವಾಯುಸುತನಿಗೆ ನೀ ಪ್ರಿಯನಾಗೆನ್ನುತಾ ॥ ೧ ॥ ಧೀರನು ನೀನಾಗು
ಅತಿ ದಯಾಂಬುಧಿಯಾಗು । ಆ ರುಗ್ಮಿಣಿಗೆ ನೀನರಸನಾಗು ॥ ಮಾರನ
ಪಿತನಾಗು ಮಧುಸೂದನನಾಗು । ದ್ವಾರಾವತಿಗೆ ನೀ ಧೊರೆಯಾಗೆ
ನ್ನುತಾ ॥ ೨ ॥ ಅನಂದರೂಪಾಗು ಅಚ್ಯುತ ನೀನಾಗು । ದಾನವಾಂತಕ
ನಾಗು ದೇವ ನೀನಾಗು ॥ ಶ್ರೀನಿವಾಸನಾಗು ಶ್ರೀಧರ ನೀನಾಗು ।
ಜ್ಞಾನಿ ಪುರಂದರವಿಠಲನಾಗೆನ್ನುತಾ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೮೮. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಟಿತಾಳ.

ಹೆಣ್ಣು ಕೊಂಬರು ಬನ್ನಿ । ಹರಿದಾಸರು । ಚೆನ್ನ ಬಾಲಕೃಷ್ಣನೆಂಬೊ
ಹೆಸರಿನ ಹಣ್ಣು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಅಜನ ಪಡದ ಹಣ್ಣು ಗಜವ ಸಲಹಿದ
ಹಣ್ಣು । ತ್ರಿಜಗಾದಿ ಗುರುವಿಗೆ ತೋರ್ದ ಹಣ್ಣು ॥ ತ್ರಿಜಗವಂದಿತ
ಪಾದ ಎಂಬೊ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣು । ಸುಜನಗಂಧಿಯರಾ ನೀವು ಕೊಳಬನ್ನಿ
ರಮ್ಮಯ್ಯ ॥ ೧ ॥ ಮುದ್ದು ಸುರಿವ ಹಣ್ಣು ಕ್ಷುದ್ರ ಹರಿಸುವ ಹಣ್ಣು ।
ಕದ್ದು ಬೆಣ್ಣೆಯ ಮೆದ್ದ ಕಳ್ಳ ಹಣ್ಣು ॥ ಒದ್ದು ಮಾವನ ಕೊಂದು ಮಾತೆ
ಯಪ್ಪಿದ ಹಣ್ಣು । ಮುದ್ದು ಕೃಷ್ಣನೆಂಬೊ ಹಣ್ಣು ಕೊಳಬನ್ನಿರಮ್ಮಯ್ಯ ॥
॥ ೨ ॥ ಮುನ್ನೊಬ್ಬಜಾಮಿಳನ ಪಾಪ ಅಳಿದ ಹಣ್ಣು । ಕನ್ನೆಯರಭಿಮಾನ

ಕಾಯಿದ ಹಣ್ಣು || ಪನ್ನಂಗಶಾಯಿ ಪಾಲ್ಗಡಲೊಡೆಯನೆಂಬೊ ಹಣ್ಣು |
ಜಿನ್ನ ಕೃಷ್ಣನೆಂಬೊ ಹಣ್ಣು ಕೊಳಬನ್ನಿರಮ್ಮಯ್ಯ || ೩ || ಎರಡೆಂಟು
ಸಾವಿರ ಗೋಪೀರಾಳಿದ ಹಣ್ಣು | ಕರದರೆ ಕಂಭದಿಂದ ಓ ಎಂದ ಹಣ್ಣು ||
ಮರುಗುವ ಧ್ರುವಗೆ ಉನ್ನತ ಮಾಡಿದ ಹಣ್ಣು | ಪುರಂದರವಿಠಲನೆಂಬೊ
ಹಣ್ಣು ಕೊಳಬನ್ನಿರಮ್ಮಯ್ಯ || ೪ || ಶ್ರೀಃ ||

೮೯. ರಾಗ ನಾದನಾಮಾಕ್ರಿಯೆ, ಏಕತಾಳ.

೮೮೮೮೮ಗೆ ಬಂದರೆ ದಾಸಯ್ಯ | ನಮ್ಮ | ಕೇರಿಗೆ ಬಾ ಕಂಡ್ಯ ದಾಸಯ್ಯ ||
|| ಪಲ್ಲ || ಕೇರಿಗೆ ಬಂದರೆ ದಾಸಯ್ಯ | ಗೊಲ್ಲ | ಕೇರಿಗೆ ಬಾ ಕಂಡ್ಯ
ದಾಸಯ್ಯ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಕೊರಳೊಳು ವನಮಾಲೆ ಧರಿಸಿಹನೇ | ಕಿರು |
ಬೆರಳೊಳು ಗಿರಿಯನು ನೆಗಹಿದನೇ || ಇರುಳು ಹಗಲು ನಿನ್ನ ಕಾಣದೆ |
ಇರಲಾರೆ | ಮರುಳು ಮಾಡುವಂಥ ದಾಸಯ್ಯ || ೧ || ಕಪ್ಪುವರ್ಣದ
ದಾಸಯ್ಯ | ಕಂ | ದರ್ಶಪಿತನೆಂಬೊ ದಾಸಯ್ಯ || ಅಸ್ತಿ ಕೊಂಡು
ನಮ್ಮ ಮನಸಿಗೆ | ಬಂದರೆ | ಅಪ್ಪಾಲು ಕೊಡುವೆನು ದಾಸಯ್ಯ || ೨ ||
ಮುಂದೇನು ದಾರಿ ದಾಸಯ್ಯ | ಜಿಲ್ಲ | ಪೊಂಗೊಳಲೂದುವ ದಾಸಯ್ಯ ||
ಹಾಂಗೆ ಹೋಗದಿರು ದಾಸಯ್ಯ | ಹೊ | ನ್ನುಂಗುರ ಕೊಡುವೆನು
ದಾಸಯ್ಯ || ೩ || ಬೊಮ್ಮನಾಮದ ದಾಸಯ್ಯ | ಅಪ್ಪ | ನಮ್ಮ ಸದುರಿಗೆ
ಬಾ ಕಂಡ್ಯ ದಾಸಯ್ಯ || ಗಮ್ಮನೆ ಬಂದರೆ ದಾಸಯ್ಯ | ಸರ | ಕೆಮ್ಮೆಯ
ಕೊಡುವೆನು ದಾಸಯ್ಯ || ೪ || ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡದಿರು ದಾಸಯ್ಯ | ಪುರಂದರ |
ವಿಠಲನೆಂಬ ದಾಸಯ್ಯ || ರಟ್ಟು ಮಾಡದಿರು ದಾಸಯ್ಯ | ತಂ |
ಭಿಟ್ಟು ಕೊಡುವೆನು ದಾಸಯ್ಯ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೯೦. ರಾಗ ತೋಡಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಮನವೆನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳದು | ಮಂದಜ್ಞಾನದೀ | ತನುವಿನಾಶಿಯ
ಬಿಡಲೊಲ್ಲದು || ಪಲ್ಲ || ವನಜನಾಭನೆ ನಿನ್ನ ನಾಮದ ಸ್ಮರಣೆಯು |
ನೆನೆಯದೆ ಕಂಡಕಂಡ ಕಡ್ಡಿಗೆ ಎಳೆಯುತ್ತಲಿದೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ದೇಹ ಸಂ
ಬಂಧಿಗರಾದರೈವರು | ಮೋಹಪಾಶದಿ ಕಟ್ಟಿ ಎಳೆಯುವರೈ || ಕಾಯ

ಅನಿತ್ಯನೆಂಬುದು ಅರಿತರಿಯದೆ । ಮಾಯ ಪ್ರಸಂಚದಲಿ ಬದ್ಧವಾ
ಗಿದೆ ॥ ೧ ॥ ಸಾಧು ಸಜ್ಜನರ ಸಂಗವ ಮಾಡಿ ಪರಗತಿ । ಸಾಧನವನು
ಮಾಡಲೊಲ್ಲದು ॥ ಕ್ರೋಧಿ ಕುಹಕ ದುಷ್ಟರೊಡನಾಡಿ ಕಾಲನ । ಬಾಧೆಗೆ
ಗುರಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡತಲಿದೆ ॥ ೨ ॥ ಮದಗಜ ಮೈಯ ಮರೆತು
ಮುಂದುಗಾಣದೆ । ಉದಧಿಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದಂತಾದೆನೊ ॥ ಹೃದಯಕಮ
ಲದಲ್ಲಿ ನಿಂದು ರಕ್ಷಿಸೊ ಯೆನ್ನ । ಪದಮಾಕ್ಷ ವರದ ಪುರಂದರ
ವಿಠಲ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೯೧. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಸಿಕ್ಕಿದನೆಲೆ ಜಾಣೆ ಶ್ರೀವೇಣುಗೋಪಾಲ । ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ದೇವನು ॥ ಪಲ್ಲ ॥
ಮಕ್ಕಳ ಚಂಡಿಕೆ ಮರದ ಕೊನೆಗೆ ಕಟ್ಟಿ । ಘಕ್ಕನೆ ಚಪ್ಪಳಿಯಿಕ್ಕಿ ನಲಿ
ವನಮ್ಮ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಬಚ್ಚಲೊಳಗೆಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ।
ಬಣ್ಣ ವಸ್ತ್ರವ ಬಿಚ್ಚಿ ಬತ್ತಲಿರೇ ॥ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿಸಿನೀರು ಜೆಲ್ಲಿ ಸೀರೆಯ
ನೊಯ್ದು । ಉನ್ನತವಾದ ವೃಕ್ಷವನೇರಿ ಇಹನಮ್ಮ ॥ ೧ ॥ ಪಟ್ಟಿಮಂಚದ
ಮೇಲೆ ಪತಿಯಂತೆ ಕುಳಿರೆ । ಎಷ್ಟು ಸ್ವತಂತ್ರ ಇವಗೆ ಗೋಪಿ ॥ ಉಟ್ಟ
ಸೀರೆಯನೊಯ್ದು ಬಟ್ಟಕುಚವ ಪಿಡಿದ । ಎಷ್ಟೆಂತ ಹೇಳಲೆ ಭ್ರಷ್ಟ
ಮಾಡಿದ ನಮ್ಮ ॥ ೨ ॥ ಸಡಗರದಿ ಪೋಡಲ ಸಹಸ್ರ ಸ್ತ್ರೀಯರ । ಒಡ
ಗೂಡಿ ಕೊಳಲನೊಡುತ ಬಂದು । ಕಡೆವ ಗೋಪಿಯ ಶರಗಾ ಜೆಡೆ
ಪಿಡಿದೆಳೆವ ಎ । ನೊಡೆಯ ಗುರು ಪುರಂದರವಿಠಲರಾಯನೆ ॥ ೩ ॥

೯೨. ರಾಗ ನವರೋಜು, ಅದಿತಾಳ.

ದೊಂಕು ಬಾಲದ ನಾಯಕರೆ ನೀವೇನೇನೂಟ ಮಾಡಿದಿರಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥
ಕಣಕ ಕುಟ್ಟೊ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ । ಹಣಕಿ ಇಣಕಿ ನೋಡುವಿರಿ ॥ ಕಣಕ
ಕುಟ್ಟೊ ಒನಿಕೆಲೆ ಬಡದರೆ । ಕೈಂ ಕುಯಿ ರಾಗವ ಮಾಡುವಿರಿ ॥ ೧ ॥
ಹುಗ್ಗಿ ಮಾಡೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ । ತಗ್ಗಿ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡುವಿರಿ ॥
ಹುಗ್ಗಿ ಮಾಡೋ ಸೌಟಲಿ ಬಡೆದರೆ । ಕೈಂ ಕುಯಿ ರಾಗವ ಮಾಡು

ವಿಂ || ೨ || ಹಿರೇ ಬೀದಿಯಲಿ ಓಡುವಿಂ | ಕರೇ ಬೂದಿಯಲಿ ಹೊರ
ಳುವಿಂ || ಪುರಂದರವಿಠಲರಾಯ ಈ ಪರಿ | ಪರಿ ಆಟದಿ ಸದಾ ಚರಿ
ಸುವಿಂ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೯೩. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಅಟಿತಾಳ.

ಎರವಿನ ಸಿರಿಗೆ ಬಿಮ್ಮನೆ ಬೆರೆತರೆ ನೀರ | ಕಡದರುಂಟೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಜೀವನೆ ||
ಉರಗನ ಹೆಡೆಯ ನೆಳಲ ಸೇರಿದ ಕಪ್ಪೆ | ಸ್ಥಿರಕಾಲ ಬಾಳ್ವದೆ ಜೀವನೆ ||
|| ಪಲ್ಲ || ಸತಿಸುತರೆಂದು ನೆಚ್ಚಲು ಬೇಡ ಮನದೊಳು | ಹಿತವರೊ
ಬ್ಬರ ಕಾಣೆ ಜೀವನೆ || ವೃಥಾ ನೀನು ಕೆಡಬೇಡ ಮರಣವು ತಪ್ಪದು |
ದಶಕಂಠಗಾದರು ಜೀವನೆ || ೧ || ಆಸೆ ಮಾಡಲು ಬೇಡ ಭಾಷೆ ತಪ್ಪಲು
ಬೇಡಾನ್ಯ | ಸ್ತ್ರೀ ಸಂಗವು ಬೇಡ ಜೀವನೆ || ಎಸೇಸು ಜನ್ಮಾಂತರ
ಕಳೆದುಳಿದರು | ಈ ಸಾವು ತಪ್ಪದು ಜೀವನೆ || ೨ || ಆನೆ ಕುದುರೆ
ಮಂದಿ ಶಾನೆ ಭಂಡಾರವು | ಯೇನು ಪಡೆದರಲ್ಲ ಜೀವನೆ || ಮಾನ
ಸಹ ಸರ್ವ ಹರಿಗೆ ಅರ್ಪಣಮಾಡಿ | ಪೂನೀತನಾಗಿರು ಜೀವನೆ || ೩ ||
ಕರೆಯ ಕಟ್ಟಿಸು ಮತ್ತೆ ಪೂದೋಟ ಹಾಕಿಸು | ಸರೆಯ ಬಿಡಿಸು ಪುಣ್ಯ
ಜೀವನೆ || ಕರೆಯದೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದವರಿಗನ್ನವ ನೀಡು | ಪರಲೋಕ
ಸಾಧನ ಜೀವನೆ || ೪ || ಸತ್ಯವಂತರ ಸಂಗದೊಳಗೆ ಚರಿಸೆ ಮೃತ್ಯು |
ಅತ್ತತ್ತಲಿರುವಳು ಜೀವನೆ || ಸತ್ಯವಂತ ಗುರು ಪುರಂದರವಿಠಲನೇ |
ಸತ್ತು ಹುಟ್ಟುವದಿಲ್ಲ ಜೀವನೆ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೯೪. ರಾಗ ಭೈರವಿ, ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ.

ಕಂಡೆ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ | ಕಂಡೆ ನಾ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ || ಕನಕ ರತ್ನದ ಮಣಿಯ
ನಂದನ ಕಂದ ಮುಕುಂದನ ಚರಣವ || ಪಲ್ಲ || ಅಂದುಗೆ ಕಿರುಗೆಜ್ಜೆ
ಘಲಿರೆಂದು ತವಕದಿ | ಬಂದು ಕಾಳಿಂಗನ ಹೆಡೆಯನೇರಿ || ಧಿಂ ಧಿಮಿ
ಧಿಮಿಕೆಂದು ತಾಳಗತ್ತುಗಳಿಂದಾ | ನಂದದಿ ಕುಣಿವ ಮುಕುಂದನ ಚರ
ಣವ || ೧ || ಉಟ್ಟು ಪೀತಾಂಬರ ಉಡಿಯ ಕಾಂಚಿಯ ದಾಮ |
ಇಟ್ಟ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರ ಕೌಸ್ತುಭದ || ಕಟ್ಟಿದ ನೈಜಯಂತಿ ತುಲಸಿ

ವನಮಾಲೆ । ಇಟ್ಟ ದ್ವಾದಶನಾಮ ನಿಗಮಗೋಚರನ ॥ ೨ ॥ ಬಣ್ಣದ
ತುಟೆ ಭಾವರಚನೆಯ ಸುಲಿಪಲ್ಲು । ಸಣ್ಣ ನಗೆಯ ನುಡಿಯ ಸವಿವಾ
ತಿನ ॥ ಪುಣ್ಯಚರಿತ್ರನ ಪೊಳೆವ ಕಿರೀಟವು । ಕಣ್ಣು ಮನದಣಿಯದು
ಕಂಸಾರಿ ಕೃಷ್ಣನ ॥ ೩ ॥ ಕಿರುಬೆರಳಿನ ಮುದ್ರೆ ಉಂಗುರದ ಮುಂಗೈಯು ।
ಕರದಲ್ಲಿ ಕಂಕಣ ನಳಿತೋಳಿನ ॥ ವರಚತುರ್ಭುಜ ಶಂಖ ಅರಿ
ಪಿಡಿದು ಮೆರವನಾ | ನಿರುತದಿಂದೊಪ್ಪುವ ಕಾರುಣ್ಯಮೂರುತಿಯು ॥
॥ ೪ ॥ ಮಂಗಳ ವರ ತುಂಗಭದ್ರದಿ ಮೆರೆವನ । ಅಂಗಜಪಿತನಾದ
ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯು ॥ ಶೃಂಗಾರವಾದ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನ । ಕಂಗಳಿಂದ
ಕಂಡು ಧನ್ಯನಾದೆ ॥ ೫ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೯೫. ರಾಗ ತೋಡಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಸೈಸಲಾರೆನೆ ಗೋಪಿ ನಿನ್ನ ಮಗನ ಲೂಟಿ । ಯೇನೆಂದು ಪೇಳಲಮ್ಮ ॥
ನಾಸುದೇವನು ಬಂದು ಮೋಸದಿಂದಲಿ ಎನ್ನ । ವಾಸವ ಸೇಳಕೊಂಡು
ಓಡಿಹೋದನಮ್ಮ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ದೇವರ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ತೆಗೆದು ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ।
ಸಾವಿರ ನುಂಗುವನೆ ॥ ಭಾವಜನಯ್ಯ ಇದೇನಂದರೆ ನಿಮ್ಮ । ಕಾವ
ದೇವರು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊ ಎಂಬನೆ ॥ ೧ ॥ ಅಗ್ರೋದಕ ತಂದು ಜಗಲಿ
ಮೇಲಿಟ್ಟರೆ । ವೆಗ್ಗಳದಲಿ ಕುಡಿದ ॥ ವಿಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ವಾಸಲು ಎಂದರೆ
ನಿಮ್ಮ । ವಿಗ್ರಹಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಅಪ್ಪ ನಾನೆಂಬುವ ॥ ೨ ॥ ಅಟ್ಟ ಅಡಿಗೆಯೆಲ್ಲ
ಉಚ್ಚಿಷ್ಟವ ಮಾಡಿ । ಅಷ್ಟು ತಾ ಬಳದುಂಬನೆ ॥ ಕೃಷ್ಣ ದೇವರ ನೈವೇ
ದ್ಯವೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ । ಇಷ್ಟದೇವರು ತೃಪ್ತನಾದನೆಂತೆಂಬುವಾ ॥ ೩ ॥ ಋತು
ವಾದ ಅಬಲೇರು ಪತಿಯೆಡೆ ಪೋಪಾಗ । ಪಥದೊಳಡಗಿರುವಾ ॥ ಮತಿ
ಗೆಟ್ಟ ಹೆಣ್ಣೆ ಸುಂಕವ ಕೊಡು ಎನುತಲಿ । ಅತಿ ಪ್ರೇಮದಲಿ ಮಾರನ
ಸೂರೆಗೊಂಬುವಾ ॥ ೪ ॥ ಅಚ್ಚ ಪಾಲು ಮೊಸರು ನವನೀತ ಮಜ್ಜೆಗೆ ।
ರಚ್ಚು ಮಾಡಿ ಕುಡಿದಾ ॥ ಸ್ವಚ್ಛ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲರಾಯನ । ಇಚ್ಛೆ
ಬಂದಾಗ ನಿಮ್ಮನೆಗೆ ಕರದುಕೊಳ್ಳಿ ॥ ೫ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ತ್ರೀಮಧ್ವೇತಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥ -

೯೬. ರಾಗ ತೋಡಿ, ಅದಿತಾಳ.

ನಿತ್ಯವಲ್ಲ ನಿತ್ಯವಲ್ಲ ಅನಿತ್ಯ ದೇಹವಿದಣ್ಣು । ಮತ್ತೆ ಮುರಾರಿ
ಕೃಷ್ಣನ ನೆನೆಯಲು ಮುಕ್ತಿಗೆ ಸಾಧನವಣ್ಣು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಮಾನಿನಿಯರ
ಕುಚಕೆ ಮರುಳಾಗದಿರು ಮಾಂಸದ ಗಂಟುಗಳಲ್ಲಿ । ನಾನಾ ಪರಿಯಲಿ
ಮೋಹಗೊಳ್ಳದಿರು ಹೀನ ಮೂತ್ರದ ಕುಣಿಯಲ್ಲಿ ॥ ಏನು ಹೇಳಿದರು
ನಂಬದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಕಾಣಲ್ಲಿ । ಜಾನಕಿರಮಣನ ಧ್ಯಾನವ
ಮಾಡಲು ಜಾಣನಾಗುವಿ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣೀ ॥ ೧ ॥ ತಂದಿತಾಯಿಗಳು
ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರು ಬಂಧುಬಳಗಗಳೆಲ್ಲ । ಪೊಂದಿ ಪೊರೆದ ಆ ಮಡದಿ
ಮಕ್ಕಳು ತಿಂದು ಹೋಗುವರೆಲ್ಲ ॥ ಮಂದಭಾಗ್ಯ ನೀನಾಗಲು ನಿನ್ನ
ಮುಖವ ನೋಡುವರಲ್ಲ । ಬಂದೆಮದೂತರು ಸೆಳೆದೊಯ್ಯಾಗ ನಿನ್
ಹಿಂದೆ ಬಾಹೋರ್ಯಾರಿಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿ ॥ ೨ ॥ ಕತ್ತಲೆ ಬೆಳದಿಂಗಳು ಸಂಸಾರ
ಕಟ್ಟೊ ಧರ್ಮದ ಮೊಟ್ಟೆ । ಹೊತ್ತನರಿಯದ ಹರಿದಾಸರ ಕೂಡಿ
ಹೋಗೋ ಶ್ರೀರಾಜಬಟ್ಟೆ ॥ ಚಿತ್ತ ಶುದ್ಧದಲಿ ನಡಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ವೃಥಾ
ವಾಗಿ ನೀ ಕೆಟ್ಟೆ । ಚಿತ್ತಜನಯ್ಯ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನ ಹೊಂದೊ
ಬೇಗದಿ ಘಟ್ಟೆ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೯೭. ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ, ಅಟಿತಾಳ.

ತ್ರಂಗ ನೋಡೆ ನಮ್ಮಗಳದೊಳು ಪಾಂಡು । ರಂಗ ಮೆಲ್ಲಡಿ ಇಟ್ಟು
ಪೋದನಮ್ಮಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಗಂಗೆ ಜನಿಸಿ ಮೂರ್ಲೋಕಕ್ಕೆ ಮುಕುತಿಯು
ತಾ । ರಂಗವಲಿವ ಪಾದಾ ॥ ಮಂಗಳ ಸಾಸಿರದಳದ ಸರ್ವೋತ್ತಮ ।
ರಂಗವಲ್ಲಿಯನಿಕ್ಕಿದಂತೆ ಶೋಭಿಸುತಿದೆ ॥ ೧ ॥ ಸಿರಿಯಜಭವರುಗಳರಸಿ
ಕಾಣರು । ಸಿರಿಚರಣ ಪೂರಿತ ಬೆಳಗುತಿದೆ । ವರ ವಜ್ರಾಂಕುಶ ಧ್ವಜ
ಊರ್ಧ್ವರೇಖೆಯ ನೋಡಿ । ಧರಣಿಗಾಭರಣವಿಟ್ಟಂತೆ ಶೋಭಿಸುತಿದೆ ॥
॥ ೨ ॥ ಹಿಂದಿನಾನಂತ ಜನ್ಮದ ಪಾಪಕೆ ಕೇಡು । ಮುಂದಣಾನಂತ
ಸುಕೃತಕೆ ಜೋಡು ॥ ತಂದೆ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲರಾಯ ಸುಳಿದು ।
ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಕೋಟಿ ಕುಲವನುದ್ದರಿಸಿದ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೯೮. ರಾಗ ಧನಾಸಿ, ಆದಿತಾಳ.

ರೈದವ ಮುಚ್ಚಿದಳದಕೊ | ಗಯ್ಯಾಳಿ ಮೂಳಿ | ಕದವ ಮುಚ್ಚಿದ
ಳದಕೋ || ಪಲ್ಲ || ಕದವ ಮುಚ್ಚಿದಳದಕೊ ಚಿಲುಕ ಅಲ್ಲಡುತಿದೆ ||
ಒಳಗಿದ್ದ ಸಾಪವು ಹೊರಗೆ ಹೋದೀತೆಂದು || ಅನುಪಲ್ಲ || ಭಾರತ
ರಾಮಾಯಣ ಪಂಚರಾತ್ರಾಗಮ || ಸಾರತತ್ವದ ಬಿಂದು ಒಳಗೆ ಬಿದ್ದೀ
ತೆಂದು || ೧ || ಅಂದುಗೆ ಕಿರುಗೆಜ್ಜೆ ಮುಂಗಾಲು ಫಣಿವಟ್ಟು || ಧಿಂ ಧಿಮಿ
ಧಿಮಿಕೆಂದು ಕುಣಿವ ದಾಸರ ಕಂಡು || ೨ || ನಂದನ ಕಂದ ಗೋವಿಂದ
ಮುಕುಂದನಾ || ಅಂದವಾದ ಧ್ವನಿ ಕೇಳುತಲಿದೆ ಎಂದು || ೩ || ಸಿರಿ
ಹರಿ ಶರಣರ ಪಾದಕಮಲದ || ಪರಮಪಾವನ ಪಾದರಜವು ಬಿದ್ದೀ
ತೆಂದು || ೪ || ಮಂಗಳ ಮೂರುತಿ ಪುರಂದರವಿಠಲನ್ನ || ತುಂಗ ವಿಕ್ರ
ಮನ ಪಾದದಂಗುಲಿ ಸೋಂಕೀತೆಂದು || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೯೯. ರಾಗ ಪಂತುರಾವಳಿ, ಏಕತಾಳ.

ರೌಮನಾಮ ಪಾಯಸಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣನಾಮ ಸಕ್ಕರೆ | ವಿಛಲನಾಮ
ತುಪ್ಪವ ಕಲಸಿ ಬಾಯಿ ಚಪ್ಪರಿಸಿರೋ || ಪಲ್ಲ || ಒಮ್ಮಾನ ಗೋಧಿಯ
ತಂದು ವೈರಾಗ್ಯ ಕಲ್ಲಿಲಿ ಬೀಸಿ || ಸುಮ್ಮಾನೆ ಸಜ್ಜಿಗೆಯ ತೆಗೆದು ಸಣ್ಣ
ಶಾವಿಗೆಯ ಹೊಸೆದು || ೧ || ಹೃದಯವೆಂಬೊ ಮಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಭಾವ
ಎಂಬೊ ಎಸರನ್ನಿಟ್ಟು || ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಪಾಕಮಾಡಿ ಹರಿವಾಣಕೆ ಬಡಿಸಿ
ಕೊಂಡು || ೨ || ಆನಂದ ಆನಂದವೆಂಬೊ ತೇಗು ಬಂದಾಗ ಎರಡು ||
ಆನಂದ ಮೂರುತಿ ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿಠಲನ ನೆನೆಯಿರೋ || ೩ ||

೧೦೦. ರಾಗ ಪೀಲು, ಅಟಿತಾಳ.

ಅಪರಾಧಿ ನಾನಲ್ಲ ಅಪರಾಧವೆನಗಿಲ್ಲ | ಕಪಟನಾಟಕ ಸೂತ್ರ
ಧಾರಿ ನೀನೆ || ಪಲ್ಲ || ನೀನೆ ಆಡಿಸದಿರಲು ಜಡ ಒನಿಕೆಯ ಬೊಂಬೆ |
ಎನು ಮಾಡಲು ಬಲ್ಲದು ತಾನೆ ಬೇರೆ || ನೀನಿಟ್ಟ ಸೂತ್ರದಿಂ ಚಲಿ
ಪವು ಕೈಕಾಲುಗಳು | ನೀನೆ ಮುಗ್ಗಿಸಲು ಮುಗ್ಗುವ ದೇಹದವನು ||

|| ೧ || ಒಂದೆಂಟು ಬಾಗಿಲ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ತನ್ನ ದೆಂದು ಇಪ್ಪತ್ತಾರು
ಮನೆಯಾಳಳಾ || ತಂದು ಕಾವಲ ನಿಲಿಸಿ ಎನ್ನ ನಿ ಒಳಗಿಟ್ಟು |
ಮುಂದೆ ಭವದಲಿ ಭವಣೆಪುದನ್ಯಾಯ || ೨ || ಯಂತ್ರವಾಹಕ ನೀನೆ
ಒಳಗಿದ್ದು ಎನ್ನ ಸ್ವ | ತಂತ್ರನೆಂದೆನಿಸಿ ಕೊಲಿಸುವರೆ ಹೇಳೊ || ಕಂತು
ಪಿತ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ಎಂತಾದಡಂತಹುದಾ | ನಂತ ಮೂರುತಿ ನಮ್ಮ ಪುರಂ
ದರವಿಠಲ || ೩ ||

ಶ್ರೀ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೦೧. ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ, ಅಟತಾಳ.

ನಿನ್ನ ನಾಮವೆ ಎನಗೆ ಅಮೃತಾನ್ನವು | ಇನ್ನು ಹಸಿದಿರಲೇಕೆ ಎನಗೆ
ನೀ ಒಲಿದಿರಲು || ಪಲ್ಲ || ಒಂಕಾರವೆಂಬ ನಿಮ್ಮ ನಾಮ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ |
ಶಂಬುಪಾಣಿಯ ನಾಮ ಶಾಖಾದಿ ಸೂಪಾ || ಸಂಕರುಷಣ ಎಂಬ
ನಾಮ ದಿವ್ಯ ಶಾಲ್ಯಾನ್ನವೂ | ಪಂಕಜಾಕ್ಷ ನಿನ್ನ ನಾಮ ಪಳೆದ
ಸಾರು || ೧ || ಕೇಶವನೆಂಬ ನಾಮ ಕರಿದ ಹೂರಣ ಕಡುಬು | ವಾಸು
ದೇವನ ನಾಮ ಒಡೆ ಶ್ಯಾಮಿಗೆ || ಸಾಸಿರವೆಂಬ ನಾಮ ಶ್ಯಾಮಿಗೆ ಪರ
ಮಾನ್ನ | ದೋಷದೂರನ ನಾಮ ಸೂಸಲ ಕಡುಬು || ೨ || ನಾರಾ
ಯಣ ನಿಮ್ಮ ನಾಮ ನೊರೆಪಾಲು ಸಕ್ಕರೆ | ಶ್ರೀರಾಮ ನಾಮ ಸರವ
ಳಿಗೆ ಸಜ್ಜಿಗೆ || ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ನಾಮ ಕರಿದ ಹಪ್ಪಳ ಶಂಡಿಗೆ | ಪಾರಾ
ಯಣನ ನಾಮ ಪರಿಪರಿಯೆ ಪರಮಾನ್ನ || ೩ || ಯದುಪತಿ ಎಂಬ
ನಾಮಾ ಎಣ್ಣೊಳಿಗೆ ರಾಶಿ | ಮಧುಸೂದನನೆಂಬ ನಾಮ ಮಂಡಿಗೆಯ ||
ಚದುರ ಗೋವಳ ನಾಮ ಜೆಲುವ ಬಿಸೂರಿಗೆ | ಪದ್ಮನಾಭ ನಿನ್ನ
ನಾಮ ಪರಿಪರಿಯ ಭಕ್ಷ || ೪ || ದೇವಕಿಸುತನಾಮ ದಧ್ಯನ್ನದ ಮುದ್ದೆ |
ಗೋವಿಂದನ ನಾಮ ಗುಳ್ಳೊಡಿಗೆ || ಮಾವಮರ್ಘನ ನಾಮ ಕಲಸು
ಮೇಲೋಗರ | ರಾವಣಾರಿಯ ನಾಮ ಇಡ್ಲಿ ಸುಖಿನುಂಡೆ || ೫ || ಗರುಡ
ವಾಹನ ನಾಮ ಫೃತ ಪಯೋದಧಿ ತಕ್ರ | ಪರಮ ಪುರುಷನ ನಾಮ
ಪನ್ನೀರು ಪಾನ || ಕರಿವರಣ ನಿನ್ನ ನಾಮ ಕರ್ಪೂರದ ವೀಳ್ಯ | ಶರಧಿ!

ಯನ ನಾಮ ಶಯನ ಪರ್ಯಂತಾ || ೭ || ಈ ಪರಿಲಿ ನಾಮಾವಳಿಯನು
ನೆರೆಸವಿದುಂಬೆ | ಅಪತ್ತು ಬಿಡಿಸೆನ್ನ ಕ್ಷುಧೆಯ ನೂಕೆ || ಗೋಪಾಲ ಉರ
ಗಾದ್ರಿ ಪುರಂದರವಿಠಲನೇ | ತ್ರೀಪಾದ ನಂಬಿ ಅಪವರ್ಗವ ಸೇರುವೆ || ೭ ||

೧೦೨. ರಾಗ ಸಾವೇರಿ, ಅಟತಾಳ.

ಮೌಢವ ಮಧುಸೂದನ ಯಾದವಕುಲರನ್ನ | ಬಾರೆಂದು ಕರ
ದಳ್ಯಶೋದೆ ಮುದ್ದಿಲಿ ಮಗನಾ || ಪಲ್ಲ || ಸಂಗಡಿಗರನೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು
ಬಾರಯ್ಯ ಜಿಲುವ | ಮುಂಗಯ್ಯ ವಾಕು ಬೆರಳೊಡ್ಡುಂಗುರ ||
ಝುಂಗಿಪ ಉಡಿಗೆಜ್ಜೆ ಉಡಿದಾರವ ಕಂಡು | ಅಂಗನೆಯರು ನಿನ್ನ
ವೈವರೋ || ನಿನ್ನಂಘ್ರಮೇಲೆನ್ನ ನೊಸಲನಿಡುವೆ ಕೃಷ್ಣ | ಕಂಗಳ
ಸಿರಿಯೆ ಬಾರೊ ಮಗನೆ || ೧ || ಬಾಲಕರೊಡನಾಟ ಸಾಕು ಬಾರಯ್ಯ |
ನೀಲಾಂಗ ನಿನ್ನ ಮುತ್ತಿನರಳೆಲೆ || ಕೇಲು ಮಾಗಾಯಿ ಹುಲಿಗುರು
ಕಂಡು | ಸೋಲ್ವಾರೊ ನಿನಗೆ ಸೊಬಗಿಯರು | ತ್ರೀಲೋಲ ನೀನಾಳ
ಕಂಸಾಸುರನ ತುಂಬಿದೊ | ಡೋಲಗದೊಳು ರಕ್ಕಸರು ಪಂಥವಾಡಿ ||
ವೀಳುವ ಪಿಡಿದು ಕೊಲುವೇನೆಂದು ನಿನ್ನ | ಕಾಲಿಗೆ ಎರಗುವೆ ಬಾರೋ
ಮಗನೆ || ೨ || ಬೊಮ್ಮದ ಮರಿಯೆ ವಿಶ್ವವನೆಲ್ಲ ಹೃದಯದೊ |
ಕೊಮ್ಮೆ ತೋರುವೆನೆಂದು ಕಂಡು ನಾ ಬಲ್ಲೆ || ಎನ್ನ ಮನಕೆ ಅಹ
ಲ್ಲಾದನು ಉಪಾಯ | ದಿಂದ ಭಾಗವತರ ಪಾಲಿಸುತಿಪ್ಪ || ಅಗವ್ಯ
ಗೋಚರ ತ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲ | ತೊರೆದುಮ್ಮಿಯ ಕೊಡುವೆ ಬಾರೆಲೊ
ಮಗನೆ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೦೩. ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ, ಅಟತಾಳ.

ಗೋರಿಕುಲದೊಳಗರಲಾರೆವಮ್ಮ ಗೋಪ್ಯಮ್ಮ ಕೇಳೆ | ಸಾಕು ಸಾಕು
ನಮಗ್ಯಾಕೇ ಪ್ರಜವು ಆ ಕೃಷ್ಣನ ಕಾಟದಿ || ಪಲ್ಲ || ಹಾಲು ಮೊಸರು
ಕದ್ದರೆ ಕದಿಲಿ ಗೋಪ್ಯಮ್ಮ ಕೇಳೆ | ಮೇಲಿಟ್ಟ ಬೆಣ್ಣೆ ಮೆದ್ದರೆ ಮೆಲಲಿ
ಗೋಪ್ಯಮ್ಮ ಕೇಳೆ | ರೇಳು ಭುವನದೊಳೊಲಬ್ಯಡುತ್ತಿರಲಿ || ಅಲ
ಯವನು ಪೊಕ್ಕು ಬಾಳ ಸಂಭ್ರಮದಿ | ಬಾಲೆಯರೆಲ್ಲರ ಬತ್ತಲೆ

ಮಾಡಿಸಿ ಶಾಲೆಗಳೆಲ್ಲವು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿಸಿ ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬರು ತಾನಮ್ಮ ॥ ೧ ॥ ಮನೆಗೆ ತಾನಾಗಿ ಬಂದರೆ ಬರಲಿ ಬಾಹೊ ವೇಳೆಯಲಿ , ಗೆಳೆಯರ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಇರಲಿ ಕರತಂದರೆ ತರಲಿ । ಅನುಬಂಧನಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಇರಲಿ ॥ ಅನುವು ನೋಡಿಕೊಂಡಾ ವೇಳೆಯಲಿ । ಉಣಬಿಟ್ಟು ಣಿಸಿ ಆಕಳ ಕರುಗಳ । ಮನೆಯವರೆಲ್ಲರ ತಾನೆ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಮನೆಯಲ್ಲ ಸೂರಾಡಿದನಮ್ಮ ॥ ೨ ॥ ಭಾರಿಭಾರಿಗೆ ವಲಿದ ಕಳ್ಳಾ ಯಶೋದೆ ಕೇಳೆ । ಊರ ಹೆಂಗಳೆರ ಕೂಡಿನ ಗೊಲ್ಲ ಗೋಪ್ಯಮ್ಮ ಕೇಳೆ । ಯಾರ ಮುಂದ್ವೇಳುವದು ಈ ಸೊಲ್ಲಾ ॥ ವಾರಿಗೆಯ ಸಂಸಾರ ಮಾಡುವನು । ನಾರ ಯರೆಲ್ಲರ ನಂಬಿಸಿ ಕೆಡಿಸ ವಿ । ಕಾರ ಮಾಡದ ಹಾಗೆ ನೀ ಕರಿಸಿ ಪುರಂದರವಿಠಲಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಮ್ಮ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೦೪. ರಾಗ ಪೀಲು, ಆದಿತಾಳ.

ತೌರಮ್ಮಯ್ಯ ರಘುಕುಲ ರಾಮಚಂದ್ರಮನಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಬಿಲ್ಲಹಬ್ಬ ಗಳಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ಬೀದಿ ಶೃಂಗಾರವಂತೆ । ಮಲ್ಲರ ಕಳುಹಿದ ಮದ್ದಾನೆ ಯಂತೆ । ಮುದ್ದು ಕೃಷ್ಣ ತಾ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದ ॥ ೧ ॥ ಮಧುರಾಪುರ ಯಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ಮಾವ ಕಂಸನಂತೆ । ಒದಗಿದ ಮದಗಜ ತುರಗ ಸಾಲಿನ । ಮದನಮೋಹನ ಕೃಷ್ಣ ಮಧುರೆಗೆ ತೆರಳಿದ ॥ ೨ ॥ ಅತ್ತೆಮಾವನ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದೆವು ಹಿತ್ತಿಲ ಬಾಗಿಲಿಂದ । ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಾ ಬಹು ನಂಬಿದ್ದೆವು । ಉತ್ಸಾಹ ಭಂಗವ ಮಾಡಿದನಮ್ಮ ॥ ೩ ॥ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದೆವು ರಂಗನ ನೆರೆನಂಬಿ । ಮಂಗಳ ಮೂರುತಿ ಮದನ ಗೋಪಾಲ ಕೃಷ್ಣ । ಹಾಂಗೆ ಹೋದ ನಮ್ಮ ರಂಗನ ಕಾಣೆವು ॥ ೪ ॥ ಶೇಷಗಿರಿಯ ಮೇಲೆ ತಾ ಹರಿ ವಾಸವಾಗಿಹ ಕಾಣೆ । ಸಾಸಿರ ನಾಮದ ಒಡೆಯ ನೆನಸಿದಾ । ಶ್ರೀಶ ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಕರದು ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೦೫. ರಾಗ ಆರಭಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಪ್ರೀಡಿದನು ರಂಗ ಅದ್ಭುತದಿಂದಲಿ । ಕಾಳಿಂಗನ ಘಣಿಯಲಿ । ಪಲ್ಲ ॥ ಪಾಡಿ ದವಂಗೆ ಬೇಡಿದ ವರಗಳ ನೋಡುತಲಿ । ದಯಮಾಡುತಲಿ । ನಲಿದಾಡು

ತಲಿ | ಕುಣಿದಾಡಿದನು ರಂಗ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಅಂಬುರುಹೋದ್ದವ
 ಅವಿಳಿ ಸುರರ ಕೂಡಿ | ಅಂಬರದಲಿ ನಿಂತು ಅವಸ್ತುತಿಸೇ | ರಂಭೆ
 ಊರ್ವಶಿ ರಮಣಿಯರೆಲ್ಲರು | ಚಂದದಿ ಭರತನಾಟ್ಯಗಳ ನಟಿಸೆ ||
 ಝಣುತಕ | ತಕಧಿಮಿ | ತದಿಗಿಣಫೋ ಎಂದು | ಝಂಪೆತಾಳದಿ
 ತುಂಬುರನೊಲಿಸೆ | ಧಾಮ ಮಾಪಾ ಧ ಸಾರಿ ಎಂದು | ಧ್ವನಿಯಿಂದ
 ನಾರದ | ತುಂಬುರು ಗಾನವ ಮಾಡಲು | ನಂದಿಯು ಮದ್ದಳೆಯ
 ಚಂದದಿ ಹಾಕಲು || ೧ || ಫಣಿಯ ಮೆಟ್ಟಿ ಬಾಲವ ಕೈಯಲಿ ಹಿಡಿದು |
 ಫಳಫಳಿಸುತ ನಾಟ್ಯಗಳಾಡೆ | ಚಂದ್ರಮಂಡಲದಂತೆ ಪೋಲುವ ಮುಖ
 ದೊಳು ಚೆಲುವ ಕೇಶಗಳಾಡೆ || ಕಾಲಲಂದುಗೆ ಗೆಜ್ಜೆ | ಫಲುಫಲೆನು
 ತಲಿ | ಉಡಿಗಿಜ್ಜೆ ಘಂಟೆಗಳಾಡೆ | ದುಷ್ಟ ಕಾಳಿಂಗನ | ಮೆಟ್ಟಿ ಭರ
 ದಿಂದ | ಪುಟ್ಟಿ ಪಾದವ ಇಟ್ಟು ಶ್ರೀ | ಕೃಷ್ಣನು ಮೆಟ್ಟಿ | ತಕಧಿಮಿ ತದಿ
 ಗಿಣಫೋ ಎಂದು || ೨ || ಸುರರು ಪುಷ್ಪದ ವೃಷ್ಟಿ ಕರಿಯಲು | ಸುದತಿಯ
 ರೆಲ್ಲರು ಪಾಡಲು | ನಾಗಕನ್ಯೆರು ನಾಥನ ಜೇಡಲು | ನಾನಾವಿಧದಿ
 ಸ್ತುತಿಮಾಡಲು || ರಕ್ಕಸರೆಲ್ಲರು ಕಕ್ಕಸವನೆ ಕಂಡು | ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳ
 ಗೋಡಲು | ಚಿಕ್ಕವನಿವನಲ್ಲ | ಪುರಂದರವಿಠಲ || ವೆಂಕಟರಮಣನ
 ಬೇಗ ಯಶೋದೆ | ಬಿಂಕದೊಳೆತ್ತಿ ಮುದ್ದಾಡೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು || ೩ ||

1 ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೦೬. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ; ಆದಿತಾಳ.

ಹೊಡೆ ನಗಾರಿ ಮೇಲೆ ಕಯ್ಯ | ಅನಂದಮದೆವೇರಿ ಮಯ್ಯ || ಖಡ
 ಖಡ | ಹೊಡೆ ನಗಾರಿ ಮೇಲೆ ಕಯ್ಯ || ಪಲ್ಲ || ಮೃಡವಂದಿತ ಪಾದ |
 ದೃಢದಿ ಭಜಿಪರ || ಬೆಡದೆ ಕಾಯ್ವ ಜಗ | ದೊಡೆಯ ಶ್ರೀಹರಿಯೆಂ
 ಧೊಡಿ || ೧ || ವೇದಗಮ್ಯ ಸಕ | ಲಾರ್ತಿ ನಿವಾರಕ || ಮೋದವೀವ
 ಮಧು | ಸೂದನ ಧೊರೆಯೆಂಧೊಡಿ || ೨ || ಗಾನಲೋಲ ತನ್ನ | ಧ್ಯಾನಿ
 ಸುವರಿಗೆಲ್ಲ || ಮಾನದಿಂದ ಕಾಯ್ವ | ಶ್ರೀನಿಧಿ ಪರಮನೆಂಧೊಡಿ || ೩ ||
 ನಿಷ್ಕೆಯಿಂದಲಿ ಮನ | ಮುಟ್ಟಿ ಭಜಿಸುವರ || ಕಷ್ಟವ ಕಳೆವ ಶ್ರೀ ||

ಕೃಷ್ಣನು ಪರನೆಂಥೊಡಿ || ೪ || ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೆ | ವ್ಯಾಪಕನಾಗಿಪ್ಪ ||
ಶ್ರೀಪತಿ ಪುರಂದರ | ವಿಠಲನು ಧಣಿಯೆಂಥೊಡಿ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೦೭. ರಾಗ ರೇಗುಪ್ಪಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಶ್ರೀತನ ಪಾಡುವೆ ಅನವರತಾ | ನಾ | ನಾತನ ಪಾಡುವೆ || ಪಲ್ಲ ||
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ತನ್ನ ಭಕತರ ಸಲಹುವ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಆನಾತನ ಕಥೆ
ಕೇಳಿ ಪರೀಕ್ಷಿತ | ಪಾವನವಾದುದು ಜಗವರಿಯೆ || ಆನಾಗ ಪ್ರಹ್ಲಾದ
ಆರನು ಕರೆದನು | ಭಾವಶುದ್ಧಿಲಿ ಶುಕ ನಾರದ ಪೊಗಳುವರಾ || ೧ ||
ಶಿಲೆಯನಬಲೆಯ ಮಾಡಿದ ಪಾದವಾರದು | ನಳಿನಸಂಭವನ ಪೆತ್ತವ
ನಾರು || ಕಲಿಯುಗ ಜನರಿಗೆ ಆರ ನಾಮವೆ ಗತಿ | ಇಳೆಯ ಭಾರವ
ನಿಳುಹಿದರಾರೈ || ೨ || ದ್ರುಪದನ ಸುತೆಯಭಿಮಾನ ರಕ್ಷಕನಾರೊ |
ನೃಪಧರ್ಮರ ಪಾಲಕನಾರು || ಕೃಪೆಯಿಂದ ವಿದುರನ ಮನೆಯಲ್ಲುಂಡ
ವನಾರು | ಆಪತ್ಕಾಲದಿ ಗಜ ಸಲಹಿದರಾರೈ || ೩ || ಅತಿಶಯದಿಂದ
ಜುಫನಗೆ ಸಾರಧಿಯಾಗಿ | ರಥವ ಪಿಡಿದು ನಡಿಸಿದರಾರು || ಸೃಧಿವಿ
ಯೆಲ್ಲವ ಬಲಿ ಆರಿಗೊಪ್ಪಿಸಿದನು | ಮತಿವಂತ ಧ್ರುವನ ರಕ್ಷಕನಾರಯ್ಯ ||
|| ೪ || ಸಾಗರನ ಮಗಳಿಗೆ ಪತಿಯಾರು | ಯೋಗಿಗಳಾರ ಭಜಿಸರಯ್ಯ ||
ರಾಗರಹಿತ ಹನುಮಂತನೊಡೆಯನಾರು | ಭಾಗವತರ ಪ್ರಿಯ ಪುರಂದ
ರವಿಠಲ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೦೮. ರಾಗ ಧನಾಸಿ, ಅದಿತಾಳ.

ಹೊನ್ನಾಮ ಕೀರ್ತನೆ ಅನುದಿನ ಮಾಳ್ವಗೆ ನರಕಭಯಗಳುಂಟೆ || ಪಲ್ಲ ||
ಕೇಸರಿಗಂಜದ ಮೃಗವುಂಟೆ | ದಿ | ನೇಶಗಂಜದ ತಮವುಂಟೆ || ವಾಸು
ದೇವ ವೈಕುಂಠ ಜನಾರ್ದನ | ಕೇಶವ ಕೃಷ್ಣ ನೀನೆಂದುಚ್ಚರಿಸುವಾ ||
|| ೧ || ಕುಲಿಕೆ ಎದುರಪ್ಪ ಗಿರಿಯುಂಟೆ | ಬಲು | ಸ್ತಳಯ ಬಂದಾಗ
ಜೀವಿಸರುಂಟೆ || ಜಲಜಸ್ಥಾಭ ಗೋವಿಂದ ಜನಾರ್ದನ | ಕಲುಷ
ಹರಣ ಕರಿರಾಜವರದನೆಂಬೊ || ೨ || ಗರುಡಗೆ ಅಂಜದ ಫಣಿ

ಯುಂಟೆ । ಧ । ಳ್ಳುರಿಯಲಿ ಬೇಯದ ತೃಣವುಂಟೆ ॥ ನರಹರಿ ನಾರಾ
ಯಣ ಕೇಶವ ಕೃಷ್ಣ । ಪುರಂದರವಿಠಲ ನೀನೆಂದುಚ್ಚರಿಸುವ ॥ ೩ ॥

✓ ೧೦೯. ರಾಗ ರೇಗುಪ್ಪಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಮೃತದೊಳಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಮತ ಮಧ್ವಮತವೂ । ರಘು । ಪತಿ ಪೂಜಾ
ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಪಾವನ ಮತವೂ । ಇದು ಪಾವನ್ನ ಮತವೂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥
ನಾರಾಯಣನ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ನಂಬಿದಾ ಮತವು । ಇದು ನಂಬಿದಾ
ಮತವು । ಪಾರಾಯಣಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮತವೂ ॥ ತಾರತಮ್ಯದಿ ಉದ್ಧ
ರಿಸಿ ಶ್ರುತಿಗಳನೊರೆದ । ಧಾರುಣಿಯ ಸುರರ ಸಂತೋಷದ ಮತವೂ ॥
॥ ೧ ॥ ಅಕಳಂಕ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ವಜ್ರಾಂಕಿತ ಮತವು । ಇದು ಮುದ್ರಾಂಕಿತ
ಮತವೂ । ಸಕಲ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸನ್ಮತವಾದ ಮತವೂ ॥ ಅಕುಟಿಲ ಶುಕ
ಸನಕಾದಿ ಮುನೀಂದ್ರರ । ನಿಖಿಳಕ್ರಿಯಸದವೀವ ನಿರ್ವಲ ಮತವೂ ॥
॥ ೨ ॥ ಸರಸ ಸದ್ಗುಣ ಸತ್ಯ ಸಾತ್ವಿಕವೀಮತವು । ಇದು ಶುದ್ಧ
ಸಾತ್ವಿಕ ಮತವು । ಗುರು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಮತವು ॥ ಪರ
ಮತ ಖಂಡಿಸಿ ಸಂಡಿತರು ಪೇಳಿದ । ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಮತನೆ ಹನು
ಮನ ಮತವೂ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೧೧೦. ರಾಗ ನಾದನಾಮುಕ್ತಿಯೆ, ಆದಿತಾಳ.

ಮೃಧ್ವಮುನಿಯ ನಮ್ಮ ಗುರು ಮಧ್ವಮುನಿಯೆ । ಮಧ್ವಮುನಿಯು
ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಉದ್ಧರಿಸುವ ಕಾಣಿರೋ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಅಂದು ಹನುಮಂತ
ನಾಗಿ । ಬಂದು ರಾಮರ ಪಾದಾರ ॥ ವಂದಗಳಿಗೆರಗ್ಯತಿ । ಅಂದದಿಂ
ಶೋಭಿಸುವಂಥಾ ॥ ೧ ॥ ಏಣಾಂಕ ವಂಶದಿ ಪುಟ್ಟೆ । ಕ್ಷೋಣಿಪಾಲಕರ
ಶಿರೋ ॥ ಮಾಣಿಕ್ಯವಾಗಿ ಹರಿಯು । ಪ್ರಾಣನೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡ ॥ ೨ ॥
ಕಟ್ಟಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ । ಧಿಟ್ಟನಾಗಿ ಪುರಂದರ ॥ ವಿಟ್ಟಲ ವೇದವ್ಯಾ
ಸರ । ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂದೊಪ್ಪುವಂಥ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಮಧ್ವೀಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೧೧೧. ರಾಗ ಸಾನೇರಿ, ತ್ರಿಪುಟತಾಳ.

ನಿನ್ನ ನಂಬಿದೆ ನೀರಜನಯನಾ | ಎನ್ನ ಪಾಲಿಸೊ ಇಂದಿರೆಮಣ ||
 || ಪಲ್ಲ || ಮುನ್ನ ಪಾಂಚಾಲಿಯ ಮೊರೆಯ ಲಾಲಿಸಿ ಕಾಯ್ದು | ಪನ್ನ
 ಗಶಯನ ನೀ ಪರಮಪುರುಷನೆಂದು || ಅನುಪಲ್ಲ || ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮ
 ನಹುದೆಂಬೊ ಬಾಲಕಗೆ | ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು ಪಿಡಿದು ಬಾಧಿಸಲು || ನರ
 ಹರಿರೂಪದಿಂದವನ ವಕ್ಷವ ಸೀಳ್ದ | ಪರವಿಶ್ವಾತ್ಮಕನಹುದೆಂದು ನಾ
 ದೃಢವಾಗಿ || ೧ || ಪಾದವ ಪಿಡಿದೆಳೆವ ನಕ್ರನ ಕೈಯ್ಯ | ಬಾಧೆ ತಾಳದೆ
 ಕರಿ ಮೊರೆಯಿಡಲೂ || ಆದಿಮೂರುತಿ ಚಕ್ರದಿ ನಕ್ರನ ಕೊಂದ |
 ವೇದಾಂತವೇದ್ಯ ಅನಾಥ ರಕ್ಷಕನೆಂದು || ೨ || ಇಳೆಗೊಡೆಯನ ತೊಡೆಗೆ
 ನೀನರ್ಹನಲ್ಲೆಂದು | ಲಲನೆ ಕೈಪಿಡೆದಿಳೆಯಲು ಕಂದನಾ || ನಳಿನಾಕ್ಷ
 ನಿನ್ನ ಮರೆಯ ಹೊಕ್ಕು ತಪಿಸಲು | ಒಲಿದು ಧ್ರುವಗೆ ನಿಜಲೋಕ
 ವಿತ್ತವನೆಂದು || ೩ || ಸುದತಿ ಗೌತಮಸತಿ ಮುನಿಶಾಪದಿಂದಲಿ |
 ಒದಗಿ ಪಾಷಾಣಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರಲೂ || ಪದರಜದಿಂದಲಿ ಸತಿಯ ಮಾಡಿದ
 ಯೋಗಿ | ಹೃದಯ ಭೂಷಣ ನಿನ್ನ ಪದದ ಮಹಿಮೆ ಕಂಡು || ೪ ||
 ಪರವಃಪಾವನ ಜಗದೇಕ ಮಾತೆಯನು | ದುರುಳ ರಾವಣನೊಯ್ದು
 ಇರುತಿರಲೂ || ಶರಣೆಂದು ವಿಭೀಷಣ ಚರಣಕೆರಗಲಾಗಿ | ಸ್ಥಿರಪಟ್ಟ
 ವನು ಕೊಟ್ಟ ಪರಮಾತ್ಮನಹುದೆಂದು || ೫ || ಅಂಬರೀಷನೆಂಬ ನೃಪತಿ
 ದ್ವಾದಶಿವ್ರತ | ಸಂಭ್ರಮದಿ ಹರಿಗರ್ಪಿಸಲೂ || ಡೊಂಬಿಯಿಂದ
 ದೂರ್ವಾಸ ಶಪಿಸಲಾಗಿ | ಬೆಂಬಿಡದಲೆ ಚಕ್ರದಿಂದ ಕಾಯ್ದವನೆಂದು ||
 || ೬ || ಧರೆಯೊಳು ನಿಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯ ಪೊಗಳುವರೆ | ಸರಸಿಜೋದ್ಭವ
 ಶೇಷಗಸಾಧ್ಯವೂ || ಸ್ಮರಣೆ ಮಾತ್ರದಿ ಅಜಾಮಿಳಗೆ ಮುಕ್ತಿಯನಿತ್ತ |
 ಪುರಂದರವಿಠಲ ಜಗದೀಶನೆಂದು ಮನದೀ || ೭ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೧೨. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ತ್ರಿಪುಟತಾಳ.

ಹೊರಗದಿರಲೊ ರಂಗ ಬಾಗಿಲಿಂದಾಚೆಗೆ | ಭಾಗವತರು ಕಂಡ
 ರಿತ್ತಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದರು || ಪಲ್ಲ || ಸುರಮುನಿಗಳು ತಮ್ಮ ಹೃದಯಗಹ್ವ

ರದಲ್ಲಿ . ಸರಮಾತ್ಮನ ಕಾಣದರಸುವರೊ || ದೊರಕದ ವಸ್ತುವು ದೊರ
ಕಿತು ನಮಗೆಂದು . ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಬಂದು ಕರದೆತ್ತಿಕೊಂಬರೊ || ೧ ||
ಅಗಣಿತಗುಣ ನಿನ್ನ ಜಗದ ನಾರಿಯರೆಲ್ಲ . ಹಗರಣ ಮಾಧ್ವರು
ಗೋಪಾಲನೆ || ಮಗುಗಳ ಮಾಣಿಕ್ಯ ತಗಲಿತು ಕರಕೆಂದು . ಮಿಗಿಲು
ವೇಗದಿ ಬಂದು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿಕೊಂಬರು || ೨ || ದುಷ್ಟ ನಾರಿಯರು ತಮ್ಮಿ
ಷ್ಟವ ಸಲಿಸೆಂದು . ಅಟ್ಟಿಟ್ಟ ಬೆನ್ನತ್ತಿ ತಿರುಗುವರೋ || ಸೃಷ್ಟೀಶ ಪುರಂದ
ರವಿಠಲರಾಯನೆ . ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಬೆಣ್ಣೆಯ ಕೊಟ್ಟೆನೊ ಗೋಪಾಲಾ || ೩ ||

೧೧೩. ರಾಗ ದ್ವಿಜಾವಂತಿ, ಆದಿತಾಳ.

ನೆನೆಯಿರೊ ಭಕ್ತ ಜನರುಗಳು ಅನುದಿನ . ಘನಮಹಿಮನ ಸೇವೆಯ
ಮಾಡಿದರೆ . ಮನದಲ್ಲಿ ನೆನದಂಥ ಅಭೀಷ್ಟವನೀವ ಹನುಮಂತ ||
|| ಪಲ್ಲ || ಒಂದು ಯುಗದಲ್ಲಿ ಹನುಮಾವತಾರನಾಗಿ . ಬಂದು ನೆರದಾ
ಯೋಧ್ಯಾಪುರಕಾಗಿ || ಬಂದ ಧೀರನ ನೋಡಿ ಸುಜನರೆಲ್ಲಾ . ನಂದ
ದಿಂದಲಿ ಪಾಡಿ || ೧ || ವಾಯುಕುಮಾರಕ ದ್ವಾಪರದಲ್ಲಿ ಭೀಮ .
ರಾಯನೆಂದೆನಿಸಿದ ಕೌರವರ ಬಲದಿ || ನಾಯಕನಾಗಿ ಬಂದು ದುಶ್ಯಾ
ಸನನ . ಕಾಯವನಳಿಸಿ ನಿಂದೂ || ೨ || ಕಾಯಜಪಿತನ ಮುಂದೆ ಕೌರ
ವರ ತರಿದು ರಾಜ . ಸೂಯಯಾಗವ ಮಾಡಿದ ಬಲವಂತ || ರಾಯ
ರಾಯರ ಧೀರ ಹನುಮಂತ . ಪ್ರಿಯಜನ ಮಂದಾರ || ೩ || ಗುರು
ಮಧ್ವಮುನಿಯಾಗಿ ಹರಿಗತಿಪ್ರಿಯನಾಗಿ . ಕರುಣಾಕರನಾಗಿ ಶರಣರ
ಪೊರೆವಾ || ಮೆರೆವ ಶ್ರೀಹನುಮಂತನಾ ಈ ದೇವನ . ಸ್ಮರಿಸಿರೋ ಗುಣ
ವಂತನಾ || ೪ || ಲಂಕಾಪಟ್ಟಣ ಸಮಾಪ ಸಮುದ್ರವ ದಾಟಿ . ಪಂಕಜ
ನಾಭ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲ ನಿ || ಶೃಂಕ ರಾವಣನ ಗೆದ್ದ ಈ ಹನುಮಂತ .
ಪಂಕಜಮುಖಿಯಳ ನೋಡ್ತಾ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೧೪. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಬೌರಯ್ಯ ರಂಗ ಬಾರಯ್ಯ . ಕೃಷ್ಣ ಬಾರಯ್ಯ . ಸ್ವಾಮಿ
ಬಾರಯ್ಯ . ವಾರಣಭಯನಿವಾರಣಮಾಡಿದ ಕೃಷ್ಣ ಪಲ್ಲ . ಮೊದ

ಲಿಂದ ಬರಬಾರದಿದ್ದು ನಾ ಬಂದೆ । ತುದಿ ಮೊದಲಿಲ್ಲದ ನಿಂದ್ಯ
ಹೊಂದಿದೆ ॥ ಇದು ಗೆದ್ದು ಹೋಗುವದೆಂತೊ ನಾ ಮುಂದೆ । ಪದಮ
ನಾಭನೆ ತಪ್ಪು ಕ್ಷಮಿಸೊ ತಂದೆ ॥ ೧ ॥ ಹೆಣ್ಣು ಹೊನ್ನು ಮಣ್ಣಿನಾಶೆ
ಯೊಳಿದ್ದು । ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳ ನಾನರಿತಿದ್ದು ॥ ಅನ್ಯಾಯವಾಯಿತು ಇದ
ಕೇನೊ ಮುದ್ದು । ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನವ ಕೊಡೊ ಹೃದಯದೊಳಿದ್ದು ॥ ೨ ॥
ಇಂದೆನ್ನ ಪೂರ್ವದ ಪಾಪವ ಕಳೆದು । ಮುಂದೆನ್ನ ಜನ್ಮ ಸಫಲವಾಯಿ
ತೆಂದು ॥ ತಂದೆ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲ ನೀನಿಂದು । ಬಂದು ಸಲಹೊ
ಎನ್ನ ಹೃದಯದೊಳ್ಳೆಂದು ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೧೧೫. ರಾಗ ಶಹನ, ಛಾಪುತಾಳ.

ನೋಡುವದೆ ಕಣ್ಣು ಕೇಳುವದೆ ಕಿವಿ । ಪಾಡುವದೆ ವದನ । ಗಾಡಿ
ಗಾರ ಕೃಷ್ಣರಾಯನ ಕೂಡಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಎಳೆ ತುಲಸಿಯ ವನಮಾಲೆ
ಯಿಂದೊಪ್ಪುವ । ಎಳೆಯ ಗೋವಳರೊಡನಾಡುವನಾ ॥ ತಳರು ತರು
ವಿನ ನೆಳಲಲ್ಲಿ ನಲಿವನ । ನಳಿನನಾಭನ ಮುಗುಳುನಗೆಯ ಸೊಬ
ಗನೊ ॥ ೧ ॥ ನೌಲಂತೆ ನಲಿವ ಹಂಸದಂತೆ ಕುಣಿವನ । ಎಳೆ ಕೋಗಿ
ಲಂತೆ ಕೂಗುವನ ॥ ಎರಳೆಯಂತೆ ಜಿಗಿಜಿಗಿದಾಡುವ ತುಂಬಿ । ತಲೆಯ
ತಗ್ಗಿಸುವಂತೆ ಝೇಂಕರಿಸುವನ ॥ ೨ ॥ ಮುಲ್ಲೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಜಾಜಿ ಪೂಮಾಲೆ
ಧರಿಸಿ । ಚಿಲೈಯರಿಗೆ ಮುಡಿಸುವನ ॥ ಜಲಕ್ರೀಡೆ ಮೊದಲಾದಾಟವಾ
ಡುವ । ಜಿಲ್ಲ ಕಂಗಳ ಮುದ್ದು ಪುಲ್ಲನಯನನಾ ॥ ೩ ॥ ಪೊಂಗೊಳ
ಲೂದುತ್ತು ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳನೆಲ್ಲ । ಸಂಗಡಿಸುತ್ತಲಿಪ್ಪನಾ ॥ ಅಂಗವ
ಮರೆದ ಸುರಾಂಗನೆಯರ ಬೆಳ । ದಿಂಗಳೊಳಗೆ ಕೂಡಿ ಕುಣಿದಾಡುವ
ದೇವನ ॥ ೪ ॥ ಕುರೂಪಿ ಕುಬ್ಜೆ ತಿದ್ದಿ ರೂಪಳ ಮಾಡಿ । ಶರಗ ಪಿಡಿದು
ಕೊಂಡನಾ ॥ ಕರುಣಾಕರ ಗುರು ಪುರಂದರವಿಠಲನ । ಶರಣಾಗತರಕ್ಷ
ರನೆಯ ರಮಣನಾ ॥ ೫ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೧೧೬. ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಸ್ವಾಮಿ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣ । ನಿನ್ನ । ಮರೆವರ ಗಂಟಲ ಗಾಣ ॥
 ಹಿಡಿದೊ ರಾಮರ ಚರಣ । ನೀ । ನೌಧಾದೊ ಜಗತ್ತಾಣ ॥ ಪಲ್ಲ ॥
 ಸಂಜೀವನ ಸರ್ವತವಾ । ನೀ । ನಂಜದೆ ತಂದೊ ದೇವಾ ॥ ಅಂಜನಿ
 ಸುತ ಸದಾ ಕಾವಾ । ಹೈ । ತುಂಜವಾಸ ಸರ್ವಜೀವಾ ॥ ೧ ॥ ಏಕಾದಶಿಯ
 ರುದ್ರ । ನೀ । ವೈದ್ಯೋ ರಾಮರ ಮುದ್ರ ॥ ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾಕ್ಷಮುದ್ರ ।
 ನೀ । ನೌಧಾದೊ ಬಲಭದ್ರ ॥ ೨ ॥ ವೈಕುಂಠದಿಂದ ಬಂದು । ನೀ ।
 ಸಂಪಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಿ ನಿಂದು ॥ ಯಂತ್ರೋದ್ಧಾರಕನೆಂದು । ಪು । ರಂದರ
 ವಿಠಲ ಸಲಹೆಂದು ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೧೧೭. ರಾಗ ನವರೋಜು, ಆದಿತಾಳ.

ನಂಬಿದೆ ನಿನ್ನ ಪಾದವಾ । ವೆಂಕಟರಮಣ । ನಂಬಿದೆ ನಿನ್ನ ಪಾದವಾ ॥
 ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ನಂಬಿದೆ ನಿನ್ನ ಪಾದಾಂಬುಜಯುಗಳವ । ಚಂದದಿ
 ಸಲಹೊ ಮಂದರಧರನೆ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ತಂದೆಯಾಗಿ ನೀನೆ । ತಾಯಿ
 ಯು ನೀನೆ । ಬಂಧುಬಳಗವು ನೀನೆ ॥ ಬಂದ ದುರಿತವೆಲ್ಲ ಹೊಂದಿ
 ಕೊಳ್ಳದಂತೆ । ಬಂದೆನ್ನ ಸಲಹೊ ಮುಕುಂದ ಮುರಾರಿ ॥ ೧ ॥
 ಚಿಕ್ಕಂದು ಮೊದಲು ನಾನು । ನಿನ್ನಯ ಪಾದ । ಹೊಕ್ಕ ಜೀವಿಸುತಿ
 ಹೆನು ॥ ಘಕ್ಕನೆ ಜ್ಞಾನವ ಅಕ್ಕರಿಂದಲೆ ಕೊಡು । ಮಕ್ಕಳ ಮಾಣಿಕ್ಕ
 ರಃಗ್ಮಣಿಯರಸಾ ॥ ೨ ॥ ಮರೆತು ಮಾಯದೊಳು ಮುಳುಗಿದೆ । ನಾಯಾ ।
 ಮರೆತು ಅರಿಯದಾದೆ ॥ ಮರೆಯದೆ ಎನ್ನನು ಸಲಹೊ ಕೃಪಾನಿಧಿ ।
 ವರದ ಶ್ರೀವೆಂಕಟ ಪುರಂದರವಿಠಲ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೧೧೮. ರಾಗ ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ, ಆದಿತಾಳ.

ನೀನೆ ಅನಾಥ ಬಂಧು । ಕಾರುಣ್ಯ ಸಿಂಧು । ನೀನೆ ಅನಾಥ ಬಂಧು ॥
 ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಪತಿಗೈವರ್ದರೇನು । ಸತಿಯ ಭಂಗಕೊದಗಲಿಲ್ಲ ॥ ಗತಿ
 ನೀನೆ ಮುಕುಂದನೆಂದರೆ । ಅತಿ ವೇಗದಿ ಬಂದೊದಗಿದೆ ಕೃಷ್ಣ ॥ ೧ ॥

ಮದಗಜವೆಲ್ಲ ಕೂಡಿದರೇನು । ಅದರ ಸಮಯಕ್ಕೊದಗಲಿಲ್ಲ ॥ ಮದನ
ನಯ್ಯ ಮಧುಸೂದನನೆಂದರೆ । ಮುದದಿಂದಲಿ ಬಂದೊದಗದೆ ಕೃಷ್ಣ ॥
॥ ೨ ॥ ಶಿಲೆಯ ಮೆಟ್ಟಿ ಕುಲಕೆ ತಂದೆ । ಬಲಿಯ ಬೇಡಿ ಸತ್ವದವಿಯ
ನಿತ್ತೆ ॥ ಸುಲಭದಿ ಭಜಿಸುವ ಭಕ್ತರ ಸಲಹುವ । ಚೆಲುವ ಪುರಂದರ
ವಿಠಲರಾಯ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

✓ ೧೧೯. ರಾಗ ನಾದನಾಮುಕ್ತಿಯೆ, ಆದಿತಾಳ.

ಯಾರು ಬಿಟ್ಟರು ಕೈಯ ನೀ ಬಿಡದಿರು ಕಂಡ್ಯ । ನಾರಾಯಣ ॥
ಸ್ವಾಮಿ ॥ ನೀ ಬಿಟ್ಟರೆ ಮುಂದಿನ್ಯಾರು ಕಾಯ್ದರ ಕಾಣೆ । ನಾರಾಯಣ ॥
॥ ೧ ॥ ಮುಂದೆ ನೋಡಿದರೆ ಹೆಬ್ಬವು ನುಂಗುತಲಿದೆ । ನಾರಾಯಣ ॥
ಸ್ವಾಮಿ ॥ ಹಿಂದೆ ನೋಡಿದರೆ ಹೆಬ್ಬಲಿ ಬಾಯ್ಬಿಡುತ್ತಿದೆ । ನಾರಾಯಣ ॥
॥ ೨ ॥ ನಂಬಿ ನಾ ಪಿಡಿದರೆ ಕೊಂಬೆಲ್ಲ ಮುರಿದಾವು । ನಾರಾಯಣ ॥
ಸ್ವಾಮಿ ॥ ತುಂಬಿದ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಹರಗೋಲನೇರಿದೆ । ನಾರಾಯಣ ॥
॥ ೩ ॥ ಶಿಶುವವತಾರದಿ ಶುಕಗಳ ನೀ ಕಾಯ್ದೆ । ನಾರಾಯಣ ॥ ಸ್ವಾಮಿ ॥
ದಶ ಅವತಾರದಿ ಚಕ್ರವ ತಾಳಿದೆ । ನಾರಾಯಣ ॥ ೪ ॥ ವಿಷದ ಕಾಳಿಂಗನ
ಮಡುವ ಧುಮುಕಿ ಬಂದೆ । ನಾರಾಯಣ ॥ ಸ್ವಾಮಿ ॥ ವಸುಧೆಯೊಳ
ಧಿಕ ಪುರಂದರವಿಠಲನೆ । ನಾರಾಯಣ ॥ ೫ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೧೨೦. ರಾಗ ತೋಡಿ, ಆದಿತಾಳ.

ನಿರಿಸೆ ದಯಾಸಂಪನ್ನನೊ । ಕಾವೇರಿರಂಗ । ನೀನೆ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ
ವಂದ್ಯನೋ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಬಂಧುಗಳೆಲ್ಲರ ಮುಂದಾ ದ್ರುಪದನ । ನಂದನೆ
ಯಳ ತಂದು ಶೀರಿಯ ಶಿಲೆಯಲು ॥ ಬಂದು ಕೃಷ್ಣ ಸಲಹೆಂದರೆ
ಅಕ್ಷಯ । ವೆಂದು ಕಾಯ್ದ ಗೋವಿಂದನು ನೀನೆ ॥ ೧ ॥ ನಿಂದಿತ ಕರ್ಮವ
ನೊಂದುಳಿಯದೆ ಬೇ । ಕೆಂದು ಮಾಡಿದಾನಂದಜಾಮಿಳನು ॥ ಕಂದನ
ನಾರಗನೆಂದರೆ ಮುಕ್ತಿಯು ॥ ಕುಂದದೆ ಇತ್ತ ಮುಕುಂದನು ನೀನೆ ॥
॥ ೨ ॥ ಮತ್ತಗಜವ ನೆಗಳೊತ್ತಿ ಪಿಡಿಯೆ ಬಲು । ಒಕ್ಕುಧರೋಷ್ಠದಿ

ವೃತ್ಯವಿನಂತಿರೆ || ಭಕ್ತರ ಸಲಹುವ ಪುರಂದರವಿಠಲ | ಹಸ್ತಿಗೊಲಿದ
ಪರ ವಸ್ತುವು ನೀನೇ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀನುಭ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೨೧. ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ನೌ ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನದೊಳರಲು ಮಿಕ್ಕು | ಮಾನವರೇನು ಮಾಡುವರು
ಗೋಪಾಲಾ || ಪಲ್ಲ || ಮತ್ತರಿಸಿದರೇನು ಮಾಡಲಾಪರು ಎನ್ನ | ಅಚ್ಯು
ತಾನಂತನ ಕೃಪೆಯಿರಲು || ನಿಚ್ಚದೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ನಾಮವ ಜಪಿಸಲು |
ಕಿಚ್ಚಿಗೆ ಇರುವೆ ಮುತ್ತುವದೆ ಹೇಳಲೊ ರಂಗ || ೧ || ಧಾಳಿಲಿ ಕುದುರೆ
ವೈಯಾರದಿ ತಿರುಗಲು | ಧೂಳು ರವಿಗೆ ತಾ ಮುಸುಕುವದೆ || ತಾಳಿದ
ವರಿಗೆ ವಿರುದ್ಧ ಲೋಕದೊಳುಂಟೆ | ಘಾಳಿಗೆ ಗಿರಿ ನಡುಗುವುದೆ
ವೇಳಲೊ ರಂಗ || ೨ || ಕನ್ನಡಿಯೊಳಗಣ ಗಂಟೆ ಕಂಡು ಕಳ್ಳ | ಕನ್ನ
ವಿಕ್ಕಲವನ ವಶವಹುದೆ || ನಿನ್ನ ನಂಬಿದೆ ನೀ ಎನ್ನ ಸಲಹಬೇಕೊ |
ಪನ್ನಗಶಯನ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೨೨. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಮಥ ನಡೆಯದಯ್ಯ ಪರಲೋಕಕ್ಕೆದುವರೆ ಮ | ನೃಥನೆಂಬ ಕಳ್ಳ
ಮಾರ್ಗವ ಕಟ್ಟಿ ಸುಲಿಯುತಿರೆ || ಪಲ್ಲ || ಗಿಳಿವಿಂಡು ಕೋಗಿಲೆ ವಸಂತ
ಭ್ರಮರವು ಮರುತ | ಬಲವೆರಸಿ ಮದನ ಮಾರ್ಗವ ಕಟ್ಟಲು || ಬಲ
ವುಳ್ಳ ಭಟರು ಬಲು ಸನ್ಯಾಸಿ ಯೋಗಿಗಳು | ಸುಲಿಸಿಕೊಂಡರು ಕೆಲರು
ಸಿಕ್ಕಿದರು ಕೆಲರು || ೧ || ತನುರೋಮ ಗಿಡವೃಕ್ಷ ತಳಿತ ಭುಜಲತೆ
ಮೆರೆಯೆ ಘನ ಸಿಂಹ ಖಗ ಮೃಗಗಳಟ್ಟಣಿಸುತ || ವನಿತೆಯರ ಕಾಯ
ಕಾಂತಾರ ಬಲು ದುರ್ಗಮದ | ಸ್ತನ ಪರ್ವತದ ಕಣಿವೆಯಲಿ ಕಟ್ಟಿ
ಸುಲಿಯುತಿರೆ || ೨ || ಕಾಳಗದೊಳದಿರಿಲ್ಲ ಸುರನರೋರಗರ ಕ | ಟ್ಟಾಳು
ಮನ್ಮಥನ ಭಲದಂಕ ಬಿಂದು || ವೇಳಲೆನ್ನಳವಲ್ಲ ಪುರಂದರವಿಠಲನ |
ಅಳು ಸಂಗಡವಿದ್ದವರಿಗಿಲ್ಲ ಭಯವು || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೨೩. ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಒಂದೆ ಹೋಯಿತು ಹೊತ್ತು || ಪಲ್ಲ || ನರಜನ್ಮ ಸ್ಥಿರವೆಂದು ನಾನಿದ್ದೆ
ದೇವಾ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಆಶೆಯೆಂಬುದು ಎನ್ನ ಕ್ಲೇಶಬಡಿಸುತಿದೆ |
ಘಾಸಿಯಾದೆನೊ ಹರಿಯೆ ಶೇಷಶಾಯಿ || ವಾಸುದೇವನೆ ನಿಮ್ಮ ಧ್ಯಾನವ
ಮಾಡದೆ | ನೌಶವಾಯಿತು ಜನ್ಮವೋಸಹೋದೆನು ಹರಿಯೆ || ೧ ||
ಸತಿಸುತರವರಿಂದ ಅತಿ ಭ್ರಾಂತಿಗೊಳಗಾಗಿ | ಮತಿಹೀನನಾದೆ ಚ್ಯುತಿ
ದೂರನೆ || ಸತತ ನಿರಂತರ ವಿಷಯಲಂಪಟನಾದೆ | ಗತಿಗಿಡಿಸುತಿದೆ
ಮನಸು ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆ || ೨ || ಪರರ ಸೇವೆಯ ಮಾಡಿ ಪರ
ರನೆ ಕೊಂಡಾಡಿ | ಮರುಳು ತನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮತಿಹೀನನಾಗಿದ್ದೆ || ಕರು
ಣದಿಂದಲಿ ಎನ್ನ ಮರೆಯದೆ ಸಲಹಯ್ಯ | ಗುರು ಪುರಂದರವಿಠಲ ನೆರೆ
ನಂಬಿದೆನೊ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೨೪. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಎಲ್ಲಿರುವನೊ ರಂಗನೆಂಬ ಸಂಶಯ ಬೇಡ | ಎಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರು ಕರೆದ
ರಲ್ಲಿ ಒದಗುವನು || ಪಲ್ಲ || ತರಳ ಪ್ರಹಲ್ಲಾದ ಶ್ರೀಹರಿ ವಿಶ್ವಮಯ
ನೆಂದು | ಬರದೋದಲವನ ಪಿತ ಕೋಪದಿಂದ || ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಜಡಿದು
ಕಂಬದಿ ತೋರು ತೋರಿನಲು | ಭರದಿ ಬರಲದಕೆ ವೈಕುಂಠ ನೆರೆ
ಮನೆಯೆ || ೧ || ಸಾಕಕರ್ಮವ ಮಾಡಿದಜಮಿಳನ ಯಮಭಟರು |
ಕೋಪದಿಂದೆಳೆಯುತಿರೆ ಭೀತಿಯಿಂದ || ತಾ ಪುತ್ರನನು ಕರೆಯೆ ಕೇಳಿ
ರಕ್ಷಿಸೆ ಶ್ವೇತ | ದ್ವೀಪ ಈ ಧರೆಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಹುದೆ || ೨ || ಕರಿಯಜನ
ನಕ್ರ ನುಂಗುತಿರೆ ಅತಿ ಭಯದಿ | ನೊರೆಯಿಡಲು ಕೇಳಿ ಬಲು ತ್ವರಿತ
ದಿಂದ || ಕರುಣದಿಂದಲಿ ಬಂದು ಬಿಡಿಸಿದ ಗಜರಾಜ | ನಿರುವ ಪರಸಿಗೆ
ಅನಂತಾಸನ ಮುಮ್ಮನೆಯೆ || ೩ || ಕುರುಪತಿಯು ದ್ರೌಪದಿಯ ಸೀರೆ
ಯನು ಸೆಳೆಯುತಿರೆ | ತರುಣಿ ಹಾ ಕೃಷ್ಣ ಎಂದೊದರೆ ಕೇಳಿ || ಭರ
ದಿಂದ ಅಕ್ಷಯಾಂಬರವಿತ್ತ ಹಸ್ತಿನಾ | ಪುಂಗೊ ದ್ವಾರಕೆಗೂ ಕೂಗಲತೆ
ಯೇನೊ || ೪ || ತೃಣದಲ್ಲಿ ಅಣು ಮಹತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಪೂರ್ಣ | ಗಣನೆ

ಯಿಲ್ಲದ ಮಹಾಮಹಿಮನೆನಿಸಿಪಾ || ಘನ ಕೃಪಾನಿಧಿಯಾದ ಪುರಂದರ
ವಿಠಲನು | ನೆನೆದವರ ಮನದಲ್ಲಿ ಇಹನೆಂಬ ಬಿರಿದೂ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೨೫. ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಯಮ ತನ್ನ ಪುರದಿ ಸಾರಿದನು | ನಮ್ಮ | ಕಮಲನಾಭನ ದಾಸರ
ಮುಟ್ಟಿದಿರೆಂದು || ಪಲ್ಲ || ಭುಜದೊಳೊಪ್ಪುವ ಶಂಖ ಚಕ್ರ ಮುದ್ರಾಂ
ಕಿತ | ನಿಜದ್ವಾದಶನಾಮ ಧರಿಸಿವ್ವರಾ || ತ್ರಿಜಗಪಾವನ ತುಲಸಿಮಾಲೆ
ಧರಿಸಿದ | ಸುಜನರುಗಳ ಕೆಣಕದೆ ಬನ್ನಿರೆಂದು || ೧ || ತಾಳ ದಂಡಿಗೆ
ನೃತ್ಯ ಗೀತ ಸಮ್ಮೇಳದಿ | ಊಳಿಗವನು ಮಾಳ್ಪ ಹರಿದಾಸರ ||
ಕಾಣುತಲೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕರವ ಮುಗಿದು ಯಮ | ನಾಳುಗಳೆಂದು
ಹೇಳದೆ ಬನ್ನಿರೆಂದು || ೨ || ಮಾತಾಪಿತರ ದುರ್ನೀತಿಯಿಂದಲಿ
ಬೈವ | ಪಾತಕರನು ಪರದ್ರೋಹಿಗಳ || ಘಾತಕರನು ಹಿಡಿದೆಳತಂದು
ಬಾಯೊಳು | ಗೋತವ ಕಾಸಿ ಸುರಿದು ಕೊಲ್ಲಿರೆಂದು || ೩ || ಬೆನ್ನು
ಶಿಡಿಯ ಮಾರಿ ಬೆಮ್ಮಡಿಯನುಟ್ಟು | ಬೆಮ್ಮಡಿವಲಿ ಬೊಂಬೆಯನಿ
ಡುತ || ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಿಂಸೆಯ ಮಾಳ್ವರ | ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾಗಾರರ
ತನ್ನಿರೊ ಎಂದು || ೪ || ಅನ್ಯ ದೈವವ ಬಿಟ್ಟು ಅನ್ಯ ಮಂತ್ರವ ಬಿಟ್ಟು |
ಪನ್ನಂಗಶಯನನೆ ಗತಿಯೆನ್ನತ || ಜೆನ್ನು ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನ ಸ್ಮರಿಸೊ
ಪ್ಪ | ಸನ್ನರುಗಳ ಕೆಣಕದೆ ಬನ್ನಿರೆಂದು || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೨೬. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಹಿಂದೇ ಕೂಗಲತೆ | ಶ್ರೀವೈಕುಂಠ | ಒಂದೇ ಕೂಗಲತೆ | ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ
ಸಾಧು ಸಜ್ಜನರಿಗೆ || ಪಲ್ಲ || ಸರೋವರದಲಿ ಅನೆಗಳ ಹಿಂಡು ಕೂಗಲು |
ಕರುಣದಿಂದಲಿ ಬಂದು ಕಾಯ್ದಾತನು || ಕರರಾಜವರದ ಸಲಹೊ
ಎಂತೆಂದರೆ | ತರಳ ಪ್ರಹ್ಲಾದಗೆ ಕಂಭದಿಂದಲಿ ಬಂದ || ೧ || ಅಂಬ
ರೇಷ ದ್ವಾದಶಿವ್ರತಮಾಡಲು | ಡೊಂಬಿಯ ಮೊಡಿದೆ ದೂರ್ವಾಸನು ||

ಕುಂಭಿನಿಪತಿ ಕೃಷ್ಣಾ ಕಾಯೆಂದು ಮೊರೆಯಿಡೆ । ಇಂಬಿಟ್ಟ ಚಕ್ರದಿ
ಮುನಿಶಾಪವನ್ನು ॥ ೨ ॥ ದ್ರುಪದರಾಯನ ಪುತ್ರಿ ಅಪತ್ತು ಕಳೆಯೆನೆ ।
ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅಕ್ಷಯವಿತ್ತ ತಾನು ॥ ಕಸಟನಾಟಕ ಸ್ವಾಮಿ ಪುರಂದರ
ವಿಠಲನ । ಗುಪಿತದಿ ನೆನೆವರ ವದನ ವೈಕುಂಠವೂ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೨೭. ರಾಗ ದೇಶಿ ತೋಡಿ, ತ್ರಿಪುಟತಾಳ.

ಧರಣಿಗೆ ಧೊರೆಯೆಂದು ನಂಬಿದೆ । ಇಂಧ । ಪರಮ ಲೋಭಿ
ಯೆಂಬೊದರೆಯೆ ಶ್ರೀಹರಿಯೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಕಾಡಿ ಬೇಡುವರಿಗೆ ಕೊಡ
ಲಾರದೆ ಅಂಜಿ । ಓಡಿ ನೀರೊಳು ಸೇರಿಕೊಂಡೆ ಬೇಗ ॥ ಎಡಿಯ ತೆರದಿ
ಮೋರೆಯ ತೋರದದರಿಂದ । ಓಡಿ ಅರಣ್ಯದಿ ಮೃಗಗಳ ಸೇರಿದೆ ॥ ೧ ॥
ಬಡವರ ಬಿನ್ನಪವನು ಲಾಲಿಸದೆ ಹಲ್ಲ । ಕಡು ಕೋಪದಲಿ ಕೆರದಂಜಿ
ಸಿದೆ ॥ ತಡೆಯದೆ ಭಿಕ್ಷುಕನಾದರೆ ಬಿಡರೆಂದು । ಕೊಡಲಿಯ ಪಿಡಿದು
ಕೋಡಗವ ಕಾಯ್ದೆಯಾ ॥ ೨ ॥ ಉತ್ತಮನೆಂದರೆ ಮತ್ತೆ ಚೋರನಾದೆ ।
ಬತ್ತಲೆ ನಿಂತು ತೇಜಯನೇರಿದೆ ॥ ಎತ್ತ ಹೋದರೂ ಬಿಡೆ ಬಿಡೆ ನಿನ್ನ
ಪಾದವ । ಚಿತ್ತಜ ಜನಕ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲಾ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೨೮. ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ಭಾವುತಾಳ.

ಗಿಲ್ಲಿರಲಾರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಲಾರೆ । ಪುಲ್ಲನಾಭ ಕೃಷ್ಣ ನೀನಿದ್ದಲ್ಲಿರಿ
ಸೆನ್ನು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಜನನವ ಒಲ್ಲಿ ಮರಣವನೊಲ್ಲೆ । ದುರಿತ ಕೋಟಿಳಿ
ಸಂಸಾರವನೊಲ್ಲೆ ॥ ತುರುಕಾದು ಕೊಳಲೂದೋ ಅಸುರ ಮರ್ದನ
ನಿನ್ನ । ಚರಣಕಮಲದ ಸ್ಮರಣೆಯೊಳಿರಿಸೆನ್ನು ॥ ೧ ॥ ಬಂದು ಸಂಸಾರ
ಬೇನೆಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದು । ನೊಂದೆನೋ ಕಡು ಮೋಹದಿಂದಾ ಬೆಂದು ॥
ನಂದಗೋಪನ ಕಂದ ವೃಂದಾವನ ಪ್ರಿಯ । ಎಂದೆಂದು ತವ ಪಾದ
ಸ್ಮರಣೆಯೊಳಿರಿಸೆನ್ನು ॥ ೨ ॥ ಪುತ್ರ ಪೌತ್ರ ಕಳತ್ರ ಬಾಂಧವರೆಂಬೊ ।
ಕತ್ತಲೆಯೊಳು ಕಡು ನೊಂದೆನಯ್ಯ ॥ ಭಕ್ತ ಚಾಮರ ಕೋಟಿ ಉಡು
ಪಿಯ ಸಿರಿಕೃಷ್ಣ । ಭಕ್ತರ ಸಲಹುವ ಪುರಂದರವಿಠಲ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೨೯. ರಾಗ ಕಾಪಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಧನೆಯ ನೋಡಿದೆ ವೆಂಕಟನ | ಮನ | ದನೆಯ ನೋಡಿದೆ ಶಿಖಾ
ಮಣಿ ತಿರುಮಲನ || ಪಲ್ಲ || ಚರಣದಂದುಗೆ ಗೆಜ್ಜೆಯವನ | ಪೀತಾಂ |
ಬರ ಉಡಿಗೆ ಒಡ್ಡಾಣವಿಟ್ಟುಹನಾ || ಮೆರೆಯುವ ಮಾಣ್ಕದವನ |
ಚನ್ನ | ಸರ ಹಾರ ಪದಕ ಕೌಸ್ತುಭ ಧರಿಸಿದನಾ || ೧ || ಕೊರಳೊಳು
ವೈಜಯಂತಿ ಇಹನಾ | ಕಿರು | ಬೆರಳ ಮುದ್ರಿಕೆ ಭುಜಕೀರ್ತಿಲೊ
ಪ್ಪುವನ | ಅರಳು ಕಂಗಳ ನೋಟದವನ | ಸುಳಿ | ಗುರುಳು ನೊಸಲು
ಪಟ್ಟಿನಾಮ ಹಚ್ಚಿಹನಾ || ೨ || ಶಂಖಚಕ್ರವ ಪಿಡಿದಿಹನ | ಕೈ |
ಕಂಕಣ ತೋಳ್ವಂದಿ ಬಾಪುರಿಯವನ || ಶಂಖನೊದುವ ಸರ್ವೋತ್ತ
ಮನ | ಭೂ | ವೈಕುಂಠವಿದೆಂದು ಹಸ್ತದಿ ತೋರಿಸುವನಾ || ೩ ||
ಕೇಸಕ್ಕಿ ಅನ್ನ ಉಂಬುವನಾ | ಬಡ್ಡಿ | ಕಾಸು ಬಿಡದ ಹಾಗೆ ಕೂಡಿ
ಹಾಕುವನಾ || ಘೋಷಾನಾದಕ್ಕೆ ಒಲಿದಿಹನಾ | ಮೈಯೊಳ್ |
ಸೂಸುವ ಗಂಧ ಕಸ್ತೂರಿ ಲೇಪಿತನ || ೪ || ನೀಲಾದ ವಲ್ಲಿ ಹೊದಿಹನಾ |
ಹೊರ | ಬೇಟಿಯಾಡಿ ಅಂದದಿಂದ ಬರುವನ || ನೋಟದಿ ಬಂದು
ನಂತಿಹನ | ಈ | ಸೃಷ್ಟಿಗೊಡೆಯ ಪುರಂದರವಿಠಲನ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

✓೧೩೦. ರಾಗ ತುಜಾವಂತಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಹೊರಗಬೇಡ ನಿಗಮಾನುತ ಮಧುರಗೆ | ಹೋಗಬೇಡ ಹರಿಯೇ ||
|| ಪಲ್ಲ || ಪೋಗುವಿ ನೀ ಪುನರಾಗಮವೆಂದಿಗೆ | ಹೇಗೆ ತಾಳುವೆವೊ | ನಾಗ
ಮರ್ದನ ಕೃಷ್ಣ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಬಾಲತನದಿ ಬಹು ಲೀಲೆಗಳಿಂದ ಗೋಪಾ
ಲರನೊಡಗೂಡಿ | ಬಾಳ ಪ್ರೇಮದಿ ನಮ್ಮಾಲಯದೊಳ ಪೊಕ್ಕು ಪಾಲು
ಬೆಣ್ಣೆಯ ಬೇಡಿ || ಶೀಲಮೂರುತೆ ನಿನ್ನೊಲುಮೆಗೆ ಶಿಲುಕಿದ | ಬಾಲೆ
ಯರಾ ಸ್ಮರನಂಬಿಗೆ ಗುರಿಮಾಡಿ || ೧ || ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಮಧುರೆ ತಂದಿಟ್ಟಿದ್ದು
ಗೋಕುಲಕೆ ಪಟ್ಟದರಸು ಎನಿಸಿ | ಬೆಟ್ಟಲಿ ಬೆಟ್ಟವನೆತ್ತಿ ಹೊರಟು
ಬಂದ ಕಷ್ಟವ ಪರಿಹರಿಸಿ | ಕೃಷ್ಣಮೂರುತಿ ಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳರಸೆ ನಮ್ಮಿಷ್ಟ
ದೇವನೆ ಈಗ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗದಿರೋ || ೨ || ಮಾರಮಣನೆ ಕರು

ಕಾಕರನೆಂಬುದು ತೋರಲಿಲ್ಲವೋ ನಮಗೆ । ಸೇರಿದವರ ಮೊರೆ ಲಾಲಿಸ
ದಿದೊಡೆ ಯಾರೆಲೋ ಗತಿ ನಮಗೆ ॥ ಮಾರಜನಕ ಗುರುಪುರಂದರವಿ
ಠಲ । ಗಾರು ಮಾಡದೆ ನಮ್ಮ ಸೇರಿ ಸುಖಿಸುತಿರು ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೧೩೧. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ನಾರಾಯಣ ಎನ್ನಿರೋ । ಶ್ರೀನರಹರಿ । ನಾರಾಯಣ ಎನ್ನಿರೋ ॥
॥ ಪಲ್ಲ ॥ ನಾರಾಯಣ ಎಂದು ಅಜಮಿಳ ಕೈವಲ್ಯ । ಸೇರಿದನೆಂಬುದು
ಕೇಳಿ ಅರಿಯಿರೋ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗಲೇಕೆ । ಕಾವಡ
ಹೊತ್ತು । ಬೇಸತ್ತು ತಿರುಗಲೇಕೆ ॥ ವಾಸುದೇವನ ನಾಮ ಬಿಡದೆ
ನೆನೆದರೆ । ಕ್ಲೇಶಗಳೆಂಬವು ಲೇಶಮಾತ್ರವಿಲ್ಲ ॥ ೧ ॥ ಜೋರರ ಭಯ
ವಿಲ್ಲವೋ । ಇದಕೆ ನೋಡು । ದಾರಿ ಅಂಜಿಕೆ ಇಲ್ಲವೋ ॥ ಊರನಾಳುವ
ಭೂರೆ ಭೀತಿ ಬಾಧೆಗಳಿಲ್ಲ । ಘೋರ ಪಾತಕವೆಲ್ಲ ಹೀರಿ ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ॥
॥ ೨ ॥ ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಲೇಕೆ । ಮಾನವರಿಗೆ । ಮಾನ ಮಂತ್ರವೇತಕೆ ॥
ದೀನಪಾಲಕನ ಬಿಡದೆ ನೆನೆದರೆ । ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಸರಿಯುಂಟೆ ಪುರಂದರ
ವಿಠಲಾ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೩೨. ರಾಗ ಕಮಾಚ್, ಆದಿತಾಳ.

ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕೋ । ವಿಠಲ ತಂದೆ । ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕೋ ॥
॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಹೇಗಾದರು ದುರಿತಗಳೆನ್ನು ಕಾಡದ । ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೋ ॥
॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಇಂದಿನ ನರಜನ್ಮವೋ । ನಿನ್ನ ಕೃಪೆ । ಯಿಂದ ದೊರ
ಕಿತಲ್ಲೋ ॥ ಮುಂದೆನ್ನು ತಾಯಿ ಗರ್ಭದಿಂದ ಜನಿಸದ । ಹಾಗೆ ಮಾಡ
ಬೇಕೋ ವಿಠಲ ತಂದೆ ॥ ೧ ॥ ನಿನ್ನನು ಬೇಡುವದೆ । ದುಷ್ಕರ್ಮದ ।
ಹಾನಿ ಒಂದೆ ಸಾಲದೆ ॥ ಹೀನ ಮಾನವರಿಗೆ ನಾ ಕೈ ಜೋಡಿಸ ।
ಧಾಂಗೆ ಮಾಡಬೇಕೋ ವಿಠಲ ತಂದೆ ॥ ೨ ॥ ಕರುಣಿಸೋ ಪುರಂದರ
ವಿಠಲ ತಂದೆ । ಮರೆ ಹೊಕ್ಕೊನೊ ಪೂರಾ ॥ ಶರಣಾಗತವತ್ಸಲನೆಂಬೊ
ಬಿಡುಳ್ಳು । ಹಾಂಗೆ ಮಾಡಬೇಕೋ ವಿಠಲ ತಂದೆ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೩೩. ರಾಗ ಧನಾಸಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಕೌವ ದೇವ ನೀನಲ್ಲದೆ ಜಗಕಿನ್ಯಾವ ದೇವರುಂಟು || ದೇವಾಧಿದೇವ
ನೀನೆಂದು ನಂಬಿದೆ ಕಾಯೊ ಕನಕಾಚಲಗೋಪಾಲಾ || ಪಲ್ಲ || ನಖ
ದಲಿ ಹಿರಣ್ಯಕನಸುವನೆ ತೀಳಿ | ರಕುತವ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಜಿಲ್ಲಲಾ ||
ಸಕಲ ಸುರರು ಕೊಂಡಾಡಲು ಜಯವೆಂದು | ಭಕತ ಸ್ತಹ್ಲಾದನನು
ಕರುಣದಿ || ೧ || ತಂದೆ ತೊಡೆಯ ಮೇಲ್ಪೊಂದು ಕಾಳ್ಳಿರಲು | ಕಂದನ
ಮಲತಾಯಿ ನೂಕಲು || ಅಂದು ಶಿಶುವು ಅಡವಿಗೆ ನಡೆತರಲು |
ಬಂದು ನೀ ಕಾಯ್ದೆಯೊ ಕರುಣದಿ || ೨ || ಅತಿ ಚಪಲದಿ ದುಶ್ಯಾಸನ
ಸಭೆಯೊಳು | ಖತಿಯಿಂದಲಿ ಶೆಳೆಯೆ ತೀರೆಯ || ಸತಿಯರೊಳಗೆ ಅತಿ
ಜೆಲುವೆ ದ್ರೌಪದಿ | ಖತಿಗೊಂಡರೆ ಕಾಯ್ದೆಯೊ ಕರುಣದಿ || ೩ ||
ಶಕಟ ಪೂತನೆ ಧೇನುಕ ವತ್ಸಸುರ | ಮಿಕ್ಕ ಮುಖ್ಯರನೆಲ್ಲ ಸವರಿದೇ ||
ಪ್ರಕಟಿತನದಿ ಕಂಸನ ನೆಲಕೊತ್ತಿ ದೇ | ವಕಿ ವಸುದೇವರ ನೀನು ಕರು
ಣದಿ || ೪ || ಮರಣ ಕಾಲದೀ ಅಜಮಿಳ ತಾನು | ಮರುಕದಿ ಮಗ
ನಾರಗನೊದರೇ || ನೆರದು ಪೊರದೆ ನೀ ಕರುಣೆಗಳರಸನೆ | ಗುರು
ಪುರಂದರವಿಠಲಾ ಕರುಣದಿ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೩೪. ರಾಗ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನಿ ಕಾಪಿ, ಆದಿತಾಳ.

ನಗುವರಲ್ಲೋ ರಂಗಯ್ಯ ನಿನ್ನಾಟವ ಕಂಡಾ | ಹಗರಣವಾಗಿದೆ
ಎನಗೆ ನಿಗಮ ಗೋಚರನೇ || ಪಲ್ಲ || ನಿಗಮವನ್ನು ತರಲು ಮತ್ಸ್ಯಾ
ಕೃತಿಯ ತಾಳದೀ | ನಗವನೆತ್ತಿ ಕೂರ್ಮನೆಂಬ ವೆಸರ ಧರಿಸಿದೀ ||
ಜಗತಿಯನ್ನು ತರಲು ವರಹಮೂರ್ತಿಯೆನಿಸಿದೀ | ಮಗುವಿಗಾಗಿ
ಘೋರಾಕೃತಿ ನರಹರಿಯೆನಿಸಿದೀ || ೧ || ಹೆಡೆಮುಡಿ ಕಟ್ಟಿ ದಾನವ
ಕೊಟ್ಟ ಬಲಿಯ ಭಂಗಿಸಿದೀ | ಪಡೆದ ತಾಯಿ ಶಿರವ ಕಡಿದು ನ್ಯಾಯ
ವೆನಿಸಿದೀ || ಮಡದಿಗಾಗಿ ಮರ್ಕಟರ ಹಿಂಡ ಕೂಡಿಸಿದೀ | ಕಡಲ ಕಟ್ಟಿ
ಕಪಿಗಳಿಂದ ಧುರವ ಜೈಸಿದೀ || ೨ || ಅಷ್ಟಮಿಯೊಳರ್ಧರಾತ್ರಿವೇಳೆ
ಜನಿಸಿದೀ | ದುಷ್ಟ ಕಂಸನು ಹಾಕಿದ ಸೆರೆಯ ಬಾಗಿಲ ತೆಗಿಸಿದೀ ||

ಥಟ್ಟನೆ ಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೆಲಿಸಿದೀ । ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಚಂಡಿಕೆಯ ಖಳನ
ಮುಂದೆ ನಿಲಿಸಿದೀ ॥ ೩ ॥ ನಂದಗೋಪ ತನಗೆ ಕಂದನಾದನು ಎಂದೂ
ಕಾ । ಳಿಂದಿಯೊಳಗೆ ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿ ಮಂದಿರಕೆ ಬಂದೂ ॥ ಚಂದ
ದಿಂದ ಜಾತಕರ್ಮ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ॥ ಬಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣೆ
ಕೊಟ್ಟನು ಅಂದು ॥ ೪ ॥ ಬಣ್ಣಿಸಿ ಮಕ್ಕಳ ಕರೆದು ಬೆಣ್ಣೆಯುಣಿಸಿದಿ ।
ಚೆಣ್ಣೆಕೋಲು ಬೊಗರಿ ಚೆಂಡು ಗಜಿಗನಾಡಿದಿ ॥ ಕಣ್ಣುಸನ್ನೆ ಮಾಡಿ
ಅವರ ಕಾಕುವಾಡಿದಿ । ಮಣ್ಣುತಂದು ಬಾಯೊಳು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ
ತೋರಿದಿ ॥ ೫ ॥ ಗೊಲ್ಲರ ಮನೆಗೆ ನೀನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಪೋಗಿ । ಚೆಲ್ಲಿ ಪಾಲು
ಮೊಸರು ಬೆಣ್ಣೆ ಸೂರೆಮಾಡಿದಿ ॥ ಎಲ್ಲಭೆಯರ ಕೂಡೆ ನೀನು ಸರಸವಾ
ಡಿದಿ । ಮುಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಅರಳ ಮುಡಿಗೆ ಮುಡಿಸಿದಿ ॥ ೬ ॥ ಬಾಲರ ಕೂಡೆ
ಮೊಸರ ಭಾಂಡ ಒಡಿಸಿದಿ । ಹಾಲು ಮೊಸರು ಬೆಣ್ಣೆ ಕದ್ದು ಕಳ್ಳನೆನಿ
ಸಿದಿ ॥ ಬಾಲೆಯರ ವಸ್ತ್ರವ ಕೊಂಡು ಮರವನೇರಿದೀ । ಕಾಳಾಹವೇಣಿಯ
ರೊಡಗೂಡಿ ರವಿಸಿದಿ ॥ ೭ ॥ ತುರುಗಳ ಹಿಂಡನು ನಡಿಸಿ ವನವ ಚರಿ
ಸಿದೀ । ತರುಣಿ ಮುದುಕೆ ಕುಬುಜೆಯನ್ನಾದರಿಸಿ ಕೂಡಿದೀ ॥ ಕರುಣ
ಇಷ್ಟೊಂದಿಲ್ಲದೆ ಸೋದರ ಮಾವನ ಕೆಡಹಿದೀ । ನರನ ರಥದ ಬೋವ
ನಾಗಿ ಕುದುರೆ ನಡಿಸಿದೀ ॥ ೮ ॥ ತರುಣಿಯರ ವ್ರತವ ಕೆಡಿಸಿ ಬತ್ತಲೆ
ನೆಲಿಸಿದೀ । ತುರಗವೇರಿ ಕಲ್ಪಿಯಾಗಿ ಖಡ್ಗ ಧರಿಸಿದೀ ॥ ಗುರು ಮಧ್ವ
ರಾಯರಿಗೊಲಿದು ಉಡುಪಿಲಿ ನೆಲಿಸಿದೀ । ವರದ ಪುರಂದರವಿಠಲನೆ
ನಮಗೆ ಗತಿಯಾದೀ ॥ ೯ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೧೩೫. ಶ್ರೀರಾಗ, ಅಟತಾಳ.

ವೃಂದಾವನದೊಳಾಡುವನಾರೆ । ಅಕ್ಕ । ಚಂದಿರವದನೆ ನೋಡೋಣ
ಬಾರೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಅರುಣಪಲ್ಲವ ಪಾಧಯುಗಳನೂ । ದೇವ । ಮರಕತ
ಮಂಜುಳಾಭರಣನೂ ॥ ತುರುವಾರ ಯದುವರರಾಯನೇ । ಎಂಥ ।
ಪರಿಪೂರ್ಣಕಾಮ ನಿಸ್ಸೀಮನೇ ॥ ೧ ॥ ಹಾರಹೀರಗುಣಾಧಾರನೇ ।
ರಂಗ । ಸಾರಶರೀರಶೃಂಗಾರನೇ ॥ ಅರಿಗಾದರು ಮನದೋರನೆ ।

ರಂಗ । ಸೇರಿದವರ ಮಾತು ವಿಾರನೆ ॥ ೨ ॥ ಮಕರಕುಂಡಲ ಕಾಂತಿ
ಭರಿತನೆ । ದಿವ್ಯ । ಅಕಳಂಕರೂಪಲಾವಣ್ಯನೆ ॥ ಸಕಲರೋಳಗೆ ಈತ
ದೇವನೇ । ರಂಗ । ಸತತ ಪುರಂದರವಿಠಲನೆ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀನುಧೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೧೩೬. ರಾಗ ನಾಟ ಕೊರವಂಜಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಯಾರಿ ರಂಗನ ಯಾರಿ ಕೃಷ್ಣನ । ಯಾರಿ ರಂಗನ ಕರೆಯಬಂದ
ವನು । ಯಾರಿ ರಂಗನ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನ । ಪಾಪವಿನಾಶನ ॥
ಈಪರಿಯಿಂದಲಿ । ಕರೆಯಬಂದವನು ॥ ೧ ॥ ವೇಣುವಿನೋದನ । ಪ್ರಾಣ
ಪ್ರಿಯನ ॥ ಜಾಣೆಯರರಸನ । ಕರೆಯಬಂದವನು ॥ ೨ ॥ ಕರಿರಾಜವರ
ದನ । ಪರಮಪುರುಷನ ॥ ಪುರಂದರವಿಠಲನ । ಕರೆಯಬಂದವನು ॥ ೩ ॥

೧೩೭. ರಾಗ ಪೀಲು, ಆದಿತಾಳ.

ನಾರಾಯಣ ಗೋವಿಂದ । ಜಯಜಯ । ಪರಶರ ಪರಮಾನಂದ ॥
॥ ಪಲ್ಲ ॥ ನಕ್ತಂಚರಹರ ನವ್ಯಗುಣಾಕರ ॥ ನಾರದಗಾನವಿಲೋಲ ॥ ೧ ॥
ತ್ರಿಪುರಸಂಹಾರಕ ವಿಸರೇತರೂಪ ॥ ವಿಪುಲಕಲ್ಯಾಣತಾರ ॥ ೨ ॥ ದಾಸ
ದಾಸ ಸಿರಿಪುರಂದರವಿಠಲ ॥ ಶೇಷಶಯನ ಸರ್ವೇಶ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೩೮. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಟಿತಾಳ.

ತೂಗಿರಿ ರಂಗನ ತೂಗಿರಿ ಕೃಷ್ಣನ । ತೂಗಿರಿ ಅಚ್ಯುತಾನಂತನಾ ॥
ತೂಗಿರಿ ವರಗಿರಿಯಪ್ಪ ತಿಮ್ಮಪ್ಪನ । ತೂಗಿರಿ ಕಾವೇರಿ ರಂಗನ ॥ ಪಲ್ಲ ॥
ನಾಗಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣ ಮಲಗಿಹ । ಪೋಗುತಲೊಮ್ಮೆ ತೊಟ್ಟಿಲ
ತೂಗಿರಿ ॥ ಪೋಗುತಲೊಮ್ಮೆ ನಿಮ್ಮ ಬಾಲ ರಾಘವ ಬಹು । ಭಾಗ್ಯ
ವಂಶನೆಂದು ತೂಗಿರಿ ॥ ೧ ॥ ಇಂದ್ರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸುಂದರ ಮಲಗಿಹ ।
ಬಂದೊಮ್ಮೆ ತೊಟ್ಟಿಲ ತೂಗಿರಿ ॥ ಬಂದೊಮ್ಮೆ ತೊಟ್ಟಿಲ ತೂಗಿರಿ ಶ್ರೀ
ಗೋ । ವಿಂದನ ತೊಟ್ಟಿಲ ತೂಗಿರಿ ॥ ೨ ॥ ಹುಲಿಯುಗುರರಳೋರಿ

ಕೊರಳ ಪದಕ ಹಾರ . ತರಳನ ತೊಟ್ಟಿಲ ತೂಗಿರೆ || ತರಳನ ತೊಟ್ಟಿಲ
ತೂಗಿರೆ ಶ್ರೀ . ಪುರಂದರವಿಠಲನ ತೂಗಿರೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೩೯. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ದಾಂ ಯಾವುದಯ್ಯಾ . ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ . ಹಾದಿ ತೋರಿಸಯ್ಯಾ ||
|| ಪಲ್ಲ || ಪಾಪವ ಪೂರ್ವದಲಿ ನಾ . ಮಾಡಿದಕೆ . ಲೇಪವಾಗಿರಲು
ಕರ್ಮ || ಈಪರಿಯಿಂದಲಿ ಪೂಜಿಪೆ ನಿನ್ನನು . ಶ್ರೀಪತಿ ಸಲಹಯ್ಯ
ಭೂಪ ನಾರಾಯಣ || ೧ || ಬಲು ಬಲು ಅನುಭೋಗಿಸಿ . ಕತ್ತಲೆ
ಯೊಳು . ಬಲು ಅಂಜಿದೆವು ನಡುಗಿ || ಚಲಿಸುತ್ತ ಬಳಲಿದೆ ದಾರಿಯ
ಕಾಣದೆ . ಬಲುಕೋಟಿ ತೇಜದಿ ಹೊಳೆವಂಥ ದಾರಿಯ || ೨ || ಇನ್ನು
ನಾ ಜನಿಸದಂತೆ . ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ . ನಿನ್ನ ದಾಸನಾದೆನೊ .
ಪನ್ನಂಗಶಯನ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲ . ಇನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸದಿರೊ ಮನ್ನಿಸಿ
ಪ್ರಾರ್ಥನೇ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೪೦. ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಒಂದು ನಿಂದಿಹ ನೋಡಿ . ಭೂತಳದಿ ವೆಂಕಟ . ಇಂದಿರೆಯೊ
ಡಗೂಡಿ . ಒಪ್ಪುವ ನಿರಂತರ || ಪೊಂದಿ ಭಜನೆಯ ಮಾಡಿ
ಅನಂದ ಬೇಡಿ || ವಂದಿಸುತ ಮನದೊಳಗೆ ಇವನಡಿ ದ್ವಂದ್ವ ಭಜ
ಸಲು ಬಂದ ಭಯಹರ ಇಂದುಧರ ಸುರವೃಂದನುತ ಗೋವಿಂದ ಘನ
ದಯಾಸಿಂಧು ಶ್ರೀಹರಿ || ಪಲ್ಲ || ದ್ವಾರದೊಡಬಲದಲ್ಲಿ . ಜಯ ವಿಜ
ಯರಿಬ್ಬರು . ಸೇರಿ ಸೇವಿಸರಲ್ಲಿ . ಸನಕಾದಿನುತ ಶೃಂಗಾರನಿಧಿ
ಯಂಗುಲೀ . ಮುತ್ತಿನಲಿ ಶೋಭಿಪ . ಹಾರ ಪೊಂದಿಪ್ಪವಲ್ಲಿ . ವಿಸ್ತಾರ
ದಲ್ಲಿ || ವಾರವಾರಕೆ ಪೂಜೆ ಗೊಂಬುವ ಹಾರ ಮಕುಟಾಭರಣ
ಕುಂಡಲ . ಧಾರ ಭುಜಕೇಯೂರಭೂಷಿತ ಮಾರಸಿತ ಗುಣ ಮೋಹ
ನಾಂಗ || ಚಾರುಸೀತಾಂಬರ ಕಟೀಕರವೀರ ಕಲ್ಪಾರಾದಿ ಹೂವಿನ .
ಹಾರ ಕೊರಳೊಳು ಎಸೆಯುತಿರೆ ವದ . ನಾರವಿಂದವು ನಗುತ ನಲಿ

ವೃತ || ೧ || ಎಲ್ಲಾ ಭಕ್ತರಭೀಷ್ಟಾ ಬೇಡುವರಿಗೆ ಕೈ | ವಲ್ಯ ಸ್ಥಾನವ
 ನಿಟ್ಟು | ಶೇಷಾದ್ರಿ ಮಂದಿರ | ದಲ್ಲಿ ಲೋಲಿಸ ಧಿಟ್ಟು | ಸೌಭಾಗ್ಯ ವಿಧಿ
 ಗೆದು | ರಿಲ್ಲ ಭುಜಬಲ ಪುಷ್ಟಾ | ಕಸ್ತೂರಿಯಿಟ್ಟು || ಚೆಲ್ವಶಿರದಲಿ
 ಶೋಭಿಸುವ ಸಿರಿ ಮಲ್ಲಭನ ಗುಣ ಪೊಗಳುತಿಹ ಜಗ | ಮೆಲ್ಲರಿದಲ್ಲಣ
 ಪರಾಕ್ರಮ ಮಲ್ಲಮರ್ದನ ಮಾತುಳಾಂತಕ || ಫಲ್ಲಗುಣನ ಸಖ ಪ್ರಕಟೆ
 ನಾಗಿಹ ದುರ್ಲಭನು ಅಘದೂರ ಬಹು ಮಾಂ | ಗಲ್ಯವಹನಿವನುದ್ಯ
 ತಾಕ್ಷಿಗೆ ಉಲ್ಲಾಸ ಕೊಡುತಲಿ ಚಂದದಿಂದಲಿ || ೨ || ಪದಕ ಕೌಸ್ತುಭ
 ತೋರ | ಸರಿಗೆಯ ಕಂಠ | ರದಿ ಸುಂದರುಶನಾಧಾರ | ಶೋಭಿಸ ವೃದು |
 ಪದಯುಗಳ ನೂಪುರನಿಟ್ಟುಹ ಮುನಿ | ಹೃದಯ ಸ್ಥಿತ ಗಂಭೀರಾ | ಬಲು
 ದಾನಶೂರಾ || ವಿಧಿಭವಾದ್ಯರ ಪೊರೆವ ದಾತನು | ತುದಿಮೊದಲು
 ಮಧ್ಯಮರಹಿತನು | ಉದುಭವಾದಿಗಳಿಗೆ ಸುಕರ್ತನು ತ್ರಿದಶಪೂಜಿತ
 ತ್ರಿಭುವನೇಶ || ಸದುವಿಲಾಸದಿ ಸ್ವಾಮಿ ತೀರ್ಥದಿ ಉದಿಸ ತಿರೆ ಸಿರಿ
 ಮಹಿಮೆ ಸಹಿತದಿ | ಪದುಮನಾಭ ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಪ್ರತಿವರ ಸದು
 ತ್ನವದಿ ಮೆರೆಯತ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೪೧. ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ, ಅಟತಾಳ.

ಲಿಖಮಾನವಾದರೆ ಒಳ್ಳಿತು | ಅಪರೂಪ ಹರಿನಾಮ ಜಪಿಸುವ ಮನು
 ಜಗೆ || ಪಲ್ಲ || ಮಾನದಿಂದ ಅಭಿಮಾನ ಪುಟ್ಟುವದು | ಮಾನದಿಂದ
 ತಪ ಹಾನಿಯಾಗುವದು || ಮಾನಿ ದುರ್ಯೋಧನಗೆ ಹಾನಿಯಾಯಿತು
 ಆನು | ಮಾನವಿಲ್ಲ ಮಾನಾಮಾನಸಮನಿಗೆ || ೧ || ಅಪಮಾನದಿಂದಲಿ
 ತಪ ನೃದ್ಧಿಯಾಗುವದು | ಅಪಮಾನದಿಂದ ಪುಣ್ಯ ಸಫಲವಾಗುವದು ||
 ಅಪಮಾನದಿಂದಲಿ ನೃಪ ಧೃವರಾಯಗೆ | ಕಪಟನಾಟಕ ಕೃಷ್ಣ ಅಪ
 ರೋಕ್ಷನಾದನು || ೨ || ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ ಯಾರಲ್ಲಿ ಪೋಗಲಿ | ಕಾನ
 ನಚರಾರಾಧ್ಯ ನೀನಿರಲೂ || ದೀನರಕ್ಷಕ ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿಠಲ |
 ಏನು ಬೇಡೆನಗಪಮಾನವೇ ಇರಲಿ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೪೨. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಗೈದ್ದೆಯೊ ಹನುಮಂತ । ಅಸುರರ । ಒದ್ದೆಯೋ ನೀ ಬಲವಂತ ॥
 ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಬದ್ಧಾಂಜಲಿಯಿಂದ ರಘುಪತಿ ಪಾದವ । ಹೃದ್ಯದಿ ಭಜನೆ
 ಮಾಡುವ ಬುದ್ಧಿವಂತ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಅಂಜನೆಸುತನೀತಾ । ಲಂಕಾ
 ಪುರದಿ । ಅಕ್ಷಯನ ಕೊಂದಾತ ॥ ಕಂಜಾಕ್ಷಿ ಸೀತೆಯ ಕಂಡು ಮುದ್ರಿಕೆ
 ಯಿತ್ತು । ಮಂಜುಳ ವಾರ್ತೆಯ ತಂದ ರಾಮನ ದೂತಾ ॥ ೧ ॥
 ಈರೇಳು ಜಗದೊಳಗೆ । ಇನ್ನು ಮತ್ತೆ । ಯಾರು ಸರಿ ನಿನಗೆ ॥
 ವೀರ ಮಹಾಬಲ ಶೂರ ಪರಾಕ್ರಮ । ಧೀರ ಸಮೀರ ಉದಾರ
 ಗಂಭೀರಾ ॥ ೨ ॥ ವಾಂಛಿತ ಫಲವೀವಾ । ನಾದಾ ಮುಖ್ಯ । ಪ್ರಾಣ
 ಮಹಾನುಭಾವ ॥ ಕೆಂಚಿತ್ಕಷ್ಟವ ಪಡಲೀಸ ಭಕ್ತರ್ಗೆ । ಪಾಂಚಜನ್ಯ
 ಧರ ಪುರಂದರವಿಠಲ ದಾಸಾ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೧೪೩. ರಾಗ ಅಹೇರಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಸುಮ್ಮನೆ ದೊರಕುವದೇ । ಶ್ರೀ । ರಾಮನ ದಿವ್ಯ ನಾಮವೂ ॥ ಶ್ರೀ
 ಕೃಷ್ಣನ ದಿವ್ಯನಾಮವೂ । ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರದಾ ದುಷ್ಕರ್ಮ ಹೋದವ
 ಗಲ್ಲದೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಕಂತುಪಿತನ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿಟ್ಟು ॥
 ಚಿಂತೆಯೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ನಿಶ್ಚಿಂತನಾದವಗಲ್ಲದೆ ॥ ೧ ॥ ಭಕ್ತಿರಸದಲ್ಲಿ ತನ್ನ
 ಚಿತ್ತವಶ್ಯವಾಗಿ ॥ ಅಚ್ಯುತನು ನಾಮವೂ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು ಕೊಂಡವಗಲ್ಲದೆ ॥
 ॥ ೨ ॥ ಕಣ್ಣೊಳಗಿದ್ದ ಮೂರುತಿಯ ತನ್ನೊಳಗೆ ತಂದು ॥ ಅನ್ನಪೂರ್ಣ
 ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಕೊಂಡಾಡದೆ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೧೪೪. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ.

ಎನಗೂ ಆಣೆ ಕೃಷ್ಣ ನಿನಗೂ ಆಣೆ । ಎನಗೂ ನಿನಗೂ ಇಬ್ಬರಿಗೂ
 ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರಾಣೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಹರಿ ನಿನ್ನ ಸ್ಮರಣೆಯ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಎನಗೆ
 ಆಣೆ ॥ ಹರಿ ನೀ ಯೆನ್ನ ಕರುಣಿಸದಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಆಣೆ ॥ ೧ ॥ ನಿನ್ನ
 ಬಿಟ್ಟು ಅನ್ಯರ ಭಜಿಸಿದರೆನಗೆ ಆಣೆ ॥ ನನ್ನ ನೀ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಪೋದರೆ

ನಿನಗೆ ಆಣೆ || ೨ || ತನುಮನ ಧನ ವಂಚಿತನಾದರೆ ಎನಗೆ ಆಣೆ ||
 ಎನ್ನ | ಮನಸು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸದಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಆಣೆ || ೩ || ಕಾಕು ಮನು
 ಜರ ಸಂಗವ ಮಾಡಿದರೆನಗೆ ಆಣೆ | ಎನ್ನ || ಲೌಕಿಕವ ಬಿಡಿಸದಿದ್ದರೆ
 ನಿನಗೆ ಆಣೆ || ೪ || ನಿಷ್ಕರ ಸಂಗವ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಎನಗೆ ಆಣೆ || ದುಷ್ಟ
 ಸಂಗವ ಬಿಡಿಸದಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಆಣೆ || ೫ || ಹಂ ನಿನ್ನಾಶ್ರಯ ಮಾಡದಿ
 ದ್ದರೆ ಎನಗೆ ಆಣೆ || ಪುರಂದರವಿಠಲನೆ ಉದ್ಧರಿಸದಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಆಣೆ || ೬ ||

೧೪೫. ರಾಗ ಬಿಲಾರಿ, ಅಟತಾಳ.

ಹೆಣ್ಣು ಬಂದಿದೆ ಕೊಳ್ಳೆರೊ ನೀವೀಗ | ಚೆನ್ನ ಬಾಲಕೃಷ್ಣನೆಂಬೊ
 ಕನ್ನೆಬಾಳೆ || ಪಲ್ಲ || ಹವ್ಯಕವ್ಯದ ಹಣ್ಣು ಸವಿವ ಸಕ್ಕರೆ ಹಣ್ಣು | ಭವ
 ರೋಗಗಳನೆಲ್ಲ ಕಳೆವ ಹಣ್ಣು || ನವನೀತ ಜೋರನೆಂಬೊ ಜವನ
 ಅಂಜಿಸ ಹಣ್ಣು | ಅವನಿಯೊಳು ಶ್ರೀರಾಮನೆಂಬೊ ಹಣ್ಣು || ೧ ||
 ಕೊಳೆತು ಹೋಗುವದಲ್ಲ ಹುಳುತು ಹೋಗುವದಲ್ಲ | ಕಳೆದು ಬಿಸಾಡಿ
 ಸಿಕ್ಕೊಳುವದಲ್ಲ || ಅಳತೆಕೊಂಬುವದಲ್ಲ ಗಿಳಿಕಚ್ಚೆ ತಿಂಬೊದಲ್ಲ | ಒಳ
 ತಾದ ಹರಿ ಎಂಬೊ ಮಾವಿನಹಣ್ಣು || ೨ || ಕೆಟ್ಟು ನಾರುವದಲ್ಲ ಬಿತ್ತಿ
 ಬೆಳೆಯೊದಲ್ಲ | ಕಷ್ಟದಿ ಹಣಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಬುದಲ್ಲ | ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೆ
 ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲ | ಕೃಷ್ಣರಾಯನೆಂಬೊ ಶ್ರೇಷ್ಠದ ಹಣ್ಣು || ೩ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇತಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೪೬. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಛಾಪುತಾಳ.

ಮತಿಭಕುತಿ ಇಲ್ಲದಿಹ ಸತಿಯ ಸಂಗಾ | ವ್ರತಗೆಟ್ಟು ಮುಖ ಪಡೆಯ
 ಲಿಲ್ಲವೊ ರಂಗಾ || ಪಲ್ಲ || ಗಂಡಬಂದರೆ ಯೆಡ್ಡು ನಿಲ್ಲದೆ ಮಂಚದ
 ಮೇಲೆ | ಚಂದದಲಿ ಕುಳಿತು ಮಾತಾಡುತಿಹಳಾ || ಅಂದೆಲ್ಲವನು
 ಮಾರಿ ಕಾಡಿ ನೀಡುವ ಸತಿಯು | ಗಂಡುತೊತ್ತಿನ ಸಂಗವಭಿಮಾನ
 ಭಂಗ || ೧ || ಒಂದು ತಂದರೆ ಮನೆಗೆ ಹತ್ತೆಂದು ಭಾವಿಸದೆ | ತಂದರೆ
 ಹತ್ತು ಮನೆಲೊಂದು ಮಾಡೀ || ಇಂದೇನಿಲ್ಲವೊ ಯೆಂದು ಮುಖ

ಮೂರು ಕಡೆ ತಿರುವಿ । ಕೊಂಡುಹೋಗುವ ನಾರಿ ದೊಡ್ಡ ಬಕ
ಮಾರೀ ॥ ೨ ॥ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಮರಿಗಳಿಗೆ ಇಡಲಿಲ್ಲ । ನಾಲ್ಕು
ವರೆ ಬಣ್ಣ ಭಂಗಾರವಿಲ್ಲ ॥ ಚಿಕ್ಕವಳು ನಿನ್ನ ಕೈಪಿಡಿದು ಕೆಟ್ಟಿನೆಂಬ ।
ಮುಕ್ಕು ತೊತ್ತೆಯ ಸಂಗವಭಿಮಾನ ಭಂಗಾ ॥ ೩ ॥ ತಾಯಿ ಹೊರ
ಡಿಸು ತಂದೆ ಮೊದಲೆ ದಾಯಾದ್ಯರಾ । ಮಾಯೆಯನು ಬಿಡು ನಿನಗೆ
ಬೇಕಾದರೆ ॥ ನ್ಯಾಯದಲಿ ಬೇರೆ ಮನೆಯನು ಕಟ್ಟು ಎಂದೆಂಬ ।
ಮಾಯಗಾರ್ತಿಯ ತೊತ್ತು ಹೆಡತಲೆಯ ವೃತ್ಯು ॥ ೪ ॥ ಅಣ್ಣ
ತಮ್ಮಂದಿರಾ ಹೆಣ್ಣು ವಡಹುಟ್ಟಿದರ । ಇನ್ನು ಬಿಡು ನಾ ನಿನಗೆ ಬೇಕಾ
ದರೆ ॥ ಬನ್ನಣೆಯ ಮಾತಾಡಿ ಕ್ಲೇಶಬಡಿಸಳ ಬಿಡಿಸಿ । ಚನ್ನ ಶ್ರೀಪು
ರಂದರವಿಠಲ ದಯಮಾಡೋ ॥ ೫ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೧೪೭. ರಾಗ ಧನಾಸಿ, ಛಾಪುತಾಳ.

ಅಮ್ಮನನ್ನ ಕೂಡ್ಯಾಡುವ ಮಕ್ಕಳು ಅಣಕಿಸುವರು ನೋಡೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥
ದಾರು ಪಡೆದನೆಂಬೋರೆ । ಅಮ್ಮಯ್ಯಾ । ದಾರುಪಡೆದನೆಂಬೋರೇ ॥
ಕೇರಿಯ ಬೆಣ್ಣೆಯ ಕದ್ದುತಿಂದವನೆಂದು । ನಾರಿಯರು ದೂರುತಾರೆ
ಕೇಳವನ್ಮಾ ॥ ೧ ॥ ಮಾತೆ ನೀ ಅಲ್ಲವಂತೆ । ಅಮ್ಮಯ್ಯಾ । ಪಿತನು ಇಲ್ಲಿ
ಲ್ಲವಂತೆ ॥ ಮಾತುಳನ ಬಾಧೆಗೆ ಮಧುರೆಯಿಂದಲಿ ತಂದು । ಖತಿಗೆ
ಮಾರಿದರಂತೆ ನಿಮಗೆ ॥ ೨ ॥ ದೇವಕಿ ತಾಯಿಯಂತೇ । ಅಮ್ಮಯ್ಯಾ ।
ವಸುದೇವ ತಂದೆಯಂತೆ ॥ ಕಾಮಜನಕ ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿಠಲನ ।
ಆವ ಕಾವನೆಂಬೋರೆ ಯತೋದೇ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೧೪೮. ರಾಗ ಕೋರೆ, ಅಟತಾಳ.

ನೀನೀರೆ ನೀ ಕರತಾರೆ । ಮಾರಸುಂದರನಾ । ಮಾರಸುಂದರ ಸುಕು
ಮಾರಾ ಸುಂದರನಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಗೊಲ್ಲರ ಮನೆಯೊಳಗಿದ್ದಾ ಪಾಲ್ಕೊ
ಸರಾ । ಮೆಲ್ಲಾನೆ ಮೆಲ್ಲುವ ವಲ್ಲಭ ಹರಿಯಾ ॥ ೧ ॥ ಯಾದವರಾ
ನೆಲ್ಲ ಆದರಿಸಿದನಾ ॥ ವೇದಾವೇದಾಂತನ ಯಾದವಪ್ರಿಯನಾ ॥ ೨ ॥

ವರಗೌರಿಪುರದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿಹನಾ || ವರದ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲರಾ
ಯನ್ನಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೪೯. ರಾಗ ಪೀಲು, ಅಟಿತಾಳ.

ಕೊಳ್ಳೆಗಾರ ನಿನ್ನ ಕಂದಾ | ಗೋಪಿ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಮುಕುಂದಾ ||
|| ಪಲ್ಲ || ಉಳ್ಳ ಬೆಣ್ಣೆಯನೆಲ್ಲಾ ತಿಂದಾ | ಬಹು | ಕ್ಷುಲ್ಲಕನೆಲೆ
ಗೋವಿಂದಾ || ಗುಲ್ಲ ಮಾಡದೆ ರಾತ್ರಿ ಬಂದಾ | ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ
ಮಾನವ ಸೂರೆಗೊಂಡಾ | ಬಲು ಭಂಡಾ | ಬಲು ಭಂಡಾ | ಉದ್ದಂಡಾ |
ಪ್ರಚಂಡಾ | ರುಗ್ಮಿಣಿ ಗಂಡಾ | ಅಂಡಜವಾಹನ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನು ||
|| ೧ || ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ಬೆದರಿಸಿ | ಮನೆ | ಹೊಕ್ಕು ನಮ್ಮ ಹೊರಡಿಸಿ ||
ಅಕ್ಕಾ ಹಾಲು ಗಡಿಗೆ ಇಳಿಸಿ | ಕುಡಿದು | ಸಿಕ್ಕದೆ ಓಡುವ ಸರಸಿ ||
ಅವನು ತ್ರಾಣೆ | ಅವನು ತ್ರಾಣೆ | ನಿನ್ನಾಣೆ | ಅವರಾಣೆ | ಇವರಾಣೆ ||
ಕಣ್ಣಾಣೆ ಕಾಣೆ ಜೋರನು ಸಿಕ್ಕ ಜಾಣೆ || ೨ || ಧೊರೆಯ ಮಗನಾದ
ರೇನು | ಈ | ಧರೆಯ ತಾನಾಳಿದರೇನು | ಮೊರೆಯ ಕೇಳು ಗೋಪಮ್ಮಾ |
ನಿಮ್ಮ | ಮೊರೆಯ ಪೊಕ್ಕವರು ನಾವಮ್ಮಾ || ಊರಿಲ್ಲಾ | ಊರಿಲ್ಲಾ |
ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲಾ | ನಾವೆಲ್ಲಾ | ನಿಲ್ಲುವರಲ್ಲಾ || ಪುರಂದರವಿಠಲನ ದುಡುಕು
ಒಂದೊಂದಲ್ಲಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೫೦. ರಾಗ ಅಸಾವೇರಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ನಾರಾಯಣ ನಿನ್ನ ನಾಮದ ಸ್ಮರಣೆಯ | ಸಾರಾವೃತನೆನ್ನ
ಬಾಯಿಗೆ ಬರಲಿ || ಬಾ ರಂಗ || ಪಲ್ಲ || ಅಡುವಾಗ ನಲಿದಾಡುವಾಗಲಿ |
ನೋಡುತ ನಿಂದು ಮಾತಾಡುವಾಗ || ಕೇಡುತನದಿಂದ ಕೂಡಿ ಈ ಭವ
ದೊಳು | ಮಾಡಿಗ ಪಾಪವು ಓಡಿ ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ || ೧ || ಉರಿ
ಬಂದಾಗಲಿ ಭಳಿಬಂದಾಗಲಿ | ಗಡಗಡ ನಡುಗುತ್ತಿರುವಾಗಲಿ || ಹರಿ
ನಾರಾಯಣ ದುರಿತ ನಿವಾರಣ | ಇರುಳು ಹಗಲು ನಿನ್ನ ಸ್ಮರಣೆ
ಮಾಡುವಂತೆ || ೨ || ಕಷ್ಟವಾಗಿರಲಿ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿರಲಿ | ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗ
ಳಿಲ್ಲ ಕೂಡಿರಲಿ || ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣಯೆಂಬಭೀಷ್ವದ ನಾಮದ | ಅಷ್ಟಾ

ಕ್ಷಂ ಮಂತ್ರ ಜಪಿಸುವ ಹಾಗೆ || ೩ || ಕನಸಿನೊಳಾಗಲಿ ಮನಸಿನೊಳಾ
ಗಲಿ | ಮನಸು ಕೆಟ್ಟರಲಿ ಮುನಿದಿರಲಿ || ಜನಕಜಾಪತಿ ನಿನ್ನ ನಾಮದ
ಸ್ಮರಣೆಯು | ಮನಸಿನೊಳಗೆ ಒಮ್ಮೆ ನೆನಸುವ ಹಾಗೆ || ೪ || ಸಂತತ
ನಿನ್ನಯ ಸಾಸೀರ ನಾಮವೆನ್ನ | ಅಂತರಂಗದೊಳಗಿರುತ್ತಿರಲಿ ||
ಸಂತತ ವರದ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲ ಎ | ನ್ನಂತ್ಯಕಾಲದೊಳ್ ಒಮ್ಮೆ
ನೆನಸುವ ಹಾಗೆ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೫೧. ರಾಗ ಸಾರಂಗ, ಛಾಪುತಾಳ.

ದೇವಕಿ ನಂದನ ಮುಕುಂದ || ಪಲ್ಲ || ನಿಗಮೋದ್ಧಾರ ನವನೀತ
ಜೋರ || ಖಗಪತಿವಾಹನ ಜಗದುದ್ಧಾರ | ೧ || ಶಂಖಚಕ್ರಧರ
ಶ್ರೀಗೋವಿಂದ || ಪಂಕಜಲೋಚನ ಸರಮಾನಂದಾ || ೨ || ಮಕರ
ಕುಂಡಲಧರ ಮೋಹನಾಕಾರ || ರುಗ್ಮಿಣಿವಲ್ಲಭ ಪಾಂಡವಬಂಧೋ ||
|| ೩ || ಕಂಸಮರ್ದನ ಕೌಸ್ತುಭಹರಣ || ಹಂಸವಾಹನ ಪೂಜಿತಚ
ರಣ || ೪ || ವರ ವೇಲಾಪುರ ಚನ್ನ ಪ್ರಸನ್ನ | ಪುರಂದರವಿಠಲ ಸಕಲ
ಗುಣಪೂರ್ಣಾ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೫೨. ರಾಗ ಸುರಟಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಮನೆಯೊಳಗಾಡೋ ಗೋವಿಂದಾ | ನೀನು | ನೆರೆಮನೆಗಳಿಗೇ
ಪೋಗುವದಾವ ಚಂದಾ || ಪಲ್ಲ || ನೊಸಲಿಗೆ ತಿಲಕವನಿಡುವೇ | ಅಚ್ಚು |
ಹೊಸ ಬೆಣ್ಣೆಯನಿಕ್ಕಿ ಕಜ್ಜಾಯ ಕೊಡುವೇ || ವಸನಾಭರಣವನಿ
ಡುವೇ | ಚಿಕ್ಕ | ಪಸುಳಿ ನಿನ್ನನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಡುವೇ || ೧ ||
ಅಣ್ಣಯ್ಯ ಬಲರಾಮ ಸಹಿತಾ | ನೀನು | ಚನ್ನಾಗಿ ತಿರುಗಾಡುವ
ದೇನು ವಿಹಿತಾ || ಹೆಣ್ಣುಗಳ್ಯಾಕೊ ಸಂಗಾತಾ | ಎನ್ನ | ಬಿನ್ನಪವನು
ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳು ಪ್ರೀತಾ || ೨ || ಜೋರನೆನಿಸಿಕೊಳಲ್ಯಾಕೊ | ಲಕ್ಷ್ಮೀ |
ನಾರಾಯಣನೆಂಬ ಬಿರಿದು ಇರಲಿಕ್ಕೆ || ವಾರಿಜಾಕ್ಷ್ಮಿರ ಕೂಟ ಸಾಕೋ |
ನಮ್ಮ | ಪುರಂದರವಿಠಲ ಮನೆಯೊಳಾಡಬೇಕೋ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೫೩. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಬಿನ್ನಹಕೆ ಬಾಯಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ । ಅನಂತಾಪರಾಧ ಎನ್ನಲ್ಲಿ ಇರ
ಲಾಗಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಶಿಶುನೋಹ ಸತಿನೋಹ ಜನನಿಜನಕರ ನೋಹ ।
ರಸಿಕಭ್ರಾತರ ನೋಹ ರಾಜನೋಹಾ ॥ ಪಶುನೋಹ ಭೂನೋಹ
ಬಂಧುವರ್ಗದ ನೋಹ । ಅಸುರಾರಿ ನಿನ್ನ ಮರೆತೆನೋ ಅಕಟ
ಕಾಯೋ ॥ ೧ ॥ ಅನ್ನಮದವರ್ಧಮದವಖಿಳ ವೈಭವದ ಮದ ।
ಮುನ್ನ ಪ್ರಾಯದ ರೂಪ ನೋಹ ಮದವೋ ॥ ತನ್ನ ಸತ್ವದಾ ಮದ
ಧಾತ್ರಿವಶವಾದ ಮದ । ಇನ್ನು ತನಗೆದುರಿಲ್ಲನೆಂತೆಂಬೊ ಮದ
ದಿಂದಾ ॥ ೨ ॥ ಇಷ್ಟ ದೊರಕಿದರೆ ಮತ್ತಿಷ್ಟ ಬೇಕೆಂಬಾಶೆ । ಅಷ್ಟ
ದೊರಕಿದರೂ ಮತ್ತಷ್ಟರಾಶೆ ॥ ಕಷ್ಟಬೇಡೆಂಬಾಶೆ ಕಡುಸುಖವ ಕಾಂ
ಬಾಶೆ । ನಷ್ಟ ಜೀವನದಾಶೆ ಪುರಂದರವಿಠಲ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೫೪. ರಾಗ ಪರೋಜ, ಆದಿತಾಳ.

ಕೊಡೊ ಕೊಡೊ ಕೊಡೊ ಕೊಡೊ ರಂಗಾ ಕೊಡೊ । ಮಡದಿ
ಯರುಡುವ ಶೀರೆಗಳಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಬಂಡು ಮಾಡದಿರು ಭಾವಜನ
ಯ್ಯನೆ ॥ ನೀರಜನಾಭನೆ ದಯಮಾಡೋ ॥ ೧ ॥ ಗರತಿಯರೆಲ್ಲರು
ಗುಲ್ಲು ಮಾಡುವರು ॥ ದೀನನಾಥನೆ ದಯಮಾಡೋ ॥ ೨ ॥ ಸುರ
ಹೊನ್ನೆಮರವೇರಿ ಅಡಗಿದ ನಿಪುಣನೆ ॥ ಆನಂದ ಭರಿತನೆ ದಯ
ಮಾಡೊ ॥ ೩ ॥ ಮಾನವ ಸೆಳೆದು ಮಮತೆಲಿ ಬಿಗಿದ ॥ ಪುಂಡರೀಕಾ
ಕ್ಷನೆ ದಯಮಾಡೊ ॥ ೪ ॥ ಪುರಾತನ ಪುರುಷಾ, ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನೆ ॥
ಪುರಂದರವಿಠಲನೆ ದಯಮಾಡೊ ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೫೫. ರಾಗ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನಿ ಕಾಪಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಗುಣವಾಯಿತೆನ್ನ ಭವರೋಗಾ । ಕೃಷ್ಣನೆಂಬ ವೈದ್ಯನು ದೊರಕಿ
ದನು ॥ ಗುಣವಾಗುವವರಿಗೆ ಎಣೆಯಿಲ್ಲ । ಗುಣವಂತರಾಗುವರು ಭವ
ದೆಲ್ಲಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಸಂತತ ಹರಿಭಕ್ತಿಯನ ಪಾನಾ । ಸಂತತ ಗುರುಭಕ್ತಿ

ಮರುಪಾನಾ || ಸಂತತ ಶ್ರವಣ ಕಠಿನ ಪಥ್ಯ | ಸಂತತ ಕೀರ್ತನ
ಉಪ್ಪೋದಕ || ೧ || ಚಂದ್ರೋದಯ ಉಂಟು ಈತನಲ್ಲಿ | ಚಿಂತಾಮಣಿ
ಯುಂಟು ಈತನಲ್ಲಿ || ಸಂಚಿಯೊಳಗೆ ತುಂಬ ಮಾತ್ರಿಗಳುಂಟು |
ಜಿನ್ನಾಗಿ ಗುಣಮಾಡುವನೀತಾ || ೨ || ಗುರುಸ್ಮರಣೆಯು ಶಾಂತಿಮೆ
ಣಸು ಹರಿದಿವ್ಯನಾಮವು ಸಾರನ್ನಾ || ಗುರುಪಾದಸೇವೆಯು ಶೀಸಾರು |
ಹರಿಪಾದೋದಕವೇ ಘೃತವು || ೩ || ಸಹಸ್ರನಾಮದಿ ತಾ ವಂದ್ಯಾ |
ಸಕಲ ಸ್ವತಂತ್ರಕೆ ತಾ ಬಾಧ್ಯ || ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂಬ ವೈದ್ಯ |
ಪುರಂದರವಿಠಲನೆ ನಿರವಧ್ಯ || ೪ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೫೬. ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾನತಿ, ಅದಿತಾಳ.

ದಾರ ಮಗನಮ್ಮ | ರಂಗಯ್ಯ | ದಾರ ಮಗನಮ್ಮ || ಪಲ್ಲ ||
ದಾರಲಿ ನೋಡುತ್ತ | ಧೀರನಾಗಿ ನಿಂತ | ದಾರು ತಿಳಿಯದ ||
|| ಅನುಪಲ್ಲ || ಅರವಿಂದಾನನೆ ಕೇಳ್ ಮರೆಯಾದರೇ || ಅರಿಯದಂದದಿ
ಬಂದು ಅಧರ ಮುದ್ದಾಡಿದ || ೧ || ಕಾಂತೆ ಕೇಳೇ ಏಕಾಂತದಿ ಮಲ
ಗಿರೆ || ಕಾಂತನಾಗಿ ಏಕಾಂತಕ್ಕೆ ಕರದನೆ || ೨ || ನಾರಿ ಕೇಳೆ ಅಕ್ಕ ಸಾರ
ವನೆ ಪೊಕ್ಕು || ಸೇರಿ ನನ್ನಯ ಶೀರೆಯ ಶೆಳೆದ್ದೊದಾ || ೩ || ಸರಸಿ
ಜಾಕ್ಷಿ ಕೇಳ್ ಸರಿರಾತ್ರಿಯೊಳು || ಸರಸರನೆ ಬಂದು ಸರಸವಾಡೀ
ಪೋದ || ೪ || ಗಾಡಿಗಾರ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲ || ಗಾಢಾಲಿಂಗಿಸಿ ತಾ
ಹಿಡಿಪೋದಾ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೫೭. ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಪ್ರೇಮ ಕುಲವು ತಿಳಿಯಲಾಗದು || ಪಲ್ಲ || ಕಡಲ ಮಗಳ ಗಂಡ
ನಂತೆ | ಅಡವಿಯೊಳಗೆ ಮಡದಿಯಂತೆ || ಪೊಡವಿಗೆ ತಾನೊಡೆಯ
ನಂತೆ | ಕೊಡೆಯ ಹಿಡಿದು ಬೀಡಿದನಂತೆ || ೧ || ರಕ್ಕಸರಲ್ಲಿ ಕಾಳಗ
ವಂತೆ | ಮರ್ಕಟರಲ್ಲಿ ಬಂಟರಂತೆ || ಪಕ್ಷಿ ಏರಿ ಮೆರದನಂತೆ | ಮುಕ್ಕ

ಣ್ಣೇಶ್ವರ ಮೊಮ್ಮಗನಂತೆ || ೨ || ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢನಂತೆ | ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ
ಶೂರನಂತೆ || ಮುದ್ದು ಪುರಂದರವಿಠಲನಂತೆ | ಬೇಲೂರ ಚನ್ನಿಗ
ನಂತೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೫೮. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ನಾನಾ ಮುಂದೆ ರಂಗಾ ನೀ ಎನ್ನ ಹಿಂದೆ | ಎಂದೆಂದು ನಿನ್ನ ನಾಮವ
ಎಂದೆಂಬೆ || ಪಲ್ಲ || ಅನಾಥನು ನಾನು ಎನಗೆ ಬಂಧು ನೀನೂ |
ಹೀನನು ನಾನು ದಯವಂತ ನೀನೂ || ಧ್ಯಾನಮಂತ್ರನು ನೀನು ಧ್ಯಾನಿ
ಸುವನು ನಾನು | ಜ್ಞಾನಗಮ್ಯನು ನೀನು ಅಜ್ಞಾನಿ ನಾನೂ || ೧ ||
ಸುರತರುವೆ ನೀನು ಫಲ ಬಯಸುವಂಥವ ನಾನು | ಸುರಘನು ನೀನು
ಕರದುಂಬಿ ನಾನೂ || ವರ ಚಿಂತಾಮಣಿ ನೀನು ಪರಿಚಿಂತಿಸುವೆ ನಾನು |
ರರಧಿ ಕ್ಷೀರನೆ ನೀನು ತರಳನು ನಾನೂ || ೨ || ಒಂದರೊಳೊಂದೊಂದು
ಅವಗುಣವ ಹೊಂದಿದೆ | ಕಂದನೆಂದೆತ್ತಿಕೊ ಸಲಹೊ ಬೇಗ ||
ತಂದೆ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲರಾಯ ನೀ | ಬಂದೆನ್ನ ಮನದಲಿ ನಲಿನಲಿ
ವಾಡೂ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೫೯. ರಾಗ ಸಾದಸಾನುಕ್ರಿಯೆ, ಆದಿತಾಳ.

ಗೋಪಿಯ ಭಾಗ್ಯವಿದೂ | ಶ್ರೀಪತಿ ತಾ ಶಿಶುರೂಪಿನಲ್ಲಿರುವದು ||
|| ಪಲ್ಲ || ಕಡು ಮುದ್ದು ರಂಗನ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆತ್ತತ | ಜಡೆಯ
ಹಣಿದು ಹೂವಾ ಮುಡಿಸಿ ಬೇಗಾ || ಬಿಡದೆ ಮುತ್ತಿನ ಚಂದದರಳಲೆ
ಮಲಕನು | ಸಡಗರದಿಂದಲಲಂಕರಿಸಿದಳೂ || ೧ || ನಿತ್ಯ ನಿರ್ವಲನಿಗೆ
ನೀರನೆರದು ತಂದು | ಎತ್ತಿ ತೊಡೆಯೊಳಟ್ಟು ಮೊಲೆಯೂಡಿ || ಮುತ್ತ
ಕೊಟ್ಟಳು ಬಲು ವಿಧದಿಂದ ಆಡಿಸಿ | ಅರ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಪಾಡಿ ತಾ ತೂಗಿ
ದಳೂ || ೨ || ದೃಷ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಿತೆಂದು ಇಟ್ಟು ವಿಭೂತಿಯ | ತಟ್ಟಿಯೊಳಾ
ರತಿಗಳ ಬೆಳಕೂ || ಧಟ್ಟನೆ ಬೇವುಪ್ಪುಗಳ ನಿವಾಳಿಸಿ | ತೊಟ್ಟಲೊಳಗೆ
ಇಟ್ಟು ತೂಗಿ ಪಾಡಿದಳೂ || ೩ || ಎನ್ನಪ್ಪ ರಂಗ ನೀ ಸುಮ್ಮನಿರೋ
ದೊಡ್ಡ | ಗುಮ್ಮ ಬಂದೈದಾನೆ ಅಳಬೇಡಾ || ಬೊಮ್ಮನ ಪಿತ ನಿನಗ

ಮೈಯ ಕೊಡುವೆನು । ಸುಮ್ಮನೀನಿರು ಎಂದು ಪಾಡಿ ತೂಗಿದಳೂ ॥
 ॥ ೪ ॥ ಮಾಧವ ಜೋ ಮಧುಸೂದನ ಜೋಜೋ । ಯಾದವರಾಯ
 ಶ್ರೀಜೋ ಎನ್ನುತಾ ॥ ಆದಿ ಮೂರುತಿ ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿಠಲನ । ಆದ
 ರದಿಂದಲಿ ಪಾಡಿ ತೂಗಿದಳೂ ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೬೦. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ನಂಬ ಕೆಟ್ಟವರಿಲ್ಲವೋ । ರಂಗಯ್ಯನ । ನಂಬದೆ ಕೆಟ್ಟರೆ ಕೆಡಲೀ ॥
 ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಅಂಬುಜನಾಭನ ಪಾದವ ನೆನೆಯೆ ಭ । ವಾಂಬುಧಿ ದುಃಖವ
 ಪರಿಹರಿಸುವ ಕೃಷ್ಣ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಬಲಿಯ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ । ಇಳಿಸಿ ಭಕ್ತ ।
 ಗೊಲಿದು ಬಾಗಿಲ ಕಾಯ್ದನೂ ॥ ಛಲದೊಳು ಅಸುರನ ಶಿರಗಳ ತಂದು
 ತಾ । ನೊಲಿದು ವಿಭೀಷಣಗೆ ಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿದ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ೧ ॥ ತರಳ
 ಪ್ರಹ್ಲಾದಗೊಲಿದೂ । ಉಗುರಿಸಿಂದ । ಹಿರಣ್ಯನುದರ ಶೀಳವ ॥ ಕಿರಾ
 ಜಗೊಲಿದು ನೆಗಳು ನುಂಗುತಿರಲಾಗಿ । ಶಿರವ ತಂದು ಕಪ್ಪ ಪರಿಹರಿ
 ಸಿದ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ೨ ॥ ಪಾಂಡವರಿಂಗೊಲಿದೂ । ಕಾರವರನ್ನು । ತುಂಡು
 ಭಿದ್ರವ ಮಾಡಿದ ॥ ಅಂಡಲೆದು ದ್ರೌಪದಿ ಸಭೆಯೊಳು ಕೂಗೆ । ಬಂದು
 ಕಾಯ್ದ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲಾ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀನುಭೇತಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೧೬೧. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಝಂಪಿತಾಳ.

ಉಬ್ಬದಿರು ಉಬ್ಬದಿರು ಎಲೊ ಮಾನವಾ । ಹೆಬ್ಬಲಿಯಂತೆ ಯಮ
 ಬೊಬ್ಬ ಕಾದಿರುವಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಸಾಗರ ತರಂಗದಂತೆ ಸಾವು ಹುಟ್ಟಿರ
 ಲಾಗಿ । ಭೋಗ ಭಾಗ್ಯಗಳೆಂದು ಬಳಲಿದ್ಯಾಕೋ ॥ ನಾಗಪೆಡೆ ನೆಳ
 ಲಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕಪ್ಪೆಯ ರೀತಿ । ಕೂಗಿ ಚೀರಿದರೆ ನೀನಾಗ ಕೇಳುವರೇ ॥
 ॥ ೧ ॥ ಮಾಳಿಗೆ ಮನೆಯೆಂದು ಮತ್ತೆ ಸತಿಸುತರೆಂದು । ಜಾಲಿಗೆ ಧನ
 ಧಾನ್ಯಪಶುಗಳೆಂದೂ ॥ ವೇಳೆ ತಪ್ಪದೆ ತಿಂಬೊ ಕೂಳು ತನಗುಂಟೆ
 ನಲು । ಗಾಳಿಗಿಕ್ಕಿದ ದೀಪ ಬಾಳು ಬದುಕೆಲ್ಲಾ ॥ ೨ ॥ ಅಸ್ಥಿರದ ಭವ

ದೊಳಗೆ ಅತಿಶಯಗಳೆಣಿಸದೆ । ವಸ್ತುವಿದರಲಿ ಕೇಳೊ ವೈರಾಗ್ಯವೂ ॥
 ವಿಸ್ತಾರಮಹಿಮ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನ್ನ । ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತದಿ ನೆನೆದು ಮುಕ್ತಿ
 ಪಡೆ ಮನುಜಾ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೬೨. ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಯಾವಾಗಲೂ ಹೇಳಬಾರದೆ । ವಾಸು । ದೇವ ಕೈಬಿಡಬೇಡೆಂದೆನು
 ತಲಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಇಕ್ಕೆ ಎರೆವರಿಲ್ಲ ಇಷ್ಟಬಂಧುಗಳಿಲ್ಲ । ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರಣ್ಣ
 ತಮ್ಮರಿಲ್ಲ ॥ ಒಕ್ಕುಂಡಿಯಾಗಿ ನಾ ಅಡುತಿರುವೆ ಸದಾ । ದುಃಖಸಡು
 ವೆನೆಂದು ರಕ್ತಸಾಂತಕನೊಳು ॥ ೧ ॥ ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳು ಇಲ್ಲ ಒಡವೆ
 ವಸ್ತುಗಳಿಲ್ಲ । ಪಡೆದ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳೊಬ್ಬರಿಲ್ಲ ॥ ಎಡವುತ್ತಿದ್ದರೆ ಬಿದ್ದು
 ಎತ್ತಿಕೊಂಬುವರಿಲ್ಲ । ಒಡೆಯ ನೀನೆನ್ನ ಕೈಬಿಡಬೇಡೆಂದೆನುತಲಿ ॥ ೨ ॥
 ಮಾಡಿದ್ದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಡಿದ್ ಧನವಿಲ್ಲ । ಆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಕ್ಕ
 ಳಿಲ್ಲ ॥ ಅಡುವಾಗಲು ಸ್ತುತಿ ಮಾಡುವೆನೆಂದರೆ । ಮೂಢರೊಳಗೆ ಬರಿ
 ಮೂಢನಾಗಿಹೆನೆಂದು ॥ ೩ ॥ ಇಷ್ಟಾದ ಮೇಲೆ ಕೈಬಿಟ್ಟೆಯಾದರೆ ಎನ್ನ ।
 ಕಟ್ಟಾದೆಂದಿಗು ಬಿಡೆ ನಿನ್ನನು ॥ ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ಕೊಡುವಂಥ ದೇವನ
 ಳ್ಲೆಂದು ಈ । ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಪಕೀರ್ತಿ ಬರುವದು ನಿನಗೊಂದು ॥ ೪ ॥
 ಮೋಕ್ಷದಾಯಕ ವಿಶ್ವರೂಪ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕ । ಸಾಕ್ಷಿಸ್ವರೂಪ ಸರ್ವೇಶ್ವ
 ರನೆ ॥ ಸಾಕ್ಷಾತು ಶ್ರೀಗುರುಪುರಂದರವಿಠಲನೆ । ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು
 ಲಕ್ಷ್ಮೀವಲ್ಲಭನೊಳು ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೬೩. ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಎಂಥಾ ಪಾಪಿ ದೃಷ್ಟಿ ತಾಗಿತು । ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಗೆ । ಕೆಟ್ಟ ಪಾಪಿ
 ದೃಷ್ಟಿ ತಾಗಿತು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಶಿಶು ಹಸಿದನೆಂದು ಗೋಪಿ । ಮೊಸರು ಕುಡಿ
 ಸುತ್ತಿರಲು ನೋಡಿ ॥ ಹಸಿದ ಬಾಲರ ದೃಷ್ಟಿ ತಾಗಿ । ಮೊಸರು ಕುಡಿಯ
 ಲೊಲ್ಲನೆ ॥ ೧ ॥ ಕೃಷ್ಣ ಹಸಿದನೆಂದು ಗೋಪಿ । ಬಟ್ಟಲೊಳಗೆ ಕ್ಷೀರ
 ಕೊಡಲು ॥ ಕೆಟ್ಟ ಬಾಲರ ದೃಷ್ಟಿ ತಾಗಿ । ಕೊಟ್ಟ ಹಾಲಾ ಮುಟ್ಟನೆ ॥ ೨ ॥

ಚಿನ್ನ ಹಸಿದನೆಂದು ಗೋಪಿ । ಬೆಣ್ಣೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಲು ನೋಡಿ ॥
 ಸಣ್ಣ ಬಾಲರ ದೃಷ್ಟಿ ತಾಗಿ । ಬೆಣ್ಣೆ ವಿಷಮವಾಯಿತೆ ॥ ೩ ॥ ಅಂಗಿ
 ಹಾಕಿ ಉಂಗುರವಿಟ್ಟು । ಕಂಗಳಿಗೆ ಕಪ್ಪನಿಟ್ಟು ॥ ಅಂಗಳದೊಳು ಆಡೊ
 ಕೃಷ್ಣಗೆ ಹೆಂಗಳಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿದೇನೋ ॥ ೪ ॥ ಶಲೆ ಉಡಿಸಿ ಮುಲ್ಲೆ
 ಮುಡಿಸಿ । ಚೆಲ್ಲುವ ಫಣಿಗೆ ತಿಲಕನಿಟ್ಟು ॥ ವಲ್ಲಭಪುರಂದರವಿಠಲಗೆ ।
 ಪುಲ್ಲನೇತ್ರೀರು ನೋಡಿದರೇನೋ ॥ ೫ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೧೬೪. ರಾಗ ಅನಂದಭೈರವಿ, ತ್ರಿಪುಟತಾಳ.

ಸಿಕ್ಕಿದಾನೆಲೆ ಜಾಣೇ ಶ್ರೀವೇಣುಗೋಪಾಲಾ । ಭಕ್ತವತ್ಸಲದೇವಾನೇ ॥
 ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಮಕ್ಕಳ ಚಂಡಿಕೆ ಮರದ ಕೊನೆಗೆ ಕಟ್ಟಿ । ಫಕ್ಕನೆ ಕೃಷ್ಣ
 ಚಪ್ಪಳಿ ನಿಕ್ಕುವನಮ್ಮ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಬಚ್ಚಲೊಳ
 ಗೆಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು । ಬಣ್ಣ ವಸ್ತ್ರವ ಬಿಚ್ಚಿ ಬರೆ ಮೈಯಲಿರೆ ॥ ಕಣ್ಣಿಗೆ
 ಬಿಸಿನೀರು ಚೆಲ್ಲಿ ಶೀರೆಯನೊಯ್ದು । ಉನ್ನಂತವಾದ ವೃಕ್ಷವನೇರಿದ
 ನಮ್ಮ ॥ ೧ ॥ ಪಟ್ಟಿ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಪತಿಯಂತೆ ಕುಳ್ಳಿರೆ । ಎಷ್ಟು
 ಸ್ವತಂತ್ರವೆ ಆತನಿಗೆ ॥ ಉಟ್ಟ ಶೀರೆಯ ಶೆಳೆದು ಬಟ್ಟೆಕಾಚವ ಪಿಡಿದು ।
 ಎಷ್ಟೆಂತ ಪೇಳೆಲೆ ಭ್ರಷ್ಟಮಾಡಿದನಮ್ಮ ॥ ೨ ॥ ಸಡಗರದಿ ಮೋಡತ
 ಸಹಸ್ರಗೋಷ್ಠರ । ಒಡಗೂಡಿ ಕೊಳಲನೂದುವ ದಧಿಯ ॥ ಕಡೆವ
 ಗೋಪಿಯ ಸೆರಗಾ ಜಡೆಪಿಡಿದೆಳೆವಾ ಎ । ಮೊಡೆಯನು ಪುರಂದರ
 ವಿಠಲರಾಯನೇ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೧೬೫. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಆದಿತಾಳ.

ವೃಂದಾವನದೇವಿ ನಮೋ ನಮೋ । ಚಿಲ್ವಿ । ಮಂದರಧರನ ಮನ
 ಪ್ರಿಯಳೆ ॥ ವೃಂದಾವನದೇವಿ ನಮೋ ನಮೋ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ನಿನ್ನ ಸೇವಿಸಿ
 ಉದಕವನೇರಿಯಲು । ಮುನ್ನ ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಹೋಗುವದು ॥ ಎನ್ನ
 ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಕುಲದವರಿಗೆಲ್ಲ । ಉನ್ನಂತ ಮೈಕುಂಠ ಪದವೀವಳೇ ॥
 ॥ ೧ ॥ ಒಂದೊಂದು ದಳದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಮೂರುತಿ । ಸಂದಣಿಸಿವೆ
 ಬಹು ಗುಪಿತದಲೀ ॥ ಬಂದು ಕುಂಕುಮ ಶಂಖಚಕ್ರ ಧರಿಸಿದರೆ ।

ತಂದೆ ನಾರಾಯಣ ಕರದೊಯ್ಯುವ || ೨ || ಹರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ ತುಲಸಿ
ನಿರ್ಮಾಲ್ಯವ | ಕೊರಳೊಳು ಧರಿಸಿ ಕರ್ಣದೊಳಟ್ಟರೆ || ದುರಿತ ರಾಶಿ
ಗಳೆಲ್ಲ ಅಂಜಿ ಓಡುತ್ತಲಿವೆ | ಹರಿ ತನ್ನವರೆಂದು ಕೈಪಿಡಿವಾ || ೩ ||
ಹತ್ತು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹತ್ತು ವಂದನೆ ಮಾಡೆ | ಉತ್ತಮ ವೈಕುಂಠ ಪದ
ವೀವಳೇ || ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೆ ಬಂದು ಕೈಮುಗಿದವರನ್ನು | ಕರ್ತು ನಾರಾ
ಯಣ ಕರದೊಯ್ಯನು || ೪ || ಅವಾವ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆಯ ಮಾಡಲು |
ಪಾವನ ವೈಕುಂಠಪದವೀವಳೇ || ದೇವ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲರಾಯನ |
ದೇವಿ ನಿನ್ನ ಮುಟ್ಟಿ ತ್ರಾಹಿಯೆಂಬೆ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೀಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೬೬. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಆದಿತಾಳ

ಕೌಲ್ಯಾಣಂ ತುಲಸಿ ಕಲ್ಯಾಣಂ | ಕಲ್ಯಾಣವೇ ನಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣ ಶ್ರೀತುಲ
ಸಿಗೆ ಬಲ್ಲಿದ ಶ್ರೀವಾಸುದೇವನಿಗೆ || ಪಲ್ಲ || ಅಂಗಳದೊಳಗೆಲ್ಲ ತುಲ
ಸಿಯ ವನಮಾಡಿ | ಶೃಂಗಾರವ ಮಾಡಿ ಶೀಘ್ರದಿಂದ || ಕಂಗಳ
ಪಾಪವ ಪರಿಹರಿಸುವ ಮುದ್ದು | ರಂಗ ಬಂದಲ್ಲಿ ತಾನೆಲಸಿದನೂ || ೧ ||
ಮಿಂದು ಮಡಿಯನುಟ್ಟು ಸಂದೇಹವ ಬಿಟ್ಟು | ತಂದ ಶ್ರೀಗಂಧಾಕ್ಷತೆ
ಗಳಿಂದ || ಸಿಂಧುಶಯನನ ವೃಂದಾವನದಿ ಪೂಜಿಸೆ | ಕುಂದದ
ಭಾಗ್ಯವ ಕೊಡುತಿಹಳೂ || ೨ || ಭಕ್ತ್ಯುಭೋಜ್ಯಂಗಳ ನೈವೇದ್ಯವ
ನಿತ್ತು | ಲಕ್ಷಬತ್ತಿಯ ದೀಪವ ಹಚ್ಚಿ ಅ || ಧೋಕ್ಷಜ ಸಹಿತ ವೃಂದಾ
ವನ ಪೂಜಿಸೆ | ಸಾಕ್ಷಾತ್ ನೋಕ್ಷನ ಕೊಡುತಿಹಳು || ೩ || ಉತ್ಥಾನ
ದ್ವಾದಶಿ ದಿವಸದಲಿ ಕೃಷ್ಣಾ | ಉತ್ತಮ ತುಲಸಿಗೆ ವಿವಾಹವಾ ||
ಜಿತ್ತನಿರ್ಮಲರಾಗಿ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ | ಉತ್ತಮಗತಿ ಈವ ಪುರಂದರ
ವಿಠಲ || ೪ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೬೭. ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಕೌಯಲಾರೆನು ಕೃಷ್ಣ ಕಂಡವರ ಬಾಗಿಲನೂ || ನಾಯಕನಿಗೆ
ಳಂತೆ ಪರರ ಪೀಡಿಸುತಾ || ಪಲ್ಲ || ಉದಯದಲಿ ಎದ್ದು ಸಂಧ್ಯಾನ ವಿಧಿ

ಗಳ ಬಿಟ್ಟು । ಪದುಮನಾಭನ ಸೇವೆಯನು ಮಾಡದೆ ॥ ಮೊದಲೆ ನಿನ್ನ
ರ್ಚಿಸದೆ ನರರ ಸದನವ ಪೊಕ್ಕು । ಒದಗಿ ಸೇವೆಯ ಮಾಡಿ ಅವರ
ಬಾಗಿಲನೂ ॥ ೧ ॥ ಕಲ್ಲು ಕರಗಿಸಬಹುದು ಹುರಿಗಡಲೆಯೊಳು ಅದರ ।
ತೈಲವನು ತೆಗದಾದರುಣಲುಬಹುದೂ ॥ ಬಲ್ಲಿದವರ ಮನಸು ಮೆಚಿ
ಸಲಾರೆ ಪ್ರತಿ । ಹಲ್ಲು ಕಿರಿಕಿಂದು ಹಂಬಲಿಸಿ ಬಾಯಿಬಿಡುತಾ ॥ ೨ ॥
ಇಂತು ನಾನಾ ಚಿಂತೆಯಲಿ ನಿನ್ನ ನೆನೆಯದೆ । ಭ್ರಾಂತಿಯೆಂದೆಂಬ
ಹೆಬ್ಬಲೆಗೆ ಸಿಲುಕಿ ॥ ಅಂತ್ಯವಾದಿಯ ಕಾಣೆ ಅರಿಕೆ ನಿನಗಿನಿತಿಲ್ಲ । ಚಿಂತೆ
ಯನು ಬಿಡಿಸಯ್ಯ ಪುರಂದರವಿಠಲಾ । ಕಾಯಲಾರೆನು ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀ ॥

೧೬೮. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಈ ಪರಿಯ ಸೊಬಗು ಇನ್ಯಾವ ದೇವರಿಗುಂಟು । ಗೋಪೀಜನ
ಪ್ರಿಯ ಗೋಪಾಲರಾಯಗಲ್ಲದೇ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಧೊರೆತನದಿ ಈಕ್ಷಿಸಲು
ಧರಣಿದೇವಿಯ ರಮಣ । ಸಿರಿತನದಿ ನೋಡೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತನೂ ॥
ಹಿರಿತನದಿ ನೋಡೆ ಕಮಲಸಂಭವನಯ್ಯ । ಗುರುತನದಲೀಕ್ಷಿಸಲು
ಗುರುಮಧ್ವ ಜನಕ ॥ ೧ ॥ ಪಾವನತೆಯಲಿ ನೋಡೆ ಆಮರ ಗಂಗಾ
ಜನಕ । ದೇವತ್ವದಲಿ ನೋಡೆ ದಿವಿಜರೊಡೆಯಾ ॥ ಲಾವಣ್ಯದಲಿ
ನೋಡೆ ಲೋಕಮೋಹನ ಪಿತನು । ಶೂರತ್ವದಲಿ ನೋಡೆ ದನು
ಜಾಂತಕ ॥ ೨ ॥ ಗಗನದಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ ಗರುಡ ವಾಹನತುರಗ ।
ಜಗವ ಧರಿಸಿದ ಅಹಿಯೆ ಪರಿಯಂಕವೂ ॥ ನಿಗಮಗೋಚರ ಪುರಂದರ
ವಿಠಲಗಲ್ಲದೆ । ಮಿಗಿಲಾದ ದೇವರ್ಕಳಿಗೀಭಾಗ್ಯವುಂಟೇ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀ ॥

೧೬೯. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಟತಾಳ.

ಹೊಂದಿರನಾಳುವಳಿಕನ್ನಿಕೆ । ಗಂಡನಿಲ್ಲದ ಹೆಂಗಸೀಕನ್ನಿಕೇ ॥ ಪಲ್ಲ ॥
ಮೇರು ಮಂದರವ ಕಡಗೋಲನೇ ಮಾಡಿ । ಉರಗ ವಾಸುಕಿ ನೇಣ
ಮಾಡಿ ॥ ಕ್ಷೀರಾಂಬುಧಿ ಸುರರಸುರರು ಮಧಿಸಲು । ಕೂರುಮರೂ
ಪವ ಧರಿಸಿದ ಕನ್ನಿಕೆ ॥ ೧ ॥ ಶಿಶುರೂಪ ತಾಳಿ ಆಲದೆಲೆಯ ಮೇಲೆ ।
ಅಸಮಯ ಜಲದೊಳು ಮಲಗಿಕೊಂಡು ॥ ವಶವಾಗದ ಮುನ್ನಾ

ಹೂವಿನೆದ್ದಕ್ಕಳಲ್ಲಿ । ಬಸುರಿಂದ ಬೊಮ್ಮನ ಪಡದಾ ಕನ್ನಿಕೆ ॥ ೨ ॥
 ಪಟ್ಟವಳಯನುಟ್ಟು ಬೊಟ್ಟು ಕುಪ್ಪಸ ತೊಟ್ಟು । ಬೊಟ್ಟು ಗಿಂಡಿಯ
 ಕೈಯ ಪಿಡಿದುಕೊಂಡು ॥ ದಿಟ್ಟ ಸ್ತ್ರೀರೂಪವ ತಾಳಿ ದೈತ್ಯರನೆಲ್ಲ । ಅಟ್ಟ
 ಹಾಸದಿ ಮೋಹಿಸಿದ ಕನ್ನಿಕೆ ॥ ೩ ॥ ಅಂಥ ಇಂಥವನೆಂದು ಕೇಳುತ್ತ
 ಇರಲಾಗಿ । ಸಂತತ ಸುರಂಗಿ ಅವೃತವನು ॥ ಪಂಕ್ತಿಯೊಳಗೆ ಅಳವಡಿ
 ಸದೆ ಬಡಿಸಿದ । ಎಂಥಾ ಸೊಬಗಿನ ಮೋಹದ ಕನ್ನಿಕೆ ॥ ೪ ॥ ಬೇಗೆ
 ಗಣ್ಣನಿಗೆ ಬಿಸಿ ಕೈಯನಿಡಲು ಬರೆ । ಭೋಗದಾಸೆಯ ದೋರಿ ಬೂದಿ
 ಮಾಡ್ತಾ ॥ ಭಾಗೀರಥಿಯ ಪಿತ ಪುರಂದರವಿಠಲಾ । ಭೋಗಿ ಬೇಲೂರ
 ಚನ್ನಿಗ ಕನ್ನಿಕೇ ॥ ೫ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೧೭೦. ರಾಗ ಧನಾಸಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಹೊನ್ನಾಮಾವೃತ ರುಚಿಕರವೆನಿಪುದೆ ಪರಮ ಭಕ್ತರಿಗಲ್ಲದೇ ॥ ಅಂ
 ಯದ ಕಡುಮೂರ್ಖ ಜನರಿಗೆ ಪೇಳ್ವರೆ ಹರುಷವಾಗಬಲ್ಲದೇ ॥ ಪಲ್ಲ ॥
 ಅಂದುಗೆ ಅರಳೆಲೆ ಯಿಟ್ಟರೆ ಕೋಡಗ ಕಂದನಾಗ ಬಲ್ಲದೇ । ಹಂದಿಗೆ
 ಹಾಲು ಸಕ್ಕರೆ ಉಣ್ಣಿಸೆ ಗಜೇಂದ್ರನಾಗ ಬಲ್ಲದೇ ॥ ಚಂದ್ರನ ಕಿರಣವು
 ಚಂದದಿ ತೋರಲು ಅಂಥ ನೋಡಬಲ್ಲನೇ । ಇಂದಿರಿಯರಸನ ನಾಮದ
 ಮಹಿಮೆಯ ಮಂದಮತಿಯು ಬಲ್ಲನೇ ॥ ೧ ॥ ಉರಗಕೆ ಕ್ಷೀರವನೆ
 ರೆಯಲು ವಿಷವೆಲ್ಲ ಹರಿದು ಬಿಡಲುಬಲ್ಲದೇ । ಕರದಲಿ ನೀಲಿಯ
 ತೊಳೆಯಲು ಅದರ ಕರಿದು ಹೋಗಬಲ್ಲದೇ ॥ ಪರಿಪರಿ ಭಂಗಾರ
 ವಿಟ್ಟರೆ ದಾಸಿಯು ಅರಸಿಯಾಗಬಲ್ಲಳೇ । ಭರದಿಂದ ಶ್ವಾನನ ಬಾಲವ
 ತಿದ್ದಲು ಸರಳವಾಗ ಬಲ್ಲದೇ ॥ ೨ ॥ ಮೋಡಕ್ಕೆ ಮಯ್ಯೂರ ಕುಣಿ
 ವಂತೆ ಕುಕ್ಕುಟ ನೋಡಿ ಕುಣಿಯಬಲ್ಲದೇ । ಗೋಡೆಯ ಇದಿರಲಿ ನಾಟ್ಯ
 ವನಾಡಲು ಗೋಡೆ ನೋಡಬಲ್ಲದೇ । ಹಾಡಿಕೆ ಲಕ್ಷಣ ಬಧಿರಗೆ
 ಪೇಳ್ವರೆ ಕೇಳಿ ಹರುಷನಹನೇ । ರೂಢಿಯೊಳಗೆ ನಮ್ಮ ಪುರಂದರ
 ವಿಠಲನ ಮೂಢ ಮನುಜ ಬಲ್ಲನೇ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀನುಧೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೧೭೧. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಅಟತಾಳ.

ಸುಂದಿತಯ್ಯ ಪ್ರಾಯವು ಸುಂದಿತಯ್ಯ || ಪಲ್ಲ || ಒಂದು ದಿನವು ಸುಖವು
ಇಲ್ಲ | ಕುಂದಿಹೋದೆ ಕಷ್ಟದಿಂದ || ಬಂಧನವನು ಬಿಡಿಸುತೆನ್ನ |
ತಂದೆ ನೀನೆ ರಕ್ಷಿಸಯ್ಯ || ಅನುಪಲ್ಲ || ತಂದೆಯುದರದಿ ಮೂರು
ತಿಂಗಳು | ಸಂದು ಹೋಯಿತು ತಿಳಿಯದೇ | ಬೆಂದೆ ನವಮಾಸದೊಳು
ಗರ್ಭದಿ | ನಿಂದು ತಾಯಿಯ ಗರ್ಭದಿ || ಕುಂದಿತಾಯುವು ಒಂದು
ವರುಷಾ | ಇಂದಿರೇಶನೆ ಕೇಳು ದುಃಖವಾ | ಬಂಧನದೊಳಗೆ ನಿಂದೆ
ಅನುದಿನ | ಮುಂದೆ ಮೋಕ್ಷದ ಮಾರ್ಗ ಕಾಣದೆ || ೧ || ಕತ್ತಲೆಯೊ
ಳರಲಾರೆನೆನತಲಿ | ಹೊತ್ತೆ ಹರಕೆಯ ನಿನ್ನೊಳೂ | ನಿತ್ಯದಲಿ ಮಲ
ಮೂತ್ರ ಬಾಲ್ಯದಿ | ಹೊತ್ತುಗಳದೆನು ಎನ್ನೊಳೂ || ಮತ್ತೆ ಹದಿನಾ
ರರ ಪ್ರಾಯದಿ | ಉಕ್ಕಿ ನಡದೆನು ಧರೆಯೊಳು | ಹತ್ತಿ ಸಂಸಾರದ
ಮಾಯಾ | ಸಿಕ್ಕಿದೆನು ಭವಬಲೆಯೊಳೂ || ೨ || ಎಡೆಬಿಡದೆ ಅನುದಿ
ನದಿ ಪಾಪದ | ಕಡಲೊಳಗೆ ನಾ ಬಿದ್ದೆನೊ | ದಡವ ಕಾಣದೆ ದುಃಖ
ದೊಳು ಬೆಂ | ದೊಡಲೊಳಗೆ ನಾ ನೊಂದೆನೊ || ಬಿಡದೆ ನಿನ್ನಯ
ಧ್ಯಾನವೆಂದೆಂ | ಭಡಗವೇರಿಸು ಎಂದೆನೂ | ದೃಢದಿ ನಿನ್ನಯ ಪಾದ
ಸೇರಿಸೊ | ಒಡೆಯ ಪುರಂದರವಿಠಲ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೭೨. ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ, ಅಟತಾಳ.

ಕೊಂಡುವದೆಂದು ಎನ್ನ ಕೊಂಬುವದೆಂದು ಕೈ | ಪಿಡಿದದೆಂದು ನೀ
ನೊಲಿವದೆಂದೂ || ಕೊಂಡು ಕೊಂಬೊ ಮಹದನುಗ್ರಹದವನೆಂದು ನಿ |
ನ್ನಡಿಗೆ ಸೇರಿದನಯ್ಯಾ ಬಡತನಕೌಷಧ || ಕೊಂಡುವದೆಂದು || ಪಲ್ಲ ||
ಶ್ವಾನ ಸೂಕರ ಜನ್ಮನಾನುಂಬೆನೆನ್ನಲ್ಲಿ | ನೀನೆ ತದ್ರೂಪವನಾದೆಯಲ್ಲಾ ||
ಹೀನರೊಳ್ಳಾನತಿ ಹೀನನಾಗಿ ಅಭಿ | ಮಾನಿಯಾಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆದೆ
ನಲ್ಲ || ವಾನರನಂಗಯ್ಯ ಮಾಣಿಕ್ಯದಂತೆನ್ನ | ಮಾನದಂತರ್ಯಾಮಿ
ಸಿಕ್ಕಿದೆಯಲ್ಲಾ || ಯೇನಾದರು ನಿನ್ನೊಳು ಯೆನಗೆ ಮುಂದೆ | ಜ್ಞಾನ
ಭಕ್ತಿ ಮೈರಾಗ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನ || ೧ || ಕಾಡಿನ ಮೃಗವು ಹಾಡಿದರೆ ನಂಜಿ |

ಆಡುವದಲ್ಲದೆ ಓಡುವದೇ || ಗಾಡಿಪ್ಪ ಪಶುವಿನ ಬಾಲವ ಕಟ್ಟಿಸಿ |
 ಕೂಡೆ ಪಾಲ್ಗರೆಯಲು ದಬ್ಬುವದೇ || ಆಡುವ ಶಿಶು ತಪ್ಪು ಮಾಡಲು
 ಜನನಿ ಕೊಂ | ಡಾಡುವಳಲ್ಲದೆ ದೂಡುವಳೇ || ಮೂಢಬುದ್ಧಿಯೊಳ್
 ಕೆಟ್ಟಿನೆಂದು ಕೋಪ | ಮಾಡಬೇಡ ದಯಮಾಡಿ ನೀಡಿಷ್ಟವ || ೨ ||
 ಹಣ್ಣಾದ ಹೊತ್ತು ಬೃಹದ್ ಹುಣ್ಣಾದ ತೆರದಂತೆ | ನಿನ್ನ ಸೇರುವ ಯತ್ನ
 ಬಿಟ್ಟು ನಾನೂ || ಹೆಣ್ಣು ಹೊನ್ನು ಮಣ್ಣೆಗಾಗಿ ನಾ ಭ್ರಮೆಗೊಂಡು |
 ಸುಣ್ಣಿಗಿಕ್ಕಿದ ನೀರಿನಂತಾದೆನೊ || ಎನ್ನಪರಾಧ ಅನಂತ ಕ್ಷಮಿಸು ನೀ |
 ಮನ್ನಿಸದಿದರಾರಿಗೆ ಪೇಳ್ದೆನೊ || ಓಂನವೋ ಶ್ರೀಹರಿಯೆಂಬ ಪೂರ್ಣ
 ಜ್ಞಾನ | ವನ್ನು ಪುರಂದರವಿಠಲ ಎನ್ನಪ್ಪನೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೭೩. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಗುರುವವ್ಯಾತಕೋ ನಿನಗೆ ಪಾಮರ ಮನುಜನೇ | ಧರೆಯೊಳಗೆ ಕುರು
 ಕೂತಿಗೆ ಸರಿಯೆನ್ನ ಬಹುದೇ || ಪಲ್ಲ || ಬಲದಲ್ಲಿ ಹಲಧರನೆ ಛಲದಲ್ಲಿ
 ರಾವಣನೆ | ಕುಲದಲ್ಲಿ ವಸಿಷ್ಠ ಗೌತಮನೆ || ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಭೃಗು
 ಮುನಿಯೇ ನೇಮದಲಿ ಗಾಂಗೇಯನೇ | ಒಲುಮೆಯಲಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮುನಿ
 ಯೇನೋ ನೀನು || ೧ || ಹಠದಲ್ಲಿ ಪ್ರಹಲ್ಲಾದನೇ ದಿಟದಲ್ಲಿ ಧ್ರುವ
 ರಾಯನೇ | ಶಠರೊಳಗೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನೇ ನೀನೂ || ವಿಟರೊಳು ಮನ್ಮ
 ಥನೇ ವೀರರೊಳು ಪಾರ್ಥನೆ | ಕುಟಿಲತನದಲ್ಲಿ ಶಕುನಿಯೇ ನೀನೂ ||
 || ೨ || ದಾನದೊಳು ಕರ್ಣನೇ ಗಾನದೊಳು ನಾರದನೆ | ಜ್ಞಾನದಲಿ
 ವ್ಯಾಸಶುಕಮುನಿಯೋ ನೀನೂ || ದೀನ ರಕ್ಷಕ ನಮ್ಮ ಪುರಂದರ
 ವಿಠಲನ್ನ | ಧ್ಯಾನದೊಳು ಇದ್ದು ಭವನೀಗು ಮನುಜಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೭೪. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಪ್ರಿಯೋಗಣೆಯ ಮಾಡೇಳಯ್ಯ || ಪಲ್ಲ || ಸರಸಿಜ ಭವಾಂಡದೊಳ್
 ನೇರು ಮಂಟಪದಿ | ಸುರದಿನಕರಾದೀಪ್ತಾಜ್ಯೋತಿಕ್ಷತ್ರಾ || ತರಣಿ
 ಮಂಡಲವ ಪೊಲುವ ರತುನದ ಹೊನ್ನು | ಹರಿವಾಣದಲ್ಲಿ ದೇವಿ ಬಡಿ

ಸಿದಳಯ್ಯಾ || ೧ || ಅಲ್ಲ ಹೇರಳೆ ನಿಂಬೆ ಮೆಣಸು ಯಾಲಕ್ಕಿ ಕಾಯ್ ||
 ನೆಲ್ಲಿಯಂಬಟಿಕಾಯಿ ಚಲುವಾ ಮಾಗಾಯಿ || ಬಿಲ್ವಾಮಂಗ್ರಳ
 ಸೊಂಡೆಚೆಲುವ ಪಾಪಟಿಕಾಯಿ || ಎಲ್ಲಾ ಧರಾದೇವಿ ತಾ ಬಡಿಸಿದ
 ಳಯ್ಯಾ || ೨ || ಹಪ್ಪಳ ಸಂಡಿಗೆ ವಿವಿಧ ಶಾಕಗಳು || ತುಪ್ಪ ಸಕ್ಕರೆ
 ಹಣ್ಣು ಫಲಗಳೂ || ಕರ್ಪೂರ ಕಸೂರಿ ಬೆರಸಿದ ರಸಾಯನವ || ಒಪ್ಪಿಸಿ
 ಶ್ರೀದೇವಿ ಬಡಿಸಿದಳಯ್ಯಾ || ೩ || ಎಣ್ಣೋರಿಗತಿರಸ ಬೆಲ್ಲ ಮಂಡಿ
 ಗೆಯಾ || ಅನ್ನ ಪಾಲಿನ ಪರಮಾನ್ನಗಳು || ಸಣ್ಣ ಶಾವಿಗೆಯು ಶಾಲಯ್ಯಾ
 ನ್ನವನು ನಿಮಿಷದೊಳ್ || ಬಣ್ಣಿಸಿ ದುರ್ಗಾದೇವಿ ಬಡಿಸಿದಳಯ್ಯಾ ||
 || ೪ || ನೀ ನಿತ್ಯ ತೃಪ್ತನಹುದು ನಿನ್ನದರದೊಳ್ || ನಾನಾ ಜನರು
 ಬಂದು ಉಣ್ಣಬೇಕು || ಶ್ರೀನಾಥ ಗದುಗಿನ ವೀರನಾರಾಯಣ || ಅನಾಥ
 ಬಂಧುವೆ ಪುರಂದರವಿಠಲ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೭೫. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಅದಿತಾಳ.

ದೀನ ರಕ್ಷಕನೆ ನಿನ್ನಾ ಧ್ಯಾನವೇನೊ ವಿಠಲ || ಏನಾನಿತ್ತು ಮೆಚ್ಚಿ
 ಸುವೆನೊ ನಿನ್ನಾ ವಿಠಲಾ || ಪಲ್ಲ || ಓದಿ ನಿನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆನೊ
 ವೇದವ ಅಜಗೆ ಇತ್ತೆ || ಓದಿಸಿ ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆನೊ ವರಶೇಷಶಯನ
 ನಿನ್ನಾ || ೧ || ಪಾಡಿ ನಿನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆನು ಪವನಜನ ಸ್ವಾಮಿ ನೀನೇ ||
 ಅಡಿಸಿ ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆನೊ ಹರನಯ್ಯನಯ್ಯ ನಿನ್ನಾ || ೨ || ಚೆನ್ನವಿಟ್ಟು
 ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆನೊ ಶ್ರೀದೇವಿಯರಸನೆ || ಪೂರ್ಣಾನಂದ ಸ್ವಾಮಿ ನೀನೆ
 ಪುರಂದರವಿಠಲ ನಿನ್ನಾ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೭೬. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಝಂಪತಾಳ.

ವನಧಿಯನು ದಾಟಿ ದಾನವರ ದಂಡಿಸಿದೆ || ಹನುಮಂತದೇವ
 ನನೋ || ಪಲ್ಲ || ಅಂಜನೆಯ ಗರ್ಭ ಪುಣ್ಯೋದಯದಿ ಜನಿಸಿದೆ ||
 ಕಂಜಸಖಮಂಡಲಕೆ ಕೈದುಡುಕಿದೆ || ರಂಜಿಸೀರೇಳು ಜಗಂಗಳನೆಲ್ಲ

ನುರುಪಿ ಪ್ರ . ಭಂಜನಾತ್ಮಕ ನಿನಗೆ ಸರಿಯಾರು ಗುರುವೇ || ೧ ||
 ಹೇಮಕುಂಡಲ ಹೇಮಯಜ್ಞೋಪವೀತ . ಹೇಮಧರ ಕಟಿಸೂತ್ರ
 ಕೌಪೀನಧರಾ || ರೋಮ ಕೋಟಿಲಿಂಗ ಅಂಗ ಶ್ಯಾಮಲವರ್ಣ ||
 ರಾಮಭೃತ್ಯನೆ ನಿನಗೆ ಸರಿಯಾರು ಗುರುವೆ || ೨ || ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಮ
 ಣರಾ ಬಂಟನಾಗಿ ನಡೆದೆ . ಭೂಮಿಸುತೆಗುಂಗುರವನಿತ್ತು ಮೆರದೇ ||
 ಆ ಮಹಾ ಲಂಕಾಪುರವನೆಲ್ಲವ ಸುಟ್ಟು . ಧಾಮಾಧೂಮ್ರವ ಮಾಡಿ
 ಮರಳಿದ ಮಹಾತ್ಮಾ || ೩ || ಅಕ್ಷಯಕುಮಾರಕನ ನೀ ತೂರಿ
 ಬಿಸಾಡಿ . ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪ ರಾವಣನ ರಣದೊಳು || ವಕ್ಷಸ್ಥಳಕೆ ಗುದ್ದಿ
 ಮೂರ್ಛಗೊಳಿಸಿದ ಜಗ . ದ್ರಕ್ಷಕನೆ ಶಿಕ್ಷಕನೆ ಸರಿಯಾರು ಗುರುವೆ ||
 || ೪ || ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯ ನಮ ಕುಲದೈವನೆ ನೀನು . ಆ ಮಹಾಲ
 ಕುಮಿ ನಾರಾಯಣಾಖ್ಯ || ರಾಮ ಪುರಂದರವಿಠಲರಾಯನಾ ನಿಜ
 ಶಿಷ್ಯ . ಶ್ರೀಮಧ್ವರೂಪನು ಹನುಮಂತನು || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೭೭. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಆದಿತಾಳ.

ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಪೊಗಳುವರೆ ಎನ್ನಳವಲ್ಲ ವಿಚಿತ್ರ ಚರಿತ್ರ ||
 || ಪಲ್ಲ || ಪಾಲುಗಡಲು ಮನೆಯಾಗಿರಲೂ ಒಂ . ದಾಲದೆಲೆಯ
 ಮೇಲೆ ಮಲಗುವರೇ || ಮೂಲೋಕವು ನಿನ್ನ ಉದರದೊಳಿರುತಿರೆ .
 ಬಾಲಕನಾಗಿ ಯೆತ್ತಿಸಿಕೊಂಬಾರೆ || ೧ || ಸಿರಿ ನಿನ್ನ ಕೈವಶವಾಗಿ
 ರಲು ನೀ . ತಿರುವರೆ ಬಲಿಯಾಗಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ || ಸರಸಿಜೋದ್ರವ ನಿನ್ನ
 ಪೂಜಿಸಲು ಒಬ್ಬ . ನರನ ಬಂಡಿಗೆ ಬೋವನಾಗುವರೇ || ೨ ||
 ರಮ್ಮೆರಮಣ ನೀನಾಗಿರಲು . ಗಮ್ಮಾನೆ ಕುಬುಜೆಗೆ ಸೋಲುವರೆ ||
 ಬೊಮ್ಮನಯ್ಯನೆ ಪರಬೊಮ್ಮನೆಂದೆನಿಸುವ . ಕಮ್ಮಿದೇವರ ಗಂಡ
 ಪುರಂದರವಿಠಲಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೭೮. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣ, ಆದಿತಾಳ.

ದ್ವೈರಾಬ್ಧಿ ಕನ್ನಿಕೆ ಶ್ರೀಮಹಾಲಕುವಿ . ಆರಿಗೆ ವಧುವಾಹೆ ಅಂಬು
 ಜಾಕ್ಷೀ || ಪಲ್ಲ || ಶರಧಿ ಬಂಧದ ರಾಮಚಂದ್ರ ಮೂರುತಿಗೋ .

ಸರಮಾತ್ಮ ಅನಂತ ಪದ್ಮನಾಭನಿಗೋ || ಸರಸಿಜನಾಭ ಜನಾರ್ದನ
ಮೂರುತಿಗೋ | ಎರಡು ಹೊಳೆಯ ರಂಗಪಟ್ಟಣವಾಸಗೋ || ೧ ||
ಜಿಲುವ ಮೂರುತಿ ಬೇಲೂರ ಚನ್ನಿಗರಾಯನಿಗೋ | ಕೆಳದಿ ಹೇಳು
ಡುಪಿನ ಕೃಷ್ಣರಾಯಗೋ || ಇಳೆಯೊಳು ಪಾಂಡುರಂಗ ನೆಲೆಯ ವಿಠ
ಲೇಶಗೋ | ನಳಿನಾಕ್ಷಿ ಹೇಳು ಬದರಿ ನಾರಾಯಣನಿಗೋ || ೨ ||
ಮಲಯಜಗಂಧಿ ಬಿಂದುಮಾಧವರಾಯಗೋ | ಸುಲಭ ದೇವರು
ಪುರುಷೋತ್ತಮಗೋ || ಫಲದಾಯಕ ನಿತ್ಯ ಮಂಗಳ ನಾಯಕಗೋ |
ಜಿಲುವ ನಾಚದೆ ಪೇಳು ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶಗೋ || ೩ || ವಾಸವಾರ್ಚಿತ
ಕಾಂಚಿ ವರದರಾಜನಿಗೋ | ಆ ಶ್ರೀಮುಷ್ಪದಧಿವರಾಹನಿಗೋ || ಶೇಷ
ರಾಯಿಯಾದ ಶ್ರೀರಂಗನಾಯಕಗೋ | ಸಾಸಿರ ನಾಮದೊಡೆಯ ಅಳ
ಗಿರೇಶಗೋ || ೪ || ಶರಣಾಗತರಕ್ಷಕ ಶಾರಂಗಪಾಡೆಗೋ | ವರಗಳನೀವ
ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿಗೋ || ಕುರುಕುಲಾಂತಕ ರಾಜಗೋವಾಲ ಮೂರುತಿಗೋ |
ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಪುರಂದರವಿಠಲರಾಯಗೋ || ಆರಿಗೆ ವಧುವಾಹೆ ಅಂಬು
ಜಾಕ್ಷಿ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೭೯. ರಾಗ ಧನಾಸಿ, ಆದಿತಾಳ.

ದೃಷ್ಟಿತಾಗತೆ ನಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣರಾಯಗೆ || ಪಲ್ಲ || ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ನಾರಿ
ಯರು ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಹೀರುವರು ಕಾಣೇ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಬಿಟ್ಟ ಕಣ್ಣಾ
ಮುಚ್ಚಲಿಲ್ಲ | ಮುಟ್ಟಿಗೊಡ ಬೆನ್ನಮುಳ್ಳಾ || ಇಷ್ಟ ಗಂಟಲೊಳು
ಗುರು | ಗುಟ್ಟಿ ಗುಟ್ಟೇತೇನಮ್ಮಾ || ೧ || ತೆರದ ಬಾಯಾ ಮುಚ್ಚ
ಲಿಲ್ಲ | ಕಿರಿದಾಯಿತು ತನುವಿದೆಲ್ಲಾ || ಭರದಿ ಪೆತ್ತ ತಾಯ ಕಂಡರೆ |
ಶೇರಲೊಲ್ಲಾನೆ || ೨ || ಅನ್ನವನು ಉಣಲಿಲ್ಲ | ಎನ್ನ ಮನೆ ಬೆಣ್ಣೆ
ಯೆಲ್ಲಾ | ಜೆನ್ನ ವಸ್ತ್ರ ಹೊದಿಸಲು | ತಾನೊಲ್ಲನೆ || ೩ || ರಾಜರಾಜ
ರಲ್ಲಿ ತೇಜಿ | ಮಾಜಿ ರಥವ ನಡಿಸಿ || ಮಾಜಿ ವಾಜಿಯನ್ನು ಮತ್ತು |
ಎಂದರೆ ಯಾಕೆ ವಲ್ಲನೆ || ೪ || ಅರಿತವರ್ಯಾರು ಮಂತ್ರತಂತ್ರ |
ಕರದು ಭಸಿತ ಹಾಕಿರಮ್ಮಾ || ಧರೆಯೊಳು ಪುರಂದರವಿಠಲನ | ಸ್ಮರಣೆ
ಮಾಡಿದರಿಂದಾ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೮೦. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಟಿತಾಳ.

ದ್ರೌರಮಗನೆ ಯಲೆ ಗೋಪಿ | ದಾರಮಗನೆ | ಪರಳಾನೆಳೆಯುತಂಜೆ
ಗಾಲನಿಕ್ಕುತಾ ಬಹವಾ || ಪಲ್ಲ || ಕಿರುಜಡೆ ಮುಂಗುರುಳು ಅರಳೋಲೆ
ಮಾಗಾಯಿ || ಹಾರ ಹೀರ ಕೌಸ್ತುಭ ಸರವಾ ಹಾಕಿದನಿವ || ೧ ||
ಕೊರಳಾ ಹುಲಿಯುಗುರು ಶ್ರೀಗಂಧಾ ತುಳಸಿ || ಸುರರಾ ಸೋಲಿಸ
ಮುದ್ದು ಸುರಿದು ನಲಿದಾಡುವಾ || ೨ || ಕರುಣಾಕರ ವರದ ಪುರಂದರ
ವಿಠಲಾ || ವರ ಭಾಗವತರ ಕೇರಿಯೊಳ್ ನಲಿದಾಡುವಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀನುಭ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೮೧. ರಾಗ ಕಾಪಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಕೌಯಬೇಕೆನ್ನ ಗೋಪಾಲಾ | ಒಂದು | ಪಾಯವನರಿಯೆನು ಭಕ್ತರ
ಪಾಲಾ || ಪಲ್ಲ || ಹಲವು ಜನ್ಮಗಳೆತ್ತಿ ಬಂದೇ | ಮಾಯ | ಬಲ
ವೆಂಬೊದರಿಯಾದೆ ಭವದೊಳು ನೊಂದೇ | ಒಲಿದು ಭಯವಾಯಿತು
ಮುಂದೇ | ನೀನು | ಸುಲಭನೆಂದು ಕೇಳಿ ಶರಣೆಂದು ತಂದೇ || ೧ ||
ವಿತ್ತದೊಳಗೆ ಮನವಿಟ್ಟು | ನಿನ್ನ | ಉತ್ತಮ ನಾಮದ ಸ್ಮರಣೆಯ
ಬಿಟ್ಟು || ನೃತ್ತನಾಗಿ ಮತಿಗೆಟ್ಟು | ಇದು | ಚಿತ್ತದೊಳಗೆ ತಿಳಿದು
ಬಲು ದಯವಿಟ್ಟು || ೨ || ಈ ರೀತಿ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲಾ | ಅನ್ಯ | ನರರೇನು
ಅರಿವಾರು ಯಮಧರ್ಮ ಬಲ್ಲಾ || ನರಕಕ್ಕೆ ಒಳೆಗಾದೆನಲ್ಲಾ | ಸಿರಿ |
ವರ ನಾರಾಯಣ ಪುರಂದರವಿಠಲ್ಲಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೮೨. ರಾಗ ಧನಾಸಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಮೃನ್ಮಥ ಜನಕನ ಮರೆತ ಮನುಜರು ಮರ ಮರ ಮರ ಮರಾ
ಮರಾ | ಚಿನ್ಮಯ ರೂಪನ ಚಿಂತಿಸದವನು ಛಿ ಛಿ ಛಿ ಛಿ ಛಿ ಮನುಜ ||
|| ಪಲ್ಲ || ಸುರರಿಂ ವಂದ್ಯನ ಸುತ್ತದ ಕಾಲು ಸೂಳೆಮನೆ ಮಂಜದ
ಕಾಲು || ಉರಗ ಶಯನನ ನುಡಿಯದ ನಾಲಿಗೆ ಉಡುವಿನ ನಾಲಿ
ಗೆಯೂ || ೧ || ನಾರಾಯಣನ ಕಥೆ ಕೇಳದ ಕಿವಿ ಸೋರುವ ಮಾಳಿಗೆ

ನಾಳಗಳು || ಸರಸಿಜನಾಭನ ಯೆತ್ತದ ಹೆಗಲು ಸತ್ತ ಕುರಿಯ ಹೆಗಲು ||
 || ೨ || ಹರಿ ನೈವೇದ್ಯ ಉಣ್ಣಿದ ಬಾಯಿ ಹರಿದಾಡುವ ಹಾವಿನ
 ಹೋರು || ನರಹರಿ ರೂಪನ ನೋಡದ ಕಣ್ಣು ನವಿಲು ಗರಿಯ
 ಕಣ್ಣು || ೩ || ಕರಿವರದನಾ ಪೂಜಿಸದ ಕರಗಳು ದಾರಿಯ ತೋರುವ
 ಮರದ ಕೈಗಳು || ಗರುಡಗಮನಗೆ ನಮಿಸದ ಶಿರವು ಉರಗನ ವಿಷತ
 ಲಿಯೂ || ೪ || ಮಂಗಳ ಮೂರ್ತಿಯ ಪಾಡದ ಕಂಠ ಒಡೆದು ಹೋದ
 ಹರವಿನ ಕಂಠಾ || ರಂಗ ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಮರೆತವ ರಜಕನ ಮನೆ
 ಕತ್ತಿಯೇ ನಿಜವೂ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೮೩. ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ, ಅಟತಾಳ.

ಓಂದಾನು ಯಮನು | ದುಷ್ಟರ ಕೊಂದಾನು ಯಮನು || ಪಲ್ಲ ||
 ಕೆರೆಭಾವಿ ಕಟ್ಟುವರಲ್ಲಿ | ದೊಡ್ಡ | ಧೊರೆತನವಾಳುವರಲ್ಲಿ || ಕರದನ್ನ
 ಇಕ್ಕುವರಲ್ಲಿ | ಸಿರಿ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿಹರಲ್ಲಿ || ೧ || ಗಂಡನ ಬೈಯುವ
 ರಲ್ಲಿ | ಯಮ | ದಂಡ ಹೊರಿಸುವರಲ್ಲಿ | ಉಂಡಮನೆ ಕೊಂಬರಲ್ಲಿ |
 ಯಮ | ಕೊಂಡಕ್ಕೆ ನೂಕುವರಲ್ಲಿ || ಪರಸತಿ ಕೂಡುವರಲ್ಲಿ | ಉರಿ
 ಕಂಬ ತೆಕ್ಕಿಸುವರಲ್ಲಿ || ಪರಿಭೇದಪಂಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ | ಪರಿ | ಪರಿಯ ಭಂಗ
 ಗಳಲ್ಲಿ || ೨ || ತಾಯ್ತಂದೆ ಸೇವೆಗಳಲ್ಲಿ | ಸುರರೆಲ್ಲ ಮೆಚ್ಚುವರಲ್ಲಿ ||
 ಗುರುಗಳ ಉಪದೇಶವಿಲ್ಲಿ | ಗುರು | ಮರುತರು ತೋಪಿಸರಲ್ಲಿ || ೪ ||
 ದಾನಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ | ಸು | ಖಾನುಭೋಗ ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ || ಧ್ಯಾನಮಾ
 ಡುವದಿಲ್ಲಿ | ಪುರಂ | ದರವಿಠಲನ ಕಾಣ್ವದಲ್ಲಿ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೮೪. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಅಟತಾಳ.

ಏನ ಹೇಳಲಿ ನಾನು | ಕೃಷ್ಣನ ಮಹಿಮೆ | ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯ
 ದಮ್ಮ || ಪಲ್ಲ || ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ಜ್ಞಾನವಂತರಗಲ್ಲದೆ || ಅನುಪಲ್ಲ ||
 ಹೊತ್ತಾರೆದ್ದು ಕೂತಿರಲು | ಯಶೋದೆ | ಮುತ್ತು ಪೋಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು |
 ಹತ್ತರಿದ್ದ ಕೃಷ್ಣ ಬಂದು ಒಂದು || ಮುತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸುತ್ತಲಿದ್ದ

ಭಟರು ಬಂದು । ಹೊರಡು ಎಂದು ಮೆಟ್ಟಿ ತುಳಿಯೆ ॥ ಕೊರಳಿಗಾತ್ಮ
ಸೇರುವಾಗ । ಹರಿಯ ಧ್ಯಾನವೊದಗದಯ್ಯ ॥ ೧ ॥ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳೆಲ್ಲ
ಕೂಡಿ । ಬಂದು ತನುವ ಮುಸುಕುವಾಗ ॥ ಸಿಂಧುಸುತೆಯ ಪತಿಯ
ಧ್ಯಾನ । ವಂದಿಗೊದಗಿ ಬಾರದಯ್ಯ ॥ ೧ ॥ ಶ್ವಾಸ ಕಫವೆರಡು ಕಂಠ ।
ದೇಶದಲ್ಲಿ ನರಳಿ ಬಳಲಿ ॥ ವಾಸುದೇವ ಕೃಷ್ಣ ಎಂದು । ಆ ಸಮಯ
ಕ್ಕೊದಗದಯ್ಯ ॥ ೨ ॥ ಶೃಂಗಾರದ ದೇಹವೆಲ್ಲ । ಅಂಗ ಮುರಿದು ಬೀಳು
ವಾಗ ॥ ಕಂಗಳಿಗೆ ಕೈಸೇರುವಾಗ । ರಂಗನ ಧ್ಯಾನವೊದಗದಯ್ಯ ॥ ೪ ॥
ಕೆಟ್ಟ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ । ದುಷ್ಟಕರ್ಮ ಮಾಡಿ ದೇಹ ॥ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗು
ವಾಗ ಪುರಂದರ । ವಿಠಲನ್ನ ನೆನೆಯಿರಯ್ಯ ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೮೭. ರಾಗ ಧನಾಸಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಧರ್ಮಶ್ರವಣವಿದೇತಕೆ । ಮೂರ್ಖಗೆ । ಧರ್ಮಶ್ರವಣವಿದೇತಕೆ ॥
॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಕರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನವನೆಸಗದಿರುವ । ದುರ್ಮತಿಗೇತಕೆ ಬ್ರಾಹ್ಮ
ಣಜನ್ಮ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಕೋಣಗೆ ವಿಣಾಗಾನವಿದೇತಕೆ । ಮಾಣಿಕ್ಯ
ವೇತಕೆ ಮರ್ಕಟಿಗೆ ॥ ತ್ರಾಣವು ತೊಲಗಿದ ಹೆಣ್ಣಿಗಿದೇತಕೆ ಕ । ಟ್ಟಿಡ
ಮುತ್ತಿನ ಹಾರವು ಕೊರಳಿಗೆ ॥ ೧ ॥ ಪಡುರಸ ಅನ್ನವಿದೇತಕೆ ಗರ್ದಭ ।
ಉಡುಗೊರೆ ಸಹಿತಲೆ ಶ್ವಾನನಿಗೆ ॥ ಕಡುವೃದ್ಧಗೆ ಮೈನೆರದ ಹೆಣ್ಣಿನ ।
ಒಡನೆ ಭೋಗಿಸೆನೆಂಬಭಿಲಾಷೆಯೇಕೆ ॥ ೨ ॥ ಹುಟ್ಟು ಕುರುಡಗೆ ದೀಪ
ವಿದೇತಕೆ । ಭ್ರಷ್ಟನಿಗೇತಕೆ ಕುಲಧರ್ಮ ॥ ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಧಮಗೆ ಪುರಂದ
ರವಿಠಲನ । ಮುಟ್ಟಿ ಭಜಿಸೆನೆಂಬಭಿಲಾಷೆಯೇತಕೆ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೮೮. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಮರೆಯಬೇಡ ಮನವೆ ನೀನು । ಹರಿಯ ಚರಣವಾ । ಅರುಣಕಿರಣ
ಚರಣ ಶರಣ ಪಾತಕ ಪಾವನ ॥ ಮರೆಯಬೇಡ ಮನವೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥
ಸಾಧುಸಜ್ಜನ ಸಂಗವ ಮಾಡಿ । ವೇದಶಾಸ್ತ್ರವ ಓದು ನೀ ॥ ಮೋದ
ದಿಂದಲಿ ವೇದಗಮ್ಯನ । ಪಾದಪಂಕಜ ಧ್ಯಾನಿಸೊ ॥ ೧ ॥ ಸತಿಯು
ಸುತರು ಗತಿಯು ಎಂದು । ಮತಿಯುಕೆಟ್ಟು ತಿರುಗಬೇಡ ॥ ಮತಿಯು

ಕೆಟ್ಟ ಹೋದ ವೇಲೆ | ಸತಿಯು ಸುತರು ಬರುವರೇನು || ೨ || ಮಾನುಷ
ಜನ್ಮ ದುರ್ಲಭವಿದು | ಮಾಧವನ ಕೃಪೆಯಲಿ ಬಂದಿದೆ | ಹೀನಜನರ
ಕೂಡಿ ನೀನು | ಹಾನಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬೇಡ || ೩ || ಪಂಥ ಪಗಡೆ
ಯಾಡಿ ನೀನು | ವೃಥಾ ಕಾಲ ಕಳೆಯಬೇಡ | ಅಂತಕನ ದೂತರಿಗೆ |
ಲೇಶ ಕರುಣವಿಲ್ಲವಯ್ಯ || ೪ || ಯಾಗ ಯಜ್ಞ ಮಾಡಲೇಕೆ | ಯೋಗಿ
ಯತಿಯು ಆಗಲೇಕೆ || ನಾಗಶಯನ ನಾರದವಂದ್ಯನ | ಕೂಗಿ ಭಜನೆ
ಮಾಡು ಬೇಗ || ೫ || ಗೋಪುರದ ಗೊಂಬೆಯಂತೆ | ಗ್ರಾಮ ಗೃಹ ರಕ್ಷೆ
ಪೆನೆಂದು || ತಾಪ ಪಡುತ ಹಗಲು ಇರುಳು | ತಾಮಸಜನರ ಕೂಡದೇ ||
|| ೬ || ಹರಿಯ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾತ್ರದಿಂದ | ಘೋರ ದುರಿತವೆಲ್ಲ ನಾಶ ||
ವರದ ಪುರಂದರವಿಠಲನ | ನಿರತ ಭಜನೆ ಮಾಡು ಬೇಗ || ೭ ||

೧೮೯. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಟತಾಳ.

ಬಾರೆ ಗೋಪ್ಯವ್ವು ನಿಮ್ಮ ಬಾಲಕನಳುತಾನೆ | ಬಾರೆ ಗೋಪ್ಯವ್ವು ||
ಯಾರು ತೂಗಿದರೂ ನಿಲ್ಲನು ಮುರಹರಿ | ಬಾರೆ ಗೋಪ್ಯವ್ವು || ೧ ||
ನೀರೊಳಗಾಡಿ ಮೈಯೊರೆಸೆಂದಳುತಾನೆ | ಬಾರೆ ಗೋಪ್ಯವ್ವು ||
ಮೇರುವ ಹೊತ್ತು ಮೈಭಾರವೆಂದಳುತಾನೆ | ಬಾರೆ ಗೋಪ್ಯವ್ವು || ೨ ||
ಧರಿಯ ನೆಗಹಿ ದಾಡೆ ನೊಂದಿತೆಂದಳುತಾನೆ | ಬಾರೆ ಗೋಪ್ಯವ್ವು ||
ದುರುಳಾ ರಕ್ತಸನ ಕರುಳ ಕಂಡಳುತಾನೆ | ಬಾರೆ ಗೋಪ್ಯವ್ವು || ೩ ||
ನೆಲವನಳಿದು ತಾನು ಬೆರಳು ನೊಂದಳುತಾನೆ | ಬಾರೆ ಗೋಪ್ಯವ್ವು ||
ಛಲದಿಂದ ಕೊಡಲಿಯ ಪಿಡಿದು ಕೊಂಡಳುತಾನೆ | ಬಾರೆ ಗೋಪ್ಯವ್ವು ||
|| ೪ || ಬಲು ಕಪಿಗಳ ಕಂಡು ಸತಿಗಾಗಿ ಅಳುತಾನೆ | ಬಾರೆ ಗೋಪ್ಯವ್ವು ||
ನೆಲವಿನ ಬೆಣ್ಣೆಯು ನಿಲುಕದೆಂದಳುತಾನೆ | ಬಾರೆ ಗೋಪ್ಯವ್ವು || ೫ ||
ಬತ್ತಲೆ ನಿಂತಿಹ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳೆಂದಳುತಾನೆ | ಬಾರೆ ಗೋಪ್ಯವ್ವು ||
ಖುತ್ತಮ ತೇಜಿಯ ಹತ್ತಿಕೊಂಡಳುತಾನೆ | ಬಾರೆ ಗೋಪ್ಯವ್ವು || ೬ ||
ಮತ್ತಾರು ತೂಗಲು ಮಲಗಲೊಲ್ಲನು ಶೌರಿ | ಬಾರೆ ಗೋಪ್ಯವ್ವು ||
ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳವ್ವು ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನ | ಬಾರೆ ಗೋಪ್ಯವ್ವು || ೭ ||

೧೯೦. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಧರ್ಮ ದೊರಕೊಂಬುವದೆ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ದು | ಸ್ಯರ್ಮ ಸತಿಯರುಳ್ಳ
ಪುರುಷೋತ್ತಮರಿಗೆ || ಪಲ್ಲ || ಧನವಿದ್ದರೇನಯ್ಯ ಮನವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ |
ಮನವಿದ್ದರೇನಯ್ಯ ಧನವಿಲ್ಲವೂ || ಧನವೂ ಮನವೂ ಎರಡುಳ್ಳ ಪುರುಷ
ರಿಗೆ | ಅನುಕೂಲವಾದಂಥ ಸತಿಯಿಲ್ಲವಯ್ಯ || ೧ || ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣು
ಮುಂದೆ ಹೋಗುವ ಜೀವನು | ಇನ್ನು ನಿನಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲವೂ ||
ಎನ್ನದು ತನ್ನದು ಎಂಬ ಭ್ರಾಂತಿಯ ಬಿಟ್ಟು | ಇನ್ನೀದೇಹವ ನಂಬಿ
ಕೆಡಬೇಡ ಮನುಜ || ೨ || ಈಗ ಮಾಡುವ ಧರ್ಮ ನಾಳೆ ಎಂದೆನಬೇಡ |
ನೀವಾರು ನಾವಾರು ಎಲೆ ಮನುಜ || ಊಳಿಗದವರೆಂಬ ಭಟರು ಬಂದೆ
ಳೆವಾಗ | ನಾಳೆ ಮಾಳ್ವೆನೆನೆ ಬಿಡುವರೆ ಮನುಜ || ೩ || ಎಂದೆಂದು
ಈಕರ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಳಲಿಕೆ | ಮುಂದೆ ಕಾಣೆನು ಸಾಧನವನು || ತಂದೆ
ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲರಾಯನ | ಒಂದು ಸಾರೆಯು ನೀ ನೆನೆ ಕಂಡ್ಯ
ಮನುಜ || ೪ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೯೧. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಟಿತಾಳ.

ಗಂಗಾದಿ ಸಕಲ ತೀರ್ಥದ ಫಲವೀವೋದು | ಹರಿಯ ನಾಮಾ ||
ಹಿಂಗದೆ ಜನರಿಗೆ ಮಂಗಳವೀವೋದು | ಹರಿಯ ನಾಮಾ || ೧ ||
ಸ್ನಾನಜಪಗಳ ಸಾಧಿಸದವನಿಗೆ | ಹರಿಯ ನಾಮಾ || ಜ್ಞಾನವೆಂದರ
ಯದಾ ಮೂಢಾತ್ಮ ಮನುಜಗೆ | ಹರಿಯ ನಾಮಾ || ೨ || ವೇದ
ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನೋದದ ಮನುಜಗೆ | ಹರಿಯ ನಾಮಾ || ಮಾಧವನ
ಪೂಜೆಯಾ ಮಾಡದ ಮನುಜಗೆ | ಹರಿಯನಾಮಾ || ೩ || ವೇಳೆವೇಳೆಗೆ
ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಲಿರುವದು | ಹರಿಯ ನಾಮಾ || ಜಾಳಿಗೆ ಹೊನ್ನು ಮನೆಯಾ
ನೆಚ್ಚದೆ ವೇಳೆ | ಹರಿಯ ನಾಮಾ || ೪ || ಸಾಧಿಸುವಗೆ ಪರಗತಿಯ
ನೀಯುವದು | ಹರಿಯ ನಾಮಾ || ಶೋಧಿಸಿ ಇಟ್ಟು ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿ
ಕಾಣೆರೋ | ಹರಿಯ ನಾಮಾ || ೫ || ಕಾಲಿನವರು ಬಂದು ಕರೆಯದಲೀ

ಮುನ್ನ ಹರಿಯ ನಾಮಾ || ಹೇಳಿ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನೊಲುಮೆಗೆ |
ಹರಿಯ ನಾಮಾ || ೬ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೯೨. ರಾಗ ಸಾವೇರಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಯಾರಿಗೆ ದೂರುವೆನೂ | ಗಿರಿಯಾ | ಯಾರೆನ್ನ ಸಲಹವರೂ ||
|| ಪಲ್ಲ || ಸಾರಿದ ಭಕ್ತ ಸಂಸಾರಿ ನಿನ್ನಯ ಪಾದ | ವಾರಿಜವನು
ತೋರಿ ಕಾರುಣ್ಯವೆನಗೀಯೊ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಕಷ್ಟ ಜನ್ಮದಿ ಬಂದೆನೂ |
ಧಾರುಣಿಯೊಳು | ದುಷ್ಟರಿಂದಲಿ ನೊಂದೆನೂ || ನಿಷ್ಕೂರ ಬೇಡವೂ
ನಿನ್ನ ನಂಬಿದ ಮೇಲೆ | ಸೃಷ್ಟಿಗೊಡೆಯನೆನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಕಳೆಯಬೇಡ || ೧ ||
ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮವೂ | ಈ ಭವದೊಳು | ಮುಂದಾಗಿ ತೋರು
ತಿದೆ || ಇಂದಿಲ್ಲ ಗತಿಯದರಿಂದ ನೊಂದೆನು ನಾನೂ | ಮಂದರಧರ
ಗೋವಿಂದ ನೀನಲ್ಲದೇ || ೨ || ಹಗಲು ಕತ್ತಲೆ ಸುತ್ತಿಯೇ | ಕಂಗೆಡಿ
ಸುತ್ತ | ಹಗೆಯೊಳು ನಗಿಸುತ್ತಿದೇ || ಉಗುಂನಸಿಗಿಗೆ ಮುಳ್ಳುಗಳೇಗ
ನೆಟ್ಟವು | ಸೊಗಸು ಹಾರಿಸಿ ಯೆದೆ ಧಿಗಿಲುಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ || ೩ ||
ಬಾಡಿದ ಅರಳಿಯನೂ | ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ | ಈಡಾಗಿ ನಾಟಿದರೆ || ಬೇಡಿ
ಕೊಂಡರೆ ತಳಿರ ಮೂಡಿ ಬರುವದುಂಟೆ | ರೂಢಿಗೊಡೆಯ ನೀನು
ನೋಡದಿದ್ದ ಮೇಲೆ || ೪ || ಹಲವು ಪರಿಯ ಕಷ್ಟವಾ | ನಿನ್ನಯ ಪಾದಾ |
ಜಲಜದ ಕರುಣಾದಲೇ || ಸುಲಿಗೆಗೊಟ್ಟೆನು ನಾನು ಸೂರೆಗಾರರಿಗೆಲ್ಲ |
ವಲವಾಗು ಯೆನ್ನೊಳು ಪುರಂದರವಿಠಲಾ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೯೩. ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ಏಕತಾಳ.

ಗ್ರಿಂದೂ ನಾನೇನು ಸುಕೃತವಾ ಮಾಡಿದೆನೋ | ಮಂಗಳಮಹಿಮಾ
ವೆಂಕಟ ಬಂದ ಮನೆಗೆ || ಪಲ್ಲ || ಹಾರಾಕೇಯೂರ ಹೊನ್ನಂಗುರ
ಬೆರಳಾ | ಹಾರಾದ ನಡುವೆ ಹಾಕಿದೆ ಏಳು ಪದಕಾ || ಫೋರಾ
ಮುತ್ತಿನ ಕಂಠಮಾಲೇ ಮಾಲಿಕೆಯಾ | ಮೇಲು ಗಿರಿಯ ವೆಂಕಟ ಬಂದ
ಮನೆಗೇ || ೧ || ಎಸಳೂ ಸುತ್ತಿದ ಪಟ್ಟಿ ಯೆಸೆವ ಕಸ್ತೂರಿಯೂ |

ಹಸನಾ ಸಣ್ಣನಾಮ ಸಾಧೂತಿಲಕವೂ || ಕುಸುಮಾ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಜಾಜಿ
ಯೆಸೆವಾ ಸಂಪಿಗೆಯೂ | ವಸುಧೇಶ ಸೊಬಗಾ ವೆಂಕಟ ಬಂದ
ಮನೆಗೆ || ೨ || ಬಿಗಿದೂ ಸುತ್ತಿದ ಪೋಲೆ ಬಿಡುಮುತ್ತಿನೊಂಟೇ | ಬಗೆ
ಬಗೆಯುಂಗುರ ಧಗಧಗಿಸುತಲೀ || ಅಗಣಿತ ಹಸ್ತಾ ಕಂಕಣ ಹೊಳೆವು
ತಲೀ | ಜಗದೊಳಗಧಿಕನು ವೆಂಕಟ ಬಂದ ಮನೆಗೆ || ೩ || ಪಿಡಿದಾ
ಸುದರ್ಶನ ಎಡಗೈಯ ಶಂಖಾ | ಪಿಡಿದಿದ್ದ ಬಡ್ಗಾದಿ ಜಡರಾ ಮರ್ದಿ
ಸುತಾ || ಉಡುದಾರ ನಡುವೇ ಹೃದಯದೊಳು ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಬಡವರಾ
ಧೈಯ ವೆಂಕಟ ಬಂದ ಮನೆಗೆ || ೪ || ಬಾಲಾಚಂದ್ರನ ಪೋಲ್ವ
ಪೋಲೆ ಕುಂಡಲವೂ | ಮೇಲು ಮಾಣಿಕ್ಯ ನವರತ್ನಾದುಂಗುರವೂ ||
ಕಾಲಾಲಂದುಗೆಯೂ ನವರತ್ನದ್ವಾವಿಗೆಯೂ | ಮೇಲು ಗಿರಿವಾಸ
ವೆಂಕಟ ಬಂದ ಮನೆಗೆ || ೫ || ಇಂದೀರೆ ರಮಣಾ ನೀ ಯೆನ್ನಾ ಕುಲ
ತಿಲಕಾ | ನಂದಾನ ಕಂದಾ ಮುಕುಂದ ಗೋವಿಂದಾ || ಬಂದೆನ್ನ ಪಾಪ
ಬಂಧನ ಪರಿಹರಿಸೋ | ಕಂದರ್ಪಜನಕ ವೆಂಕಟ ಬಂದ ಮನೆಗೆ ||
|| ೬ || ಪಾಷಾಣ ರೂಪದ ಅಹಲ್ಯಾ ಶಾಪವನು | ಶೋಷಣೆ ಮಾಡಿದ
ಸೊಬಗು ರೂಪಿನಲೀ || ಶೇಷಾಚಲಧೀಶ ಮಹಶೇಷಶಯನ | ದಾಸ
ಪಾಲಕನು ವೆಂಕಟ ಬಂದ ಮನೆಗೆ || ೭ || ಹೊಳೆವ ಪೀತಾಂಬರ
ಉಡುಗೆ ಕತಾರೀ | ಹೊಳೆವ ಕಂಗಳ ನೋಟ ಹೊಸ ಪಂಚಬಾಣಾ ||
ವೀಳ್ಯದ ಬಾಯಾ ಕರ್ಪೂರ ಕರಡಿಗೆಯೂ | ಜಿಲುವ ಶರೀರಾ ವೆಂಕಟ
ಬಂದ ಮನೆಗೆ || ೮ || ಗರುಡನನೇರಿ ಮೂಜಗವ ಮೋಹಿಸುತಾ |
ಪರಮ ವೈಷ್ಣವರ ಪಾವನವಾ ಪಾಲಿಸುತಾ || ಪರಿಪರಿಯ ತನ್ನ ಬಿರಿದಾ
ಪೊಗಳಿಸುತಾ | ಪುರಂದರವಿಠಲಾ ವೆಂಕಟ ಬಂದ ಮನೆಗೆ || ೯ ||

೧೯೪. ರಾಗ ಸುರುಟಿ, ಛಾಪುತಾಳ.

ಹಲ್ಲಿ ನುಂಗಿತು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕವ | ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದೆ ಭೂತವು ||
|| ಪಲ್ಲ || ಸೂಳೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಂದದ ಕೋಳಿ | ಕೋಳಿಯ ನಾಲಿಗೆ
ಯೇಳು ತಾಳ ಉದ್ದ || ಕೋಳಿ ನುಂಗಿತು ಏಳು ಕಾಳಿಂಗ ನಾಗನ್ನ |

ಮೇಲೊಂದು ಬೇಡಿತ್ತು ಸಿಂಹದ ಮರಿಯು || ೧ || ಕಾನನದೊಳ
ಗೊಂದು ಅಂದದ ಕೋಣ | ಕೋಣನ ಕೊರಳಿಗೆ ಮುನ್ನೂರು ಬಾವಿ ||
ಕೋಣ ನೀರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕ್ಷೋಣಕವೈಯ ಕೊಂದು | ದೊಡ್ಡ ಲೊಣ್ಣನ
ಮನೆಯೊಳಗೌತಣವಯ್ಯಾ || ೨ || ವೃಕ್ಷದ ಮೇಲೊಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮದ
ಪಕ್ಷಿಯು | ಪಕ್ಷಿ ಭಕ್ಷಿಸುತಲಿದೆ ಅವೃತದ ಹಣ್ಣು || ಪಕ್ಷಿ ನೋಡಲು
ಬಂದ ರಾಕ್ಷಸ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ | ಶಿಕ್ಷೆಯ ಮಾಡಿದ ಪುರಂದರವಿಠಲ || ೩ ||

೧೯೫. ರಾಗ ಸಾನೇರಿ, ಆದಿತಾಳ.

ತನಗಿಲ್ಲದಾ ವಸ್ತುವೆಲ್ಲಿದ್ದರೇನೂ | ತನ್ನ | ಮನಕೆ ಬಾರದ ಹೆಣ್ಣು
ಮೆಚ್ಚಿ ಬಂದರೇನೂ || ಪಲ್ಲ || ಅದರಣೆಯಿಲ್ಲದೂಟವವೃತಾನ್ನವಾದ
ರೇನು | ವಾದಿಸುವ ಸತಿಸುತರು ಇದ್ದು ಫಲವೇನೂ || ಕ್ರೋಧವನ್ನು
ಬೆಳೆಸುವ ಸೋದರಿಗಂದಿದ್ದರೇನು | ಮಾದಿಗನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಾ
ದರೇನು || ೧ || ಸಾವಿಗಿಲ್ಲದೌಷಧಿಯು ಸಂಚಿತುಂಬ ಇದ್ದರೇನು |
ದೇವಕಿಸುತನ್ನೊಳದ ಕವಿತವೇನೂ || ಹೇವಿಲ್ಲದ ಗಂಡು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ
ಬಾಳಿದರೇನು | ಹಾವಿನ ಹೆಡೆಯೊಳಗೆ ಹಣವಿದ್ದರೇನು || ೨ || ಸನ್ಮಾನ
ಮಾಡದ ದೊರೆ ಸಾವಿರಾರು ಕೊಟ್ಟರೇನು | ತನ್ನ ತಾ ತಿಳಿಯದ
ಜ್ಞಾನವೇನೂ || ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪುರಂದರವಿಠಲನ ನೆನೆಯದವ | ಸನ್ಯಾಸಿ
ಯಾದರೇನು ಪಂಡನಾದರೇನೂ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೯೬. ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳಿ, ಅಟತಾಳ.

ತ್ರೇಲಿರಿಸೋ ರಂಗ ಇಲ್ಲ ಮುಳುಗಿಸೋ || ಪಲ್ಲ || ನಿನ್ನ | ಕಾಲಿಗೆ
ಬಿದ್ದೆನು ಪರಮ ದಯಾನಿಧಿ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಸತಿಸುತ ಧನದಾಶೆಯಂ
ತೆಂಬೊ ಲೋಭಕ್ಕೆ | ಹಿತದಿಂದ ಅಶೆಗೊಂಡು ಬಡವಾದೆನೊ || ಗತಿ
ಕೊಡುವರ ಕಾಣೆ ಮತಿಯ ಪಾಲಿಸೊ ಲಕ್ಷ್ಮಿ | ಪತಿ ನಿನ್ನ ಚರಣದ
ಸ್ಮರಣೆ ಸಾಕೆನಗೆ || ೧ || ಜರೆ ರೋಗ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಕಡ್ಡಲನೆಂತೆಂಬೊ |

ಶರಧಿಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಮುಳುಗಿದನೊ || ಸ್ಥಿರವಿಲ್ಲ ದೇಹಕ್ಕೆ ನೆರೆನಂಬಿದ
ನಾ ನಿನ್ನ | ಕರುಣೋದಯವಿತ್ತು ಪಾಲಿಸೊ ಹರಿಯೆ || ೨ || ದೋಷ
ವುಳ್ಳವ ನಾನು ಭಾಷೆ ಪಾಲಿಸೆ ನೀನು | ಮೋಸಹೋದೆನೊ ಭಕ್ತರ
ನವಬಿಟ್ಟು || ಶೇಷಶಯನ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನಾ | ದಾಸರ ಸಂಗವಿತ್ತು
ಪಾಲಿಸೊ ಹರಿಯೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೯೭. ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳಿ, ಅಟತಾಳ.

ಒಲ್ಲೆನೆ ನೈದಿಕ ಗಂಡನ | ನಾ | ನೆಲ್ಲಾದರು ಹೋಗಿ ಧುಮುಕು
ವೆನಮ್ಮ || ಪಲ್ಲ || ಉಟ್ಟಿನೆಂದರೆ ಇಲ್ಲ ತೊಟ್ಟಿನೆಂದರೆ ಇಲ್ಲ | ಕೆಟ್ಟ
ಶೀರೆಯ ನಾನುಡಲಾರೆನೆ || ಒಟ್ಟು ತೊಳಸಿ ಯೆನ್ನ ರಟ್ಟಿಲ್ಲ ನೊಂದಾವು |
ಎಷ್ಟೆಂತ ಹೇಳಲಿ ಕಷ್ಟದ ಒಗೆತನ || ೧ || ಕೃಷ್ಣಾಜನವನ್ನು ರಟ್ಟಿಲಿ
ಹಾಕೊಂಡು | ಬೆಟ್ಟಿಲಿ ಗಿಂಡಿಯ ಪಿಡಿದಿಹನೆ || ದಿಟ್ಟಿತನದಿ ನಾನೆಂದು
ರಿಗೆ ಹೋದರೆ | ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೆನ್ನ ನೋಡನಮ್ಮ || ೨ || ಉಟಮಾ
ಡಿದ ಮೇಲೆ ಕೂಟದ ಚಿತ್ತಿಲ್ಲ | ಕೊಟ್ಟರೆ ವೀಳ್ಯವನೊಲ್ಲಿನೆಂಬುವನೆ ||
ಛಾಟಿಯ ತೋರುತ ಶಿಷ್ಯ ಜನರಿಗೆ | ಪಾಠವ ಹೇಳುತ ಕುಳು
ತಿಹನಮ್ಮ || ೩ || ನಿನ್ನಾಣೆ ಪುಸಿಯಲ್ಲ ಬಿನ್ನಾಣೆಯ ಮಾತಲ್ಲ |
ಕಣ್ಣ ಸನ್ನೆಯೆಂಬದು ಮೊದಲೆ ಇಲ್ಲ || ಮುನ್ನಿನ ಜನ್ಮದಿ ಪುರಂದರ
ವಿಠಲನ | ಜೆನ್ನಾಗಿ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ || ೪ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೯೮. ರಾಗ ಮೋಹನ, ಅಟತಾಳ.

ನೀನೇಕೆ ಕಡೆಗಣ್ಣೊಳೆನ್ನ ನೋಳ್ವೆ | ಕರುಣಾಕರನಲ್ಲವೆ | ರಂಗ |
ನೀನೇಕೆ ಕಡೆಗಣ್ಣೊಳೆನ್ನ ನೋಳ್ವೆ || ಪಲ್ಲ || ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಲ್ಲವೆ | ರಂಗ
ಬಲು | ಭಾಗ್ಯವಂತನಲ್ಲವೆ || ಅತ್ಯಪರಾಧಿ ನಾನಾದರೇನಯ್ಯ | ಇತ್ತು
ಬಾರೆನ್ನಬಾರದೆ || ೧ || ಬಡವರಾಧಾರನಲ್ಲವೆ | ರಂಗ | ಕಡುಭಾಗ್ಯ
ಉಳ್ಳವನಲ್ಲವೆ || ಕಡುಪಾಪಿಯು ನಾನಾದರೇನಯ್ಯ | ಕಡೆಗೆ ಬಾ ಯೆನ್ನ
ಬಾರದೆ || ೨ || ಶೂರತ್ವವುಳ್ಳವನಲ್ಲವೆ | ರಂಗ | ಸುಲಭರ ಅರಸನಲ್ಲವೆ ||

ಯಾರು ಇಲ್ಲದ ಪರದೇಶಿ ನಾನಾದರೆ । ಸಾರಿ ಬಾ ಯೆನ್ನಬಾರದೆ ॥ ೩ ॥
 ಬೇಲೂರ ಚೆನ್ನಿಗ ನೀನಲ್ಲವೆ । ರಂಗ । ತುಡುಗಾಯುನುಳ್ಳವನಲ್ಲವೆ ॥
 ಹಲವು ಚಿಂತೆ ಯೆನಗಾದರೆ । ನೆಲೆಗೆ ಬಾ ಯೆನ್ನಬಾರದೆ ॥ ೪ ॥
 ದೋಷಿಗ ನಾನಾದರೇನಯ್ಯ । ರಂಗ । ದೋಷರಹಿತ ನೀನಲ್ಲವೆ ॥
 ವಾಸಿಯಿಂದಲಿ ನೀ ಸಲಹೊ ಯೆನ್ನ । ವಾಸುಕಿಶಯನ ಪುರಂದರ
 ವಿಠಲ ॥ ೫ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೧೯೯. ರಾಗ ಯರಕಲಕಾಂಬೋಧಿ, ತ್ರಿಪುಟತಾಳ.

ಮುತ್ತಾರು ಬರುವರು ನಿನ್ನ ಹಿಂದೆ ॥ ಇತ್ತ ಬಾರೆಂದು ಯಮ
 ಭಟರು ಸೆಳೆದೊಯ್ಯಾಗ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಪತಿಸುತರುಗಳು ಬರುವದಿಲ್ಲ । ನಿನ್ನ ।
 ಹಿತವಾದ ಬಂಧು ಸ್ನೇಹಿತರು ಬರುವದಿಲ್ಲ ॥ ಕ್ಷಿತಿವಾನ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರ
 ಬರುವದಿಲ್ಲ ಲಕ್ಷ್ಮಿ । ಪತಿಯೆಂಬನಲ್ಲದೆ ಗತಿಯೊಬ್ಬರಿಲ್ಲ ॥ ೧ ॥ ತುರಗ
 ಗಜಗಳು ಬರುವದಿಲ್ಲ । ನಿನ್ನ । ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡೊ ತನು ನಿನ್ನದಲ್ಲ ॥
 ನರಪತಿಯ ಸೇವೆ ಸ್ಥಿರವಲ್ಲ । ನರ । ಹರಿಯೊಬ್ಬನಲ್ಲದೆ ಪರಗತಿಯಿಲ್ಲ ॥
 ॥ ೨ ॥ ಧನಧಾನ್ಯಗಳು ಬರುವದಿಲ್ಲ । ನಿನ್ನ । ಅನುವಾದ ಕನಕ ಸಾಧನ
 ಗಳು ಬರುವದಿಲ್ಲ ॥ ಜನನಿ ಜನಕರು ಬರುವದಿಲ್ಲ । ಜಾನಕೀಪತಿ
 ಹೊರತು ಬೇರೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲ ॥ ೩ ॥ ಈ ದೇಹ ನೀ ಬಿಟ್ಟು ಬಳಿಕ ಅವರ ।
 ಬಾಧೆಗೋಸುಗ ಬಿಂಕಿಲಿ ಸುಡುತಿಹರೊ ॥ ಬೂದಿ ನೀರೊಳು ಜೆಲ್ಲು
 ತಿಹರೊ । ಬಂದು ಬೀದಿಯಲಿ ನಿಂತು ಬೊಬ್ಬೆಯ ಮಾಡುತಿಹರೊ ॥
 ॥ ೪ ॥ ಇನ್ನಾದರು ತಿಳುಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ । ಇನ್ನಾದರು ಅನ್ಯಗತಿ ಇಲ್ಲ
 ವೆಂದು ॥ ಎನ್ನೊಡೆಯ ನೀನೆ ಗತಿಯೆಂದು । ಈಗ । ಮನ್ನಿಸೊ ಪುರಂದ
 ರವಿಠಲ ಸಲಹೆಂದೊ ॥ ೫ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೨೦೦. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ತ್ರಿಪುಟತಾಳ.

ಮುಡ್ಡು ಮಾಡಲರಿಯು । ಯೆನ್ನಮ್ಮ ನೀ । ಮುಡ್ಡು ರಮಾದೇವಿ ॥
 ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಮುಡ್ಡು ಬಾಲಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಿ ಮನಸು ನಿಲ್ಲುವ ಹಾಗೆ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥

ವಚನಂಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸುದೇವನ ಚರಿತೆಯು || ರಚನೆಮಾಡುವದಲ್ಲಿ ರತಿ
ನಿಲ್ಲುವ ಹಾಗೆ || ೧ || ಸಂತೆ ನೆರಹಿದ ಸತಿಸುತರು ತನ್ನನರೆಂಬೊ ||
ಭ್ರಾಂತಿಯ ಬಿಟ್ಟು ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಾಗುವ ಹಾಗೆ || ೨ || ಎನ್ನೊಡೆಯ ಶ್ರೀಪು
ರಂದರವಿಠಲನ್ನು || ಸನ್ಮತಿಯಿಂದ ನಾನಾಡಿ ಸಾಡುವ ಹಾಗೆ || ೩ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇತಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೦೧. ರಾಗ ನಾದನಾಮುಕ್ತಿಯೆ, ಆದಿತಾಳ.

ಮಗಡಿ ಹಾಕೆ ಪೋರಿ ತ್ರಿಗುಣಗಳೆಲ್ಲ ಮಾರಿ || ಪಲ್ಲ || ನೇಮದ ಶೀರೆ
ಯನುಟ್ಟು ನಿನ್ನ | ಕಾಮದ ಕಚ್ಚೆಯ ಕಟ್ಟು || ಪ್ರೇಮದ ಸಜ್ಜನ
ರೊಳಗೆ ನಿಂತು | ಮಾತನಾಡೋಣ ಬಾರೆ || ೧ || ಹಿಂದಕೆ ಹೋಗಲು
ಬೇಡ ನೀ | ಮುಂದಕೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲು || ಹಿಂದಿನ ಮುಂದಿನ ಹಂಬಲ
ಬಿಟ್ಟು | ಒಂದಾಟ ಆಡೋಣ ಬಾರೆ || ೨ || ತೊಡೆಯ ತೆರೆಯಬೇಡ
ನಿ | ನೊಡೆಯನು ನಗುತ್ತಾನೆ || ತೊಡೆಯ ತೆರದು ತೋರಿದರೆ |
ನಾಚಿಕೊಂಬರಲ್ಲೇ || ೩ || ನೇಮ ನಿಷ್ಠೆಯ ನೀಗಿ ಅದು | ಸಾಮದಾನ
ವಾಗಿ || ರೂಮ ರೂಮ ಉಸುರು ಬಿಡದೆ | ಆಟವಾಡೋಣ ಬಾರೆ ||
|| ೪ || ಪಗಡಿ ಎಂಬದು ಅಲ್ಲ | ಪುಗಡಿ ಎಂಬದು ಸೊಲ್ಲ || ಪಗಡಿ
ಸೊಗಸು ಪುರಂದರ | ವಿಠಲನೊಬ್ಬ ಬಲ್ಲ || ೫ ||

|| ತ್ರೀ ||

೨೦೨. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಆದಿತಾಳ.

ಕೇಳಿ ಗೋಪಿ ಎನ್ನ ಕೂಡೆ ಈ ಕೃಷ್ಣ | ಆಡುವ ಮಾತುಗಳ ||
|| ಪಲ್ಲ || ಸೂಳೆಗಾರನಂತೆ ವೀಳ್ಯವ ಕೊಟ್ಟು | ವೇಳೆವೇಳೆಗೆ ಬರ
ಹೇಳಿದ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಪುಟ್ಟಪುಟ್ಟ ಕೈಯಗಟ್ಟಿ ಬೆಣ್ಣೆಯ ಮುದ್ದೆ |
ಎಷ್ಟು ಬೇಕೆಂದರೆ || ಬಟ್ಟೆ ಕುಚಂಗಳ ಮುಟ್ಟು ಕೈಲಿ ಪಿಡಿದು ಇದ |
ರಷ್ಟು ಬೇಕೆಂದನೆ || ೧ || ಚಿಕ್ಕವನೆಂದು ತರ್ಕಿಸಿಕೊಂಡರೆ | ಪಕ್ಕಗಳ
ರಡು ಬಿಟ್ಟು || ಹೊಕ್ಕುಳ ಕೆಳಗೆ ಬಿಕ್ಕಿಲಿಗಿಲಿಪ್ಪ | ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾದರುಂಟೆ ||
|| ೨ || ಬಾಲಕನೆಂದು ಲಾಲಿಸಿ ಕರೆದರೆ | ಲೋಲಾಡುತ್ತಲಿ ನಿಂತು ||

ಹಾಲು ತುಪ್ಪವ ಕುಡಿದು ಸೀರೆಗೆ ಒರಸಿ | ಮೂಲೆಗೆ ಕೈಚಾಚಿದಾ ||
 || ೩ || ಎಲ್ಲ ಬೆಣ್ಣೆಯ ಮೆದ್ದು ನಮಗಿಷ್ಟ ಕೊಡೆಂದರೆ | ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲೆಂದು ||
 ಎಲ್ಲ ಬೆಣ್ಣೆಯ ಮೆದ್ದು ಚೆನ್ನಾಗಿ | ಬುಲ್ಲಿಯ ತೋರದ || ೪ || ಉಡಿಯ
 ಸೀರೆಯ ಬಿಚ್ಚಿ ದಡದ ಮೇಲಿಟ್ಟು | ಮಡುವಿನೊಳು ಮೈ ತೊಳೆಯೆ ||
 ತಡವಾಯಿತೆಂದು ಉಟ್ಟ ಸೀರೆಯಕೊಂಡು | ಕಡಹದ ಮರನೇರದ ||
 || ೫ || ಬತ್ತಲಾಗಿದ್ದವು ಹಸ್ತವ ಮುಚ್ಚಿದವು | ಇತ್ತ ನೀ ನೋಡದಿರೊ ||
 ಹತ್ತಿಲಿ ಬಂದೆರಡು ಹಸ್ತವ ಮುಗಿದರೆ | ವಸ್ತ್ರವ ಕೊಡುವೆನೆಂದ || ೬ ||
 ಗಾಡಿಗಾರ ರಂಗ ಗೋಡೆಯ ದಾಟಿ ಬಂದು | ಅಡುತಲೆ ನಿಂತನೆ ||
 ಮಾಡಬಾರದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಪುರಂದರ | ವಿಠಲರಾಯ ಓಡಿ ಹೋ
 ದನೆ || ೭ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೨೦೩. ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಓಡ ಹೋಗಲು ಬೇಡವೋ | ರಂಗಯ್ಯ | ಬೇಡಿಕೊಂಬೆನೊ
 ನಿನ್ನ || ಪಲ್ಲ || ಗಾಡಿಗಾತಿಯರ ಕೊಂಡಾಡಿ ಕೆಡಲು ಬೇಡ | ಕಾಡು
 ವರೋ ನಿನ್ನನು ಮುಕುಂದ || ಅನುಪಲ್ಲ || ನೀರೊಳು ಮುಳುಗಿಂ
 ಬರೊ | ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ | ಭಾರವ ಹೊರಿಸುವರೊ || ಕೋರಿ ದಾಡೆಯ
 ಮುದ್ದಾಡಿ ನೋಲಿಸುವರೊ | ಕರುಳ ಹಾರ ಕೊರಳನೆಂಬರೋ || ೧ ||
 ಪುಟ್ಟ ರೂಪನೆಂಬರೊ | ಅಕ್ಕಯ್ಯ | ಕೊಡಲಿ ಪಿಡಿದನೆಂಬರೋ ||
 ಕಡೆಗಣ್ಣು ರುದ್ರನ ವರವುಳ್ಳ ದಶ | ಕಂಠನ ಕೊಂದವನೆಂಬರೊ ||
 || ೨ || ಬೆಣ್ಣೆ ಕಳ್ಳನೆಂಬರೊ | ಹೆಂಗಳನೆಲ್ಲ | ಭಂಗ ಮಾಡಿದನೆಂಬ
 ರೊ || ಪುಟ್ಟ ಕುದುರೆಯೇರಿ ಕಲ್ಪಿರೂಪನಾಗಿ | ಪುರಂದರವಿಠಲ ಬಾ
 ಎಂಬರೊ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ |

೨೦೪. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಟಿತಾಳ.

ನಡುಮನೆಯೊಳಗೊಂದು ಸಾಲ್ಕು ತೆಂಗಿನ ಮರ | ಹೇ ಗಿಣಿಯೆ
 ಹೇ ಗಿಣಿಯೆ || ಪಲ್ಲ || ಅದು ತಲೆ ಮೊದಲಿಲ್ಲದೆ ಬೆಳತು ಹಣ್ಣಾಯಿತು |
 ಹೇ ಗಿಣಿಯೆ ಹೇ ಗಿಣಿಯೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಕಾಲ್ಪಿದವ ಹತ್ತಿ ಕೈಯಿಲ್ಲ

ದವ ಕೊಯ್ದು | ಹೇ ಗಿಣಿಯೆ ಹೇ ಗಿಣಿಯೆ || ಅದ | ತಲೆಯಿಲ್ಲದವ
ಬಂದು ಹೊತ್ತು ತಂದಿಟ್ಟು | ಹೇ ಗಿಣಿಯೆ ಹೇ ಗಿಣಿಯೆ || ೧ || ಕಣ್ಣಿಲ್ಲ
ದವ ನೋಡಿ ಕೆಂಪಿನ ಹಣ್ಣೆಂದ | ಹೇ ಗಿಣಿಯೇ ಹೇ ಗಿಣಿಯೆ || ಅದ |
ಬಾಯಿಲ್ಲದವ ತಿಂದು ಬಸುರೊಳಂಬನೆ ಬಿಟ್ಟು | ಹೇ ಗಿಣಿಯೆ ಹೇ
ಗಿಣಿಯೆ || ೨ || ಹಾಲ ವೃಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ಹಕ್ಕಿ ತಾಳಿದುದು | ಹೇ
ಗಿಣಿಯೆ ಹೇ ಗಿಣಿಯೆ || ಅದ | ಹಲಬುತ್ತ ಈರೇಳು ಜಗವ ನೋಗಿಸು
ವಂತೆ | ಹೇ ಗಿಣಿಯೆ ಹೇ ಗಿಣಿಯೆ || ೩ || ಬಲೆಯ ಹಾಕಿದರದು ಬಲದಿ
ವಾಟುವದಯ್ಯ | ಹೇ ಗಿಣಿಯೆ ಹೇ ಗಿಣಿಯೆ || ಅದ | ಸಲಹುವ
ಪುರಂದರವಿಠಲರಾಯ | ಹೇ ಗಿಣಿಯೆ ಹೇ ಗಿಣಿಯೆ || ೪ || ಶ್ರೀಃ ||

೨೦೫. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಆದಿತಾಳ.

ನುನು ಮ್ಯಾ ರಾವಣಾ | ನೀನು ಮ್ಯಾ ಸೀತೆಯ ತಂದಿದ್ದಾ ||
|| ಪಲ್ಲ || ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ರಾಮಾ ಎನ್ನ ಕಳುಹಿ ಕೊಟ್ಟು | ಇನ್ನಾದರೂ
ಸೀತೆಯ ಬಿಡುವಿಯೇನು ಮ್ಯಾ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಕಾಣಾಡೆ ಹೀಗೆ ಕದ್ದು
ತರಬಹುದೆ ನನ್ನಿಂದ ತಪ್ಪೆಂದು || ಹೊನ್ನ ಕಾಣಿಕೆ ಇತ್ತು ಬೆನ್ನ ಮರೆ
ಯಾಗಿ ನೀ ಹೋಗಬಾರದೇನು ಮ್ಯಾ || ೧ || ಶೂರ್ಪನಖಿಯ ಹುಚ್ಚು
ಹುಚ್ಚು ಮಾತು ಕೇಳಿ || ಖರದೂಷಣರೇನಾದರು ಹೇಳು ಮ್ಯಾ || ೨ ||
ತಾತ ಕೌಸಲ್ಯ ರಘುನಾಥ ಹೇಳುವನಲ್ಲ || ಈತನ ಕೌರ್ಯ ಮುಂದೆ
ತಿಳಿದೀತು ಮ್ಯಾ || ೩ || ಮಂಡೋದರಿ ಬಹಳ ಮಕ್ಕಳ ಪಡದಿದ್ದಾಳೆ ||
ಕಂಡವರ ಬಾಯಿ ತುತ್ತು ಮಾಡಬೇಡ ಕಾಣೊ ಮ್ಯಾ || ೪ || ಅವ ತಾ
ಮನುಜನಲ್ಲ ಪುರಂದರವಿಠಲ || ಶಿರವ ಹೊೞಿದು ಒಯ್ಯುವನು
ತಿಳಿ ಮ್ಯಾ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ತ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೦೬. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಮುೞ್ದು ತಾರೋ ರಂಗಯ್ಯ ಎೞ್ದು ಬಾರೋ || ಪಲ್ಲ || ಅಂದವಾದ
ಕರ್ಪೂರದ ಕರಡಿಗೆ ಬಾಯಲೊಮ್ಮೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ವಿಷವನುಣ

ಸಲು ಬಂದ । ಅಸುರೆ ಪೂತನಿಯ ಕೊಂದ ॥ ವಿಷವಲ್ಲವೊ ಮಗನೆ
ನಿನ್ನ । ವಿಷವನುಂಡ ಬಾಯೊಳೊಮ್ಮೆ ॥ ೧ ॥ ಕಡೆವ ಸಮಯಕ್ಕೆ
ಬಂದು । ಕಡೆವ ಸತಿಯ ಕೈಯ ಪಿಡಿದು ॥ ಕಡೆದ ಹೊಸ ಬೆಣ್ಣೆ
ಯನೆಲ್ಲ । ಒಡನೆ ತಿಂಬೊ ಬಾಯೊಳೊಮ್ಮೆ ॥ ೨ ॥ ಗುರು ಪುರಂ
ದರವಿಠಲ । ತೊರವೆಯ ನರಸಿಂಹನೆ ॥ ಕರದಾಗಲೆ ಮರಳು ಮಗನೆ
ಜೊಲ್ಲ । ಸುರಿವ ಬಾಯೊಳೊಮ್ಮೆ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೨೦೭. ರಾಗ ಮಂಜಿ, ಛಾಪುತಾಳ.

ಎನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ನೀನಗಲದೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ನಿನ್ನ ನಂಬಿದ ದಾಸ
ನಲ್ಲವೇನೋ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ತನುವೆಂಬೊ ಮಂಟಪದಿ ಮನವೆಂಬೊ
ಹಸೆಮಂಚ । ಘನವಾದ ಸುಜ್ಞಾನ ॥ ದೀಪದ ಬೆಳಕಲ್ಲ । ಸನಕಾ
ದಿವಂದ್ಯ ನೀ ಬೇಗ ಬಾರೊ ॥ ೧ ॥ ಪಂಚರಿವರು ಯಾವಾಗಲೂ ।
ಹೊಂಚುತ್ತಾಕೆ ಎನ್ನನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ ॥ ಕೊಂಚಗಾರರು ಅರುಮಂದಿ
ಅವರು । ಹಿಂಚು ಮಿಂಚಿಲ್ಲದೆ ಎಳೆಯುತ್ತಾರೆ ॥ ೨ ॥ ಮುನ್ನ
ಮಾಡಿದ ದುಷ್ಕರ್ಮದಿ ಬಳಲಿದೆ । ಇನ್ನಾದರೂ ನೀನೆನ್ನ ಕಾಯೋ ॥
ಘನ್ನ ಮಹಿಮೆ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲಾ । ಮನ್ನಿಸಿ ಮಮತೆಯೆನ್ನಲಿ
ತೋರೋ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೨೦೮. ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಯಶೋದೆಯಮ್ಮ । ಯೆನ್ನನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳಮ್ಮ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಬಿಸಿ
ನೀರು ಕಾಸಬೇಡೆ । ಅಮ್ಮ ನೀನು ಗುಕ್ಕುಚ ಮಾಡಬೇಡ ॥ ಬಿಸಿ
ಮೊಮ್ಮ ಉಪ್ಪುಕಾಯಿ ಅಮ್ಮ ನಾನು ಉಣಲಾರೆ । ಉತ್ತುತ್ತೆ ಹಣ್ಣು
ಬೆಣ್ಣೆ ತಿಂದೇನೇ ॥ ೧ ॥ ಕಳ್ಳ ಕೃಷ್ಣ ಎನ್ನುತಾರೆ । ಬಂದನೆಂದು ಬೇಗ
ಬೇಗ ತಿನ್ನುತಾರೆ ॥ ೨ ॥ ಗಲ್ಲ ಕಚ್ಚಿ ಕಚ್ಚಿ ಯೆನ್ನ ಹಲ್ಲು ಬಾಯಿ ನೋಯು
ತಿದೆ । ವಲ್ಲಭೇರು ಯೆನ್ನ ಗೋಪಿ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾರೆ ॥ ೩ ॥ ಸುಮ್ಮಾನೆ
ಮಲಗಬೇಡ ಅಮ್ಮ ನೀನು ಯೆನ್ನ ಕಡಿ ಮೋರೆಮಾಡೆ ॥ ಚಿಕ್ಕಾವು

ಕಂಡೆನೆ ಅಂಜಕೆ ಬರುತಿದೆ | ಕ್ಷಣಹೊತ್ತು ಯೆನ್ನ ಕೂಡೆ ಮಾತನಾಡೆ ||
 || ೩ || ನಕ್ಷತ್ರ ತಂದುಕೊಡೆ | ಚಂದ್ರಮನ ಇತ್ತಿತ್ತ ಕರದುತಾರೆ ||
 ಈಕ್ಷಿಸಿ ನಲಿವಂಥ ಪುರಂದರವಿಲನ | ಒಂದು ಬಾರಿ ಮುದ್ದಾಡಿ ಚಂದ
 ನೋಡೆ || ೪ || ಶ್ರೀಃ ||

೨೦೯. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ವಾಸುದೇವನ ನಾಮಾವಳಿಯ ಕ್ಲಾಪ್ತಿಯನು | ವ್ಯಾಸರಾಯರ
 ಸರ್ಯಂತ ವರ್ಣಿಸಿದೆ ನಾನೂ || ಪಲ್ಲ || ಕೇದಾರ ರಾಮೇಶ್ವರ ಕಿರು
 ಕುಳದ ಭೂತಳದ | ವಾದಾರವಿಂದ ತೀರ್ಥ ಪ್ರತಿ ಕ್ಷೇತ್ರವಾ || ಆದರದಿ
 ಲಕ್ಷ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ಕೃತಿಯು | ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣ ವಿವಿಧ
 ಸಮ್ಮತಿಯಿಂದ || ೧ || ಸುಳಾದಿ ಅರವತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಸಾಸಿರ ಬಹು
 ವ್ರತವು ನಾಮಾ | ವಳಿಯು ಮೂವತ್ತೈದು ಸಾಸಿರವಾಗಿ || ನಲಿದು
 ಶ್ರೇತದ್ವೀಪ ಅನಂತಾಸನ ವೈಕುಂಠ | ಸಲೆ ಶೇಷನ ಮಹಿಮೆಯ
 ಬಣ್ಣಿಸಿದೆನು || ೨ || ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕ ಕೈಲಾಸ ಭರದಿ ದಿಕ್ಪಾಲಕರ |
 ಪ್ರಮೇಯ ಎಂಭತ್ತು ಸಾಸಿರ ಪೇಳಿದೆನು || ಸನ್ಮತ ಹಲವು ಕಥೆಸಾರ
 ತೊಂಭತ್ತು ಸಾಸಿರವೂ | ಒಮ್ಮನದಿ ಹೇಳಿದೆನು ಒದಗಿ ಜನರೆಲ್ಲ
 ಕೇಳಿ || ೩ || ಅಹ್ನಿಕ ಗುಣ ಜನ್ಮಾಷ್ಟಮಿ ಏಕಾದಶೀ | ನಿರ್ಣಯ ಶ್ರುತಿ
 ಸಹಿತ ವರ್ಣಿಸಿದೆನು || ಅನಘ ಅಗಣಿತ ಮೂರ್ತಿ ಗಂಡಕೇ ಶಿಲೆಯನು |
 ಘನ್ನ ಕಲ್ಯಾಣದೇಶ ಅರವತ್ತು ಸಾಸಿರದಿ || ೪ || ಮಧ್ವರಾಯರ
 ಮಹಿಮೆ ಮಹಗುರು ಪರಂಪರೆ ಪ್ರ | ಸಿದ್ಧ ವ್ಯಾಸರಾಯರ ಪರಿ
 ಯಂತವೂ || ಸಿದ್ಧ ತಂತ್ರಸಾರೋಕ್ತ ಸೇವಕರ ತಾರತಮ್ಯ | ಉದ್ಧ
 ರಿಸಿ ನಾ ನಿಮಗೆ ಊರ್ವಿಯಲಿ ಪೇಳಿಸಿದೆ || ೫ || ಅವರವರ ಮೂರ್ತಿ
 ಧ್ಯಾನ ಅವರವರ ವರಕೀರ್ತಿ ಮಾನ | ವಿವರದಲಿ ನಾ ನಿಮಗೆ ವಿಸ್ತರಿ
 ಸಿದೆ || ಹವಣೆಯಿಂದಿಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾಸಿರ ಕೃತಿಯನ್ನು | ಭುವನದಲಿ
 ಪೇಳಿದೆನು ಬುಧಜನರೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ || ೬ || ಇಂತು ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಎಪ್ಪ
 ತೊಂಭತ್ತು ಸಾಸಿರ ಕೃತಿಯು | ಕಂತು ಜನಕನ ನಾಮ ಘನ ಮಹಿ

ಮೆಯ || ಸಂತಸದಿ ಶ್ರುತಿಸ್ತುತಿ ಸಮ್ಮತಿ ಪ್ರಮಾಣದಲಿ ಶ್ರೀ | ಮಂತ
ಪುರಂದರವಿಠಲ ವ್ಯಾಸಮುನಿಗೆ ಪೇಳಿಸಿದಾ || ೭ || ಶ್ರೀಃ ||

೨೧೦. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಟತಾಳ.

ಜೋಜೋ ಜೋಜೋ ಜೋ ಸಾಧುವಂತಾ | ಜೋಜೋ
ಜೋಜೋ ಜೋ ಭಾಗ್ಯವಂತಾ | ಜೋಜೋ ಜೋಜೋ ಜೋ
ಗುಣವಂತಾ | ಜೋಜೋ ಜೋಜೋ ಜೋ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಾ ||
ಜೋಜೋ || ಪಲ್ಲ || ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಭವಹರನೆ ಜೋಜೋ | ಕೃತ್ರಿ
ವಾಸಪ್ರಿಯ ಕೃಷ್ಣನೆ ಜೋಜೋ || ಮುಕ್ತಿದಾಯಕ ಮುರಹರನೆ
ಜೋಜೋ || ಚಿತ್ತಜನಯ್ಯ ಪರವಸ್ತುವೆ ಜೋಜೋ || ೧ || ಕರುಣಾ
ಕರ ಕರಿವರನೆ ಜೋಜೋ | ಸುರನರ ಮುನಿವಂದಿತನೆ ಜೋಜೋ ||
ಗರುಡವಾಹನ ನಗಧರನೆ ಜೋಜೋ | ಖರದೂಷಣ ಸಂಹಾರನೆ
ಜೋಜೋ || ೨ || ವಾರಿಜಾಕ್ಷ ವಿಶ್ವಪಾಲನೆ ಜೋಜೋ | ವಾರಿ
ಧಿಶಯನ ನರಹರಿಯೆ ಜೋಜೋ || ಘೋರದುರಿತ ಸಂಹಾರನೆ
ಜೋಜೋ | ನಾರಾಯಣ ನರಹರಿಯೆ ಜೋಜೋ || ೩ || ಮಂದರ
ಧರ ಮಾಧವನೆ ಜೋಜೋ | ನಂದನ ಕಂದ ಮುಕುಂದನೆ ಜೋಜೋ ||
ಇಂದಿರಿಯರಸ ಗೋವಿಂದನೆ ಜೋಜೋ | ಸಿಂಧು ಬಂಧನ ರಾಮ
ಚಂದ್ರನೆ ಜೋಜೋ || ೪ || ಚಕ್ರಧರ ಚತುರ್ಭುಜನೆ ಜೋಜೋ |
ಶಕ್ರತನಯ ಸಖ ದೇವನೇ ಜೋಜೋ || ಅಕ್ರೂರವರದ ಅಜತಾತನೆ
ಜೋಜೋ | ವರದ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನೆ ಜೋಜೋ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೧೧. ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಛಾಪುತಾಳ.

ಮೆಯ ಮಂಗಳಂ ನಿತ್ಯ ಶುಭಮಂಗಳಂ || ಪಲ್ಲ || ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ
ಸರ್ವಗುಣಪೂರ್ಣಗೆ | ಅತ್ಯಂತ ಸುಜ್ಞಾನಗಬ್ಜಾಕ್ಷಗೆ | ಮೆಚ್ಚಿ ಗೋಪಿ
ಯರೊಡನೆ ಮನವಿಟ್ಟು ಕೂಡಿದವಗೆ | ನಿತ್ಯ ಕಲ್ಯಾಣ ನಿರ್ದೋಷಗೆ ||

|| ೧ || ವ್ಯಾಸಾವತಾರಗೆ ವೇದ ಉದ್ಧಾರಗೆ | ಸಾಸಿರಾ ನಾಮದಾ
ಸರ್ವೇಶಗೆ || ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀವೈಕುಂಠನಿಲಯಗೆ | ಶೇಷಗಿರಿವಾಸ
ವೆಂಕಟರಾಯಗೆ || ೨ || ಅಂಬರೀಷನ ಶಾಪ ಸರಿಹರಿಸಿದವನಿಗೆ |
ತುಂಬುರು ಸಾರದಾ ಮುನಿವಂದ್ಯಗೆ || ಅಂಬುಜನಾಭಗೆ ಅಜನ
ಪೆತ್ತವನಿಗೆ | ಕಂಬುಕಂಧರ ಪುರಂದರವಿಠಲರಾಯಗೆ || ಜಯ
ಮಂಗಳಂ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೨೧೨. ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಝಯ ಮಂಗಳಂ ನಿತ್ಯ ಶುಭಮಂಗಳಂ || ಪಲ್ಲ || ಇಂದೀವರಾಕ್ಷಗೆ
ಇಭರಾಜ ವರದಗೆ | ಇಂದಿರಾರಮಣ ಗೋವಿಂದ ಹರಿಗೆ | ನಂದನಾ
ಕಂದಗೆ ನವನೀತಜೋರಗೆ | ವೃಂದಾರಕೇಂದ್ರ ಉಡುಪಿಯ ಕೃಷ್ಣಗೆ ||
|| ೧ || ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿವಾಸಗೆ ಕ್ಷಿತಿಜನಸುಪಾಲಗೆ | ಮಾರನ ಪಡೆದ
ಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಗೆ || ಚಾರು ಚರಣಿಗಳಿಂದ ಜಿಲುವ ಗಂಗೆಯ ಪಡೆದ |
ಕಾರುಣ್ಯ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಕೌಸ್ತುಭಧರಗೆ || ೨ || ವ್ಯಾಸಾವತಾರಗೆ ವೇದ
ಉದ್ಧಾರಗೆ | ವಾಸಿತಾನಂತಪದ ಸಕಲೇಶಗೆ || ವಾಸುದೇವ ಮೂರ್ತಿ
ಪುರಂದರವಿಠಲಗೆ | ದಾಸರಾ ಕಾಯ್ದ ರುಗ್ಮಿಣಿ ರಮಣಗೆ || ಜಯ
ಮಂಗಳಂ ನಿತ್ಯ ಶುಭಮಂಗಳಂ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೀಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

ಪುರಂದರದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆಯ ೨ನೇ ಭಾಗವು

ಸಂಪೂರ್ಣವು.

|| ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

ಈ ಪುಸ್ತಕವು
ಪಾಞಂಜಿ ಗುರುರಾವ್,
ಇವರ
ಉಡುಪಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ
ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು
ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಾಲಯದಿಂದ
ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಶಾ. ಶಕ ೧೮೫೧.

1928.

